UNIT	CONTENT	PAGE NO
I	FRENCH REVOLUTION - NAPOLEON BONAPARTE	02
II	THE CONGRESS OF VIENNA - HOLY ALLIANCE - CONCERT OF EUROPE - CHARLES X - JULY REVOLUTION - FEBRUARY REVOLUTION – METTERNICH - NAPOLEON III	26
III	UNIFICATION OF ITALY – UNIFICATION OF GERMANY - BISMARCH	54
IV	EASTERN QUESTION – GREEK WAR OF INDEPENDENCE - THE YOUNG TURK MOVEMENT - CRIMEAN WAR - BALKAN WARS	68
V	WORLD WAR I - LEAGUE OF NATIONS - RUSSIAN REVOLUTION – FACISM IN ITALY – NAZISM IN GERMANY - WORLD WAR II – FORMATION OF U.N.O.	81

Kamaraj College

UNIT - I
FRENCH REVOLUTION

In the 18th century, Europe was ruled by monarchs of various dynasties, and they wielded absolute powers. Along with the nobility and clergy they enjoyed hereditary privileges. In France the clergy and nobility did not pay taxes like the common people. It was in this context that the French Revolution occurred and stood for liberty, equality, and fraternity.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பா பல்வேறு வம்சாவளிகளைச் சேர்ந்த முடியரசர்களால் ஆளப்பட்டது. அவ்வரசர்கள் முழுமையான அதிகாரம் செலுத்தினர். அவர்கள் நிலப்பிரபுக்கள், சமயகுருமார்கள் ஆகியோருடன் பாரம்பரியமான உரிமைகளை அனுபவித்தனர். பிரான்சில் சாதாரண மக்கள் வரி செலுத்துவதைப் போல நிலப்பிரபுக்களும் மதகுருமார்களும் வரி செலுத்தவில்லை. இச்சூழலில் தான் பிரெஞ்சுப்புரட்சி நடைபெற்றது. அப்புரட்சி சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றிற்கு ஆதரவளித்தது.

Causes

France in Eighteenth Century

The political and social system of France prior to the French Revolution was called ancient regime, meaning old order. Under the regime, everyone was a member of an estate. All rights and status flowed from three orders namely clergy, nobility and others, belonging to the Third Estate. France was ruled by Louis XVI, a young king of the Bourbon dynasty. He was married to Mary Antoinette, the princess of Austria. The king had absolute power and he led lavish life style. The government taxed the poor and not the rich. On 14 July 1789, the Paris mob, hungry due to lack of food from poor harvests, upset at the conditions of their lives and annoyed with their king and government, stormed the Bastille fortress (a prison). The storming of the Bastille symbolized the beginning of a new age in the history of the world. There were many reasons for the outbreak of this revolution.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் பிரான்ஸ்

பிரெஞ்சுப்புரட்சிக்கு முன்னர் பிரான்சின் அரசியல் சமூக முறைகள் பண்டைய ஆட்சிமுறை என்றழைக்கப்பட்டது. ஆங்கில மொழியில் பழைய ஒழுங்கமைவு (old order) என்று பொருள். இவ்வாட்சியின் கீழ் ஒவ்வொருவரும் ஒரு பிரிவைச் (எஸ்டேட்- Estate) சேர்ந்தவர்களாய் இருந்தனர். அனைத்து உரிமைகளும் அந்தஸ்தும் மதகுருமார்கள், நிலப்பிரபுக்கள், மூன்றாவது பிரிவைச் சேர்ந்த பொதுமக்கள் ஆகிய மூன்றுபடி நிலைகளின் வழியே கீழிறங்கியது. போர்பன் அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்த இளம் வயதுடைய பதினாறாம் லூயி எனும் மன்னரால் பிரான்ஸ் ஆளப்பட்டது. அவர் ஆஸ்திரிய இளவரசியான மேரிஅன்டாய்னட் என்பவரை மணம் முடித்திருந்தார். அரசர் முழுமையான அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தார். அவர் ஆடம்பரமான வாழ்க்கை முறையை மேற்கொண்டார். ஏழை மக்களின் மீது வரிவிதித்த அரசு, பணம் படைத்தோர் மீது வரிவிதிக்கவில்லை. விளைச்சல் பொய்த்துப் போனதால் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு பட்டினியால் அவதியுற்று மனஅமைதி இழந்து, தங்கள் அரசர் மீதும் அரசாங்கத்தின் மீதும் எரிச்சல் கொண்ட பாரிஸ் நகர மக்கள் 1789 ஜூலை 14இல் பாஸ்டில் கோட்டையைத் (சிறைச்சாலை) தகர்த்து. பாஸ்டில் சிறை தகர்ப்பானது உலகவரலாற்றில் ஒரு புதியகாலம் தொடங்கி விட்டதைச் சுட்டிக் காட்டியது. இப்புரட்சி வெடிப்பதற்கு பல காரணங்கள் இருந்தன.

Conditions of Peasantry

The peasantry made up the bulk of French society. The peasants were serfs. They had to work certain days in the week for their lords without any remuneration. They could not marry or dispose of their lands without the lord's permission. The Lords claimed certain feudal dues such as the right to levy fees even for using ovens to bake bread, and a toll on sheep and cattle possessed by the peasants. It has been estimated that the peasant paid eighty percent of his earnings to various tax collectors. Carlyle wrote that 'one third of them had nothing but third-rate potatoes to eat for one-third of the year.'

விவசாயிகளின் நிலை

பிரெஞ்சு சமூகத்தில் பெரும்பகுதியாக இருந்தவர்கள் விவசாயிகளே ஆவர். அவர்கள் கொத்தடிமைகளாக இருந்தனர். வாரத்தில் சிலநாட்கள் ஊதியம் ஏதுமின்றி தங்கள் பிரபுக்களுக்காக அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. பிரபுவின் அனுமதியில்லாமல் அவர்களால் திருமணம் செய்யவோ நிலங்களை விற்கவோ முடியாது. இவைகளுக்கும் மேலாக ரொட்டி தயாரிப்பதற்கு தனது அடுமனையைப் பயன்படுத்திய

Kamaraj College

விவசாயிகளிடம் கட்டணம் வசூலிக்கும் உரிமையையும், விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமான ஆடு, மாடுகளின் மேல் வரி விதிக்கும் உரிமையையும் பிரபுக்கள் பெற்றிருந்தனர். ஒரு விவசாயி தன்னுடைய வருமானத்தில் 80 விழுக்காட்டை பல விதமான வரிவசூலிப்பாளர்களிடம் வரியாகச் செலுத்தினார் என மதிப்பிடப்பட்டது. அவர்களில் "மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் ஆண்டின் மூன்றில் ஒரு பகுதி நாட்களில் மூன்றாம் தர உருளைக்கிழங்கு தவிர உண்பதற்கு வேறெதுவுமின்றி இருந்தனர்" – என கார்லைல் எழுதியுள்ளார்.

Three Estates/ மூன்று பிரிவுகள்

French society had three main divisions or estates: Clergy (the priestly class), Nobility (the landed and aristocratic class), and the rest, the commoners, formed the unprivileged class. The clergy and the nobility enjoyed special privileges and they were exempted from various taxes imposed by the monarchy. Out of the three divisions, only the third estate bore the brunt of taxation, as other two estates were exempted from tax payment due to the special privileges. The important taxes were tithe, a tax exclusively collected by the church on the laity, Taille, a tax paid by the peasants, gabble salt tax, and tax on tobacco.

பிரெஞ்சு சமூகம் மூன்று முக்கியப் பிரிவுகளைக் (எஸ்டேட்டுகள்) கொண்டிருந்தது. அவை முறையே மதகுருமார்கள், நிலப்பிரபுக்கள் (நிலங்களைக் கொண்ட உயர்குடிகள்), உரிமைகளற்ற சாதாரண மக்கள் ஆகியனவாகும். மதகுருமார்களும், பிரபுக்களும் சிறப்புரிமைகளை அனுபவித்தனர். அரசரால் விதிக்கப்பட்ட பலவரிகளிலிருந்து அவர்கள் விலக்களிக்கப்பட்டிருந்தனர். சிறப்பு உரிமைகளின் காரணமாய் முதலிரண்டு பிரிவைச் சார்ந்தவர்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்ததால், மூன்றாம் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களே வரிவிதிப்பின் கடுமைகளை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. திருச்சபையால் வசூலிக்கப்பட்டடைத் எனும் வரி, டெய்ல் எனும் பெயரில் செலுத்தப்பட்ட நிலவரி, காபெல் எனும் உப்பின் மீதான வரி, புகையிலையின் மீதான வரி, ஆகியவை முக்கியமான வரிகளாகும்.

The peasants could not fight feudal regulations on their own. They looked for outside help and leadership. The rising bourgeoisie wanted their political power to match their economic status. They wanted to have a voice in government. So the bourgeoisie took the lead and were instrumental in bringing about the French Revolution. The Bourgeoisie comprised the educated middle class. Writers, doctors, teachers, lawyers, judges, and civil servants formed this class.

நிலமானிய முறை சட்டங்களை விவசாயிகளால் தாங்களாக மட்டுமேயிருந்து எதிர்க்க இயலவில்லை. எனவே அவர்கள் வெளியே இருந்து உதவியும், தலைமையும் வரவேண்டுமென எதிர்பார்த்தனர். எழுச்சிபெற்றுக் கொண்டிருந்த பூர்ஷ்வாக்கள் (நடுத்தரவர்க்கத்தினரின் தொகுப்பு) தங்கள் பொருளாதார உயர்நிலைக்கு இணையான அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெறவிரும்பினர். இப்பூர்ஷ்வாக்களே தலைமையேற்று பிரெஞ்சுப்புரட்சி நடைபெற கருவியாய்ச் செயல்பட்டனர்.

Financial Bank ruptcy

France was in constant war with neighboring British Empire that proved to be too costly for the exchequer. It had spent enormous sums on the Seven Years' War with Britain and Prussia, and more again during the American war with Britain. The valuable assistance which the French gave to the American colonists was such as it could not really afford. The government had to pay high interests on the loan. In order to settle the dues, the government imposed more taxes on the common people. The nobles and higher clergy hesitated to come forward and save the state by voluntarily giving up their claims to exempt from taxes. Matters were further complicated by the extravagance of the court and the incompetence of the Louis XVI.

நிதி நிர்வாகச் சீர்கேடு

அண்டை நாடான ஆங்கிலப் பேரரசுடன் பிரான்ஸ் தொடர்ந்து போர் மேற்கொண்டதால் கருவூலத்திற்குப் பெருஞ் செலவை ஏற்படுத்தியது. இங்கிலாந்துடனும் பிரஷ்யாவுடனும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஏழாண்டுப் போரில் பிரான்ஸ் பெருந் தொகையைச் செலவழித்தது. அதைக்காட்டிலும் அதிகமான தொகையை அமெரிக்கா இங்கிலாந்துடனான போரில் செலவு செய்தது. பிரான்ஸ் தனது சக்திக்கு மீறிய மிகப்பெரும் உதவிகளை அமெரிக்கக் குடியேற்ற நாடுகளுக்குச் செய்தது. வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்போரிடமிருந்து அரசுபெற்ற கடன்தொகை அதிகமானதால், பெற்ற கடன்களுக்கு அரசு அதிகமாக வட்டி செலுத்த வேண்டியதாயிற்று. கடன்களை அடைப்பதற்காக அரசு சாதாரண மக்களின்மீது அதிகவரிகளைச் சுமத்தியது. வரிசெலுத்துவதிலிருந்து தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த வரிவிலக்கை, பிரபுக்களும் மதகுருமார்களும் தாங்களாகவே முன்வந்து விட்டுக்கொடுத்து அரசைக் காக்கத்தயங்கினர். அரசசபையின் ஊதாரித்தனமும்,

பதினாறாம்லூயி மன்னரின் திறமையின்மையும் நிலைமைகளை மேலும் சிக்கலாக்கின.

Role of Intellectuals / அறிவார்ந்த மக்களின் பங்கு

Long before the revolution of 1789 there was a revolution in the realm of ideas. Public intellectuals (who were called philosophes in the French language) who were inspired by the Enlightenment ideal of applying reason to all spheres of knowledge played a key role in preparing the soil for the outbreak of the French Revolution. The writings of Voltaire and Rousseau acted as an impetus to the revolution. Montesquieu (1689–1755), in his 'The Spirit of Laws', argued for the division of power among the legislative, executive and judiciary and opposed the concentration of power in a single hand. Voltaire (1694– 1778), in his 'The Age of Louis XIV', opposed the religious superstitions of the French and criticized the French administration.

1789 புரட்சிக்கு மிக முன்னதாகவே கருத்துக் களத்தில் புரட்சி நடைபெற்று விட்டது. அறிவொளிச் சிந்தனைகளால் எழுச்சியூட்டப்பட்டிருந்த அறிவார்ந்த மக்கள் (பிரெஞ்சு மொழியில் philosophes என்றழைக்கப்பட்டனர்) அனைத்து அறிவுத் துறைகளையும் காரண காரியங்களோடு பார்க்கத் துவங்கினர். பிரெஞ்சுப்புரட்சி வெடிப்பதற்காக சமூகத்தை தயார் செய்ததில் அவர்கள் முக்கியப்பங்கு வகித்தனர். வால்டேர், ரூசோ ஆகியோரின் எழுத்துக்கள் புரட்சிக்கு ஒரு தூண்டு கோலாக அமைந்தன. 'சட்டங்களின் சாரம்' (The Spirit of Laws) எனும் தனது நூலில் மாண்டெஸ்கியூ (1689-1755) அதிகாரங்கள் அனைத்தும் ஓரிடத்தில் குவிக்கப்படுவதை எதிர்த்தார். அதிகாரங்கள் சட்டமியற்றுதல், சட்டங்களை செயல்படுத்துதல், நீதித்துறை என பிரிக்கப்பட வேண்டுமெனக் கூறினார். வால்டேர் (1694-1778) "பதினான்காம்லூயியின் காலம்" (The Age of Louis XIV) என்ற தனது நூலில் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் மதம் சார்ந்த மூடநம்பிக்கைகளை எதிர்த்ததோடு முடியாட்சி மன்னர்களின் கீழ் நடைபெற்ற பிரெஞ்சு நிர்வாகத்தையும் விமர்சித்தார்.

Under the rule of the monarchs

Rousseau (1712–1778), in his 'Social Contract', argued that the relationship between the rulers and ruled should be bound by a contract. If the ruler ruled the country in a just manner, he would be respected by his subjects. If he ruled in an unjust manner, in violation of the contract, he should be punished. The English philosopher, John Locke, in 'Two Treatises of Government', opposed the divine right and absolute monarchy. These ideas were also expressed in the writings of Diderot and the Encyclopaedists. Rousseau is known for his famous beginning lines of The Social Contract, 'Man is born free but everywhere he is in chains'.

ரூஸோ (1712- 1778) தான் எழுதிய 'சமூக ஒப்பந்தம்' (Social Contract) எனும் நூலில், ஆள்வோர்க்கும் ஆளப்படுவோருக்குமான உறவு ஓர் ஒப்பந்தத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டுமென வாதிட்டார். ஆள்பவர் நியாயமான முறையில் ஆட்சி செய்தால் அவர்மக்களால் மதிக்கப்படுவார் என்றும் ஆள்பவர் ஒப்பந்தத்திற்கு மாறாக நேர்மையற்ற முறையில் ஆட்சிபுரிந்தால் அவர் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறினார். ஆங்கிலத் தத்துவ ஞானியான ஜான்லாக்" அரசாங்கத்தின் இரு ஆய்வுக் கட்டுரைகள்" (Two Treatises of Government) எனும் நூலில் தெய்வீக உரிமைக் கோட்பாட்டையும் வரம்பற்ற முடியாட்சியையும் எதிர்த்தார். தீதரோ என்பவரும் மற்றவர்களும் வெளியிட்ட கலைக்களஞ்சியத்தில் (Encyclopedia) இதுபோன்ற கருத்துக்களும் இடம் பெற்றிருந்தன.

The French Revolution Courses

The Beginning

The French Revolution began with the meeting of the Estates-General in May 1789. The summoning of the Estates-General became necessary because of the financial problems faced by the government. The first two estates, namely, the clergy and nobility had sent 300 representatives each to the meeting held at the palace of Versailles, while the 600 delegates of the third estate, mainly the business people and educated members, were made to stand behind them. The question that was taken up at the Estates General was how they would vote. According to the norm each estate had one vote and Louis XVI wanted the same arrangement to continue. However, the third estate wanted one vote for each member.

தொடக்கம்

1789 மே மாதத்தில் பிரெஞ்சு பாராளுமன்றம் (முப்பேராயம் / Estate General) கூட்டப்பட்டதிலிருந்து பிரெஞ்சுப்புரட்சி தொடங்கியது. அரசாங்கம் எதிர்கொண்ட நிதிப் பிரச்சனைகளால் முப்பேராயத்தைக் கூட்டுவது அவசியமாயிற்று. முப்பேராயத்தின் கூட்டம் வெர்செய்ல்ஸ் மாளிகையில் நடைபெற்றது. முதலிரண்டு சமூகப் பிரிவுகளான மதகுருமார்கள், நிலப்பிரபுக்கள் ஆகிய பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றும் 300 பிரதிநிதிகளை அனுப்பி வைத்தது. மூன்றாவது பிரிவு பெரும்பாலும் வணிகர்களையும் கல்வி கற்றவர்களையும் உள்ளடக்கிய 600 பிரதிநிதிகளை அனுப்பிவைத்தது. இவர்கள் முதலிரண்டு பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளின் பின்புறம் நிற்க வைக்கப்பட்டனர். இம்முப்பேராயக் கூட்டத்தில் எவ்வாறு பிரதிநிதிகள் வாக்களிப்பது எனும் கேள்வியெழுந்தது. ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் ஒரு வாக்கு எனும் மரபுசார்ந்த முறை அப்படியே தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட வேண்டுமென பதினாறாம்லூயி விரும்பினார். ஆனால் சமூகத்தின் மூன்றாம் பிரிவைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஒரு வாக்கு எனும் கோரிக்கையை முன்வைத்தனர்.

Tennis Court Oath

When this demand by the third estate was not accepted, the representatives formed the National Assembly on 17 June 1789. Then they left the Estates General and assembled at the tennis court on 20 June 1789. They took the ‘tennis court oath’ by which they wanted to limit the power of the monarch and introduce a new constitution. In this protest, they were led by a noble named Mirabeau and a clergy, Abbey Sieyès.

டென்னிஸ் மைதான உறுதிமொழி

சமூகத்தின் மூன்றாம் பிரிவைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளின் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டதால் அவர்கள் 1789 ஜூன் 17இல் தேசிய சட்டமன்றத்தைக் கூட்டினர். பின்னர் அவர்கள் முப்பேராயத்தை விட்டு வெளியேறி 1789 ஜூன் 20இல் டென்னிஸ் மைதானத்தில் ஒன்று கூடினர். அரசரின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட வேண்டும், புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதுவரை கலைந்து செல்லப் போவதில்லை என உறுதிமொழி எடுத்தனர். “இதுவே டென்னிஸ் மைதான உறுதிமொழி” ஆகும். இவ்வெதிர்ப்பில் அவர்களுக்கு மிராபு எனும் பிரபுவும் அபேசீயஸ் எனும் மதகுருவும் தலைமை தாங்கினர்.

The Storming of the Bastille

When the representatives of the third estate were busy with the formation of the national assembly, the common people were suffering due to the high price of essential commodities, even as the rich merchants started hoarding the grains. The agitated women started storming into the market area. Seeing the unrest, the king ordered the army to move into the streets of Paris. Angered by this move, the people stormed the Bastille, the great prison of the city of Paris, and after destroying the fort released the prisoners on 14 July 1789.14 July is still celebrated as Bastille Day or the French National Day in France.

பாஸ்டில் தகர்ப்பு

மூன்றாம் பிரிவுப் பிரதிநிதிகள் தேசிய சட்டமன்றத்தை அமைக்கும் பணியில் முழுவீச்சில் ஈடுபட்டிருந்த போது, சாதாரண மக்கள் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலையேற்றம், பணம் படைத்த வணிகர்களின் தானியப்பதுக்கல் ஆகியவற்றால் துயரங்களுக்கு உள்ளாயினர். உணர்ச்சிவயப்பட்ட பெண்கள் சந்தைப் பகுதியை முற்றுகையிட்டு கிளர்ச்சி செய்தனர். அமைதியின்மையைக் கண்ணுற்ற அரசர் பாரிஸ்நகர வீதிகளுக்கு செல்லும்படி படைகளுக்குக் கட்டளையிட்டார். இதனால் கோபம் கொண்டு, வெகுண்டெழுந்த மக்கள் பாரிஸ்நகரின் முக்கியச்சிறைக் கூடமான பாஸ்டில் சிறையை 1789 ஜூலை 14இல் தகர்த்து கைதிகளை விடுவித்தனர்.

National Assembly

The fall of Bastille emboldened the National Assembly to abolish feudalism in the country. Shaken by the turn of events, the king also accepted the formation of a national assembly. The Church was asked to forego its privileges and abolish the tithe. In 1791, the National Assembly drafted the constitution by which the powers of the king were limited. It also proposed to have three different organs: executive, legislative and judiciary. The members of the National Assembly were indirectly elected by a group of electors. The electors were voted by the male citizens, who were above 25 years of age and who paid taxes. Thus the majority of the citizens did not get voting rights.

தேசியசட்டமன்றம்

பாஸ்டில் சிறைதகர்ப்பால் ஊக்கம் பெற்ற தேசிய சட்டமன்றம், நிலமானிய முறையை ஒழித்தது. நிகழ்வுகளின் திசை திருப்பத்தால் அதிர்ந்து போன அரசர் தேசிய சட்டமன்றம் தோற்றுவிக்கப்பட்டதை ஏற்றுக்கொண்டார். திருச்சபை தனது உரிமைகளைக் கைவிடும்படியும் டைத் வரியை நீக்கும் படியும் அறிவுறுத்தப்பட்டது. 1791இல் தேசியசட்டமன்றம் அரசியலமைப்பை உருவாக்கியது. அதன்படி அரசரின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டன. புதிய அரசியலமைப்பு மூன்று வெவ்வேறு அங்கங்களைப் பரிந்துரைத்தது. அவை சட்டமியற்றல், சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துதல், நீதித்துறை ஆகியனவாகும். மேலும் தேசியசட்டமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் தேர்வாளர்கள் எனப்படும் குழுவினரால் மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர் என்றும், இத்தேர்வாளர்கள் 25 வயது நிரம்பப்பெற்ற, வரி செலுத்துகின்ற ஆண் வாக்காளர்களால் வாக்களிக்கப்பட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர் என்றும் புதிய அரசியல் அமைப்பு கூறியது. இதனால் குடிமக்களில் பெரும்பாலோர் வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பெறவில்லை.

Constitution Making

The National Constituent Assembly prepared the constitution. On 26 August 1789 the Declaration of the Rights of Man and the Citizen was adopted. It subordinated the monarchy to the rule of law and defined individual and collective rights. It maintained that no person shall be accused, arrested or imprisoned except. In those cases established by the law (clause 7); and insisted that taxation could only be raised by common consent (clause 14). Thomas Jefferson's influence is clearly discernible in clause 1, which declares that, 'Men are born and remain free and equal in rights'.

அரசியலமைப்பு உருவாக்கம்

அரசியலமைப்பானது, தேசிய அரசியலமைப்பு நிர்ணயசபையால் உருவாக்கப்பட்டது. 1789 ஆகஸ்டு 26இல் மனிதன் மற்றும் குடிமகனின் உரிமைப் பிரகடனம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அரசரைச் சட்டத்தின் ஆட்சிக்குத் துணையாய் இருக்கச் செய்த இப்பிரகடனம் தனிமனித உரிமைகளையும் கூட்டு உரிமைகளையும் வரையறை செய்தது. சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளும் வழக்குகள் தவிர்த்து (உறுப்புஎண்7) ஏனைய வழக்குகளைக் காரணம் காட்டி எந்தவொரு மனிதரையும் குற்றம் சாட்டவோ, கைது செய்யவோ, சிறையிலடைக்கவோ கூடாதென இது கூறியது. மேலும் பொதுமக்களின் ஒப்புதலின்றி வரிகளை உயர்த்தக் கூடாதெனவும் குறிப்பிட்டது (உறுப்புஎண்14). "அனைத்து மனிதர்களும் பிறப்பில் சுதந்திரமாகவும் உரிமைகளில் சமமாகவும் உள்ளனர்" என பிரகடனம் செய்யும் உறுப்பு 1இல் தாமஸ் ஜெபர்சனின் செல்வாக்கை உய்த்துணர முடியும்.

The Declaration of the Rights of Man and of the Citizen has a preamble and 17 articles. The first article contains the statement: "Men are born and remain free and equal in rights." The purpose of "political association," as the Declaration states, should be the preservation of these rights, detailed as liberty, security to property, and resistance to oppression. It also declares that both sovereignty and law should come from the "general will." It protects the freedom of speech and of religion and insists on equal treatment before the law. It also asserts that taxes should be paid by all citizens in accordance with their means. The Declaration served as the preamble to the Constitution of 1791.

மனித, குடிமக்கள் உரிமைப் பிரகடனம், ஒரு முகவுரையையும் 17 பிரிவுகளையும் கொண்டுள்ளது. முதல்பிரிவு "மனிதர்கள் பிறக்கும் போது சுதந்திரத்துடனும் உரிமைகளில் சமமானவர்களாகவும் உள்ளனர்" என்ற வாசகத்தைக் கொண்டுள்ளது. சுதந்திரம், சொத்துக்களுக்கான பாதுகாப்பு, அடக்குமுறைக்கு எதிர்ப்பு என விவரிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதே "அரசியல் ரீதியாக ஒன்றுபடுவதின்" நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் என இப்பிரகடனம் குறிப்பிடுகிறது. மேலும் இறையாண்மையும் சட்டமும் "பொதுவிருப்பம்" என்பதிலிருந்து உருவாக வேண்டுமெனவும் அறிவிக்கிறது. பேச்சுசுதந்திரத்தையும் மதசுதந்திரத்தையும்

பாதுகாத்து அது சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமமாக நடத்தப்பட வேண்டுமென வற்புறுத்துகிறது. அனைத்து மக்களும் தங்கள் வருவாய் ஆதாரங்களுக்கு ஏற்றவாறு வரிசெலுத்த வேண்டுமென உறுதிபடக் கூறுகிறது. 1791இல் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் அமைப்பிற்கு இப்பிரகடனம் ஒரு முகவுரையாக அமைந்தது

Women played a significant role in the French revolution. Women from the poorer areas of Paris marched on Versailles supported by 20,000 armed men. They broke into the palace and forced the king to return with them to Paris, where he was kept under public surveillance. Many women were politically active. Olympic de Gouges was dissatisfied with the Declaration of Rights of Man and of the Citizen, as it excluded women. She wrote the Declaration of the Rights of Woman and of the Citizen, arguing for equality for women.

பிரெஞ்சுப்புரட்சியில் பெண்கள் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த பங்கினை வகித்தனர். பாரிஸ்நகரின் ஏழ்மையான பகுதிகளைச் சார்ந்த பெண்கள், 20,000 ஆயுதமேந்திய ஆண்கள் உடன்வர வெர்செய்ல்ஸ் மாளிகைக்கு அணிவகுத்துச் சென்றனர். அரண்மனைக்குள் புகுந்த அவர்கள் அரசரைத் தங்களுடன் பாரிஸ்நகருக்கு வரும்படி கட்டாயப்படுத்தினர். பாரிஸில் அவர் மக்களின் கண்காணிப்பில் வைக்கப்பட்டார். பல பெண்கள் தீவிர அரசியல் செயல்பாட்டாளர்களாகத் திகழ்ந்தனர். மனிதன் மற்றும் குடிமக்களின் உரிமைகள் பிரகடனத்தில் பெண்கள் ஒதுக்கப்பட்டதால் அதன்மீது மனநிறைவு கொள்ளாத ஒலிம்பே– டிகோஜஸ் எனும் பெண்மணி, பெண் சமத்துவத்தை முன்வைத்து பெண்கள் மற்றும் குடிமகன் உரிமைகள் எனும் அறிவிப்பை எழுதினார்.

War against Austria and Prussia

While the king agreed to the constitutional monarchy on one hand, on the other he was secretly appealing for help from Austria and Prussia. The neighbouring kingdoms were watching the developments in France with concern. They feared that the rise of common people might bring to an end the rule of monarchs and so they sent their troops to France to contain the revolution. Meanwhile the National Assembly declared war against Austria and Prussia. On hearing this, people from various parts of France united to fight the foreign forces. A group of people from the place of Marseilles proceeded to Paris by singing the Marseillaise song.

ஆஸ்திரியாவிற்கும்பிரஷ்யாவிற்கும்எதிராகப்போர்

ஒருபுறம் அரசியல் அமைப்புக்கு கட்டுப்பட்ட முடியாட்சிக்கு ஒத்துக்கொண்ட அரசர் மறுபுறம் ரகசியமாக ஆஸ்திரியா, பிரஷ்யா ஆகிய நாடுகளிடம் உதவி வேண்டினார். பிரான்சில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளை அண்டைநாட்டு அரசுகள் கவலையுடன் கவனித்து வந்தன. பொதுமக்களின் எழுச்சி முடியாட்சி முறைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடும் என அஞ்சிய அந்நாடுகள் புரட்சியைக் கட்டுப்படுத்த பிரெஞ்சு அரசுக்கு உதவியாகப் படைகளை அனுப்பி வைத்தன. இதே சமயத்தில் தேசிய சட்டமன்றம் ஆஸ்திரியா, பிரஷ்யா ஆகியவற்றுக்கு எதிராகப் போர் அறிவிப்பு செய்தது.

A song for French troops from Marseilles composed (1792) by Roget de Lisle came to be called La Marseillaise. By a degree enacted on 14 July 1795, it was declared the national anthem of France.

மார்செய்ல்ஸ் எனும் இடத்திலிருந்து பிரெஞ்சுப் படைகளுக்கான ஒரு பாடலை (1792) ரூஜெட்டிலிஸ்லே என்பார் இயற்றினார். அது லாமார்செய்லைஸ் என அறியப்பட்டது. 1795 ஜூலை 14இல் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின்படி இப்பாடல் பிரான்சின் தேசிய கீதமாக அறிவிக்கப்பட்டது

Kamaraj College

Formation of Clubs/ குழுக்களின் தோற்றம்

The common people continued to suffer even after the formation of the National Assembly. Majority of the people saw the assembly as a place for rich persons as commoners was excluded from voting. The new armed power in Paris was in the hands of a National Guard recruited from the middle class. Lafayette, who acted as an official French adviser in the American War of Independence, was its chief. There was a general feeling of liberation and exaltation when the king, ex-aristocrats, the middle classes and the Parisian masses jointly commemorated the first anniversary of the fall of the Bastille as a great festival.

தேசிய சட்டமன்றம் உருவாக்கப்பட்ட பின்னரும் கூட, சாதாரண மக்களின் துன்பங்கள் தொடர்கதையாகவே இருந்தன. அதிக எண்ணிக்கையிலான சாதாரண மக்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்படாததால், பெரும்பான்மையான மக்கள் சட்டமன்றத்தை பணம் படைத்தவர்களின் இடமாகவே பார்த்தனர். பாரிஸ் நகரின் புதிய ஆயுத அதிகாரமானது இடைத்தட்டு மக்களிடையே இருந்து திரட்டப்பட்ட தேசிய பாதுகாவலர்கள் எனும் படையின் கைவசமிருந்தது. அமெரிக்க சுதந்திரப்போரில் பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தின் அதிகாரபூர்வ ஆலோசகராகச் செயல்பட்ட லஃபாயட் என்பவரே இதன் தலைவராவார். அரசர், முந்நாள் உயர்குடியினர், இடைத்தட்டுமக்கள், பாரிஸ்நகர மக்கள்கூட்டம் ஆகிய அனைவரும் இணைந்து பாஸ்டில் வீழ்ச்சியின் முதலாமாண்டு நினைவு விழாவைக் கொண்டாடிய போது ஒரு பொதுவான விடுதலை பெற்ற உணர்வும் மகிழ்ச்சியும் நிலவியது. ஆனால் இவ்வொற்றுமை நீண்ட காலம் நீடிக்கவில்லை.

But this sense of unity did not last long. Dissatisfied people started forming political clubs to discuss the problems they faced. One such club which attained popularity was the Jacobin Club in Paris. The members were from poor sections of the society – small scale business people, artisans, servants and wage labourers. Their leader was Maximilian Robespierre. A majority of the members of the Jacobin club wore long-striped trousers as against the trousers with knee breeches usually worn by the noble class. In order to differentiate from them, they called themselves 'the people without knee breaches' (sans-culottes). Another lawyer Danton dominated the Cordelier Club.

மனநிறைவு பெறாத மக்கள் தாங்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள் குறித்து விவாதம் செய்ய அரசியல் குழுக்களை உருவாக்கத் தொடங்கினர். அவ்வாறு உருவாகி பாரிஸ் நகரில் புகழ்பெற்று விளங்கிய குழு ஜேக்கோபியன் குழு (Club) என்பதாகும். சமூகத்தில் ஏழ்மை நிலையில் இருந்தவர்கள், சிறுவியாபாரிகள், கைவினைஞர்கள், பணியாளர்கள், கூலிவேலை செய்யும் தொழிலாளர் ஆகியோர் இதில் உறுப்பினர்களாய் இருந்தனர். அவர்களின் தலைவர் மாக்ஸ்மிலியன்ரோபஸ்பியர் ஆவார். பிரபுக்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்தோர் வழக்கமாக அணியக்கூடிய முட்டுக்கால்களின் கீழ் இழுத்துக் கட்டக்கூடிய காற்சட்டைகளுக்குப் பதிலாக ஜேக்கோபியர்கள் நீளமான கோடுகளைக் கொண்ட காற்சட்டைகளை அணிந்தனர். தங்களை வேறுபடுத்திக் காட்டிக் கொள்வதற்காக "முட்டுக்குக்கு கீழ் காற்சட்டையைக் கட்டிக் கொள்ளாதவர்கள்" என தங்களைத் தாங்களே அழைத்துக் கொண்டனர். டாண்டன் எனும் வழக்கறிஞர் கார்டிலியர் கிளப்பில் செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்தார்.

Girondins and Jacobins/ கிரோண்டியர்களும் ஜேக்கோபியர்களும்

Lafayette's constitutional monarchy dominated the political scene for two years. An attempt by the king to flee Paris in June 1791 to join counter-revolutionary armies congregating across the border was thwarted by the local militia. Yet food shortages, price rises and unemployment drove the artisans and traders as well as the labourers to the point of despair.

லஃபாயட்டியின் அரசியல் அமைப்புக்குக் கட்டுப்பட்ட முடியாட்சி இரண்டு ஆண்டு காலம் பிரெஞ்சு அரசியல் களத்தில் கோலோச்சியது. 1791 ஜூனில் பாரிசிலிருந்து தப்பித்து, எல்லையைக்கடந்து அங்கே கூடியிருக்கும் எதிர்புரட்சிப் படைகளுடன் இணைவதற்காக மன்னர் மேற்கொண்ட முயற்சியைக் குடியானவர் படையொன்று முறியடித்தது. இருந்தபோதிலும் உணவுப் பண்டங்களுக்கான பற்றாக்குறையும் விலையேற்றமும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் கைவினைஞர்களையும் சிறு வணிகர்களையும் தொழிலாளர்களையும் நம்பிக்கை இழக்கச் செய்தது ஏமாற்றத்தின் எல்லைக்கு இட்டுச் சென்றது.

Repression could not stop rising popular upsurge. The moderates who ran the government fell out among themselves. Within the Jacobin Club a group called the Gironde's, also known as the Brissotins (after one of their leaders, Brissot), were less radical than Robespierre and Danton. Though there were differences of opinion among themselves, all of them excepting Robespierre, believed that a war against the foreign powers would help. Robespierre, however,

argued that war would open the door to counter-revolution. But he could not stop the Gironde's from agreeing with the king to form a government and then declaring war on Austria and Prussia in April 1792.

மக்கள் பொங்கியெழுவதை அடக்குமுறையால் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. அரசாங்கத்தை நடத்திய மிதவாதிகள் தங்களுக்குள்ளேயே வேறுபட்டனர். ஜோக்கோபியன் குழுவிற்குள் இருந்த கிரோண்டியர்கள் (அவர்களின் ஒரு தலைவர் பிரிசாட் என்ற பெயரால் பிரிசாடினியர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்) ரோபஸ்பியரைப் போலவோ, டாண்டனைப் போலவோ அதி தீவிரவாதிகளாக இல்லை. அவர்களுக்குள்ளே பலகருத்து வேறுபாடுகளிருந்தாலும் ரோபஸ்பியரைத் தவிர மற்றவர்கள், அந்நிய சக்திகளுக்கு எதிரான ஒரு போர் செய்வதன் மூலம் நிலைமைகளைச் சீராக்கலாம் என நம்பினர். அவ்வாறான போர் புரட்சிக்கான கதவுகளைத் திறந்து வைக்குமென ரோபஸ்பியர் வாதாடினார். ஆனால் கிரோண்டியர்கள் அரசருடன் இசைந்து ஒரு அரசாங்கத்தைஉருவாக்கியதையோ, பின்னர் 1792 ஏப்ரலில் ஆஸ்திரியாவுக்கும் பிரஷ்யாவுக்கும் எதிராகப் போர் அறிவிப்புச் செய்ததையோ அவரால் தடுக்க இயலவில்லை.

National Convention

The plan of Gironde's turned out to be a disaster. The enraged members of the Jacobin Club stormed into the palace of Tuileries, the official residence of Louis XVI, and ransacked it. They killed the guards and took the king as prisoner. A new assembly called Convention voted that the king should be imprisoned and a new election conducted to elect a leader for the country. In this election, every one above the age of 21 got the right to vote, without any distinction in wealth, and status.

தேசியப் பேரவை

கிரோண்டியர்கள் திட்டம் பேரிடராக முடிந்தது. கோபம் கொண்ட ஜேக்கோபியன் குழு உறுப்பினர்கள் பதினாறாம் லூயியின் அதிகாரபூர்வமான வசிப்பிடமான டியூலரிஸ் அரண்மனைக்குள் புகுந்தனர். காவலர்களைக்கொன்று அரசரைச் சிறைப்பிடித்தனர். புதிதாக உருவான சட்டமன்றமான தேசியப் பேரவைஅரசரைச் சிறையில் அடைக்கவும் நாட்டிற்குப் புதிய தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தேர்தல் நடத்தவும் வாக்களித்தது. தேர்தலில் 21 வயதிற்கு மேற்பட்ட அனைவரும் செல்வத்திலும், அந்தஸ்திலும் எந்தவேறுபாடும் இல்லாமல் வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பெற்றனர்.

September Massacres

After the overthrow of the monarchy, the people believed that political prisoners in the jails were planning to join a plot of the counter-revolutionaries. So the mob descended on the prisons and summarily executed those they believed to be royalists. Commencing on 2 September 1792, at Abbey prison in Paris, it continued in the next four days in other prisons of the city. In all about 1,200 prisoners were killed in what came to be known as the September Massacres. The September Massacres were publicized abroad as proof of the horrors of revolution. The Gironde's blamed their more radical enemies, especially Marat, Danton and Robespierre.

செப்டம்பர் படுகொலைகள்

முடியாட்சி தூக்கி எறியப்பட்ட பின்னர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த அரசியல் கைதிகள் எதிர் புரட்சியாளர்கள் தீட்டிய சதியொன்றில் இணையப் போவதாக மக்கள் நம்பினர். இதன் விளைவாக மக்கள் கூட்டம் சிறைச்சாலைகளைத் தாக்கின. அரச குடும்பஆதரவாளர்கள் எனக்கருதப்பட்ட அனைவரும் கேள்வி முறையின்றி கொல்லப்பட்டனர். 1792 செப்டம்பர் 2இல் பாரிஸ்நகரில் அபே சிறையில் தொடங்கிய இப்படுகொலை நகரின் ஏனைய சிறைகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு அடுத்து வந்த நான்கு நாட்களுக்கும் தொடர்நதது. செப்டம்பர் படுகொலைகள் எனப் பின்னர் அழைக்கப்பட்ட இந்நிகழ்வில் மொத்தம் 1,200 கைதிகள்கொல்லப்பட்டனர். புரட்சியின் பயங்கரத்திற்கு ஆதாரமாக இப்படுகொலைகள் பற்றிய செய்திகள் ஏனைய நாடுகளில் பரவின. இதற்கு கிரோண்டியர்கள் தங்களின் அதிதீவிர எதிரிகளைக் குறிப்பாக மாரட், டாண்டன், ரோபஸ்பியர் ஆகியோரைக் குற்றம் சாட்டினர்.

Work of the National Convention/ தேசியப் பேரவையின் பணிகள்

On 20 September 1792 the revolutionary army halted the invading forces at Valmy. The next day the new Convention abolished monarchy and declared France a republic.

Kamaraj College

1792 செப்டம்பர் 20இல் புரட்சிப் படையினர் ஊடுருவி வந்தபகைவர்களைவால்மி எனுமிடத்தில் எதிர்கொண்டு நிறுத்தினர். மறுநாள் புதிய சட்டமன்றமான தேசியப்பேரவை முடியாட்சியை ஒழித்து பிரான்ஸ் ஒரு குடியரசு என அறிவித்தது.

King Louis XVI was brought before the People's tribunal and executed by guillotine on 21 January 1793. The offence he committed was his appeal to foreigners for help against his own people. Soon afterwards Marie Antoinette was beheaded.

1793 ஜனவரி 21இல் அரசர் பதினாறாம் லூயி மக்கள் தீர்ப்பாயத்தின் முன்னர் கொண்டு வரப்பட்டு கில்லட்டின் கொலைக்கருவியில் கொல்லப்பட்டார். தனது மக்களுக்கு எதிராக அயல்நாட்டவரின் உதவியைக் கோரியதே அவர் செய்த குற்றமாகும். இதன் பின்னர் விரைவில் மேரி அன்டாய்னெட்டும் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார்.

Against a background of growing hunger in the towns and countryside alike, there were demands from the Parisians to control prices, to maintain grain supplies to feed people and to take action against hoarders and speculators. Instead of initiating steps to meet the just demands of the Parisian masses, the Convention used the army to attack the agitating masses.

இச்சூழ்நிலையில் நகர்ப்புறங்களிலும் கிராமப்புறங்களிலும் ஒரு சேரப் பசித்துயரம் பெருகியது. விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தும்படியும், மக்களுக்கு உணவு தானிய விநியோகங்களை முறைப்படுத்தும்படியும் ஊகவணிகர்களுக்கும் பதுக்கல்காரர்களுக்கும் எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கும்படியும் பாரிஸ்நகர மக்கள் கோரிக்கைவைத்தனர். பாரிஸ்நகர மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளை முன்னெடுக்காத தேசியப் பேரவை, மாறாக இராணுவத்தை ஏவி மக்களைத் தாக்கியது.

The army suffered a series of defeats as its commander deserted to the enemy. Disillusioned peasants in the Vendee region in the west of France joined a monarchist rising. Finally moderates and royalists (29 May 1793) together seized control of Lyons, where silk industry was thriving and wealthy merchants from Germany and Italy had settled.

படைத்தளபதிகளில் பலர் எதிரணியில் சேர்ந்து கொண்டதால் படைகள் தொடர்ந்து தோல்விகளைச் சந்தித்தன. மேற்கு பிரான்சின் வெண்டி பகுதியில் நம்பிக்கை இழந்த விவசாயிகள் முடியாட்சி ஆதரவாளர்களுடன் கைகோர்த்தனர். முடிவாக (1793May 29) மிதவாதிகளும் முடியரசு ஆதரவாளர்களும் லியான்ஸ் (Lyons) பகுதியைக் கைப்பற்றினர். இப்பகுதி பட்டு ஆலைத் தொழில் நன்கு செயல்பட்ட பகுதியாகும். மேலும் இப்பகுதியில் ஜெர்மனி, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளிலிருந்து பணம் படைத்தவணிகர்கள் பலர் குடியேறியிருந்தனர்.

Rule of Jacobins/ ஜேகோபியன்களின் ஆட்சி

Robespierre did not want to lose the gains made in the previous four years and hence commenced his dictatorial rule. The Jacobins sent Gironde leaders to the guillotine, a beheading machine. Danton was beheaded.

புரட்சி தொடங்கியது முதல் கடந்தநான்கு ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டிருந்த நன்மைகளை இழப்பதற்கு ரோபஸ்பியர் விரும்பவில்லை. எனவேஅவர் தன்னுடைய சர்வாதிகார ஆட்சியைத் தொடங்கினார். ஜேகோபியர்கள், கிரோண்டியர் குழுவின் தலைவர்களை சிரச்சேதம் செய்யும் கில்லட்டின் இயந்திரத்திற்கு அனுப்பி வைத்தனர். டாண்டனும் கில்லட்டினுக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

The period between 1793 and 1794 was also a time of radical reforms. On 4 February 1794 the Jacobin-dominated Convention decreed the abolition of slavery in all French Lands. Robespierre imposed a maximum ceiling on the wages of the people. Food items such as bread and meat were rationed. Prices were fixed by the government for farm produces. The use of Sir and Madam was replaced by the use of the words male citizen and female citizen. Religious places such as churches were converted into army barracks. Angered over the radicalization of the government and at the base of society his own party members turned against Robespierre. He was convicted and finally execute.

1793க்கும் 1794க்கும் இடைப்பட்ட காலம் தீவிர சீர்திருத்தங்களுக்கான காலமாகும். 1794 பிப்ரவரி 4இல் ஜேக்கோப்பியர்கள் அதிகம் இருந்த சட்டமன்றம் பிரான்சின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் அடிமைமுறையை ஒழித்து ஆணை பிறப்பித்தது. மக்கள் பெரும் ஊதியத்திற்கு உச்சவரம்பு விதிக்கப்பட்டது. ரொட்டி, இறைச்சி போன்ற உணவுப் பண்டங்கள் பங்கிட்டு விநியோகம் (Ration) செய்யப்பட்டன. பண்ணைப் பொருட்களுக்கான விலையை அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்தது. 'சார்', 'மேடம்' எனும் சொற்களுக்குப் பதிலாக ஆண்குடிமகன், பெண்குடிமகள் எனும் வார்த்தைகள் பயன்பாட்டிற்கு வந்தன. திருச்சபைகள் போன்ற சமயம் சார்ந்த இடங்கள்

இராணுவ முகாம்களாக மாற்றப்பட்டன. அரசாங்கமும், சமூகத்தின் அடித்தளமும் அளவுக்கு மேலாக தீவிரமயமாக்கப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட உறுப்பினர்கள் ரோபஸ்பியருக்கு எதிராகவே திரும்பினர். அவரும் குற்றம் சாட்டப்பெற்று 1794இல் தூக்கிலிடப்பட்டார்.

Dr. Joseph-Ignace Guillotine was a French physician, who in an article wrote about a machine to quickly execute the convicts. Though he did not invent such a machine, it was named after him. The invention is attributed to Antoine Louis.

டாக்டர் ஜோசப் – இக்னேஸ்கில்லட்டின் என்பார் ஒரு பிரெஞ்சு மருத்துவராவார். அவர் ஒரு கட்டுரையில் மரண தண்டனை வழங்கப்பட்ட குற்றவாளிகளைவிரைவாகக் கொல்லும் இயந்திரம் குறித்து எழுதினார். அதுபோன்ற இயந்திரத்தை அவர் கண்டுபிடிக்காவிட்டாலும் அதற்கு அவர் பெயரே வைக்கப்பட்டது. கண்டுபிடித்தவர் ஆண்டனி லூயி எனக்கூறப்படுகிறது

The Director

The allies who had overthrown Robespierre did not stay long in power. Those who hated the revolution began to take over the streets of Paris, attacking anyone who tried to defend the revolutionary ideals. There were two risings in April and May 1795. But they were crushed by forces loyal to the new political group called Thermidorians. Émigrés began to return to the country and boast that the monarchy would be restored soon.

இயக்குநர் குழு

ரோபஸ்பியரை பதவியை விட்டு தூக்கியவர்களாலும் நீண்ட நாட்கள் அதிகாரத்தில் இருக்க முடியவில்லை. புரட்சியை வெறுத்தவர்கள் பாரிஸ்நகரின் வீதிகளை ஆக்கிரமித்து புரட்சிகர சிந்தனைகளை ஆதரித்தவர்களையெல்லாம் தாக்கினர். 1795 ஏப்ரல் மற்றும் மேமாதங்களில் இரண்டு கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. புதிதாக உருவாயிருந்த தெர்மிடோரியன் எனும் குழுவுக்கு விசுவாசமாயிருந்த படைகளால் அவைகள் நசுக்கப்பட்டன. இதனிடையே எமிகிரஸ்கள் (Emigres) நாடு திரும்பத் தொடங்கினர். அவர்கள் விரைவில் முடியாட்சி மீட்கப்படுமென தற்பெருமை பேசினர்.

Emigres:

Persons who leave their own country in order to settle in another for political reasons. In the present context, the nobles who fled France in the years following the French Revolution came to be called émigrés.

எமிகிரஸ் (Emigres): அரசியல் காரணங்களுக்காக தங்கள் சொந்தநாட்டிலிருந்து வெளியேறி மற்றொரு நாட்டில் குடியேறுவோரை எமிகிரஸ் என்பர். பிரான்சின் அன்றைய சூழலில் புரட்சியைத் தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுகளி ல் நாட்டைவிட்டு ஓடிய பிரபுக்களை எமிகிரஸ் என அழைத்தனர்

In October 1795 the royalists staged a rising of their own in Paris. The army led by a rising officer and one-time Jacobin named Napoleon Bonaparte came to their assistance. Fearful of bloodshed, the Thermidorians agreed to concentrate power in the hands of a Directory of five men.

1795 அக்டோபரில் முடியாட்சி ஆதரவாளர்கள் பாரிஸ்நகர வீதிகளில் தாங்களாகவே ஒரு கிளர்ச்சியை அரங்கேற்றினர். ஒரு காலத்தில் ஜேகோபியராக இருந்தவரும், ராணுவத்தில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் அதிகாரியுமான நெப்போலியன் போனபர்ட் படைகளுக்குத் தலைமையேற்று கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு உதவி செய்யக் களமிறங்கினார். ரத்தம் சிந்துவதற்கு அஞ்சிய தெர்மிடோரியன்கள் ஐந்து நபர்களைக் கொண்ட இயக்குநர் குழுவிடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைக்க இசைந்தனர்

In four years, under one pretext or another, Napoleon gained power. In 1799 Napoleon staged a coup which in effect gave him dictatorial power. In 1804 Napoleon made the Pope crown him as the Emperor of France. The French revolutionaries may have been defeated, but much of the revolution's heritage survived to shape the modern world.

நான்கு வருடகாலத்தில் ஏதாவது ஒன்றை சாக்காகக் கொண்டு நெப்போலியன் அதிகாரம் மிக்கவரானார். 1799இல் நெப்போலியன் ராணுவப் புரட்சியைஅரங்கேற்ற அது அவருக்கு அனைத்து அதிகாரங்களையும் நல்கியது. 1804இல் நெப்போலியன் தன்னைப் பிரான்சின் பேரரசராகப் போப்பாண்டவரைக் கொண்டு முடிசூட்டச் செய்தார். புரட்சியாளர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் புரட்சியினுடைய பாரம்பரியத்தின் பெரும் பகுதி நவீன உலகை வடிவமைக்க தொடர்ந்து வாழ்ந்தது.

Kamaraj College

Impact of French Revolution

The French revolution created a deep impact, not only in France but also all over Europe, and even inspired anti-colonial intellectuals and movements across the world in the nineteenth and early twentieth centuries.

a. The French revolution brought to an end the rule of Louis XVI in France.
b. It reduced social inequality. The privileges given to certain sections of the society based on birth were curtailed.
c. It introduced a republican form of government with electoral rights.
d. The feudal system was abolished
e. Slavery was abolished though it took some more years for the total abolition of slavery
f. The Church lost it supremacy and it became subordinate to the state. Freedom of faith and religious tolerance had come to stay.
g. The Declaration of Rights of Man and Citizens brought to light the importance of personal and collective rights.
h. The three organs of the government, namely, the legislative, executive and judiciary became prominent, and kept a check and balance on each other. It removed the concentration of power under a single authority.
i. All over Europe, the French Revolution gave the hope to the people to end the despotic rule and establish an egalitarian

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தாக்கம்

பிரெஞ்சுப் புரட்சி பிரான்சில் மட்டுமல்லாது ஐரோப்பாவின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டையும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதியையும் சேர்ந்த காலனிய எதிர்ப்பு, அறிவார்ந்த மக்களின் இயக்கங்களுக்கும் கூடஊக்கமளித்தது.

a. பிரெஞ்சுப் புரட்சி பிரான்சில் பதினாறாம் லூயியின் ஆட்சியை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தது.
b. சமூக சமத்துவமின்மையைக் குறைத்தது. பிறப்பின் அடிப்படையில் சமூகத்தின் சிலபிரிவினருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன.
c. இப்புரட்சி தேர்தல் உரிமைகளுடன் குடியரசு தன்மையிலான அரசுமுறையை அறிமுகம் செய்தது.
d. நிலமானிய முறைஒழிக்கப்பட்டது.
e. அடிமைமுறை முற்றிலுமாக ஒழிக்கப்படுவதற்கு சில ஆண்டுகள் ஆனாலும் பிரெஞ்சுப்புரட்சி அடிமை முறையை ஒழித்தது.
f. அது அரசுக்குக் கீழ் எனும் நிலையை அடைந்தது. மதச்சுதந்திரம், மதசகிப்புத்தன்மையும் நிலைபெற்றன.
g. மனிதன் மற்றும் குடிமக்கள் உரிமைப் பிரகடனம் தனிப்பட்ட, கூட்டு உரிமைகள் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்தது.
h. அரசின் மூன்று உறுப்புகளான சட்டமியற்றல், நடைமுறைப்படுத்தல், நீதித்துறை ஆகியன முக்கியத்துவம் பெற்றன. ஒன்றையொன்று கண்காணித்துச் சமநிலைப்படுத்திக்கொண்டன. இந்த ஏற்பாடு ஒரு குறிப்பிட்ட மையத்தில் அதிகாரங்கள் குவிக்கப்படுவதைத் தடைசெய்தது.
i. ஐரோப்பா முழுவதிலும், கொடுங்கோல் ஆட்சியை ஒழித்து சமத்துவ சமூகத்தை நிறுவ முடியும் எனும் நம்பிக்கையைப் பிரெஞ்சுப் புரட்சி மக்களுக்கு வழங்கியது.
j. அடிமைமுறை முற்றிலுமாக ஒழிக்கப்படுவதற்கு சிலஆண்டுகள் ஆனாலும் பிரெஞ்சுப் புரட்சி அடிமைமுறையை ஒழித்தது.
k. திருச்சபை தனது உயர்நிலையை இழந்தது. அது அரசுக்குக் கீழ் எனும் நிலையை அடைந்தது. மதச் சுதந்திரம், மத சகிப்புத்தன்மையும் நிலை பெற்றன.

NAPOLEON BONAPARTE

Introduction

Napoleon Bonaparte the child of the French Revolution was born in 1769 in the island of Corsica which emerges from the bosom of the Mediterranean Corsica became a French possession in 1768. Rousseau wrote thus in 1762, "I have some presentiment that this small island (Corsica) will one day astonish Europe". His prophetic words came true. Napoleon was a prodigy. In the military school at Brianne, One of his masters said. "The youngster inn made of granite, but there is a volcano inside".

Napoleon was only a lieutenant when the French Revolution began. By dint of his ability,

Kamaraj College

he rose from position to position and finally became the Emperor of France. The year 1793 was very fateful in the history of France. Louis XVI was executed in that year. The National Convention (1792-1795) which was ruling over France extended its support to all the people in Europe for spreading revolutionary ideas. This lead to the formation of the First dangerous Coalition against France in 1793 Britain, Austria, Prussia, Russia, Holland and Sardinia were the leading members of the Coalition.

The Convention turned its attention to war. In 1793 Napoleon was sent to recapture Toulon from the British. He smashed enemy resistance and drove away the English from there. He earned his military reputation in the siege of Toulon. In 1795 he was directed by the Convention to disperse the Paris mob which he directed by the Convention to disperse the Paris mob which he did by a "whiff of grape-shot". He married Josephine in 1796.

"gpnuQ;R Gul;rpapd; Foe;ij‟ vd;W miof;fg;gLk; negNgh;ypad; NghdghHl; kj;jpa jiuf;flypYs;s fhHrpfh jPtpy; gpwe;jhH. ,sikapNyNa Nguhw;wy; ngw;W tpsq;fpdhh;. JzpT jd;dk;gpf;if> fw;gidjpwd;> gue;j nghJ eyd; Mfpatw;wpd; nkhj;j cUtkhf tpsq;fpdhH. gpnuQ;R Gul;rpapd; NghJ mtUf;F taJ 20. gpnuQ;R Gul;rpapd; NghJ gpnuQ;R uhZtj;jpy; rhjuz gPuq;fp giltPuuhf NrHe;jhH.

Gul;rpapy; MHtk;

thy;Nlh> &Nrh> MfpNahhpd; Gul;rpf; fUj;Jf;fSf;F neg;Nghypad; kjpg;G nfhLj;jhH. jdJ jha;ehL tpLjiy milaNtz;Lk; vd;W Gul;rp thjpfSld; NrHe;J Ngrp te;jhH. ,jdhy; gy ,lHghLfis mtH mDgtpj;jhH. jd; iff;fbfhuj;ijf; $l mlF itf;f Ntz;ba #o;epiy Vw;gl;lJ.

neg;NghypaDk; gpuQ;R Gul;rpAk;

Gul;rpapd; NghJ kd;dH 16-k; Yhap gjtp ePf;fk; nra;ag;gl;lhH. nrg;lk;gH gLnfhiyfs; ele;jd. Vq;F ghHj;jhYk; Gul;rpf; fUj;Jf;fs; fhl;Lj;jP Nghy; gutpd;. ,e;epiyapy; neg;NghypaDf;F gjtp kPz;Lk; nfhLf;fg;gl;lJ. Fbauir epiy epWj;Jtjw;fhf neg;Nghypad; 1793-k; Mz;L jpa+y;yhp muz;kidia kd;dd; MjuT Gul;rpahsHfsplkpUe;J kPl;lhh;. ,jdhy; ,tUf;F gjtp caHT fpilj;jJ.NkYk; jd; gPuq;fp gil%yk; kd;dd; MjuT kf;fs; $l;lj;ij fiyj;J fd;ntd;rd; rigia fhg;ghw;wpdhH. ,jdhy; kPz;Lk; gjtp caHTfpilj;J> gilj;jiytH MdhH;.

jpUkzk;

N[hrg;igd; GfhHNd vd;w mofpapd; fztH Gul;rpapd; NghJ ,we;J tpl;lhH. ,tSf;F mDjhgk; njhptp;f;Fk; nghUl;L neg;Nghypad mq;Nf nrd;wNghJ mtuJ mofpy; kaq;fp kdij gwpnfhLj;jhH. ,jdhy; 1796-k; Mz;L khHr; 9-k; ehs; ,tHfspd; jpUkzk; vt;tpj rkarlq;FfSkpd;wp vspa Kiwapy; eilngw;wJ. ,tH neg;Nghypaid tpl MW taJ mjpfkhdtH. ,uz;L gps;isfSf;Fk; jhahf ,Ue;jhs;. ,tSila MNyhridapd; Nghpy; neg;Nghypad; ,j;jhypapd; kPJ gilnaLj;jhH.

Breakup of the First Coalition

The French forces overran Holland in 1794 – 95. It was converted into the Batavian Republic allied with France. Austrian Netherlands (Belgium) fell into the hands of France. By the treaty of Basel, 1795, Prussia ceded her territories on the left bank of the Rhine.

Spain concluded peace with France by the treaty of Basel in 1795 and by another treaty in 1796 she became an ally of France the leading members of the Coalition still are war with France were Britain, Austria and Sardinia. While the war was going on against the Coalition, the Directory took charge of the administration of France in 1785.

Napoleon's first Italian Campaign (1796 – 1797)

At the age of 27, Napoleon was made the commander of the French army in Italy. It was in the Italian Campaign that Napoleon laid the foundation of his imperishable military fame. He defeated the King of Sardinia and got Nice and Savoy.

Kamaraj College

He then defeated the Austrians in a number of battles in Italy and forced Austria to sign the treaty of Campo Formio in 1797. According to the terms of the treaty, France got Austrian Netherlands (Belgium) and the Ionian Islands France also got the right to set up a Republic called Cisalpine in northern Italy. As compensation for her losses, Austria was allowed to annex .;that part of Venetia which lay east of the Adige.

The Italian campaign gave a death blow to the First Coalition. With the withdrawal of Sardinia and Austria, Britain alone was left out to carry on the struggle against the Directory.

Kjš Ï¤jhè gilbaL¥ò (1796-97):

ÃbuŠR¡ FoauR¡F vÂuhf x‹Wg£l Kjš T£LwÎ ehLfSŸ Ãç£l‹, M°Âçah, rh®oåah M»a ehLfŸ Ï‹dK« ngh® eltoj¡iffëš <Lg£oUªjd. mt‰WŸ Ã‹d® F¿¥Ã£l ÏU ehLfisÍ« njh‰fo¡F« bghW¥ò be¥nghèaål« x¥gil¡f¥g£lJ. Ï¤jhèa¥ gilbaL¥Ã‹ jiyik¤ jsgÂahf ãaä¡f¥g£lh®. Ï¤jhèa¥ gilbaL¥ò mtuJ gilkh© E©Âw¤ij e‹F btë¥gL¤ÂaJ. Kjš M°Âça rhhOåa¥ gilfë}nl br‹W jh¡» M°Âça¥ gilfis »H¡nf éu£odh®. Ã‹ rh®Oåa®fis¤ njh‰fo¤J rtha;;; , Ú° v‹w Ïl§fis¥ bg‰wh®. Ã‹ M°Âça®fŸ ÛJ jh¡Fjš bjhL¤jh®. nyho v‹w ghy¤ij Jâfukhf¡ flªJ kh©Lth nfh£ilia K‰Wifæ£lh®. mtuJ Jçj gaz§fŸ vÂçfis¤ Âif¥gila¢ brajd. m®¡nfhyh, çnthè M»aÏl§fëš M°Âça®fis¤ njh‰fo¤jh®. bjhl®ªJ Ãshu‹°, ne¥Ã‹° ehLfŸ gâªjd. ngh¥ò« mikÂ cl‹go¡if braJ bfhŸs K‹tªjh®.

fh«ngh ~nghänah cl‹go¡if (1797):

bjhl®ªJ K‹nd¿a ÃbuŠR¥gil éa‹dhé‰F 100 ikš mU»š cŸs ènahbg‹ v‹w Ïl¤ij milªjJ. clnd M°Âçah mikÂ¥ ng¢Rth®¤ijia¤ bjhl§f éU«ÃaJ. mj‹ gadhf 1797-š fh«ngh ~ngh®änah v‹w cl‹go¡if ifbaG¤jhdJ. mj‹go,

1. Ãuh‹R, M°Âça bej®yhªij¥ (bgšía«) bg‰wJ.
2. Mnahåa‹ ÔÎfS« Ãuh‹Á‹ MÂ¡f¤Â‹ ÑH; tªjd.
3. Ãuh‹Á‹ »H¡F všiyahf iu‹ eÂ V‰W¡bfhŸs¥g£lJ.
4. tl Ï¤jhèæš Á[hšig‹, è¡Fça‹ FoauRfŸ cUth¡f¥g£ld.

Egyptian Campaigns

Egypt was the next target of attack of the Directory. But Napoleon had the “Great Eastern Design” of capturing Constantinople and then the Empire of Britain in India. What this end in view, he set sail to Egypt in 1798. On the way, he pocketed Malta.

He entered Egypt which he easily conquered from the Turks after defeating them in the “battle of the Pyramids” in 1798. But Napoleon tasted a naval defeat at the hands of Admiral Nelson of England in the battle of the Nile in 1978.

vfpg;jpag; gilnaLg;G (1799)

,q;fpyhe;jpd; murpay; Mjpf;fj;ij xLf;fTk;> ,q;fpyhe;J ,e;jpahTld;nfhz;bUe;j tpahghu njhlHig Jz;bf;fTk; mjw;fhf vfpg;jpd; kPJ gilnaLf;fTk; neg;Nghypad; jpl;lk; xd;W jPl;bdhH. mjw;F ngUq;fPo; jpirj; jpl;lk; ngaH. ,j;jpl;lj;ij gpuhd;rpd; ,af;FeHfs; cldb Vw;Wf; nfhz;lhHfs;. iluf;lhp murhq;fj;jpd; xg;GjYld; typikkpf;f xU fg;gy;gilAlDk;> fhyhl;gilAlDk; gpuhd;rpypUe;J vfpg;J Nehf;fp Gwg;gl;lhH. neg;Nghypad; vfpg;Jf;F NghFk; topapy; khy;l;lh jPitg; gpbj;Jf; nfhz;lhH. gpd;dH vfpg;jpy; Mjpf;fk; nrYj;jp te;j kk;Yhf;Ffis 1798-y; ele;j gpukpLfspd; Nghhpy; ntd;W vfpg;J KOtJk; jd; trg;gLj;jpdhH. Mdhy; Mq;fpy fg;gy;gil xd;W ney;rd; jiyikapy; gpd; njhlHe;J te;jJ. ney;rd; 1799 Mf];l;1-y; eilg;ngw;w “mGfhHNg”my;yJ iey;ejp Nghhpy; gpnuQ;R fg;gw;gilia Njhw;fbj;jhH;. vfpg;jpy; NkYk; ntw;wp tha;g;G ,y;yhjjhYk;> jha;ehl;Lld; njhlHG Jz;bf;fg;gl;ljhYk;> gpuhd;Rf;F vjpuhf INuhg;gpa ehLfs; ,uz;lhtJ $l;lzpia mikj;j nra;jpia Nfs;tpg;gl;ljhYk;> neg;Nghypad; Vkhw;wj;Jld; ehL jpUk;gpdhH;.

Second Coalition, French Reverses, Return of Bonaparte

In the meantime, England formed the Second Coalition against Russia, Austria, Napes

Kamaraj College

and Turkey. In 1978 France conquered Switzerland and constituted the Helvetic republic to rule over Switzerland. In the same year, Rome was attacked, the Pope was removed, and the Roman Republic was set up. In 1799 Naples was conquered.

The combined armies of Austria and Russia drove the French out of Italy. The Directory was not able to deal with the situation. The French prestige was at its lowest ebb. The people were dissatisfied. To set matters right, Napoleon hurried back to France in 1799. He was given a rousing reception by the people, because they had great confidence in him.

Overthrow of Directory, establishment of Consulate

The Directory had become unpopular. Napoleon overthrew the Directory and established the Consulate in 1799. It consisted of three Consuls, Napoleon being the Chief of First Consul. Immediately after setting up the Consulate, he turned his attention to the threat posed by the Second Coalition. He won over the Tsar to his side.

He then invaded Italy for a second time. He crushed an Austrian army at Marengo in 1800 and in the same year another Austrian army was crushed by one of his generals at Hohenlinden. Austria sued for peace and the war came to an end by the treaty of Luneville in 1801. The treaty reaffirmed the provisions of Campo Formio. Naples also concluded peace with France. The Second collation virtually came to an end in 1801.

Britain alone stood against France. Napoleon wanted breathing space and was anxious to make peace. Britain too got tired of the war. So the peace of Amiens was concluded in 1802. By the terms of the treaty, England promised to restore all her conquest from France and her allies except Ceylon and Trinidad France, in her turn, promised to evacuate Naples and the Papal states. The treaty left France very powerful in Western Europe and England on the sea.

Kjš fh‹rš Mf be¥nghèa‹ (1799 –1804):

mj‹Ã‹ **G**Âa muÁayik¥ tF¡f¥g£lJ. mj‹go eh£o‹ jiyik ã®thf« _t® bfh©l fh‹Rny£’’ v‹w FGél« x¥gil¡f¥g£lJ. mÂš be¥nghèa‹ Kjš fh‹rš Mf ãakd« bg‰wh®.

be¥nghèaå‹ Ïu©lhtJ Ï¤jhèa¥ gilbaL¥ò (1800 – 1801):

Ïu©lhtJ T£oizé‹ KJbfY«ghf és§»a M°Âçahit¤ j©o¡F« bghU£L Ïu©lhtJ Ï¤jhèa¥ gilbaL¥ig nk‰bfh©lh®. Mš¥° kiyia äf éiuthf¤ jh©o tªJ vÂ®ghuh tifæš M°Âça¥ gilfis khu§nfh v‹w Ïl¤Âš jh¡»¤ njh‰fo¤J bgU« bt‰¿ bg‰wh®. Ï›bt‰¿æ‹ gadhf M°Âçah k£Lä‹¿ uîahÎ« T£oèUªJ éy»aJ.

mÛ‹° rkhjhd x¥gªj« (1802):

Ïilélhj nghçdhš fis¥G‰w Ãuh‹R« Ï§»yhªJ« mikÂia ehod. mj‹ gadhf mÛ‹° v‹w Ïl¤Âš mikÂ cl‹ghL ifbaG¤jhæ‰W. mj‹go,

1. Ãç£l‹, jh‹ if¥g‰¿a Ïl§fëš Ányh‹ oçålh£ Ú§fyhf¥ Ãw Ïl§fëèUªJ _‹W khj§fS¡FŸ btëna r«kÂ¤jJ.
2. khšlh mj‹ Kªija M£Áahs®fël« Û©L« x¥gil¡f¥glnt©L«.
3. Ãuh‹°, ngh¥Ã‹ ehLfëèUªJ«, ne¥ÃŸR, ÁÁèæèUªJ« btënaw nt©L«. Ï›bth¥gªj« be¥nghèaD¡F ngh® mu§»èUªJ ã®thf mu§»‰F¤ ÂU«g tha¥gë¤jJ. Ï¡fhy¡f£l¤Âšjh‹ be¥nghèa‹ cŸeh£L¢ Ó®ÂU¤j§fis ãiwnt‰¿ ã®thf¤ Âwid btë¥gL¤Âdh®

Napoleon becomes Emperor

In 1802 Napoleon became Consul for life. In 1804 the subservient Senate proposed to make Napoleon, Emperor. Napoleon said: “It found the Crown of France lying on the ground and I picked it up with my sword”. The coronation ceremony was graced by Pope Pius VII. In 1804 Napoleon himself placed the crown on his head and became Napoleon I, Emperor of the French. All the republics set up by him were transformed into kingdoms

1804-š be¥nghèa‹ nguur® vd KoN£o¡ bfh©lh®. ngh¥ VHh« ga° Ïªj KoN£L éHh¢ rl§Ffis ãfH;¤Â it¤jh®. “ÃbuŠR kâKo k©âš »lªjJ; v‹ thëdhš mjid vL¤J¡bfh©nl‹’’ vd be¥nghèa‹ T¿dh®.

Campaigns against the Coalition

The peace of Amiens was only a truce. It was only a question of time when fresh hostilities should break out. In 1805 Britain, Austria, Russia and Sweden formed the Third Coalition against France. Napoleon made an Austrian army surrender at Ulm in 1805. Admiral Nelson inflicted a crushing naval defeat on the combined French and Spanish fleets off Trafalgar in 1805. Though Nelson died in the battle, the naval supremacy of Britain remained paramount.

Napoleon made good the loss by routing Russian and Austrian forces at Austerlitz in 1805. On receipt of the disastrous news of Austerlitz, Pitt the Younger, the Prime Minister of Britain, exclaimed thus: “Roll up the map of Europe; it will not be wanted for a period of ten years”. By the treaty of Press burg 1805, between Austria and Napoleon, Austria ceded Venetia to the kingdom of Italy in recognition of the services rendered by the Dukes of Bavaria and Wurttemberg, the duchies were raised to the status of kingdoms. He made his brother, Joseph Bonaparte, King of Naples, and Louis Napoleon, another brother, the King of Holland. He abolished the Holy Roman Empire in 1806 and constituted it into the Confederation of the Rhine.

bughy;fH (mf;NlhgH 21> 1805)

,j;jhypapy; neg;Nghypadpd; Mjpf;f tsHr;rpiaf; fz;L Mq;fpNyaH mQ;rpdH. NkYk; 1803y; ,q;fpyhe;J kd;dUf;F nrhe;jkhd `NdhtH muir gpuhd;]; gpbj;Jf; nfhz;lJ. NkYk; FbNaw;w Mjpf;fj; JiwapYk; ,t;tpU ehLfSf;fpilNa Vw;gl;l Nghl;b gifik czHr;rpia tsHj;jJ. vdNt kPz;Lk; ,q;fpyhe;Jf;Fk;> gpuhd;Rf;Fk; ,ilNa 1804-y; NghH %z;lJ.];ngapd; ehl;L flw;gil cjtpiag; ngw;W Mq;fpy fhy;thiaf; fle;J ,q;fpyhe;ij jhf;f jpl;lk; jPl;bdhH neg;Nghypad;. ,jw;fhf Mq;fpy fhy;thapy; ngsyhq; vd;w ,lj;jpy; epiyahd gil xd;iw jpul;b itj;jhH. ,q;fpyhe;jpd; fg;gw;gilj; jsgjp ney;rdpd; jiyikapy; xU gil Mq;fpy fhy;thiaf; fz;fhzpj;J te;jJ. vdNt jpl;lkpl;lgb neg;Nghypad; gilnaLg;G eilngwtpy;iy. vdpDk ;];ghdpa gpnuQ;R $l;Lg; gilia Mq;fpy flw;gil jsgjp ml;kpuy; ney;rd; bughy;fH vd;w ,lj;jpy; eilngw;w Nghhpy; Njhw;fbj;J mopj;jhH. Mdhy; ml;kpuy; ney;rd; ,g;Nghhpy; caphpoe;jhH. mtuJ rpwe;j ntw;wpapdhy; ,q;fpyhe;jpd; flyhjpf;fk; epiyehl;lg;gl;lJ. mj;Jld; ,q;fpyhe;jpd; kPJ gilnaLf;Fk; jpl;lj;ijAk; neg;Nghypad; iftpl;lhH.

M];jphpahTld; NghH (1805)

,q;fpyhe;J gpujkH ‘,isagpl;‘u\;ah> M];jphpah>];tPld; Mfpa ehLfSld; 1805-y; $l;lzp xd;iw Vw;gLj;jpdhH. ,J gpuhd;Rf;F vjpuhf mikf;fg;gl;l %d;whtJ $l;lzpahFk;. Bughy;fH Nghhpy; neg;nghypad; mile;j Njhy;tp n[Hkdpapy; mtH ngw;w tpaf;fjf;f ntw;wpahy; kiwe;J NghdJ. 1805-y; M];jphpag; gilj;jsgjp khf; vd;gthpd; jiyikapy; Nghhpl;l gilfis cy;k; vd;w ,lj;jpy; neg;Nghypad; Njhw;fbj;jhH. 33>000 M];jphpa tPuHfs; ruzile;jdH. kWgbAk; M];lHypl;]; vd;w ,lj;jpy; ele;j nghpa Nghhpy; M];jphpah gL Njhy;tpaile;jJ. neg;Nghypad; Gfo;ngw;w ntw;wpiag; ngw;whH. M];jphpah gpuhd;Rld; 1805-y; brk;ghpy; gpu];gHf; vd;w cld;gbf;ifia nra;jJ. ,jd; %yk; tl ,j;jhypapy; M];jphpa Mjpf;fk; kiwe;jJ.

gpu\;ahTld; NghH (1806)

M];jphpahtpd; tPo;r;rpf;Fg;gpd; gpu\;ahtpw;Fk;> neg;nghypaDf;Fk; ,ilNa NghH Vw;gl;lJ. ,jw;F fhuzk; n[Hkdpapy; gpuhd;rpd; Mjpf;fk; KOikahf Vw;gLj;jg;gl;lij gpu\;ah Vw;ftpy;iy. NkYk; Nkw;F n[Hkdpapy; gjpdhW muRfis ,izj;J iud; $l;luR vd;w Gjpa mikg;ig cUthf;fp gpu\;ahTf;F neg;Nghypad; Nghl;bia cz;L gz;zpdhd;. vdNt rhf;rpdp kw;Wk; u\;ahtpd; MjuTld; gpuhd;Rf;F vjpuhf gpu\;ah NghH mwptpg;G nra;jJ. 1806-y; mf;Nlhghpy; eilngw;w [Pdh rz;ilapy; gpu\;a gilfis neg;Nghypad; mopj;jhh;. ngh;ypd; efuk; ifg;gw;wg;gl;lJ. ,j;Njhy;tp gpu\;ah ngw;wpUe;j GfOf;F ,Of;fhf mike;jJ.

Continental System

It was at such a time when Napoleon's power was at its height that he wanted to strike and starve Britain contemptuously branded by him as the "Nation of shop-keepers". He wanted to realize this by what is known as the famous Continental System. In 1806 he defeated Prussia in the battles of Jena and Aerostat and made a victorious entry into Berlin.

He inaugurated his Continental System by issuing a decree from Berlin in 1806. The decree ordered the closing of the ports on the continent to British ships and debarred his allies from trading with England. The Continental System was further strengthened by the decrees of Warsaw (1807), Milan (1807) and Fontainebleau (1810). To bring Russia under the scheme, he marched with an army and defeated her in the battles of Eyelid and Fried land in 1807.

Russia and Prussia concluded the treaty of Tilsit in 1807. While the former agreed to come under the Continental System, the penalty which the later had to pay was heavy. From the territories acquired from Prussia, Napoleon constituted the Grand Duchy of Warsaw, and from the other acquisitions west of the Elbe, he created the new kingdom of Westphalia. His brother Jerome was made the King of Westphalia. The treaty of Titlist brought an end to the Third Coalition leaving Britain alone in the field. When the Pope refused to come under the Continental scheme, Napoleon annexed the Papal States in 1809.

Britain retorted the Continental System by issuing Orders-in-Council in 1807. According to these orders, Britain threatened all vessels trading with France liable to be captured. Even neutral vessels carrying goods to France were diverted to the ports of Britain. The Continental System proved harmful and disastrous to the people of Europe. It was impossible for them to do without British goods. It impoverished all countries which came under the scheme. Even France was forced to buy cloth and leather for the soldiers from England.

As France was not self-sufficient in the production of essential commodities like sugar, coffee, tobacco and cotton, their prices shot up. The scheme was doomed to failure because Britain was very powerful on the sea and she could send goods to any country Portugal disobeyed the decrees. Russia openly defied the Continental System. It led Napoleon into wars with Portugal, Spain and Russia and that ultimately brought about the destruction of his army.

f©l¥ bghUshjhu¤ Â£l¤Â‹ c£bghUŸ ÏJjh‹. Ãç£lå‹ tèik¡F mo¥gil¡fhuz« mj‹ flšflªj t®¤jfK«, Fona‰w eh£L thâgK« MF«. cy»š gy ghf§fëš cŸs t®¤jf¥ bghU£fis Inuh¥ghé‰F é‰W bgU« bghUŸ <£o tU»wJ. vdnt, be¥nghèaå‹ f©nzh£l¤Âš Ï§»yhªJ "fil¡fhu®fŸ ehL'.' mªj t®¤jf¤ij jilbra;J mj‹ bghUëaš ts¤ij mê¤Jé£lhš, Ãç£l‹ tèikF‹¿ mogâªJéL« v‹W vÂ®gh®¤jh®. Ïªj Áªjidnah£l¤Â‹ mo¥gilæš njh‹¿aJjh‹ Inuh¥Ãa f©l¥ bghUshjhu¤ Â£l«; m¤Â£l¤Â‹ bfhŸiffis gy Mizfshf btëæ£lh®. mit :

bg®è‹ MizfŸ (1806):

Ãç£oZ ÔÎfŸ bghUshjhu K‰Wif¡FŸsh¡f¥g£LŸsd. Ãç£oZ f¥gšfŸ vJÎ« Inuh¥Ãa JiwKf§fis beU§f¡ TlhJ. Ãç£oZ bghU£fŸ Inuh¥Ãa rªijæš é‰f¥gl¡TlhJ.

Ïj‰F¥ gÂyoahf Ãç£l‹ xU Miz btëæ£lJ. mJ **M®l®° Ï‹ fÎ‹Áš mšyJ (FG Miz)** vd¥g£lJ. Ïj‹go Ãuh‹RlD« mj‹ T£lhëfSlD« t®¤jf« braÍ« eh£L¡ f¥gšfŸ if¥g‰w¥gL«. eLãiy eh£L¡ f¥gšfŸ Inuh¥gh f©l¤Â‹ JiwKf§fS¡F Ãç£oZ JiwKf§fŸ têahf¤jh‹ bršynt©L«.

mNj Neuk; neg;Nghypad; rpy Gjpa Mizfis gpwg;gpj;jhH. mit kpyhd; Mizfs; (1807)> thHrh Mizfs; (1807)> Nghd;nlapd; GNsh Mizfs (;1810) vd;gitfshFk;. ,itfspd; %ykhf jdJ fz;l jpl;lj;ij NkYk; jPtpukhf;fpdhH. Mdhy; neg;Nghypadpd; fz;l jpl;lk; Njhy;tpapy; Kbe;jJ.

äyh‹ MizfŸ (1807):

Ãç£oZ Fona‰w§fëèUªJ tU« eLãiy ehLfë‹ ehLfë‹ f¥gšfëš tU« ru¡FfŸ if¥g‰w¥gL«.

Peninsular War (1808 – 1814)

As Portugal disobeyed the decrees, Napoleon conquered and occupied Portugal. He forced the King of Spain to abdicate and placed his brother, Joseph Bonaparte, on the throne.

Kamaraj College

The rise of national feeling made Portugal and Spain in the Iberian Peninsula revolt against Napoleon. Taking advantage of these opportunities, Britain sent Arthur Wellesley (made Lord Wellington in 1809 and Duke in 1814) to the Peninsula.

He defeated the French army in Portugal and the French evacuated Portugal. Napoleon's attempt to recapture Portugal failed. Arthur Wellesley entered Spain and defeated the French in the battles of Talavera (1809), Salamanca (1812) and Vittorio (1813). The French forces were driven out of the Iberian Peninsula.

jPgfw;g NghH (1808-1814) NghHj;Jf;fy;>];ngapd; Mfpa ehLfs; mike;j gFjpf;F "Igphpaj; jPgfw;gk;"vd;w ngaH. neg;Nghypad; ,e;j ,U ehLfSld; NghH eltbf;iffspy; <Lgl;ljhy; ,jw;F jPgfw;g NghH vd;W ngaH Vw;gl;lJ.

fhuzq;fs;

1. ,q;fpyhe;jpd; el;G ehlhd NghHr;Rf;fy; jdJ thzpfk; ghjpf;fg;gl;ljhy; ,q;fpyhe;Jld; cwit tsHj;Jf; nfhz;L> neg;Nghypadhy; nfhz;L tug;gl;l fz;lj;jpl;lj;ij Vw;f kWj;jJ. vdNt neg;Nghypad; NghHr;Rf;fy; kPJ gilnaLj;jhH. yp];gd; gpbgl;lJ. mq;fpUe;j NghHr;Rf;fy; murf;FLk;gk; gpNurpYf;F jg;gp XbaJ.
2. NghH;r;Rf;fy;iy epue;jukhf jd; Mjpf;fj;jpd; fPo; itj;jpUf;f Ntz;Lkhdhy; topapy; mike;jpUf;Fk;];ngapid jdJ Mjpf;fj;jpd; fPo; nfhz;L tu Ntz;Lnkd;W neg;Nghypad; epidj;jhH.
3.];ghdpa ehl;il kpf ,ope;j ehlhff; fUjpdhH neg;Nghypad;. mJ kpfTk; eype;jjhfTk;> xw;Wikapd;wp fhzg;gl;ljhfTk; mtH fz;fSf;F njhpe;jJ.
4. mg;NghJ];ngapid Ml;rp Ghpe;j ehd;fhk; rhHyRf;Fk; mtuJ kfd; ngHbdz;Lf;Fk; ,ilNa gy fhhpaq;fspy; rr;ruT Vw;gl;lJ. mjid jPHj;J itg;gJ Nghy; ghrhq;F nra;J];ghdpa cs;ehl;L tptfhuj;jpy; jiyapl;lhH neg;nghypad;. ,Wjpapy; jfg;gidAk;> kfidAk; Vkhw;wp cjwp js;sp .];ghdpamhpaizapy; jdJ rNfhjud; N[hrg;ig mkHj;jpdhH. ,jdhy;];ghdpa kf;fsplk; Njrpa czHT Vw;gl;L ehl;bd; gy;NtW efuq;fspYk;>fpuhkq;fspYk; vjpHg;Gfs; mjpfhpj;jd. gpnuQ;R gilfs; jhf;fg;gl;ld. mtw;wpd; ghJfhg;G epiyaq;fSk; jhf;fg;gl;ld.

Nghhpd; Muk;gk;

];ngapdpy; kf;fspilNa Vw;gl;l Njrpa czHT> neg;NghypaDf;F vjpuhf ngUk; fpsHr;rpahf ntbj;jJ. 1808-y; [Piy khjk;];ngapdpy; njd;ghfj;jpy; Vw;gl;l xU fyfj;ij mlf;Ftjw;fhf jsgjp ^ghd;l; vd;gtH jiyikapy; neg;Nghypad; xU gilia mDg;gpdhH. ,g;gil igyd; vd;w ,lj;jpy; Njhy;tpaile;jJ. neg;Nghypadpd; vOr;rpf;F gpwF kpfg; nghpa mstpy; gpnuQ;RgilfSf;F Vw;gl;l Kjy; Njhy;tp ,JNtahFk;. ,jd; tpisthf gpuhd;]; ehnlq;Fk; ngUk; fyfq;fs; Njhd;wpd. ,r;#o;epiyapy;];ghdpa kf;fSf;F cjtp nra;aj; jahuf ,Ug;gjhf ,q;fpyhe;J mwptpj;jNjhL kl;Lkpy;yhky; ntypq;ld; gpuG jiyikapy; xU Mq;fpy gil 1808 Mf]';l; khjk;];ngapd; te;jile;jJ. vdNt gilf;F neg;NghypaNd jiyik jhq;fp];ngapdpy; Eioe;jhH. ,jpy; gpnuQ;R gilfs; tpul;babf;fg;gl;ld. ,JNt jPgfw;g NghH vd;wiof;fg;gLfpwJ.

Nghhpd; tpisTfs;

1. ,e;j jPgfw;g Nghhpy; jhd; Kjd; Kjyhf gpnuQ;R gilfs; Njhy;tpaile;jd.neg;NghypaDf;F mtkhdk; Vw;gl;lJ. Njhw;fbf;f Kbahj tPuH vd;w ngUik kiwe;jJ. neg;Nghypad; kPJ gpnuQ;R kf;fs; itj;jpUe;j ek;gpf;if kpfTk; Fiwe;jJ.
2. jPgfw;g Nghhpd; tpisthf gpuhd;]; jiyrpwe;j Nghh; jiytHfisAk;> NghH tPuHfisAk; ,of;f Nehpl;lJ.
3. neg;Nghypadpd; Njhy;tp> vjphp ehLfSf;F kPz;Lk; ek;gpf;ifia nfhLj;jJ. gy ehLfs; neg;NghypaDf;F vjpuhf kPz;Lk; NghH Nfhyk; g+z;ld.
4. ,g;Nghhpd; tpisthf gpuhd;]; ehl;by; ngUk; nghUshjhu neUf;fb Vw;gl;lJ. ehl;bd; nry;tk; fiue;jJ.];ghdpaHfspd; ntw;wpf;F];ghdpaHfspd; Njrpa caHTk;> mtHfspd; nfhhpyhNghH KiwAk; jhd; fhuzk; MFk;.

Kamaraj College

Austrian Revolt (1809)

The reverses of France in the Iberian Peninsula roused Austria into action. She rose into open revolt. Napoleon defeated Austria in the battle of Wagram in 1809, and got married to Marie Louise, the daughter of Emperor Francis I of Austria, in 1810. In the previous year, he had divorced Josephine as she proved incurably barren.

Russian Campaign, Leipzig and Waterloo

As Russia openly defied the Continental System, Napoleon marched into Russia in 1812. It was a fatal step. It was the winter in Russia that made Napoleon tastes his first defeat on land. In 1813 the Fourth Coalition was formed by Britain, Russia, Prussia and Austria against France. Napoleon was defeated in Germany in 1813 at Leipzig which is often called the "Battle of the Nations" and was driven back to France.

This was Napoleon's second defeat. The victorious Allies occupied Paris and Napoleon was forced to abdicate in 1814. He was exiled to the island of Elba. Louis XVIII, the brother of Louis XVI, was made King of France. In the meantime, Napoleon escaped from Elba and returned to France in 1815 and remained as Emperor for 100 days. But the allied nations of Europe got alarmed. They united together and completely defeated him in the battle of Waterloo in 1815. He was exiled to St. Helena where he died in 1821.

neg;Nghypapdpd; u\;a gilnaLg;G (1812)
fhuzq;fs;

1. neg;Nghypadpd; fz;l jpl;lj;jpdhy; u\;ahtpy; czT gw;whf;Fiw Vw;gl;lNghJ mjid ftpLtjhf 1811y; u\;ah mwptpj;jJ. ,jdhy; u\;ah kPJ neg;Nghypad; Mj;jpuk; mile;jhH.
2. neg;Nghypad; xy;ld;gHf; vd;w n[Hkdpapd; gue;j epyg;gFjpia ntw;wpap;d; %yk; ,izj;Jf; nfhz;ljhy;> mtuJ Mjpf;f ntwpia u\;a kd;dH rhH mnyf;];rhz;lH ntWj;jhH.
3. neg;Nghypad; jdJ Kjy; kidtpf;F Foe;ij ,y;yhjjhy; tptfhuj;J nra;Jtpl;L> M];jphpa ,sturp khpaYhaprhit ,uz;lhtjhf jpUkzk; nra;J nfhz;L M];jphpa cwit Vw;gLj;jp nfhz;lJ u\;a kd;dUf;F gpbf;ftpy;iy.
4. neg;Nghypad; u\;a gilnaLg;gpw;fhf Ie;J yl;rk; NgH nfhz;l khngUk; gil xd;iw jpul;bdhH. ,ijg;Nghd;W xU ngUk; gilia INuhg;ghtpNyNa ahUk; fz;ljpy;iy vd;w Vw;gl;lJ.

1812 [Pd; khjk; jdJ ngUk; gilAld; u\;ahit Nehf;fp Gwg;gl;lhH neg;Nghypad;. ,g;gilia fz;l u\;aNghH jiytHfs; gpd;thq;fpdhHfs;. Mdhy; gpnuQ;R gilfs; mtHfs; tpl;L nry;Yk; gFjpia vhpj;jy; vd;w nfhs;ifia gpd;gw;wp u\;a gilfs; czTf; fplq;Ffs;> ghyq;fs;> gapHfs ;Mfpatw;iw mopj;J nrd;wdH. nghNubdh vd;w ,lj;jpy; Vw;gl;l Nghhpy; gpnuQ;Rgil ntw;wp ngw;whYk; ,g;nghhpy; 40000 gpnuQ;R NghHtPuHfs; kuzk; mile;jhHfs;. Mjd;gpd; neg;Ngh;ypad; kh];Nfhit mile;jhH. kh];Nfhtpy; u\paHfs; ruziltH vd;W epidj;j neg;Nghypad; Vkhw;wk; mile;jhH. Vnddpy; mq;F ahUNk ,y;iy. czT fplq;Ffs; fhypahfTk; jPg;gw;wp vhpe;Jf; nfhz;Lk; fhzg;gl;ld. vdNt 1812 mf;Nlhghpy; neg;Nghypad; kh];NfhtpypUe;J gpd; thq;fpdhH. neg;Nghypad; kh];NfhtpypUe;J gpd;thq;fpa epfo;r;rp INuhg;gpa tuyhw;wpy; neg;Nghypadpd; ,Ug;gplj;ij rw;W gpd;Df;Fj; js;spaJ.

mr;rkak; u\pahtpy; FspHfhyk; Muk;gpj;jjhy; vq;Fk; gdp%l;lk;. MWfs; ciwe;J gdpf;fl;bfshapd. czT ,d;wp gpnuQ;R giltPuHfs; ngUk; Jd;gg;gl;ldH. mr;rkak; u\pa tPuHfs; nfhhpyh jhf;Fjy; elj;jpdH. ,jdhy; gpnuQ;R tPuHfs; 1>70>000 NgH kbe;jdH. 170>000 NgH rpiw gpbf;fg;gl;ldH. ,e;jNguuopTf;F ,izahf tuyhw;wpy; vijAk; $w KbahJ. vQ;rpa jdJ gilapd; xU rpwpa gFjpAld; n[Hkhdpa vy;iyf;Fs; Eioe;jhH.

neg;Nghypadpd; u\;a gilnaLg;G> mtH nra;j khngUk; jtwhFk;. ehl;bd; nry;tj;ijAk;> kf;fspd; Mw;wiyAk;> tiykjpf;f Kbahj tPuHfspd; capiuAk;> neg;Nghypad; tPzhf;fpdhH. u\;a gilnaLg;G jhd; neg;Nghypadpd; tPo;r;rpf;F Kf;fpa fhuzk; vd;W nrhy;yg;gLfpwJ.

Kamaraj College

g‹dhLfë‹ ngh® (1814):
uîa¤ njhšéæèUªJ ÂU«Ã tªj be¥nghèa‹ gilfis eh‹fhtJ T£lâæ‹ gilfŸ è¥Á¡»š rªÂ¤jd. m§F eilbg‰w nghçš be¥nghèa‹ njh‰fo¡f¥g£L ifÂah¡f¥g£L všgh Ôé‰F mD¥g¥g£lh®.

üW ehŸ:
všghéèUªJ be¥nghèa‹ j¥Ã Û©L« Ãuh‹° ÂU«Ã M£Áia¥ Ão¤jh®. Mdhš, Ï«Kiw mt® Ãuh‹Áš (1815 kh®¢ 20 Kjš 1815 #&‹ 29 tiu) üW eh£fns M£Áòça KoªjJ. mj‰FŸ mtuJ gif ehLfŸ gilÂu£o mtiu¥ ngh® Kidæš rªÂ¡f¡ fh¤ÂUªjd.

th£l®Y (1815):
bgšíia¤ÂèUªj Ãç£oZ gilia¤ jh¡» éu£l be¥nghèa‹ br‹wh®. th£l®ÿ v‹w Ïl¤Âš Ãç£oZ gil¤jsgÂ btšè§l‹ nfhkf‹ be¥nghèa‹ gilfis rªÂ¤jh®. m§F eilbg‰w th£l®ÿ nghçš 1815 #&‹ 18-š be¥nghèa‹ njh‰fo¡f¥g£lh®. Ã‹d® ifÂahf bræ‹£ bAèdh v‹w Ôé‰F mD¥g¥g£lh®. IªJ M©LfS¡F¥ Ã‹ m§nf kuzkilªjh®

Domestic reforms

Centralization

The Keynote of Napoleon’s administration was centralization. He wielded legislative, Executive and judicial powers. In 1800 he brought the local government under his direct control. The departments and smaller districts (arrondissenents) each under a Prefect and Sub-prefect respectively were made answerable to him. While the Mayors of small communes were appointed by the Prefect, those of the bigger ones were appointed directly by the Central Government. Napoleon introduced a uniform system of administration throughout the country.

jy M£Áia xU§fik¤jš:
1800-š mid¤J jy M£ÁãWtd§fisÍ« jdJ neuo¡ f£L¥gh£o‹ ÑH; bfh©L tªjh®. ogh®£bk‹£ k‰W« mnuh‹il°bk‹£ vd¥g£l cŸsh£Á Ãçîfë‹ mÂfhu§fŸ Ãçbg¡£, r¥Ãçbg¡£ v‹w muR mYty®fël« x¥gil¡f¥g£ld. mt®fŸ ika muÁdhš ãaä¡f¥g£ld®. m§F nj®ªbjL¡f¥g£l ÃuÂãÂfŸ ÏUªjhY« mt®fŸ M©o‰F 15 eh£fŸ k£L« T£l« To tçéÂ¥ig ã®zæ¡fnt©L«. xU Ïy£r¤Â‰F« nk‰g£l f«ó‹fë‹ jiytuhd nkaiu Ãçbg¡LfŸ ãaä¤jd®. ghç° ngh‹w bgça efu§fë‹ fhtš mÂfhçfisÍ« munr ãaä¤jJ. Ïj‹ _y« cŸsh£Á ãWtd§fëš xnu khÂçahd Âwikahd ã®thf« eilbgw VJthdJ.

Finance

Financial administration was in a state of chaos when Napoleon became the first Consul. He remedied many of the defects in the financial system. He increased the state revenue by a careful collection of taxes. By economy drives by severs punishment of corrupt officials and by compelling the vanquished countries for the paying the French army, he refused public expenditure. In 1800 he set up the Bank of France on a sound basis.

ãÂ¢ Ó®ÂU¤j§fŸ:
be¥nghèa‹ fhy¤Âš btëæl¥g£l mÁ¡dh£°vd¥g£l fh»j ehza¥ GH¡f¤ij ãW¤Âdh®. Ãuh‹Áy ãÂãiyia xG§FgL¤j “fl‹ fêÎ ãÂ’’ x‹iw V‰gL¤Â njÁa¡ flid go¥goahf¡ Fiw¡f tif bra;jh®. muÁ‰F tç brY¤Jjš bghJ k¡fë‹ Kj‹ikahd flik v‹gij bjhl¡f¥gŸë fšéæ‹ nghnj tèÍW¤j¥g£lJ. vdnt, tç gh¡»fŸ Ïšyhkš tNš bra;a¥g£ld. kJ, òifæiy, c¥ò ÛJ kiwKf tçfŸ éÂ¡f¥g£ld. muR¢ bryÎfëš Á¡fd« filÃo¡f¥g£lJ. fz¡FfŸ jâ¡ifFŸsh¡f¥g£ld. njhšéÍ‰w ehLfëläUªJ tNè¡f¥g£l ngh® ÏH¥Õ£L¤ bjhiffis xU jå ãÂahf¢ nrä¤J it¤J ngh®¢ bryÎfS¡F ga‹gL¤j¥g£L tªjJ. Ïjdhš be¥nghèaå‹ Xahj ngh®fŸ eh£o‹ ãÂ ãiyia¥ ghÂ¡féšiy

Education

Napoleon brought education under the control of the State. The imperial University, which he setup, controlled public instruction throughout the French Empire. Primary or elementary schools, secondary or grammar schools, high schools, and special schools such as technical schools, civil service schools and military schools were set up. Napoleon liberally

Kamaraj College

endowed museums and libraries. As a part of State control of education, he vigorously censored the press and the theatre.

fšé :

eh£L¥ g©igÍ« g‰iwÍ« C£o ts®¥gÂš fšéæ‹ g§if e‹F cz®ªj be¥nghèa‹ gy Ó®ÂU¤j§fis¢ bra;jh®. m¡fšé¢ Ó®ÂU¤j§fë‹ neh¡f«:

1. »¿°Jt rka xG¡f be¿fis¥ nghÂ¥gJ.
2. muR¡F éRthrkhf ÏUªJ cça flikfis ãiwnt‰WtJ.
3. muÁ‹ r£l xG§FfS¡F ÑH;¥gotJ.

m) x›bthU f«óåY« Ãçbg¡£ mšyJ r¥-Ãçbg¡£ f©fhâ¥Ã‹ÑH; Mu«g¥gŸë bjhl§f nt©L«.

M) ca®ãiy¥ gŸëfŸ, Ïy¡fz¥ gŸëfŸ, bjhê‰Tl§fŸ, ÏuhQt¥ gŸëfŸ M»ait eh£o‹ gšntW gFÂfëš muÁdhš bjhl§f¥g£ld. x›bthU efçY« xU ca®ãiy¥gŸë ÏU¡fnt©L«.

Ï) ghç]Pš gšfiy¡fHf« ãWt¥g£lJ. rka¤ j¤Jt«, r£l«, kU¤Jt«, Ïy¡»a«, m¿éaš ngh‹w ghl§fŸ f‰W¡ bfhL¡f¥g£ld. eh£o‹ fšé Kiwia xU Óuhf mik¤J, f©fhâ¡F« bghW¥ò« mj‰fë¡f¥g£lJ.

Public works

Napoleon undertook a large number of public works. He constructed 229 broad military roads. Thirty of this roadway radiated from Paris to the borders of France. He constructed two trans-Alpine roads connecting Paris with Turin, Milan, Rome and Naples. He undertook other works of public utility such as the construction of bridges, draining of marshes, strengthening of canals and improving ports. These works provided work for the unemployed, promoted trade and commerce, and improved agriculture.

bghJ¥ gâfŸ :

k¡fŸ eyåš m¡fiw bfh©l be¥nghèa‹, beLŠrhiyfŸ, fhštha;fŸ, ghy§fŸ ngh‹w ngh¡Ftu¤J rhjd§fŸ gyt‰iw mik¤jh®. ÏUü‰W K¥gJ¡F« nk‰g£l rhiyfŸ Ït® fhy¤Âš mik¡f¥g£ld. JiwKf trÂfŸ éçÎgL¤j¥g£ld. rJ¥ò ãy§fŸ ntsh©ik¡F V‰wjh¡f¥g£ld. muÁ‰F brhªjkhd khëiffŸ òJ¥Ã¡f¥g£ld. k©lg§fŸ, bra‰if C‰WfŸ mik¡f¥g£ld.

Industry

Napoleon did much to promote the economic prosperity of the country. By the Continental System, trade with England came to standstill. To make France stand on her own legs, he promoted industries, set up technical schools, offered prizes to inventors and gave loans and bounties to industrialist to increase production.

The Legion of Honour

The revolution had abolished al titles and honors. To strengthen the bonds of loyalty to the Emperor and provide an incentive for hard work, Napoleon instituted the Legion of Honour in 1802. It awarded decorations and titles to men who distinguished themselves in Civil and Military Services.

éUJfŸ:

The Legion of Honour v‹w mik¥ig V‰gL¤Â eh£o‹ gšntW Jiwfëš Áw¥ghf¥ gâah‰¿at®fS¡F vªjéj ntWghLä‹¿ éUJfŸ tH§f V‰ghL bra;a¥g£lJ. ÏJ F¿¥Ã£l Jiwfëš mça rhjid ãfH¤Âat®fis¥ ghuh£Ltjhf mikªjnjhL Cifkë¥gjhÍäUªjJ.

Literature and Art

In the midst of his preoccupations, Napoleon did not neglect fine arts. He was a patron of art, literature and science. Sculpture, architecture, painting and music made great progress during the Napoleonic period. State palaces were restored and enlarged. He beautified the city of Paris with work of art taken as spoils from different countries.

Concordat and Code Napoleon

The two greatest works which had kept the memory of Napoleon still green in the minds of the People are the Concordat and the Code of Napoleon. He knew that an established Church would be the tower of strength to the State. So he entered in an agreement with the Pope in 1801 known as the Concordat. The Roman Catholic religion was recognized as the religion of France by the Concordat. The Pope agreed not to advance his claims to the restoration of Church property and the State undertook the payment of salaries to the clergy.

Bishops were to be nominated by the Consul and the Pope invested them with their office. The priests were to be appointed by the Bishops. To put the new scheme into effect, it became necessary to make both constitutional and non-jurying bishops to resign. Many non-jurying priests refused to resign. So the Pope was forced to depose them. New appointments were made mainly from the non-juring bishops. The constitutional bishops were also admitted. Thus Napoleon patched up the schism in the Church for which he was hailed a “Second Constantine”.

The codification of the France law was the most out-standing work of Napoleon. The Napoleon is still the basis of the Civil law of France. His code gave France a common legal and judicial system. It was no wonder that he was hailed as a “Second Justinian”.

For the hero of hundred battles, neither the Nile not Trafalgar proved to be the Waterloo. Napoleon’s downfall came gradually. The ill-contrived Continental System, estranging the feelings of the Catholic world by imprisoning the Pope, the misdirected Russian expedition, the growth of national feeling and the supremacy of Britain on the sea were some of the causes for his downfall. It was the “Spanish Ulcer” which ruined him to great extent. He was too ambitious and hence his downfall.

òu£Á¡ fhy¤Âš f¤njhè¡f ÂU¢rig bgU« beU¡fo¡FŸsh¡f¥g£lJ. våD«, k¡fŸ Ï‹dK« f¤njhè¡f rka¤ijna M®t¤Jl‹ Ã‹g‰¿d®. “k¡fS¡F xU rka« nt©L«; m¢rka« muR¡ f£L¥gh£oDŸ ÏU¡f nt©L«’’ v‹w fU¤Âid¡ bfh©l be¥nghèa‹ 1802-š rka« r«gªjkhf¥ ngh¥ VH« gaRl‹ xU x¥gªj« bra;J bfh©lh®. mj‹ K¡»a m«r§fŸ :

1. òu£Á¡ fhy¤Âš ÂU¢rigæ‹ brh¤J¡fŸ muÁdhš g¿Kjš bra;a¥g£lijÍ«, klhya§fŸ mê¡f¥g£lijÍ« ngh¥ x¥G¡bfh©lh®.
2. **2.**1794-èUªJ ãW¤Â it¡f¥g£l r«gs¥ gh¡»ia FU¡fS¡F tH§f be¥nghèa‹ Ïz§»dh®. bjhl®ªJ munr ÂU¢rig mÂfhçfS¡F r«gs« tH§F«.
3. be¥nghèadhš nj®ªbjL¡f¥gLgt®fis ngh¥, Ãõ¥òfshf ãaä¡f nt©L«. Ãuh‹Áš, 10 M®¢ Ãõ¥òfS« 50 Ãõ¥òfS« ãaä¡f¥g£ld®.
4. FU¡fis Ãõ¥òfns ãaä¥g®
5. Mya§fŸ Âw¡f¥g£L òu£Á¡F K‹ÃUªjij¥ nghy têghL eilbgw tif bra;a¥g£lJ. ngh¥òl‹ bra;J bfh©l Ïªj x¥gªj« üW M©LfS¡F nkyhf fil¥Ão¡f¥g£L tªjJ.

Causes for the failure of Napoleon

Napoleon failed to carry out his ambition of bringing the whole of Europe under his thumb on account of various reasons.

In the first place, the haughty nature of Napoleon greatly contributed to his downfall. He had an ego about the inability of his judgment and did not pay due regard to the counsel of other seasoned diplomats and politicians like Talleyrand and Fouche.

As a result, often his judgment failed him. As Monsieur Theis has said, “It was his judgment that de generated him and proved to be the ultimate cause of his failure.”

Secondly, Napoleon tried to concentrate everything in his own hands. No doubt he was

an intelligent person and was endowed with exceptionally sharp imagination, but due to human limitations he could not do everything by himself equally well. No wonder, he failed in certain matters.

Thirdly, the soaring ambitions of Napoleon also contributed to his downfall. He was very ambitious and tried to extend his empire as far as possible. In fact he even nourished the ambitions of carving out a world empire. Such ambitions were incapable of realization and no wonder he ultimately failed.

Fourthly, the rise of the nationalism in the various countries conquered by Napoleon also greatly contributed to his downfall. The people of these countries did not like the autocratic attitude and coercive methods of Napoleon.

They submitted to his authority as long as he was powerful. But after his failure against Russia and Spain, these countries became bold and began to defy his authority.

Fifthly, the continental system introduced by Napoleon to reduce the English to submission was strongly resented by the various European countries because they could not get necessary goods from England to which they had been accustomed for a long time. Further, it also gave a serious set-back to their trade.

Unmindful of the sufferings of the people of various countries of Europe, Napoleon tried to enforce the measures •strictly. This resulted in revolts in certain countries like Portugal, Spain and Russia. Napoleon invaded these countries to enforce the continental system.

The continental system also brought him in conflict with the Pope. The rejection of the continental system by the Pope greatly infuriated Napoleon and he annexed his empire and merged it with the French empire. The Pope on his part declared Napoleon as an atheist. This turned all the Catholics against Napoleon and he began to be hated as a godless being.

Sixthly, the supremacy of the British navy also greatly contributed to the downfall of Napoleon. Napoleon failed to successful enforces his conti-nental system in the face of strong English navy. The British navy also proved quite helpful in the carrying men and material for war against Napoleon in different parts and thus contributed to his fall.

Seventhly, the accomplishment of industrial revolution in England played no mean role in the downfall of Napoleon. As a result of the industrial revolution England possessed sufficient finances with which she could fully equip her armies and sustain long struggle. Therefore, it has been asserted that Napoleon was not defeated in the Battle of Waterloo but by the textile mills of Manchester and the steel furnaces of Burning- ham.

This point has been brought out by a historian thus, “In the era of Napoleon the quickening operation of shining frames and power looms, blast furnaces and steam engines, in a country on which the French army never trod, provided the financial sinews for the military efforts of Britain and her allies and thereby most truly worked towards his down-fall.”

Eighthly, the destruction of revolutionary sentiments by Napoleon and their replacement by an autocratic rule in France was disliked by certain sections of society and they became suspicion of his intentions.

Ninthly, the benevolent and partial attitude adopted by Napoleon to-wards his relations also brought about his downfall. Most of the relations whom he elevated to important positions proved unworthy of the trust reposed in them.

For example his failure in Italy and Germany was largely due to his step son Caroline and his youngest brother Jerome respectively. Napoleon is said to have remarked “My relatives have done me more harm than I have done them good.”

Tenthly, Napoleon's expedition to Moscow greatly contributed to his fall. Napoleon's military power, on which his rule rested was greatly shattered because of this expedition because a large number of his soldiers died either due to unbearable cold or attacks by the Russians. As a result when his military power waned, his empire also collapsed.
Finally, the complete exhaustion which Napoleon suffered during the closing years of his rule also proved suicidal for him.

As Dr. Sloane has observed, "The causes of his decline may be summed up in a single word, exhaustion." Prof. Thomson also says, "Out of the hundred nerve centres that composed his brain, more than half were no longer sound."

Estimate

Napoleon was a military genius. The French Empire reached the zenith of its glory and fame during his rule. He was not merely a distinguished general but also an excellent administrator. "If the conquests of Napoleon were ephemeral, his civilian work in France was built upon granite". He indirectly paved the way for the unification of Italy and Germany.

He evolved order out of chaos and created a strong centralized state. He laid the foundation of a strong government rooting out corruption and inefficiency. In the words of Grant and Temporally, "Napoleon was without question a man of extraordinary force of brain and character, who under all circumstances and in all countries would have won for himself a high position.

The instances that are usually quoted in comparison with Napoleon's life history are the establishment of the Roman Empire by Julius Caesar after a century of confusion and revolution in Rome and the personal rule of Oliver Cromwell which followed the puritan revolution". Napoleon, the Lieutenant, Consul and the Emperor is one of the most striking personalities in the history of Europe.

Kamaraj College

UNIT - II
THE CONGREES OF VIENNA

Introduction

After defeating Napoleon in the battle of waterloo, the victors resumed the Congress of Vienna in 1815 to redraw the map of Europe. All the European states were represented in the Congress except Turkey. “the sick man of Europe”. It was a motley collection of princes and pretenders, priests and professors, soldiers and statement and ambassadors and adventurers. The Congress was dominated by the “Big Four”, viz., Austria, Russia, Prussia and England. Metternich of Austria, Alexander I of Russia, Talleyrand of France and Castlereagh of Britain were the chief personalities of the Congress. Francis I, the Emperor of Austria, played the part of the host. But the Congress was presided over and dominated by his Chancellor, Metternich. He handled the knotty problems of the Congress in such a way that it was remarked that he could “swim like a fish in the sparkling whirlpool of Vienna”.

neg;Nghypad; yPg;rpf; Nghhpy; Njhw;fbf;fg;gl;L vy;yh jPtpw;Fk; mDg;gg;gl;l gpwF u\;ah> gpu\;ah> M];jphpah> ,q;fpyhe;J Mfpa ehLfs; 1814-k; Mz;L Nk khjk; nra;;J nfhz;l ghhpR cld;gbf;ifapd; gb INuhg;ghf; fz;lj;jpd; tiuglj;ij khw;wp mikf;f xU khehL $l;lg;gl NtzLk; vd;W KbT nra;ag;gl;lJ. mjd;gb INuhg;gpa kd;dHfSk;> murpay; jiytHfSk; Fok;gpg; Ngha; fplf;Fk; INuhg;gpa ehLfspy; vy;iyfis rPHjpUj;jp mikf;f Ntz;Lnkd;W M];jphpahtpd; jiyefukhd tpad;dhtpy; 1814-k; Mz;L mf;NlhgH khjk; xU khehl;il $l;bdhH. INuhg;gpa ehLfspd; vy;iyfs; ntFthf Fok;gp fple;jjhy; INuhg;ghtpd; tiuglj;ij jpUj;jp mikf;f ,k;khehL KbT nra;jJ. Mdhy; neg;Nghypad; vy;ghj; jPtpypUe;J jg;gptplNt ,k;khehL epWj;jp itf;fg;gl;lJ. thl;lHYh Nghhpy; kPz;Lk; neg;Nghypad; Njhw;fbf;fg;gl;l gpwF khehL njhlHe;J eilngw;wJ. u\;ah> gpu\;ah> M];jphpah> ,q;fpyhe;J Nghd;w Kf;fpa ehLfs; ,k;khehl;by; Kf;fpa gq;nfLj;jJ. tpad;dh xg;ge;jk; 1815 [Pd; khjk; ifnaOj;jplg;gl;lJ.

Aims of the Congress

The Congress has as its chief the establishment of an ever-lasting peace in Europe. “No more Revolution” was the clarion call of all assembled in the Congress. This inevitably meant the end of democracy and nationalism and the suppression of such liberal ideas like liberty, equality and fraternity. It was a return to the status quo by which the boundaries of countries were fixed on the principal of restorations as it were prior to the outbreak of the French Revolution.

Further, the old Kings were to be reinstated on the principal of legitimacy. The second object of the Congress was to preserve the “Balance of power” in Europe by which no state was to become too strong and big at the expense of other states. Thirdly to prevent France from staging another outburst, the Congress set as it goal to make the border states of France bigger and stronger. It was based on this principal that stronger states were created on the east of France bigger and stronger.

It was based on this principle that stronger states were created on the east of France such as Holland, Prussia, Switzerland and Piedmont. Fourthly, the Congress showed a natural tendency to reward those states which had opposed Napoleon and penalize those which had supported him. It was on this principle of compensation that Prussia and Sweden received compensations. Denmark and Saxony which said Napoleon had to pay a heavy penalty in the form of loss of territories. Finally, the delegates of the Congress attempted to set up a permanent organization to maintain peace in Europe.

tpad;dh khehl;bd; Nehf;fq;fs;

1. INuhg;gpa murpay; tiuglj;ij kWgbAk; tiujy;

neg;Nghypadpd; Mf;fpukpg;G nfhs;ifahy; INuhg;gpa ehLfspd; vy;iyfs; Fok;gpf; fhzg;gl;ld. gy ehl;L murHfs; neg;Nghypadhy; gjtp ,oe;jdH. vdNt 1789-k; tUl gpnuQ;R Gul;rpf;F Kd;G ,Ue;jgb ehLfspd;

Kamaraj College

vy;iyfis jpUj;jp mikf;f epidj;jdH. mNj rkak; neg;Nghypadhy; tpul;lg;gl;l gioa mur tk;rq;fis kWgbAk; mhpaizapy; mkHj;j Ntz;Lk; vd;Wk; Nehf;fk; nfhz;lJ tpad;dh khehL.

2. INuhg;ghtpy; epue;jukhd rkhjhdj;ij Vw;gLj;Jjy;

vjpHfhyj;jpy; gpuhd;]; ehl;bd; Mf;fpukpg;Gfis jLj;J ,dpNky; INuhg;ghtpy; NghHfs; Vw;glhky; jLf;f Ntz;Lk;. mjw;fhf gpuhd;rpd; typikia xLf;fp mjid gytPdg;gLj;j Ntz;Lk;. mj;Jld; neg;Nghypadpd; guk;giuapdH kPz;Lk; gjtpf;F tutplhky; jLj;jYk; khehl;bd; Kf;fpa Nehf;fkhFk;.

3. Gul;rp fUj;Jf;fs; gut tplhky; jLj;jy;

vjpHfhyj;jpy; ,dp Gul;rpNa Ntz;lhk; vd;W midj;J gpujpepjpfSk; tpUk;gpdh;. kf;fshl;rp fUj;Jf;fs;> Njrpa czHT> Rje;jpuk;> rkj;Jtk;>rNfhuj;Jtk; Mfpa jhuhs fUj;Jf;fis xLf;FtJk; tpad;dh khehl;bd; Kf;fpa Nehf;fkhFk;.

4. INuhg;ghtpd; rf;jp rkepiyia ghJfhj;jy;

gpuhd;]; ngUk; typik ngw;wjpdhy;jhd; neg;Nghypad; Mf;fpukpg;G nray;fspy; <Lgl;lhH. vdNt ve;j INuhg;gpa ehLk; ,d;ndhU gykw;w ehl;il gad;gLj;jpf; nfhz;L mjpf gyk; ngw;Wtplf; $lhJ vd;W khehl;by; tw;GWj;jg;gl;lJ. MfNt INuhg;ghtpd; rf;jp rkepiyia Vw;gLj;JtNj ,k;khehl;by; Kf;fpa Nehf;fq;fspy; xd;whFk;.

5. Nghhpd; nfhs;is nghUl;fis gq;fpLjy;

gpuhd;Rk;> gpuhd;ir Mjhpj;j ehLfSk;>murHfSk; jz;bf;fg;gl Ntz;Lnkd;W khehl;by; fye;J nfhz;ltHfs; KbT nra;jdH. mNj Neuj;jpy; neg;Nghypaid Kwpabf;f xj;Jioj;j vy;yh INuhg;gpa ehLfSf;Fk; e\;l <L nfhLf;f Ntz;Lk; vd;W epidj;jdH. ,jw;fhf gpuhd;]; ehl;bd; gFjpfisAk;>nghUl;fisAk; gq;F Nghl;Lf; nfhs;s jpl;lk; jPl;bdH.

6. FbauRfis xopj;jy;

,e;j tpad;dh khehl;by; fye;J nfhz;ltHfs; midtUk; KbaurHfs;>mtHfs; INuhg;ghtpy; kPz;Lk; FbauRfs; Vw;gLtij tpUk;gtpy;iy. vdNt INuhg;ghtpy; FbauRfis xopj;jy; tpad;dh khehl;bd; Kf;fpa Nehf;fq;fspy; xd;whFk;. Nkw;fz;l Nehf;fq;fs;> nfhs;iffspd; mbg;gilapy; tpad;dh khehl;by; Vw;ghLfs; mikf;fg;gl;ld.

Vienna Settlement

Russia

1. A large part of Poland including Warsaw was given to Russia. But it was given on the condition that she should not annex.
2. Finland was conquered by Tzars. At the beginning the activities of Tzar was opposed but later it was ratified.
3. England retained Heligoland, Malta, St. Lousia, Tobaco and Cape Colony, Ceylon, British Guiana and got the right to safeguard Ionian Island.

Austria

She got Lombardy, Venetia and Illyria

Prussia:

1. She got Westphalia, a large part of Saxony and western part of Pomerania.
2. Thus, the Big Fours got the lion's share of the spoils.

Kamaraj College

Germany:

The Holy Roman Empire was abolished by Napoleon in 1806 and no attempt was made to revive it. Regarding the German unification, nobody showed enthusiasm. A loose German confederation of the 38 states was established. There was to be a Diet at Frankfurt which consisted of delegates from various states of Germany. The Diet should be presided by the Chancellor of Austria. So, Austria was able to dominate the politics.

France:

1. In order to create the ring around France in Italy, the Sardinian kingdom was strengthened.
2. Netherland and Holland were united and created a United Netherland. Sweden was compensated by giving Norway. Denmark was punished on account of her alliance with Napoleon for a long time. The House of Orange was restored in Holland. Italy was declared as an independent state. The Papal States including Romagna under the Pope were established. Thus the Austrian rule was predominant in Italy.
3. Switzerland was allowed to continue as an independent state. Monarchy was restored in Spain, Portugal, France, Holland, Sardinia, Naples and Sicily. To prevent the revival and spread of revolutionary ideas, the Big Four formed the 'Quadruple Alliance'. It was a permanent body which stood for the enforcement of the Vienna Settlement.

It broke up Italian unity and made it a mere geographical expression. It divided Italy into;

a. The kingdom of Piedmont and Sardinia ruled by victor Emmanuel I, an Italian Prince; Nice, Savoy and Genoa were added to his territories
b. The kingdom of Lombardy and Venetia under the Austrian Emperor
c. Tuscany, Parma and Modena under the indirect control of Austria. The ex- Empress Marie Louise (daughter of Emperor Francis I of Austria and wife of Napoleon) became the Duchess of Parma. Tuscany and Modena were ruled by members of the Austrian Hapsburg family.
d. Naples and Sicily ruled by a Bourbon prince and
e. the Papal States including Romagna under the pope Thus the Austrian rule was predominant in Italy.

Spain and Portugal recovered their old boundaries. Holland and Belgium were united to form the single state of Netherlands and made independent. Norway was separated from Denmark and united with Sweden lost Finland which now went to Russia. Hanover, now, recognized as kingdom passed under the rule of George III of England. Switzerland was allowed to continue as an independent republic.

Monarchy was restored in Spain, Portugal, France, Holland, Sardinia and Naples and Sicily. To prevent the revival and spread of revolutionary ideas, the "Big Four" formed the "Quadruple Alliance". It was a permanent body which stood for the enforcement of the Vienna Settlement. Russia, Prussia and Austria formed the "Holy Alliance". The object of this alliance was the introduction of Christian doctrines in the politics of Europe.

éa‹dh kheh£o‹ muÁaš V‰ghLfŸ :

Ãuh‹°: 1790-š cŸs všiyfŸ më¡f¥g£ld. giHa Ɡшт®nghd kuò òJ¥Ã¡f¥g£lJ. gÂdhwh« ÿæ‹ rnfhju® gÂbd£lh« ÿæ ÃbuŠR mçaizæš mk®¤j¥g£lh®. všghéèUªJ j¥Ã tªj be¥nghèaD¡F Û©L« Mjutë¤jjhš mJ 28 äšèa‹ gÎ‹ ÏH¥ÕL jUkhW nfhu¥g£lJ.mJtiu Ãuh‹Á‹ tl»H¡F¥ gFÂæš tšyuR¥ gilfŸ ãW¤j¥g£oU¡F« vdÎ« éÂ¡f¥g£lJ. be¥nghèa‹ ft®ªJ br‹w fiy¥ bghU£fis cça ehLfS¡F ÂU¥Ãaë¡f nt©L«.

AhyªJ:

giHa MuŠR kuòòJ¥Ã¡f¥g£lJ. mjDila Fona‰w§fshd nf¥ Fona‰w« Ïy§if¤ÔÎ M»at‰iw Ãç£l‹ vL¤J¡bfh©ljhš ÏH¥Õlhf mU»š cŸs M°Âça bej®yhªJ (bgšía«) Ïiz¡f¥g£lJ. Ãuh‹Á‹ tl»H¡F všiyæš cŸs ehLfis

tY¥gL¤j nt©L« v‹gJ« mj‰bfhU fhuzkhF«.

Ãuîah:

ÏªehL« b#®kåæš gy gFÂfis¥ bg‰W tYä¡f ehlhdJ. nghyªÂläUªJ ngh[‹ gFÂÍ« °ÅlåläUªJ bghknuåahÎ« rh¡råæš IªÂèU gFÂÍ« iu‹ gFÂæš Áy Ïl§fisÍ« nfhnyh‹ out°gFÂfisÍ« bg‰wJ. ÏªehL Ãuh‹Á‹ »H¡bfšiyæš cŸsJ v‹gJ F¿¥Ãl¤j¡fJ.

M°Âçah:

bej®yhªij (bg®ía«) AhyªÂ‰F më¤jj‰F <lhf mU»š cŸs Ï¤jhèæ‹ tskhd khãy§fshd y«gh®o, btåîahit¥ bg‰wJ. k‰W« iluhš, ÏšÃça‹ khãy§fŸ [hš°g®¡ M»a gFÂfisÍ« nghyªÂläUªJ fèÁahitÍ« bg‰wJ.

Uîah:

th®rh nfhkf‹ eh£o‹ (nghyªJ) bgU« gFÂia¥ bg‰wJ. °ÅlåläUªj Ã‹yhªijÍ« vL¤J¡bfh©lJ.

rh®oåah:

ÏªehL Ãuh‹Á‹ bj‹»H¡F všiyæèUªjjhš gy òÂa ãy¥gu¥òfis¥ bg‰W tY¥gL¤j¥g£lJ. Ãuh‹ÁläUªJ rhtha, Ú° gFÂfis¥ bg‰wJ. k‰W« Õ£kh‹£, b#ndhth gFÂfisÍ« bg‰wJ.

Ãç£l‹ :

Fona‰w eh£L MÂ¡f¤ijÍ«, flš thâg¤ijÍ« jh‹ mašeh£L bfhŸifæ‹ ÏU f©bzd¥ ngh‰¿a Ãç£l‹ mj‰Fça Ïl§fis¥ bgWtÂnyna F¿aha; ÏUªjJ. k¤Âa jiu¡flèš cŸs khšlh, tlflèš cŸs bAènfhyhªJ, V£çah£o¡»š cŸs mnahåa‹ ÔîfŸ, M¥Ãç¡fhé‹ bj‹nfhoæš cŸs nf¥ Fona‰w«, ÏªJkh flèš cŸs bkhhîa°, Ïy§if k‰W« nk‰»ªÂa¤ Ôîfshd bræ‹£ ÿÁah, blhghnfh, oçålh£ M»at‰iwÍ« bg‰wJ, UyªÂ‰F MW äšèa‹ gÎ‹fis ÏH¥Õlhf¡ bfhL¤jJ.

Ï¤jhè:

Ï¤jhèia xU ehlh¡f nt©L« v‹w njÁathÂfë‹ nfhç¡if ãuhfç¡f¥g£lJ. bk£l®å¡ T¿ago Ï¤jhè v‹gJ xU òéæaš bgauhfnt fUj¥g£lJ. ÑH;¡f©lthW Ï¤jhè Á‹dhÃ‹dkh¡f¥ g£oUªjJ.

1. y«gh®£o, (btåîah) M°ÂçahéläUªjd.
2. g®kh, knlhdh, l°få M°Âça Ah¥°g®¡ kuG nfhkh‹fS¡F¡ f£L¥g£oUªjd. (ÏÂš gh®kh be¥nghèaå‹ kidéÍ« M°Âça ÏstuÁÍkhd ÿænkç¡F më¡f¥g£lJ)
3. nuh« k‰W« ngh¥Ã‹ ehLfshd k¤Âa Ï¤jhè ngh¥gh©ltçläUªjd.
4. n.eÃŸ°, ÁÁè ò®ngh‹ kuG mur® bg®odh©oläUªjd.
5. rh®oåah, Õ£kh©£ rtha murkuÃ‹ f£L¥gh£oš ÏUªjd.

b#®kå:

b#®kåæ‹ 39 Á‰wuRfis be¥nghèa‹ xU T£lurhf Ïiz¤J mj‰F iu‹ T£lik¥G v‹w bgaç£oUªjh®. Ï¥nghJ m¡T£luR m¥gona it¤J¡ bfhŸs¥g£L, mj‰F b#®k‹ T£lik¥G vd bga® N£l¥g£lJ. Ãuh§g®£ efçš Ï¡T£lik¥Ã‹ la£ ghuhSk‹w« ÏU¡F«. mj‰F M°Âça rh‹°y® jh‹ jiyik jh§Fth®. Ï›thW b#®kåæš M°Âça MÂ¡f« ãiy eh£l¥g£lJ.

°bgæ‹:

giHa ò®ngh‹ kuG ãiyeh£l¥g£lJ.

ngh®¢R¡fš:

giHa murik¥ò òJ¥Ã¡f¥g£lJ.

°é£r®yhªJ:

giHa T£lh£Á GJ¥Ã¡f¥g£lJ. Ãuh‹ÁläUªJ _‹W fh‹l‹fŸ (khãy§fŸ) ÏjDl‹ Ïiz¡f¥g£ld.

°Ål‹:

jdJ bghknuåahit Ãuîahé‰F«, Ã‹yhªijuîahé‰F« é£L¡ bfhL¤jj‰F ÏH¥Õlhf bl‹kh®¡»läUªJ eh®ntia¥ bg‰wJ. bl‹kh®¡ be¥nghèaDl‹ cwÎ bfh©oUªjjhš mj‰F¤ j©lidahf eh®nt mjåläUªJ vL¤J¡bfhŸs¥g£lJ.

Criticism of the Vienna Settlement

The Vienna Settlement did not offer a panacea for the political ills of Europe. It failed in its chief aim of preserving peace in Europe Revolution broke out in almost all countries shat came under it. Thus it collapsed like a house of cards. In the words of Fisher; "The plant of legitimacy failed to flourish upon soil still covered by the lava of Revolution".

Revolution broke out in France in 1830 and 1848. The Union of Holland and Belgium lasted for only 15 years Italy and Germany threw off the foreign yoke and became independent in the course of half a century. Poland which was placed under the control of Russia became independent after the First World War. The Union of Russia and Finland was dissolved in 1917 and that of Sweden and Norway in 1905.

The Settlement unconsciously buried deep the ideas of democracy, nationalism and liberalism. The Settlement was a mere return to the old order. Monarchy was restored to the old dynasties on the principle of legitimacy. Liberal and democratic ideas were ruthlessly crushed. But the Statesmen failed to note that such ideas were becoming determining political factors.

The real aim of the Congress was to divide among the conquerors the spoils of the conquered. This was daylight robbery. To the defeated it added insult to injury. Denmark and Saxony which said Napoleon were severely penalized. In redrawing the map of Europe, the "Big Four" were mainly guided by selfish motives. The big powers not only got new places but retained old ones. The smaller states were not given a fair deal.

Austria which played the part of the host virtually became a ghost to the smaller countries. In the distribution of spoils, Protestant Holland, Denmark was penalized by uniting Norway with Sweden. Italian unity was broken. Poland was placed under the tutelage of Russia. Genoa was united with her foe, Savoy.

The "Holy League" set up to enforce the settlement proved to be neither holy nor a league. It only "aspired to bind Europe in chains". Castlereagh called it "a piece of sublime mysticism and nonsense". Metternich called it "a loud-sounding nothing". In spite of the defects of the Congress, it at least prevented a general European war or a world conflagration for a century.

The first half of the 20th century it had witnessed two world wars. So the importance of the settlement cannot be undermined. It made a bold start in settling disputes by convening conferences. It may legitimately be considered as the precursor of the League of Nations and the United Nations Organization.

tpad;dh khehl;bd; Njhy;tpf;fhd fhuzq;fs;

1. chpatHfSf;F toq;Fk; chpik:

tpad;dh khehl;by; fye;J nfhz;ltHfs; "chpatHf;F toq;Fk; chpik"Nfhl;ghl;bd; mbg;gilapy; nray;gl;ldH.Mdhy; ,e;j nfhs;if fhw;wpy;gwf;ftpl;lJ. Vnddpy; neg;Nghypadhy; mhpaiz ,oe;j midtUf;Fk; mtHfSila muR toq;fg;gltpy;iy. NkYk; epakpf;fg;gl;l murHfis kf;fs; KOikahf Vw;Wf; nfhs;sTk; ,y;iy.

2. nghpa ehLfspd; Nguuhir

,q;fpyhe;J> u\pah> gpu\;ah> M];jphpah Nghd;w nghpa ehLfs; jq;fs; Raeyd;fspNyNa mf;fiw vLj;Jf; nfhz;ldH. ,t;ty;yuRfs; gioa gFjpfis jq;fsplk; itj;Jf; nfhz;lJld;> ey;y gy gFjpfis GjpjhfTk; ngw;Wf; nfhz;ld. gytPdkhd rpwpa ehLfis ftdpf;fhky; tpl;L tpl;ldH. rpwpa ehLfspd; eyd;fs; Gwf;fzpf;fg;l;ld.

3. Njrpaj;jd;ik mtkjpf;fg;gly;

ehLfspd; Njrpa czHr;rpia kjpf;fhky; tpad;dh khehl;by; gy KbTfs; vLf;fg;gl;ld. kf;fspd; rk;kjj;ijg; ngwhkYk; ehLfspd; tpUg;gq;fSf;F vjpuhfTk; ehLfis gq;FNghl;Lf; nfhz;ldH. (c.k;.) ,j;jhyp> `hye;J>

Kamaraj College

ngy;[pak; ,t;thW Njrpa czHT> [dehafk; Mfpa jhuhsf; nfhs;iffs; eRf;fg;gl;ld. rpwpa ehLfspd; Njrpa czHTfs; fz;L nfhs;sg;glNt ,y;iy.

4. gof;ftof;fq;fs;> kjk;> kf;fspd; czHr;rpfs; ftdpf;fg;gltpy;iy

tpad;dh khehL fj;Njhypf;f ngy;[paj;ij gpuhl;l];lhz;L `hye;Jld; ,izj;jJ. ,e;j ,uz;L ehl;L kf;fspilNa gof;ftof;fk;> nkhop> fyhr;rhuk;> nghUshjhuk; Mfpatw;wpy; xw;Wik fpilahJ. 1830-y; ngy;[paj;jpy Gul;rp;;; Vw;gl;lJ. mjdhy; mJ tpLjiyaile;jJ. 1905-y; ehHNtapy; Gul;rp Vw;gl;L mJ Rje;jpuk; mile;jJ. u\pahTld; ,izf;fg;l;l gpd;yhe;J 1917-y; tpLjiyaile;jJ. ,j;jhypapYk;> n[HkdpapYk; xw;Wik ,af;fq;fs; Njhd;wpd.

5. Rje;jpuk; [dehafk; Mfpa nfhs;iffs; eRf;fg;gl;ld

tpad;dh Vw;ghl;il cUthf;fpatHfs; vNjr;rjpfhhpfs; gpw;Nghf;Fthjpfs; MtH. Rje;jpuk;> [dehafk; Mfpa rf;jpfisg; gw;wp mwpahjtHfs;. vdNt epue;jukhf mtw;iw eRf;f Kbatpy;iy. 1830> 1848-k; Mz;Lfspy; gpuhd;rpYk; kw;w ehLfspYk; Gul;rp Vw;gl;lJ. ,jdhy; tpad;dh khehl;bd; Vw;ghLfs; xd;wd;gpd; xd;whf Njhy;tpaile;jd

6.gfw;nfhs;is

tpad;dh khehl;bd; Njhy;tpf;F nghpa ehd;F ehLfspd; NguhirNa fhuzk; Njhw;wtHfs; ehl;bd; nry;tj;ijAk;> gpuNjrq;fisAk; jq;fSf;Fs; gq;F Nghl;Lf; nfhz;ldH. Nghye;ij gq;F Nghl;lJ gfw;nfhs;isf;F rkkhdJ. vdNt tpad;dh khehl;L jPHkhdq;fs; mjpf fhyk; epiyj;J epw;f Kbatpy;iy.

Holy Alliance

The Holy Alliance formed hardly two months before the Quadruple Alliance should not be confused with the Concert of Europe. It was "the hoppy of Tsar Alexander I, and it came to an end with his death". It was her outcome of the mystical ideas and religious notions of the Tsar. Only Prussia and Austria joined the alliance.

The object of this alliance was to introduce Christian doctrines into the politics of Europe. According to this new doctrine, the sovereigns in their relations with their respective states and in their political relations with other states should take as their sole guide the precepts of the Christian religion, viz., justice, good will and peace.

But the Holy Alliance proved to be neither holy nor an alliance. It only "aspired to bind Europe in chains". Castleragh, the British delegate at the Congress of Vienna, called it "a piece of sublime mysticism and nonsense". Metternich, the Austrian Chancellor, called it "a loud-sounding nothing."

òåj cl‹ghL

uZahé‹ rh® Kjyh« mbyjrhªj® (1801-1825) 1815-š Mu«Ã¤j öa Ïa¡fnk 'òåj cl‹ghlhF«'. Ït® Áwªj »¿°jt kj¥g‰W ä¡ft®. Åa‹dh V‰gh£il cWÂ¥gL¤jÎ«, Inuh¥Ãa mur®fS¡»ilna rnfhju¤Jt¤Â‹ mo¥gilæš x‰Wikia V‰gL¤jÎ«, »¿°jt kj¤Â‹ òåj¡ nfh£ghLfshd 'ÚÂ, »¿°jt«, fUiz, mikÂ' M»at‰¿‹ mo¥gilæš muÁaš bfhŸiffŸ brašglÎ« Mu«Ã¡f¥g£l Ïa¡fnk 'òåj cl‹ghlhF«'.

be¥nghèaD¡bfÂuhf njr¥gilfŸ ngh®òçªJ bfh©oUªj nghnj r® mbyjrhªj® Ï§»yhªÂl« 'xU g‹dh£L xG§if V‰gL¤j nt©L«. g‹dh£L xG§if V‰gL¤j nt©Lkhdhš x›bthU ehL« cŸeh£oš xG§if ãiyeh£l nt©L«' v‹W T¿dh®. Ïj‹ mo¥gilæš Ï§»yhªÂ‹ jiyik mik¢r® éšèa« Ã£Ll‹ xU cl‹go¡if braJbfh©lh®. mj‹go Inuh¥ghéš be¥nghèaD¡bfÂuhd ngh® KoªJ mikÂ V‰g£lÃ‹, bghJthd cyf mikÂ¡F g§f« éisé¥gdt‰iw¤ jL¡f xUtU¡bfhUt® x¤JiH¡f nt©L«'' v‹W KobtL¤jd®. ÏÂš Ï§»yhªÂ‹ neh¡f« 'Ãuh‹° Û©L« Inuh¥Ãa mikÂia¡ bfL¥gj‰F mDkÂ¡fhkš Inuh¥gh KGtj‰Fkhd xU xG§if V‰gL¤j nt©L«' v‹gJjh‹. Mdhš, mbyjrhªjnuh eh‹fh« bA‹¿æ‹ 'khbgU« Â£l¤Â‹' mo¥gilæY« Ïªj òÂa xG§F mika nt©L« v‹W éU«Ãdh®. vdnt 1815 br¥l«g® 26-M« njÂ 'òåj cl‹ghL' cUth¡f¥gLtjhf m¿é¤jh® rh® Kjyh« mbyjrhªj®.

òåj cl‹gh£o‹ Kj»a m«r§fŸ :

1. »¿°jt kj¤Â‹ òåj¡ nfh£ghLfshd ÚÂ, »¿°jt«, fUiz, mikÂ, M»at‰¿‹ mo¥gilæš muÁaš bfhŸiffŸ brašglÎ«, uh#jªÂu elto¡iffŸ eilbgwÎ« nt©L«.
2. Inuh¥Ãa¡ »¿°jt k‹d®fŸ midtU« »¿°jt¡ FL«g¤Âš rnfhju®fŸ Mt®. j§fS¡F¡ flÎshš jh‹ mÂfhu« mëf¥g£oU¡»wJ v‹gij cz®ªJ bfh©L j§fŸ kj¡nfh£ghLfS¡F c£g£nl M£Á òça nt©L«.
3. j§fŸ eh£o‹ k¡fis ÃŸisfshfÎ«, j§fis mt®fë‹ m‹ghd jªijÍkhf ghé¤J elªJ bfhŸs nt©L«.
4. éLjiy Ïa¡f§fns bghJthf ngh®fŸ V‰gl Kj»a¡ fhuz«. vdnt mit »¿°jt¡ bfhŸiffS¡F¥ òw«ghdit. Mfnt,éLjiy Ïa¡f§fŸ xê¡f¥glnt©L«.

Ï›thW rka¢ rh®òl‹ muÁaš Ïizªj brašgLjè‹ mtÁa¤Â‹ mo¥gilæš òåj cl‹gh£il¤ njh‰Wé¤jh® rh® mby¡rhªj®. g‹dh£L uh#jªÂu¤Âš xG¡f¤ijÍ«, Inuh¥ghéš muÁaš éê¥òz®itÍ« V‰gL¤J« xU mik¥ghfnt Ïjid eh« fUjyh«. M°Âçah, ÃuZah M»a ehLfŸ Ï¥òåj cl‹gh£oš nr®ªjd. Mdhš Ï§»yhªnjh “Inuh¥Ãa RjªÂu¤Â‰F kiwthd Mg¤J ÏÂš cŸsJ’’ v‹w rªnjf« bfh©L òåj cl‹gh£oš ifbaG¤Âl kW¤Jé£lJ.

kÂ¥ÕL :

rh® mby¡rhªjç‹ òåj cl‹ghL ‘Ïwªnj Ãwªj FHªij’ ngh‹Wjh‹ ÏUªjJ. Ïj‰F ahUnk Kj»a¤Jt« juéšiy. vªj ehL« KGkdJl‹ Ïjid V‰W¡ bfhŸséšiy. Ïj‹ bfhŸiffŸ xUnghJ« brašgL¤j¥gléšiy. Mu«g¤ÂèUªnj Ïªj cl‹ghL všnyhuhY« jtwhfnt òçªJbfhŸs¥g£lJ. mj‹ neh¡f§fS« eilKiw Kj»a¤JtK« jtwhfnt és¡fkë¡f¥g£ld.

Kamaraj College

CONCERT OF EUROPE (1815 – 1822)

Concert of Europe:

After the downfall of Napoleon, the European powers concentrated their attention in the allover power and also made many attempts to avoid the way. In the Vienna Congress European powers left no stone unturned to reduce the strength of France.

The Vienna Congress sealed the triumph of reaction and restored the pre-revolutionary conditions as far as possible. So, in order to avoid the revolutionary ideas, Britain, Austria, Prussia and Russia entered into the Quadruple alliance on 20 November 1815.

Provisions:

1. The powers should have the periodical meetings.
2. They should maintain peace and prosperity of the nations.
3. They shouldn't have any separate treaties secretly.
4. All the European states were authorised to involve in the internal affairs of any state which is on the path of democracy.

On many occasions the members of the Concert of Europe met at different places to discuss the problems. In these Congresses Metternich was able to dominate the meeting. However, the Concert of Europe broke up in 1823 after holding four periodical meetings.

Congress of Aix-la-Chappelle -1818:

The Congress met in 1818 at Aix-la-Chappelle where Napoleon had once put forward his own scheme for the welfare of Europe. Metternich said to have remarked that he had never seen a "prettier little Congress".

1. The Congress was recognised as the Supreme council of Europe.
2. France was admitted into the Concert of Europe so the Quadruple Alliance was transformed into the Quintuple Alliance.
3. It was intended to observe strictly the right of the people and protect the arts of peace.

Achievements of the Congress:

1. The rulers of Morocco ordered to improve the administrative system of the country.
2. The elector of Hesse petitioned to the Congress to allow him to assume the title of king which was refused by the Congress.
3. The position of Jewish citizens in Austria and Russia was discussed but there was misunderstanding among the member states, so the matter was not materialised.
4. In South America there were some rebellious colonies of Spain. In those colonies, Britain invested a lot of money so that England had trade relations with the colonies. Now an attempt was made to bring those colonies under the control of Spain. But England was not ready to accept this compromise.
5. In order to check the sea pirates in the Mediterranean, Russia suggested that an international fleet representing various powers should be stationed in the Mediterranean. However, England rejected the proposal as she was not ready to allow the Russian interest in the Mediterranean.
6. England was not ready to estrange her relationship with the sea pirates as the sea pirates would not attack the English ships.
7. Slave trade was prohibited but now England appealed the state to allow the slave trade to all the European states. But other states refused due to the jealousy of the naval strength of Britain. The result was that no effective action could be taken against slavery and sea pirates.

However, the credit for the failure of the scheme must go to England who opposed tooth and nail policy of Russia, Austria and Prussia. She was not ready to accept the move of other states and the general principles of international control. The Congress allowed Austria to suppress the revolt in Naples and Piedmont in 1821.

Congress of Troppau -1820:

When the second Congress had met at Troppau, a revolution had broken out in Naples, Spain and Portugal. The people of the countries forced their kings to give them liberal constitutions. Now the great powers condemned the revolutions but at the same time they differed in their ideas. So, they could not take any effective action.

Russia tabled her request that she must be allowed to intervene in the affairs of Spain. She offered her armed assistance to the Spanish king to suppress the revolt. Austria wanted to interfere in the internal affairs of Naples because Lombardy and Venetia were under the control of Austria. If revolution broke out the Austrian stability, these places would be endangered. So, it was recognized by all the powers that Austria had a special interest in Italy and consequently she should be allowed to suppress the revolt in Naples.

The Congress also passed the famous Protocol of Troppau which justified the intervention of one state in the internal affairs of another state. The protocol declared if any state underwent a change in government due to revolution, such a state would automatically lose its membership in European alliance and it was made the duty of other states to restore thestatus quo in the troubled state by peaceful means or by resort to arms.

Britain opposed the declaration on the grounds that it aimed at suppressing all revolutions without ascertaining their individual merits. But the principle of intervention was accepted by other members. This principle was put into practice in 1821 when the Laibach Congress allowed Austria to quell the revolt in Naples. This was promptly done by Austria.

The Congress of Laibach (1821)

1. The third Congress was held at Laibach in which the Austrian involvement in Naples was justified.
2. Now Austria was allowed to suppress the revolt which occurred in Piedmont in North Italy.

The Congress of Verona (1822)

The fourth and the last Congress was held at Verona in 1822. There were two questions before the Congress to be settled:

1. The question of Greek War of Independence was brought before the Congress. Then Russia demanded that she should be allowed to take action against Turkey, as Austria had taken in the case of Naples and Piedmont.
2. Austria was not ready to tolerate the Russian influence in Balkan area. Austria was also supported by England. Under these circumstances Metternich succeeded not only in checking Russian action but also in solving a dispute of Greek question at Verona.

Spain

In 1820 the people of Spain forced their king Ferdinand VII to abolish the inquisition and proclaim a constitution. So, the Spanish king appealed to the French king Louis XVIII to help him. These appeal of one Bourbon king to another Bourbon king looked like the revival of the old times. England did not like this appeal. At the Congress France tabled her request to intervene in Spain and asked the moral support of the powers. When Austria, Russia and Prussia supported the cause of France, England opposed the proposal. As the other powers

were not ready to pay heed to England, England withdrew from the Congress. The Concert of Europe came to anend.

Causes for the failure of the Concert of Europe:

1. As England could not put up with the attitude of others, she withdrew from the Vienna Congress.
2. England with her parliamentary institution was unable to pull on the autocratic powers of Europe.
3. Mutual jealousy arose among the powers from the very beginning.
4. In the Congress of Aix-La-Chappelle the powers disagreed on the question of slave trade and suppression of sea pirates.
5. They also disagreed in 1820 on the question of intervention in Spain.
6. There was no internal harmony among the powers. Nearly an outward show of cooperation was maintained for some time.
7. The Concert of Europe was established against the common enemy, France. However due to the alliance of France, the unity among the allied powers were gone. And each power began to follow its own diplomacy.
8. The smaller powers were neglected and only the big powers dominated the Congress. So, the Congress failed within a short span of time.

Inuh¥Ãa¡ T£lik¥ò

be¥nghèa‹ nghdgh®£ th£l®ÿ nghçš njh‰fo¡f¥g£l ÃwF Inuh¥Ãa k‹d®fS«, muÁašthÂfS« Inuh¥ghéš ãuªjukhd rkhjhd¤ij V‰gL¤jÎ«, vÂ®fhy¥ ngh®fëèUªJ j§fis¥ ghJfh¤J¡ bfhŸsÎ« Ka‰Á vL¤jd®. 1815-š M°Âça eh£o‹ jiyefuhd Åa‹dhéšTo K¡»a KoÎfŸ vL¡f¥g£lJ. mªj KoÎfisÍ«, V‰ghLfisÍ« všyh Inuh¥Ãa ehLfS« fil¥Ão¤J brašgL¤jnt©L« v‹W Ô®khå¡f¥g£lJ. Ï›thW éa‹dh V‰ghLfis¢ brašgL¤jÎ«, brašgL¤J«nghJ V‰gL« Ãu¢ridfis m›t¥nghJTo Ô®¡fÎ« V‰gL¤j¥g£l mik¥Ã‰F Inuh¥Ãa¡ T£lik¥ò v‹W bga®.
Ï¡T£lik¥ò Rjªâu nt£if¡F vÂuhd X® mik¥ghF«. Ïj‹ bfhŸiffS«, elto¡iffS«, Foah£Á¡ fU¤J¡fS¡F« njÁa¤Â‰F« vÂuhdit. vdnt jh‹ Rkh® v£L M©LfS¡FŸ Ï¡T£lik¥ò ÅH¦¢Áailªj. MdhY«, cyf ãWtd« x‹W mik¡f¥gl Mu«Ã¡f¥g£l Kjy Ka‰Áahf és§»aJ v‹W Twyh«.

Inuh¥Ãa¡ T£lik¥Ã‹ neh¡f§fŸ:

1. Inuh¥ghéš òu£Á¥ ngh®fŸ V‰glhjthW jL¤J mikÂia ãiyeh£Ljš.
2. òu£Á Ïa¡f§fisÍ«, éLjiy v©z§fisÍ« tsuélhkš jL¤jš.
3. FoauRfis xê¤jš.
4. éa‹dh kheh£o‹ V‰ghLfis cWÂ¥gL¤Â, mitfis¢ brašgL¤Jjš.
5. fU¤J ntWghLfis j§fS¡FŸ mikÂahd Kiwæš ngÁ Ô®jJ¡bfhŸSjš.
6. Inuh¥ghéš r¡Â rkãiyia¥ ghJfh¤jš.

2. ehšt® cl‹ghL: 1815

bk£l®å¡»Ÿ Ka‰ÁahY«, Ïuh#jªÂu¤jhY«, uZah, ÃuZah, M°Âçah, Ï§»yhªJ, M»a ehLfŸ nr®ªJ ehšt® cl‹gh£il mik¤jd. Inuh¥ghéš mikÂia V‰gL¤JtJ«, Åa‹dh V‰gh£il brašgL¤Â¡ fh¥g‰WtJ«, nghdgh®£ t«r têia Û©L« Inuh¥ghéš jiyJ¡félhkš gh®¤J¡bfhŸtJ M»aitia Ïj‹ K¡»a neh¡fkhf ÏUªjJ. K¡»a Ãu¢ridfis¤ Ô®¥gj‰F mo¡fo fyªJ ngÁ KoÎfis nk‰bfhŸs nt©L« v‹W Ô®khd« bra;jd®. 1818-š Ïªj cl‹gh£oš Ãuh‹° nr®ªj nghJ It® cl‹ghlhf kh¿aJ.

Inuh¥Ãa¡ T£lik¥Ã‹ brašghLfŸ:
j§fŸ bfhŸiffis¢ brašgL¤Jtj‰F Inuh¥Ãa T£lik¥òehLfŸ gy khehLfis¡ T£od. V-yh-rh¥ngš v‹Däl¤Âš Kjš khehL T£l¥g£lJ.

1. V-yh-rh¥ngš khehL: 1818
Ï¤j khehL bk£l®å¡»‹ bgU« Ka‰Áahš T£l¥g£lJ. Kjèš Ãuh‹R ehL Koah£Áia mikÂahd Kiwæš V‰W¡bfh©ljhš m¤j eh£ilÍ« Inuh¥Ãa¡ T£lik¥Ãš nr®¤J¡ bfhŸs¥glnt©L« vd Ô®khå¡f¥g£lJ. nkY«, gy Ãu¢ridfŸ éthÂ¡f¥g£ld. Ï«khehL Inuh¥Ãa ehLfë‹ cŸeh£L¥ Ãu¢ridfëš jiyæ£L òu£Á Ïa¡f§fisÍ«, K‹nd‰w¡ fU¤J¡fisÍ« Kisænyna »Ÿë v¿ªJél éU«ÃaJ. Mdhš, Ïjid Ï§»yhªJ vÂ®¤jJ. cjhuzkhf b#®kåæš V‰g£l »s®¢Áia t‹Kiwæš bk£l®å¡ ml§»ajhš, Ï§»yhªJ btë¥gilahfnt jdJ vÂ®¥ig fh©Ã¤jJ. Kjš kheh£onyna cW¥Ãd® ehLfS¡»ilna, nkhjšfS« fU¤J ntWghLfS« V‰g£ld.

2. ouh¥ngh khehL: 1820
1820-M« M©L Inuh¥ghéš Û©L« òu£Á Ïa¡f§fŸ njh‹¿d. Kj»akhf °bgæ‹ eh£oY« Ï¤jhèæYŸs ne¥ÃŸÁY« kj¡fŸ cçikfŸ ãiwªj muÁayik¥igi nfhçd®. °ghåa mçaizæš mk®¤j¥g£l 'VHh« bg®odh©il' vÂ®¤J f®dšçnfh v‹gtç‹ jiyikæš 'nfo°efçš bgU« »s®¢Á x‹W V‰g£lJ. ÏJ ngh‹w »s®¢ÁfŸ M°Âçahé‹ f£L¥gh£oYŸs Ï¤jhèa¥ gFÂfëY« guééL« v‹W gaªj bk£l®å¡ 1820-š ouh¥ngh v‹Däl¤Ây khehL x‹iw¡ T£odh®. Ï«kheh£oš, °bgæåš V‰g£l òu£Áia gil gy¤Jl‹ ml¡f nt©L« v‹W rh® mbyj¡[hªj® éU«Ãdh®. Mdhš, nk‰F Inuh¥ghéš uZa jiyp£il Ï§»yhªJ éU«géšiy. Ï¤j kheh£oš "v§bfšyh« òu£Á bto¡»‹wnjh m§bfšyh« ÏuhQt¤ij mD¥Ã mij eR¡fnt©L«'' v‹W Ô®khd« ãiwnt‰w¥g£lJ. Ï¤j Ô®khd¤ij Ï§»yhªJ fLikahf vÂ®¤jJ. vdnt, vªj KoÎ« vL¡f¥glhkš Ï«khehL KoªjJ.

3. nygh¡ khehL: 1821
1821-M« M©L "nygh¡'' v‹Däl¤Âš xU khehL T£l¥g£lJ. Ï«khehL T£l¥g£l neu¤Âš, »ç°, °bgæ‹, Ï¤jhè M»a ehLfëš òu£Á Ïa¡f§fŸ eilbg‰W¡ bfh©oUªjd. Ï«kheh£o‹ Ô®khd¤Â‹go M°Âça¥ gilfŸ ne¥ÃŸìš neuoahf¤ jiyæ£L òu£Áia ml¡» vnj¢rÂfhu¤ij ãiy ãW¤Âd. Ãa£kh©oš njh‹¿a òu£Á xL¡f¥g£lJ. Mdhš, Ï¤j Ã‰ngh¡fhd eltо¡iffis Ï§»yhªJ t‹ikahf¡ f©o¤jJ. nkY«, uZahÎ¡F« M°Âçahé‰F« Ïilna Ku©ghLfŸ njh‹w Mu«Ã¤jd.

4. btbuhdh khehL: 1822
1822-M« M©L btbuhdhéš khehL x‹W T£l¥g£lJ. m¥nghJ JU¡»æ‹ ÑH; ÏUªj »çìš òu£Á bto¤J. °bgæåY« Û©L« òu£Á V‰g£L ãiyik Ó®nfL milªÂUªjJ. vdnt, °bgæ‹, »ç°, M»a ehLfëYŸs Ãu¢ridfis Ï«khehL éthÂ¤jJ. bk£l®å¡ Ï¤jhèa muÁaèš jiyæ£lJ nghy uZa rh® mbyj¡[hªj® ghšf‹ muÁaèš jiyæl ãid¤jh®. Ïjid bk£l®å¡ éU«géšiy. bk£l®å¡ ãf¤ ÂwikÍl‹ °ghåa¥ Ãu¢ridfS¡nf kheh£oš Kjèl« më¡f KoÎ bra;jh®. °ghåa òu£Á Ïa¡f§fis eR¡f xU ÃbuŠR¥ gilia mD¥g KoÎ bra;a¥g£lJ. Ï¤j mDkÂia vÂ®¤J, kheh£il é£nl btëna¿aJ Ï§»yhªJ. Ã‹d®, Inuh¥Ãa¡ T£lik¥ig é£nl éy»aJ. kheh£o‹ Koé‹go 1823-š ÃbuŠR¥ gilfŸ °bgæ‹ eh£oDŸ EiHªJ òu£Á Ïa¡f¤ij eR¡»aJ. 'f®dšçnfh' bfhšy¥g£lh®. btbuhdh kheh£Ll‹ Inuh¥Ãa¡ T£lik¥ò fiyªJé£lJ.

Inuh¥Ãa¡ T£lik¥ò njhšéailaj fhuz§fŸ :

1. x‰Wik Ïšiy : Inuh¥Ãa¡ T£lik¥Ã‹ cW¥Ãd® ehLfshd uZah, M°Âçah, Ï§»yhªJ, M»a ehLfS¡»ilna x‰Wik Ïšiy. Ï§»yhªJ #dehaf Ïa¡f§fS¡F MjuÎ më¤jJ. Mdhš, k‰w _‹W ehLfŸ vnj¢rÂfhu¤ij Mjç¤jd. Ï›thW cW¥ò ehLf£»ilna njh‹¿a mo¥gil fU¤J Ku©ghLfŸ Ï¡T£lik¥ò njhšéila Kj»a¡ fhuzkhF«.
2. Ãw eh£L cŸ étfhu§fëš jiyæLtijÍ«, Á¿a ehLfë‹ ey‹fŸ ghÂ¡f¥gLtijÍ«, Ï§»yhªJ V‰fšéiy. x›bthU kheh£oY« jdJ vÂ®¥ig btë¥gL¤ÂaJ Ï§»yhªJ.
3. Ï§»yhªij¤ jéu, k‰w ehLfŸ Ã‰ngh¡Fthj¤Â‹ mo¥gilæš Ïa§»d. K‹nd‰w¡ fU¤JfS¡F jilahf és§»d. éLjiy Ïa¡f§fis eR¡» tªjd.
4. Inuh¥Ãa kj¡fë‹ njÁa cz®Îfisí«, #dehaf Ïa¡f§fisÍ« eR¡»ajhš Ï¡T£lik¥ig kj¡fŸ btW¤jd®.
5. éLjiy Ïa¡f§fis Inuh¥ghit é£nl xê¥gj‰F¤ Â£lä£L brašg£L tªjJ Inuh¥Ãa¡ T£lik¥ò.
6. Inuh¥Ãa¡ T£lik¥Ãš cŸs tšyuR ehLfŸ Á¿a ehLfŸ mid¤J« j§fS¡F ml§» el¡fnt©L« v‹W éU«Ãd. vdnt, Á¿a ehLfŸ tšyuRfë‹ vnj¢rÂfhu¥ ngh¡if vÂ®¤jd.
7. 1823-š mbkç¡f #dhÂgÂ k‹nwhédhš btëæl 'k‹nwh bfhŸif' Inuh¥Ãa ehLfis mbkç¡f étfhu§fëš jiyæLtij¤ jL¤J ãW¤ÂaJ. Ïj‹go, °ghåa mbkç¡f¡ Fona‰w§fë‹ éLjiyia mbkç¡fhÎ«, Ï§»yhªJ« btë¥gilahf Mjç¤jd.

kÂ¥ÕL :

Ï›thW Inuh¥Ãa¡ T£lik¥ò, Inuh¥gh KGtÂYKŸs k¡fëilna vGªj éLjiy cz®¢Áiaƒ«, njÁa cz®¢Áiaƒ« jilbra;a Ka‰Á¤jJ. mj‰fhf¥ gy elto¡iffŸ vL¤J¡ bfh©lhY«, ÏWÂæš njhšéna V‰g£lJ. Ïj‰F mªj mik¥ÃèUªj ehLfS¡»ilna fhz¥g£l fU¤J ntWghLfns fhuz«. Mdhš, midtU« x‹WTo fU¤J¥ gçkh‰w« bratÂY«, 'g‹dh£L x‹Wik cz®it' V‰gL¤JtÂY«, Inuh¥Ãa¡ T£lik¥ò bt‰¿ailªjJ. mjid eilKiwæš brašgL¤Âƒ« fh£oaJ.

CHARLES X

Charles X and the July Revolution

In 1830 the discontent caused by Charles X's conservative policies and his nomination of the Ultra prince de Polignac as minister culminated in an uprising in the streets of Paris, known as the July Revolution, which brought about an end to the Bourbon Restoration.

LEARNING OBJECTIVE

Evaluate why the July Revolution occurred

KEY POINTS

a. Charles X of France took a far more conservative line than his brother Louis XVIII.
b. He attempted to rule as an absolute monarch in the style of Ancien Régime and reassert the power of the Catholic Church in France.
c. His coronation in 1824 also coincided with the height of the power of the Ultra-royalist party, who also wanted a return of the aristocracy and absolutist politics.
d. A few years in his rule, unrest among the people of France began to develop, caused by an economic downturn, resistance to the return to conservative politics, and the rise of a liberal press.
e. In 1830 the discontent caused by these changes and Charles X's authoritarian nomination of the Ultra prince de Polignac as minister culminated in an uprising in the streets of Paris known as the 1830 July Revolution.
f. Charles was forced to flee and Louis-Philippe d'Orléans, a member of the Orléans branch of the family and son of Philippe Égalité who had voted the death of his cousin Louis XVI, ascended the throne, beginning the more liberal July Monarchy.

KEY TERMS

Ultra-royalist

A political part in 19th century France who wished for a return to the Ancient Régime of before 1789, with a view toward absolutism: domination by the nobility and "other devoted Christians." They were anti-republican, anti-democratic, and preached Government on High by marked noble elite. They tolerated vote censitaire, a form of democracy limited to those paying taxes above a high threshold.

Ancient Régime

The monarchic, aristocratic, social, and political system established in the Kingdom of France from approximately the 15th century until the latter part of the 18th century ("early modern France") under the late Valois and Bourbon dynasties.

July Revolution

This uprising of 1830 saw the overthrow of King Charles X, the French Bourbon monarch, and the ascent of his cousin Louis Philippe, Duke of Orleans, who after 18 precarious years on the throne would be overthrown in 1848. It marked the shift from one constitutional monarchy, the Bourbon Restoration, to another, the July Monarchy.

Compared to his brother Louis XVIII, who ruled from 1814-1824, Charles X of France, took a far more conservative line. He attempted to rule as an absolute monarch and reassert the power of the Catholic Church in France. Acts of sacrilege in churches became punishable by

Kamaraj College

death, and freedom of the press was severely restricted. Finally, he tried to compensate the families of the nobles who had had their property destroyed during the Revolution.

In 1830 the discontent caused by these changes and Charles X's authoritarian nomination of the Ultra prince de Polignac as minister culminated in an uprising in the streets of Paris, known as the 1830 July Revolution (or, in French, "Les trios Glorieuses," the three glorious days of July 27-29). Charles was forced to flee and Louis-Philippe d'Orléans, a member of the Orleans branch of the family and son of Philippe Égalité who had voted the death of his cousin Louis XVI, ascended the throne.

Louis-Philippe ruled not as "King of France" but as "King of the French" (an evocative difference for contemporaries). It was made clear that his right to rule came from the people and was not divinely granted. He also revived the tricolored as the flag of France in place of the white Bourbon flag that had been used since 1815, an important distinction because the tricolor was the symbol of the revolution.

The ascension to the throne of Charles X, the leader of the Ultra-royalist faction, coincided with the Ultras' control of power in the Chamber of Deputies; thus, the ministry of the comte de Villèle was able to continue, and the last "restraint" (i.e., Louis) on the Ultra-royalists was removed. As the country underwent a Christian revival in the post-Revolutionary years, the Ultras saw fit to raise the status of the Roman Catholic Church once more.

On May 29, 1825, Charles was crowned in Reims in an opulent and spectacular ceremony that was reminiscent of the royal pomp of the coronations of the Ancient Régime. Some innovations were included upon request by Villèle; although Charles was hostile towards the 1814 Charter, commitment to the "constitutional charter" was affirmed with four of Napoleon's generals in attendance.

While his brother had been sober enough to realize that France would never accept an attempt to resurrect the Ancient Régime, Charles had never been willing to accept the changes of the past four decades. He gave his Prime Minister, Jean-Baptiste de Villèle, lists of laws that he wanted ratified every time he opened parliament.

In April 1825, the government approved legislation proposed by Louis XVIII but implemented only after his death that paid an indemnity to nobles whose estates had been confiscated during the Revolution (the biens nationaux).

The law gave government bonds to those who had lost their lands in exchange for their renunciation of their ownership. This cost the state approximately 988 million francs. In the same month, the Anti-Sacrilege Act was passed. Charles's government attempted to re-establish male-only primogeniture for families paying over 300 francs in tax, but the measure was voted down in the Chamber of Deputies.

On May 29, 1825, King Charles was anointed at the cathedral of Reims, the traditional site of consecration of French kings; it had been unused since 1775, as Louis XVIII had forgone the ceremony to avoid controversy. It was in the venerable cathedral of Notre-Dame at Paris that Napoleon consecrated his revolutionary empire, but in ascending the throne of his ancestors, Charles reverted to the old place of coronation used by the kings of France from the early ages of the monarchy.

That Charles was not a popular ruler became apparent in April 1827, when chaos ensued during the king's review of the National Guard in Paris. In retaliation, the National Guard was disbanded but as its members were not disarmed, it remained a potential threat.

Downfall of the Bourbons

There is still considerable debate among historians as to the actual cause of the downfall of Charles X. What is generally conceded, though, is that between 1820 and 1830, a series of economic downturns combined with the rise of a liberal opposition within the

Kamaraj College

Chamber of Deputies ultimately felled the conservative Bourbons.

Between 1827 and 1830, France faced an economic downturn, industrial and agricultural, that was possibly worse than the one that sparked the Revolution of 1789. A series of progressively worsening grain harvests in the late 1820s pushed up the prices on various staple foods and cash crops. In response, the rural peasantry throughout France lobbied for the relaxation of protective tariffs on grain to lower prices and eases their economic situation. However, Charles X, bowing to pressure from wealthier landowners, kept the tariffs in place.

While the French economy faltered, a series of elections brought a relatively powerful liberal bloc into the Chamber of Deputies. The 17-strong liberal bloc of 1824 grew to 180 in 1827 and 274 in 1830. This liberal majority grew increasingly dissatisfied with the policies of the centrist Martignac and the Ultra-royalist Polignac, seeking to protect the limited protections of the Charter of 1814.

Also, the growth of the liberal bloc within the Chamber of Deputies corresponded roughly with the rise of a liberal press within France. Generally centered on Paris, this press provided a counterpoint to the government's journalistic services and to the newspapers of the right. It grew increasingly important in conveying political opinions and the political situation to the Parisian public and can thus be seen as a crucial link between the rise of the liberals and the increasingly agitated and economically suffering French masses.

THE JULY REVOLUTION OF 1830

On 26 July 1830, the Bourbon king Charles X issued four ordinances dissolving the Chamber of Deputies, suspending freedom of the press, modifying the electoral laws so that three-fourths of the electorate lost their votes, and calling for new elections to the Chamber. In protest, the Parisian masses took to the streets for the first time since 1795. The royal forces were unable to contain the insurrection. Charles X was advised to go into exile and put in his place, a relative, Louis Philip of Orleans who had the backing of the middle class. The tactics worked in France. But in other parts of Europe there arose a number of risings. The revolution was successful in the Netherlands, where Belgium was separated to form an independent state. The Greeks, who had been fighting for independence from Turkish rule, attained independence in 1832, with the support of the Great Powers. But the revolt of Poles against the Russian Tsar was suppressed.

ஜூலைபுரட்சி (1830)

போர்பன் மன்னரான பத்தாம் சார்லஸ்1830 ஜூலை26 அன்று நான்கு அவசர சட்டங்களைவெளியிட்டு அவற்றின் மூலமாக பிரதிநிதிகளின் அவையை (Chamber of Deputies) கலைக்கவும் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை ஒடுக்கவும் தேர்தல் சட்டங்களை மாற்றியமைப்பதன் வாயிலாக நான்கில் மூன்று பங்கு பேருக்கு ஓட்டுரிமையை இல்லாததாக்கவும் அவைக்கான பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க புதிய தேர்தல்களை அறிவிக்கவும் செய்தார். இதனால் 1795க்குப் பின் பாரிஸ்நகர மக்கள் வெகுண்டெழுந்து பெருந்திரளாகப் பொதுவெளிக்கு வந்து நின்றார்கள். அரசரின் படைகளால் கிளர்ச்சியைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவர முடியவில்லை. வெளிநாட்டிற்குப் புலம்பெயர பத்தாம் சார்லஸ் அறிவுறுத்தப்பட்டு அவரது இடத்தில் அவரது உறவினரான ஆர்லியன்ஸ் நகர லூயி ஃபிலிப் நடுத்தர மக்களின் ஆதரவோடு பதவிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார். இந்த உத்தி பிரான்சில் கைகொடுத்தது. ஆனால் ஐரோப்பாவின் பிற பகுதிகளில் கிளர்ச்சி தொடர்ந்து வெடித்தவாறே இருந்தது. புரட்சி நெதர்லாந்தில் வெற்றி பெற்றதையடுத்து, அங்கே பெல்ஜியம் பிரிக்கப்பட்டு தனியான சுதந்திர நாடாக்கப்பட்டது. துருக்கியர்களின் ஆட்சியதிகாரத்தில் சிக்கிப் போராடிக் கொண்டிருந்த கிரேக்கர்கள் பெரும் சக்திகளின் ஆதரவைப் பெற்று 1832 இல் விடுதலை அடைந்தார்கள். ஆனால் ரஷ்ய சார் மன்னருக்கு எதிரான போலந்து நாட்டினரின் போராட்டம் தோல்வியை அடைந்தது.

THE FEBRUARY REVOLUTION OF 1848/ பிப்ரவரிபுரட்சி (1848)

The French King, Louis Philippe, had to abdicate and flee the country in February, 1848, when there was a spontaneous rising in Paris. Crowds chanting "Vive de la reforme," an expression in French to show patriotism, stormed into the lines of troops and swarmed through the palaces and the assembly buildings. The opposition rallied behind the French revolutionary

poet Lamartine. Louis Blanc also joined. In the elections held in April 1848, on the basis of universal manhood suffrage, the moderates were elected in large numbers. Only a few socialists were elected. The newly elected Assembly decided to shut down the workshops that had been started at the initiative of Louis Blanc, as the workshops were seen as a threat to social order. The workers retaliated and braved the government repression. Between June 24 and 26, thousands of people were killed and eleven thousand revolutionaries were imprisoned or deported. The period came to be known as the bloody June days. The Constituent Assembly drafted a new constitution based on which elections were held. Louis Napoleon, the nephew of Napoleon Bonaparte, was elected President in December 1848. Before long, in January 1852, he crowned himself as the Emperor by holding a plebiscite. He assumed the title Napoleon III.

பாரிஸ்நகரில் தாமாக உதித்த மக்களின் எழுச்சி சீர்திருத்தத்தைக் கோரி கோஷமிட்ட (Vive de la reforme என்ற முழக்கம்) ஓசை அவர்களின் தேசப்பற்றை பறை சாற்றியதோடு அவ்வோசை படைவீரர்களிடையே பரவவும் அரண்மனையையும் அதன் அவை கட்டடங்களையும் ஊடுருவியதால் 1848இன் பிப்ரவரி மாதத்தில் வேறு வழியின்றி மன்னர்லூயி ஃபிலிப் பதவி துறந்து நாட்டை விட்டகன்றார். எதிர்ப்பாளர்கள் பிரெஞ்சு நாட்டின் புரட்சிக்கவிஞர் லாமார்டினின் பின் அணி திரண்டனர். சிறிது காலத்தில் லூயி பிளாங்கும் வந்து சேர்ந்தார். அனைத்து ஆண்களுக்கும் ஓட்டுரிமை என்ற அடிப்படையில் ஏப்ரல் 1848இல் நடத்தப்பட்ட தேர்தல்களில் மிதவாதிகள் அதிக எண்ணிக்கையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். சோஷலிசவாதிகளில் சொற்பமானவர்களே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். புதிதாகப் பதவியேற்ற சபையினர் சமூக ஒழுங்கிற்கு ஆபத்து ஏற்படக்கூடும் என்ற வாதத்தை முன்வைத்து லூயி பிளாங்கின் முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்ட பட்டறைகளை மூடினர். தொழிலாளர்கள் அதற்குத் தக்கபதிலடி கொடுத்ததோடு அரசை எதிர்க்கவும் துணிந்தனர். ஜூன் 24-26ஆம் தேதிகளுக்கிடையே ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்படவும் பதினோராயிரம் புரட்சியாளர்கள் சிறையிலடைக்கப்பட்டும், நாடுகடத்தப்பட்டும் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். இக்காலம் 'இரத்தந்தோய்ந்த ஜூன் தினங்கள்' (Bloody June Days) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. சட்டசபை இயற்றியப் புதிய அரசியல் சாசனத்தின்படி தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன. நெப்போலியன் போனபார்ட்டின் மருமகனானலூயி நெப்போலியன் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு டிசம்பர்1848இல் பதவியேற்றார். நீண்டகாலம் செல்வதற்குள் அவர் ஒரு பொது வாக்கெடுப்பை நடத்தி அதன் வாயிலாக ஜனவரி 1852இல் தனக்குத்தானே பிரான்ஸ் நாட்டின் பேரரசராக முடிசூட்டிக்கொண்டார். தனக்கு மூன்றாம் நெப்போலியன் என்ற சிறப்புப் பெயரையும் சூட்டிக்கொண்டார்.

The year 1848 was one of the distinct triumphs for nationalism. Metternich, the arbiter of Europe and enemy of nationality, was forced to leave Vienna in disguise. Hungary and Bohemia both claimed national independence. Milan expelled the Austrians. Venice became an independent republic. Charles Albert, King of Sardinia, declared war against Austria. Absolutism seemed dead for a while. But it was not to be. By the summer, the monarchs had begun their attacks on the revolutionaries and succeeded in crushing the democratic movements in important centres like Berlin, Vienna and Milan. In the space of a year counter-revolution was victorious throughout the continent.

1848ஆம் ஆண்டு தேசியவாதத்திற்கு குறிப்பிடும்படியான வெற்றிகரமான ஆண்டாய் அமைந்தது. ஐரோப்பாவின் இடைத்தரகராகவும் தேசியவாதத்தின் பெரும் எதிரியாகவும் கருதப்பட்ட மெட்டர்னிக் மாறுவேடத்தில் வியன்னாவைவிட்டு வெளியேற நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். ஹங்கேரி நாடும், பொஹிமியா நாடும் தேசியவிடுதலை அடைந்துவிட்டதாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டன. மிலான் ஆஸ்திரியர்களை வெளியேறச் செய்தது. வெனிஸ் விடுதலைபெற்ற குடியரசாக மாறியது. சார்டினியாவின் மன்னரான சார்லஸ்ஆல்பர்ட் ஆஸ்திரியாமீது போர்ப்பிரகடனம் செய்தார். சர்வாதிகாரப்போக்கு சிறிது காலம் மறைந்தது போன்ற பிம்பம் ஏற்பட்டது. ஆனால் உண்மையில் அவ்வாறு நிகழவில்லை. கோடைக்காலம் நெருங்கும் வேளையில் மன்னர்கள் புரட்சியாளர்கள் மீது தாக்குதலைத் தொடுக்க ஆரம்பித்து வெற்றிகரமாக பெர்லின், வியன்னா, மிலான் போன்ற பகுதிகளில் பரவிக்கொண்டிருந்த மக்களாட்சி கோரிய இயக்கங்களை ஒடுக்கினர். அடுத்த ஓராண்டில் கண்டம் முழுவதும் எதிர்-புரட்சி வெற்றிகரமாகப் பரவியது.

METTERNICH

Introduction

Prince Metternich was born in a family of diplomats in 1773. Keeping in touch with the family tradition, he proved his worth as a born diplomat when became of age. He married the granddaughter of Count Kaunitz, the famous minister of Maria Theresa of Austria. At an early age, he entered the diplomatic service of Austria and very soon mastered the niceties and

subtleties of the profession. By dint of his ability he became the Chancellor of Austria in 1809 in which capacity he continued till his flight from the country in 1848. During this period, he dominated the political scene of Europe like a Colossus. He played a leading role in the formation of the Fourth Coalition against France in 1813 and in the defeat of Napoleon in the battle of Leipzig.

nkl;lHdpf; (1773-1859)

,sturH nkl;lHdpf; 1773-y; xU uh[je;jpu FLk;gj;jpy; gpwe;jhH. xU uh[je;jhp vd;gij jdf;F taJ te;jnghOJ ep&gpj;jhH. M];jphpa ehl;L khpanjurhtpd; Gfo;kpf;f mikr;ruhfpa fTz;l; fTepl;];vd;gthpd; Ngj;jpia kze;jhH. ,tH jk;Kila jpwikahy; M];jphpahtpd; rhd;ryuhf (Kjyikr;rH) 1809-y; gjtpNaw;W mjpNyNa ehl;iltpl;L 1848-y; ntspNaWk; tiu njhlHe;J gzpahw;wpdhH. gpuhd;Rf;F vjpuhf 1813-y; ehd;fhtJ $l;il mikg;gjpYk;> yPg;rpf; Nghhpy; neg;Nghypaid Njhw;fbg;gjpYk; ,tH ngUk; gq;F vLj;Jf; nfhz;lhH. 1815-ypUe;J 1848 tiuapyhd INuhg;gpa tuyhW nkl;lHdpf; rfhg;jk; vdg;gLfpwJ. ,f;fhy $l;lj;jpy; khngUk; uh[je;jphpahf mtH jpfo;e;jhH. ,tH uh[je;jpuj;jpy; xU kd;dH. INuhg;gpa murpay; jiytpjpia epHzapf;Fk; khngUk; nghWg;ig jhk; Rke;J nfhz;bUg;gjhf epidj;jhH.

The Policy of Metternich

As Metternich dominated the European politics between 1815 and 1848, it is no wonder that the period is called the "Era of Metternich" and the policy which he subscribed was known as "Metternich System". As the staunchest enemy of the French Revolution, he set his face again stall liberal ideas for which it stood, the "Metternich System" in its practical working meant a double barreled attack on the twin principles of nationalism and liberalism.

He saw Europe clearly divided into revolutionary West and reactionary east. As the champion of reaction, he made Austria the abode of reaction with a heavy dose of conservatism. Mainly relaying on the principles of Legitimacy and Restoration, he set the clock back by restoring the old monarchies in Europe in utter disregard of the principles of nationalism and liberalism let loose during the revolutionary era.

In his ambition to make Austria the predominant power in Europe, he spread the net wider to trap the diplomatic dignitaries of the Vienna Congress. As a firm believer in maintaining the status quo after the Congress of Vienna, he brought into existence the Concert of Europe. By his dexterous diplomatic strokes, he transferred the leadership of Europe from Revolutionary France to Reactionary Austria.

nkl;lHdpf;fpd; nfhs;iffs;

1. "INuhg;gpa kf;fs; ,g;NghJ tpUk;GtJ Rje;jpuj;ij my;y. mikjpiaj;jhd;" vd;W cWjpahf ek;gpa nkl;lHdpf; mikjpia epiy ehl;Ltijf; jk; Kjy; Fwpf;Nfhshf nfhz;lhH.
2. gpnuQ;R Gul;rpapdhy; Vw;gl;l Fog;gq;fisAk; gLnfhiyfisAk;> NghHfisAk; Nehpy; fz;l nkl;lHdpf; murpay; Gul;rpfis mwNt ntWj;jhH. Gul;rp vd;gJ "xopf;fg;gl Ntz;ba Neha;> mizf;fg;gl Ntz;ba vhpkiy> rKf mikg;ig tpOq;fj; jilfis mfytphpf;Fk; mRug;gpwtp" vd;W fUjpdhH. vdNt murpay; Gul;rpia xLf;Ftij jd;Dila ,uz;lhtJ Kf;fpanfhs;ifahf nfhz;lhH.
3. mikjpia epiyehl;l> ,d;iwa epiyNa vd;nwd;Wk; epiyj;jpUf;f Ntz;Lk;. gioikg; gz;ghLfisg; Nghw;w Ntz;Lk;. khw;Wj;fNs Ntz;lhk; vd;gJ mtuJ %d;whtJ nfhs;ifahf ,Ue;jJ.
4. jhuhs Kw;Nghf;F rPHjpUj;jq;fs; Gul;rpf;F toptFf;Fk;> Mjyhy; mitfs; iftplg;gl Ntz;Lk; vd;gJ mtUila ehd;fhtJ Nfhl;ghlhf ,Ue;jJ.
5. gynkhop ,d Njrpa kf;fis nfhz;bUe;j M];jphpa Nguurpd; xUikg;ghl;il epiyehl;LtJ mtuJ ,Wjp nfhs;ifahf ,Ue;jJ. vdNt Njrpa ,dq;fspd; vOr;rpia xLf;FtJ jk; flikahf fUjpdhH.
6. ehl;Lg;gw;W> jhuhsnfhs;if Mfpa ,ul;ilf; nfhs;iffspd; kPJ ,ul;il jhf;Fjy; elj;JtJ jhd; eilKiwapy; "nkl;lHdpf; Kiw"vdg;gLk;. NkYk; Gul;rpf;fukhd Nkw;F> gpw;Nghf;fhd fpof;F vd INuhg;gh ,U gphpTfshf gphpe;J ,Ug;gijAk; fz;Zw;whh; nkl;lHdpf;. gpw;Nghf;F nfhs;ifapd; fhtyd;

vd;w Kiwapy; M];jphpahit mjpfg;gbahd goq;fhyg; gw;Wfslq;fpa gpw;Nghf;F jd;ikapd; ,Ug;gplkhf khw;wpdhH.

7. tpad;dh khwhl;L murpay; je;jpu ty;YeHfis nghwpapypl;L milf;f tiytphpj;jhH. me;j tiyapy; gy ehl;L jiytHfs; tpOe;jdH.
8. tpad;dh khehl;bw;F gpwF INuhg;gpa nghJrq;fj;ij epWtpdhH.
9. jd;Dila jpwikkpf;f murpay; je;jpuj;jhy; Gul;rpghq;fhd gpuhd;rplkpUe;J gpw;Nghf;Fg; gw;Wila M];jphpahtpw;F INuhg;gpa jiyik gPlj;ij khw;wpdhH.

Metternich and the Congress of Vienna

It was the towering personality of Metternich that made him the dominating figure in the Congress of Vienna. He handled the knotty problems of the Congress in such a way that it was remarked that he could "swim like a fish in the sparkling whirlpool of Vienna" In spite of the fact that the Congress did not offer a panacea for the political ills of Europe, Metternich managed to safeguard the interests of Austria. He got for Austria, Lombardy and Venetia in Italy.

He managed to place on the thrones of Tuscany, Parma and Modena members of the Hapsburg royal family. Thus he made Austrian rule predominant in Italy He managed to break up Italian unity by further divisions and made it a mere "geographical expression". He got for Austria effective control over Germany by bringing the German Confederation as set up by Napoleon under her direct control.

nkl;lHdpf;Fk; - tpad;dh khehLk;

neg;Nghypad; tPo;r;rpf;F gpwF INuhg;gpa uh[je;jphpfs; $ba tpad;dh kehl;bw;F jiyik jhq;Fk; jFjpAk; ngUikAk; ngw;whH. "kpd;Dk; tpad;dh ePH;Roypy; kPidg; Nghy yhtfkhf ePe;jpdhH."mtuJ rhJhpakhd Ngr;Rf;fSk;> nefpo;e;J nfhLf;Fk; Nghf;Fk; kehl;il ntw;wpfukhf;fpaJ. Gul;rpf;F Kd;gpUe;j gioik epiyiaNa kPz;Lk; GJg;gpf;f Ntz;Lk; vd jhk; tpUk;gpaij nray;gLj;jpf; fhz;gpj;jhH.

,k;kehL INuhg;gpa murpay; Neha;f;F kUe;jhf mikatpy;iy vd;whYk; nkl;lHdpf; M];jphpa eyd;fisg; ghJfhj;Jf; nfhz;lhH. vy;yhtw;wpd; Nkyhf M];jphpahtpd; eyd;fs; ghJfhf;fg;gl tpad;dh kehl;by; ,uh[je;je;jpuj;Jld; nray;gl;lhH. mjd;gadhf

1. njhiytpYs;s njhy;iy kpFe;j ngy;[paj;ij `hye;Jf;F ,og;gPlhf nfhLj;Jtpl;L mUfpYs;s tskhd yk;ghHbiaAk; tdp;G kpFe;j ntdp\pahitAk; M];jphpah ngw;wJ.
2. L];fNd> ghHkh> nkhbdh Mfpatw;wpd; mhpaizfspy; M];jphpa `hg;];gHf; kuig rhHe;j Nfhkfd;fs; Ml;rpapd; fPo; nfhz;L te;jhH.
3. N`g;gpd];> rprpyp mhpaizapy; NghHNghd; kuigr; NrHe;j ngh;bdhz;L mkHj;jg;gl;lhH. mtUld;; nkl;lHdpf xU ufrpa cld;gbf;if nra;J nfhz;lhH.
4. n[Hkdpapy; iud; $l;likg;G n[Hkd; $l;likg;ghf khw;wg;gl;L> M];jphpah jiyikapd; fPo; nfhz;L te;jhH.
5. ,j;jhypapd; xw;Wikia fiyg;gjw;F ,tH NkYk; ,j;jhypia gy gphpTfshf gphpj;J mij ntWk; "epytpay;"nrhy;yhf;fpdhH.
6. n[Hkdpapy; M];jphpahtpd; nry;thf;if NkYk; Xq;fr; nra;jhH. ,t;thW jkf;Nf chpa uh[je;jpuj;Jld; nray;gl;L ,j;jhypapYk;>n[HkdpapYk; M];jphpa Mjpf;fr; nry;thf;if epiyehl;Ltjpy; ntw;wp ngw;whH.

Metternich and the Concert Europe

As a firm believer in maintaining the status quo, Metternich used the Concert of Europe as an instrument to crush the forces of nationalism and liberalism. To prevent the revival and spread of revolutionary ideas, the Big Four (Austria, Russia, Prussia and England) under the leadership of Metternich formed the Quadruple Alliance in 1815.

The members of the alliance agreed to hold at fixed intervals meetings to discuss

matters of common interest and maintain peace in Europe. Thus the Concert of Europe came into existence. But difference of opinion cropped up even in the first Congress which met at Aix-la-Chapelle. Britain opposed any policy which aimed at maintaining the status quo with regard to the territorial boundaries of the powers.

In the second congress held at Troppau, the protocol of Troppau was passed which justified the intervention of the Big Powers in the internal affairs of other states in the event of the outbreak of revolutions. Though Britain opposed the measure tooth and nail, the other power-accepted the principle of intervention. This principle was put into practice by Metternich to quell the revolt in Naples. In the last congress held at Verona, the Concert crumbled into pieces as British withdrew from it.

nkl;lHdpf;Fk; INuhg;gpa nghJrq;fKk; (1815)

nkl;lHdpf; ehl;Lg;gw;W> jhuhsf;nfhs;ifMfpa rf;jpfis eRf;Ftjw;F ehd;FNgh; nfhz;l nghJrq;fj;ij epWtp mij xU fUtpahf gad;gLj;jpf; nfhz;lhH. Gul;rpf; fUj;Jf;fs; GJg;gpf;fgLtijAk;> guRtijAk; jLf;f ehd;Fnghpa ty;yuRfs; (M];jphpah> u\pah> gpu\pah> ,q;fpyhe;J) mlq;fpa “ehy;tH cld;ghl;il”nkl;lHepf; jiyikapd; fPo; 1815-y; Vw;gLj;jpdhH. jq;fSf;Fs; Vw;gLk; nghJ gpur;rpidfis myrp Muha xU Fwpg;gpl;l ,ilntspapy; $l;lq;fs; $l;lg;gl Ntz;Lk; vd;Wk; me;j ehy;tH cld;ghl;L mq;fj;jpdHfs; jq;fSf;Fs; xg;Gjy; mspj;jdH. ,t;thwhf INuhg;gpa nghJrq;fk; Njhd;wpaJ.

va;-yh-rg;Ngy; vd;w ,lj;jpy; $ba Kjy; khehl;bNyNa fUj;J NtWghL Vw;gl;lJ. ,k;khehl;by; gpuhd;]; NrUtij nkl;lHdpf; Mjhpj;jhH. mNj rkak; gpuhd;rpw;F vjpuhf ehy;tH $l;il tYg;gLj;jTk; jtwtpy;iy. ,k;khehl;by; ehLfspd; vy;iyf; NfhLfs; gw;wpa Kd; epiyikia Mjhpf;Fk; ve;j jpl;lj;ijAk; gphpl;ld; Vw;Wf; nfhs;stpy;iy. xU ehl;by; Gul;rp ntbj;J fpsk;gpdhy; me;ehl;bd; cs;ehl;L tptfhuj;jpy; ty;yuRfs; jiyapLtJ epahak; vd mwptpf;Fk; buhg;gh rhrdk; buhg;ghtpy; ele;j ,uz;lhtJ khehl;by; epiwNtw;wg;gl;lJ. cs;ehl;L tptfhuq;fspy; ty;yuRfs; jiyapLtJ jtW vd gphpl;ld; td;ikahf vjpHj;jJ. gphpl;ld; vjpHj;j NghjpYk; Vida ty;yuRfs; mij xj;Jf; nfhz;ld. Neg;gps;]py; Vw;gl;l fyfj;ij mlf;f nkl;lHdpf; ,f;nfhs;ifia filgpbj;jhH. nthuhdhtpy; $ba ,Wjp khehl;by; gphpl;ld; ,jpypUe;J tpyfpajhy; nghJrq;fKk; rpjWz;lJ.

Metternich and Germany

As the UN disputed master of European politics from 1815 to 1848. Metternich richly deserves the title “the Prime Minister of Europe”. He interfered in the internal affairs of Germany and Italy, and exerted his influence in other countries. The Vienna Settlement brought the German Confederation under the direct control of Austria.

Symptoms of revolutionary agitation were soon noticed in Germany. The revolutionary agitation was organized by a student body which perpetrated atrocities in Germany. It brought about such an alarm that the rulers of the three German states of Bavaria, Baden and Wurttemberg granted liberal constitutions to their people. Metternich summoned a meeting of the German Princes at Carlsbad in 1819, drew up the Carlsbad decrees and got them passed in the German Diet.

The decrees outlawed the student body which was responsible for the revolution, prevented the formation of student associations except with official permission, imposed vigorous press censorship and brought the Universities under effective control. Metternich thus got complete control over the affairs of Germany.

nkl;lHdpf;Fk; - n[HkdpAk;

Kamaraj College

INuhg;gpa murpaypy; xg;gw;w jiytuhf 1815 Kjy; 1848 tiu nkl;lHepf; tpsq;fpajhy; ,tiu INuhg;ghtpd; jiyik mikr;rH vd mioj;jJ Kw;wpYk; nghUj;jNk. ,tH n[HkdpapYk;> ,j;jhypapYk; cs;ehl;L tptfhuq;fspy; jiyapl;lhH. Vida ehLfspYk; jk; nry;thf;F Vw;gl toptif nra;jhH. M];jphpahtpd; Neubf; fl;Lg;ghl;bd; fPo; n[Hkhdpa ,izit tpad;dh khehL nfhz;L te;jJ.

Gul;rp Nghuhl;lk; n[Hkhdpapy ;Njhd;Wtjw;fhd mwpFwpfs; tpiutpy; njd;gl;ld. ,g;Gul;rp Nghuhl;lk; n[Hkhdpapy; xU khztg; gphpthy; cUthf;fg;gl;lJ. ,g;gphpT n[Hkdpapy; gy ml;Lopaq;fisr; nra;jJ. ,jd; tpisthf gNthpah> Ngld;> g+l;lk;gHf; Mfpa ehLfspd; Ml;rpahsHfs; jk; kf;fSf;F jhuhs jd;ikf; nfhz;l murpay; mikg;Gfis toq;fpdhH. n[Hkhdpa ,sturHfs; $l;lk; xd;iw 1819-y ;fhy;gHby; $l;b fhy;gHl; Mizfis tiue;J mjid n[Hkhdpa rigapy; epiwNtw;wpdhH.

Gul;rpf;F fhuzkhf ,Ue;j khztH gphpit mt;this rl;ltpNuhjk; vd mwptpj;jJ. murhq;f mDkjpapd;wp khztHfs; fofq;fs; mikg;gJ jLf;fg;gl;lJ. gj;jphpf;iffs; fLikahf jzpf;if nra;ag;gl;ld. gy;fiyfofq;fs; fLikahd fl;Lg;ghl;bd; fPo; nfhz;Ltug;gl;ld. ,t;thW n[Hkhdpa tptfhuq;fis nkl;lHdpf; jk;Kila KOf; fl;Lg;ghl;bd; fPo; nfhz;L te;jhH.

Metternich and Italy

The Vienna Congress under the President ship of Metternich broke up Italian unity and made it a mere “geographical expression”. He wrested from Italy, Lombardy and Venetia and placed on the thrones of Tuscany, Parma and Modena members of the Hapsburg royal family. A revolt broke out in Naples in 1820. Metternich helped Ferdinand I, the ruler of Naples to put down that revolt and restored him to power. Piedmont also rose in revolt in 1821. The Austrian forces on their return march from Naples put down that revolt also. As a result of the reactionary policies of Metternich, Italy came under his thumb. In the words of Hayes: “Italy was bound hand and foot to the triumphant reactionary chariot of Austria”

nkl;lHdpf;Fk; - ,j;jhypAk;

nkl;lHdpf;fpd; jiyikapd; fPo; ,aq;fpa tpad;dh khehL ,j;jhypa xUikg;ghl;il rPHFiyj;jJ. ,j;jhypaplkpUe;J yk;ghHb> ntdp\pah Mfpatw;iw gwpj;Jf; nfhz;lhH. l];fNd> ghHkh> nkhbdh Mfpa ehLfspd; mhpaizfspy; M];jphpa `hg;];gHf; muR FLk;gj;jpdiu mkHj;jpdhH. 1820-y; Negps;]py; xU fyfk; %z;lJ. nkl;lHdpf; Neg;gps;]pd; muruhd Kjyhk; ngh;bdz;Lf;F me;j fyfj;ij mlf;f cjtpGhpe;J mtiu kPz;Lk; gjtpapy; mkHj;jpdhH. 1821-y; gPl;kz;bYk; fyfk; Vw;gl;lJ. Neg;gps;rpy; ,Ue;J jpUk;gpa M];jphpag; gilfs; me;j fyfj;ijAk; mlf;fpd. nkl;lHdpf;fpd; gpw;Nghf;F nfhs;ifapd; tpisthf ,j;jhyp ,tH fuq;fspy; tPo;e;jJ. “ntw;wpAld; jpfo;e;j gpw;Nghf;F jd;ik nfhz;l M];jphpa ujj;jpd; gpd;dhy; ,j;jhyp if>fhy;fs; fl;Lz;L fple;jJ”vd;W N`a]; vd;w tuyhw;whrphpaH $WfpwhH.

Metternich and Spain

The Vienna Settlement restored Ferdinand VII to the Spanish throne in 1815. He suspended the liberal constitution of 1812. His despotic rule led to a revolt in 1820. In the Congress of Verona, Metternich goaded Louis XVIII of to intervene in Spain and restore order. Thanks to the help of France, order was restored in Spain.

nkl;lHdpf;Fk; -];ngapDk;

tpad;dh xg;ge;jk; Vohk; ngHbdhz;il 1815-y;];ghdpa mhpaizapy; kPz;Lk; mkHj;jpaJ. mtH 1812-y; Vw;gl;l jhuhsj;jd;ik nfhz;l murpayikg;gpy; jw;fhypfkhf epWj;jp itj;jhH. mtuJ rHthjpfhu Ml;rp 1820- y; xU fyfk; Vw;gLtjw;F topNfhypaJ.];ngapd; ehl;L tptfhuq;fspy; jiyapl;L mikjpia Vw;gLj;Jtjw;F ntNuhdh khehl;by; nkl;lHdpf; gpnuQ;R ehl;L 18-k; Yhapiaj; Jhz;bdhH. gpuhd;rpd; cjtpahy;];ngapdpy; mikjp Vw;gLj;jg;gl;lJ.

Metternich and Russia

To begin with, Tsar Alexander I was a votary of liberal ideas. But soon he came under the bewitching spell of Metternich and withdrew his liberal reforms. It was again this spell

which prevented the Tsar from rendering any help to the Greeks when they revolted against Turkish oppression.

nkl;lHdpf;Fk;-u\pahTk;

rhH Kjyhk; mnyf;rhe;jH Kjypy; jhuhsf; nfhs;ifAilatuhf ,Ue;jhH. Mdhy; ntF tpiutpy; nkl;lHdpf;fpd; trPfu thHj;ijfSf;F trg;gl;L jhuhs jd;ikf; nfhz;l rPHjpUj;jq;fis gpd;thq;fp nfhz;lhH. fpNuf;fHfs; JUf;fpahpd; nfhLikfSf;F vjpuhf fyfk; nra;jNghJ me;jtrpa rf;jpNa rhH kd;dH cjtp Ghptij jLj;J epWj;jpaJ.

Metternich and France

Metternich, the wily diplomat, always kept an eye on revolutionary France. To prevent France from staging another outburst, he prevailed upon the members of the Congress of Vienna and made the border states of France bigger and stronger. It was as a result of his influence that stronger states such as Holland, Prussia, Switzerland and Piedmont came into existence. When France fulfilled her treaty obligations, she was admitted into the Concert. Thus the Quadruple Alliance was transformed into the Quintuple Alliance.

nkl;lHdpf;Fk; - gpuhd;Rk;

Gul;rpf;fukhd gpuhd;rpd; kPJ fgl uh[je;jpahpahfpa nkl;lHdpf; vg;nghOJk; xU fz; itj;jpUe;jhH. gpuhd;]; kWgbAk; fpsHj;njOtij jLf;f> ,tH tpad;dh khehl;L mq;fj;jpdHfis tw;GWj;jp gpuhd;rpd; vy;if ehLfisg; nghpjhfTk;> typik kpf;fjhfTk; khw;wpdhH. ,tuJ nry;thf;fpdhy; jhd; `hye;J gpu\pah> RtplHyhe;J> gPl;kz;l; Mfpa tYTs;s ehLfs; cUthfpd. Ehy;tH cld;ghl;by; gpuhd;irAk; ,tH NrHj;jjhy; mJ IltH cld;ghlhf khwpaJ.

Metternich and Britain

Metternich and Castlereagh of Britain drew closer to defeat Napoleon. They drew still closer in the Congress of Vienna. Britain became a member of the Quadruple Alliance. Difference of opinion cropped up even in the first congress which met at Aix-la-Chapelle. Britain opposed any policy which aimed at maintaining the status quo with regard to the territorial boundaries of the powers. In the second congress held at Troppau, the protocol of Troppau was passed which justified the intervention of the big powers in the internal affairs of other states in the event of outbreak of revolutions.

Though Britain opposed the measure tooth and nail, the other powers accepted the principle of intervention. This principle was put into practice by Metternich to quell the revolt in Naples. As armed intervention was allowed to France in Spain in the last congress held at Verona, Britain withdrew from the Concert. Thus, the Concert of Europe collapsed like a house of cards.

nkl;lHdpf;Fk; - gphpl;lDk;

neg;Nghypaid Njw;fbf;f nkl;lHdpf;Fk; gphpl;ldpd; fhrpy;hPAk; ,ize;jdH. ,e;j ,izT tpad;dh khehl;by; NkYk; ,Wf;fkhapw;W. ,jdhy; ehy;tH cld;ghl;by; gphpl;ld; XH mq;fj;jpduhfpaJ. fUj;J NtWghL Kjypy; $ba va;-yh-rg;Ngypy; Njhd;wpaJ. ehLfspd; vy;iyf; NfhLfs; gw;wpa Kd;dpiyia Mjhpf;Fk; jpl;lj;ij gphpl;ld; Vw;Wf; nfhs;stpy;iy. xU ehl;by; Gul;rp Vw;gl;lhy; me;ehl;bd; cs;ehl;L tptfhuq;fspy; ty;yuRfs; jiyapLtJ epahak; vd mwptpf;Fk; buhg;gh rhrdk; nuhg;ghtpy; ele;j ,uz;lhtJ khehl;by; epiwNtw;wg;gl;lJ.
,ij gphpl;ld; fLikahf vjpHj;j NghjpYk; Vida ty;yuRfs; mij xj;Jf; nfhz;ld. Neg;gps;]; Vw;gl;l fyfj;ij mlf;f nkl;lHdpf; ,f;nfhs;ifia filgpbj;jhh;.];ngapdpy; gpuhd;rpd; MAjNke;jpa jiyaPl;il nthuhdhtpy; $ba

Kamaraj College

khehL mDkjpj;jjhy; gphpl;ld nghJrq;fj;jpypUe;J tpyfpaJ. ,t;thW nghJrq;fk; fhfpj Xlj;jpd; fjpNghy; MdJ.

Metternich and Austria

Metternich followed a vigorous reactionary policy in Austria-Hungary. As a born reactionary, he crushed the forces of liberalism and nationalism in the country. The press was vigorously censored. He maintained a vigilant espionage system. The Universities were brought under the direct control of the government. To prevent the infiltration of revolutionary ideas from France, he erected high tariff walls. But this policy was very unwise because it adversely affected Austrian trade and industry. In his anxiety to make Austria the citadel of reaction, liberty was crushed, conscience was hushed and scruples were ignored. But popular ideas never die by acts of suppression. They gain only fresh momentum with every act of suppression.

nkl;lHdpf;Fk; - M];jphpahTk;

M];jphpa `q;Nfhpapy; nkl;lHdpf; nfhLukhd gpw;Nghf;F nfhs;ifiag; gpd;gw;wpdhH. jd;Dila ehl;by; jhuhsj;jd;ik ehl;Lg;gw;W Mfpa rf;jpfis eRf;fpdH. gj;jphpf;if Rje;jpuk; jzpf;if nra;ag;gl;lJ. ,tH jpwikkpf;f xw;wHgil xd;iw itj;jpUe;jhH. Gul;rp fUj;Jf;fs; gpuhd;rpypUe;J CLUtij jLf;f ,tH mjpf fhg;G thpfis tpjpj;jhH;. ,f;nfhs;ifahy; M];jphpahtpd; tzpfj;ijAk;> njhopiyAk; kpfTk; ghjpj;jJ. M];jphpahit gpw;Nghf;fhsHfspd; Nfhl;ilahf khw;w Ntz;Lk; vd;w Mirapy; ,tH Rje;jpuj;ij eRf;fpdhH. kdrhl;rpia %b kiwj;jhH.

The revolution of 1848 in France resulted in the overthrow of the Orleanais monarchy. It served as a signal to similar revolts throughout Europe. Austria was the worst affected by the people had been already boiling. When the opportune moment came, Vienna raised the standard of rebellion in 1848. Metternich fled to England. He returned to Vienna in 1851 and died in 1859.

NAPOLEON – III

Brief history of France after Napoleon

After defeating Napoleon I in the battle of Leipzig, the Bourbon monarchy was restored in France in 1814. Louis XVIII, the brother of Louis XVI, became the King Except for a brief period of occupation of the throne by Napoleon I for hundred days in 1815, Louis XVIII ruled till 1824. He was succeeded by his brother Charles X (1824 -30). The July Revolution of 1830 led to the abdication of Charles X in 1830. He fled to England.

His cousin, Louis Philippe (1830 -1841) became the new King. Louis Philippe, "King of the French, by the grace of God and by the will of the people" posed as a democratic ruler in the beginning. Soon he changed his colour. The Industrial Revolution had spread to France and a new movement known as Socialism was gaining ground.

The working class demanded the extension of the franchise to them which was opposed by the King. This led to the February Revolution of 1848. Louis Philippe abdicated and fled to England. A new government was set up. France became a Republic for the second time. Louis Napoleon Bonaparte a nephew of the Corsican prodigy was elected President of the second Republic.

%d;whk; neg;Nghypad; 1850-1870

,sik gUtk;

khtPud; neg;Nghypadpd; rNfhjuH Yhap NghdghHbd; kf;d Yhap neg;Nghypad;. ,tH 1808-k; Mz;L ghhP]; efhpy; gpwe;jhH. ,tuJ %j;j rNfhjuh; ,j;jhypapy; gpwe;jhH. khtPuH neg;Nghypadpd; kfd; ,uz;lhk; neg;Nghypad; 1832-y; ,we;jhH. ,jdhy; NghdghHl; tk;rj;jpd; xNu thhprhf ,tH jpfo;e;jhH. ,sikapy; Rtpl;rHyhe;J> ,j;jhyp> ,q;fpyhe;J MfpaehLfSf;F nrd;whh;. 1848-k; Mz;L ele;j

Kamaraj College

Gul;rp kf;fshl;rpf;F toptFj;jJ. mjd;gb 1850-y; NjHjy; ele;jJ. ,j;NjHjypy; Yhap neg;Nghypad; Ntl;ghsuhf epd;W mNkhf thf;Ffs; tpj;jpahrj;jpy; ntw;wp ngw;whH. FbauR jiytuhd neg;nghypad; Nguuruhf tuNtz;Lk; vd;w Mirapy; gy gzpfis nra;jhH. Yhap neg;Nghypad; jhd; %d;whk; neg;Nghypad; vd miof;fg;gLfpwhH.

Louis Napoleon Bonaparte as President (1848 – 1852)

The constitution of the new Republic lay down that the President could serve for a four-year term with the proviso that an immediate re-election should not be sought for. It also made provision for a unicameral chamber. Louis Napoleon utilized the opportunity within the short period at his disposal to increase his popularity and then transform the Republic intone an Empire.

He kept the workers in good humor. He endeared them to his heart by making provision for old age insurance in 1850. By promoting industries and undertaking schemes of public utility like the construction of railways, he posed as a friend of the common man. He earned a good name among the Catholics by sending an expedition to Rome in 1849 to restore the Pope.

Above all, he carefully nursed the Napoleonic legend. The Assembly, which was mostly composed of monarchists, committed itself to the reform of the electoral laws. The electoral laws were revised in such a way that the poorer section was disfranchised. Louis Napoleon dissolved the Assembly in 1851 and attested his opponents in the Assembly. He skillfully played on the feelings of the people and posed as the champion of universal suffrage.The bewitched suffrage carried away by passions expressed their approval through a plebiscite by a thumping majority the right of the President to draw up a new constitution. Louis Napoleon ruthlessly crushed all opposition against him. Seeing the wind taking a favorable direction, he conducted a plebiscite in 1852and by a larger majority than before; Louis Napoleon was proclaimed Emperor in 1852 with the title, Napoleon III.

FoauR¤ jiytuhf ÿæ be¥nghèa‹:

nj®jèš ÿæ be¥nghèaD¡F Mjuthd Kiwæš Ït® bganu ca®ªjjhf ÏUªjJ. jdJ bgçaª¥gh khÅu‹ be¥nghèaid¥ nghy Ãuh‹° e£o‹ bgUikia ca®¤Jth® v‹W k¡fŸ e«Ãd®. m¤Jl‹ ÿæ be¥nghèa‹ gyju¥g£l k¡fS¡F« gšntW th¡FWÂfis thç tH§»æUªjh®. vdnt, ÃbuŠR k¡fŸ be¥nghèa‹ nghdgh®£o‹ bgUikia kdÂš it¤J¡bfh©L ÿæ be¥nghèaD¡F X£L¥ngh£Lé£ld®. ÏtU¡F Iªjiu ãšèa‹ X£L¡fŸ »il¤jd. k‰w všyh nt£ghs®f£F« nr®¤J Ïu©L ãšèa‹ X£L¡fŸ Tl »il¡fé§iy

Napoleon III as Emperor (1852 – 1870)

Napoleon III was a firm believer in royal absolutism. He concentrated in his person all the powers. The legislature had no real power. The ministers were appointed by him and made responsible to him. He vigorously censored the Press. The liberty of the people was trampled underfoot.

NguurH MFjy;

Yhap neg;Nghypad; vd;w %d;whk; neg;Nghypad; FbauR jiytH MdJk; ehL KOtJk; Rw;Wg;gazk; Nkw;nfhz;lhH. kf;fspd; ey;nyz;zj;ijg; ngw;whH. 1852-y; ele;j NjHjy; %yk; jd;Dila jiytH gjtpia khw;wp NguurH vd;W mwptpj;Jf; nfhz;lhH. 1852 Kjy; 1870 tiu gpuhd;rpd; Nguuruhf ,Ue;jhH. Nguurhpd; Nehf;fk; ehl;by; mikjpia epiyehl;LtJ> Nghhpy; ,wq;Ftjpy;iy vd;w jd;Dila fUj;ij NguurH MdTld; mwptpj;jhH.

Home Policy

Napoleon III did some good things to promote the material welfare of the people. He promoted industries. Being a votary of free trade, he reduced the tariff duties. He improved the communications in the country by constructing railways and canals, by establishing steam-ship lines and by opening of telegraph service. The banking system was extended and loans were advanced to agricultural and industrial enterprises.

He improved the conditions of the poor by setting hospitals, asylums and alms-houses. He beautified the city of Paris. He improved the lot of the workers and by promoting an insurance scheme against old age and accidents. He legalized trade-unions. He permitted the workers to form co-operative societies and their right to strike was recognized. In spite of these liberal reforms, opposition to Napoleon II mounted up.

Forces of liberalism gained ground as time went on. He moved with the time and yielded concession after concession. The legislature was given full powers to transact business without any le or hindrance. The Ministry was made responsible to parliament. The censorship of the Press was relaxed and public meetings were permitted. Wresting concession after concession only whetted the appetite of the liberals. The battle of Sedan fought in 1870 sealed the doom of Napoleon III and the Second Empire. The Third Republic was proclaimed in the same year.

cs;ehl;L nfhs;if

1. cs;ehl;by;; mikjpia epiyehl;LtJk;> Fog;gj;ij ePf;FtJk; mtuJ Kjy; Fwpf;Nfhshf ,ue;jJ. cs;ehl;by; Vw;gl;l Fog;gj;ij rkhjhd topapy; ePf;fp;dhH.
2. ;ehl;bd; Nghf;Ftuj;J Jiwia tsHf;f Ntz;Lk; vd mtH epidj;jhH. mjdhy; fpuhkrhiyfSk;> ngUefH rhiyfisAk; mikj;jhH. cs;ehl;L fhy;tha;fis ,izj;jJ %yk; ePHNghf;Ftuj;ij Kd;Ndw;wpdhH. ,uapy; ghijfs; ngUefuq;fis ,izg;gjw;Fk;> JiwKfq;fspypUe;J ,wf;Fkjp nghUl;fis cs;ehl;bw;F nfhz;L tUtjw;Fk;> Vw;Wkjpg; nghUl;fis JiwKfj;jpw;F nfhz;L nry;tjw;Fk; trjpahf mikj;jhH. ,jdhy; gazpfs; Fiwe;j fl;lzj;jpy; gy ,lq;fSf;Fk; nry;tjw;F trjpahf ,Ue;jJ.
3. epyts tq;fpfs; mjpfkhf fpuhkq;fspy; mikj;jhH. ,jd;%yk; Ntshz;ik> thzpgk;> njhopy; Mfpa JiwfSf;F fld; toq;fg;gl;lJ.
4. jpuhl;irj; Njhl;lq;fSf;Fk;> NfhJik gapHfSf;Fk; Kd;Dhpik nfhLf;fg;gl;L fld; toq;fg;gl;lJ.
5. Ntshz;ik $l;LwT tq;fpfs; ehnlq;Fk; mikf;fg;gl;lJ. mjd;%yk; Ntshz;ik Kd;Ndw;wj;jpw;fhf ,urhaz cuq;fs;>jukhd tpijfs;> njhopy;El;gf; fUtpfs; khdpak; %yk; toq;fg;gl;lJ.
6. jhpR epyq;fs; tpisepyq;fshf khw;wg;gl;ld. rJg;G epyq;fs; tptrhak; cw;gj;jp nra;tjw;F trjpahf ey;y epyq;fshf khw;wg;gl;ld. ,jdhy; Ntshz;ik cw;gj;jp mjpfhpj;jJ. Ntshz;ik rhHe;j njhopw;rhiyfSf;F jq;F jilapd;wp fr;rhg; nghUl;fs; jhuhskhf fpilj;jd.
7. fhy;eil tsHr;rpf;F Cf;fk; nfhLf;fg;gl;lJ. ghy; cw;gj;jpia ngUf;f mjpfk; nrytplg;gl;lJ. Fjpiufs; tsHg;gjpy; cw;rhfk; fhl;lg;gl;lJ.
8. jiyefH moF efukhf khw;wg;gl;lJ. moF khspiffs;> g+q;fhf;fs;> rhiyfs; mikj;J nrhHf;f efukhf fhzg;gl;lJ.
9. "njhoyhsHfspd; eyNd vd; eyd;"vd;whH. njhopyhsHfSld; czT cz;lhH. mbf;fb fye;J ciuahbdhH. njUf;fspy; mtHfSld; nrd;whH. ,t;thW ele;J nfhz;ljhy; njhopyhsHfspd; ed;kjpg;igg; ngw;whH.
10. njhopyhsHfSf;F cjtpnjhif mspj;jhH. tpLKiw ehl;fs; mwptpj;jhH. njhopw;rq;fk; itj;Jf; nfhs;sTk; NtiyepWj;jk; nra;aTk; chpikfs; njhopyhsHfSf;F nfhLj;jhH.
11. njhopyhsH eyd; Ngz $l;LwT rq;fq;fis mikj;jhH. njhopyhsHfspd; tpj;Jf;F ghJfhg;G epjpnfhLf;f mDkjpaspj;jhH.
12. jilapy;yh thzpgj;ij Cf;Ftpj;jhH. ,wf;Fkjpia Fiwj;J Vw;Wkjpia ngUf;fpdhH. ,wf;Fkjp nghUl;fs; kPJ fhg;Gthp Nghlg;gl;lJ.

13. etPd ,ae;jpuq;fisAk;> njhopy; El;g jpwidAk; njhopy; epWtdq;fspy; GFj;jpdhH.
14. gpuhd;]; ehL ,q;fpyhe;Jld; 1860-y; tzpf cld;ghL nra;J;nfhz;lJ. ,jw;F fhuzk; %d;whk; neg;NghypaNd. ,jdhy; gpuhd;]; kf;fSf;F Njitahd vy;yh nghUl;fSk; fpilj;jJ.
15. njhopy; El;gq;fis kf;fs; mwpe;jpl xU khngUk; nghUl;fhl;rp xd;iw ghhPrpy; 1855-y; elj;jpdhH.
16. %d;whk; neg;Nghypad; fj;Njhypf;fHfis ,dpa Kiwapy; elj;jpdhH. gilfs; nfhLj;J Nghg;ghz;ltUf;F cjtpdhH. ,t;thW ey;y rPHjpUj;jq;fisAk;> gy Kw;Nghf;F jpl;lq;fisAk; ehl;by; mKy;gLj;jpdhH.

FOREIGN POLICY/ntspehl;Lf; nfhs;if

Establishment of Colonies

Napoleon III annexed Algeria to France. He established a protectorate over Cambodia. Indo-China came under the control of France. In a joint expedition with England, China was forced to open many ports for European trade. The Crimean War broke out as a result of a religious issue between the Roman Catholic Church and the Greek Orthodox Church over the management of the Holy places in Palestine.

Napoleon III of France in order to earn the good-will of the Catholics put pressure on the Sultan of Turkey and wrested the concession from him as the champion of the Christians in the east. Tsar Nicholas I raised his protest against this right conceded to France. In order to win his point, he sent his ambassador Menschikov to Constantinople to demand from the Sultan his right as the protector of the entire Orthodox Christian subjects of the Sultan.

Britain got alarmed at the prospect of Russia getting a firm foothold in the Balkans. So she strongly supported the cause of France and induced the Sultan rot to concede the demand to Russia. In the war that ensued, Russia was defeated. According to the terms of the treaty of Paris signed in 1856. The Tsar renounced his claim to protect the Christians in the Balkans. The war took the prestige of France to a high level.

FbNaw;wq;fis epWTjy;

gy FbNaw;wq;fis mikj;J gpuhd;rpd; ngUikia epiyepWj;j tpUk;gpdhH %d;whk; neg;Nghypad;. my;[Phpah vd;w Mg;gphpf;f ehl;il ntd;W gpuhd;rpd; FbNaw;wq;fis mikj;jhH. ,q;fpye;jpd; rYiffis fhl;b rPdhtpy; gy thzpa rYiffis ngw;Wf; nfhz;lhH. 1863-k; Mz;by; fk;Nghbahtpy; gpnuQ;R fhg;guR xd;iw Vw;gLj;jpdhH.

Austro –Sardinian War (1859 – 60)

Napoleon III got involved in the Austro –Sardinian War. Cavour, the Prime Minister of Sardinia, entered into a treaty with Napoleon III who promised to help Sardinia against Austria in return for Nice and Savooy. Sardinia was to occupy Lombardy and Venetia. Calculating French help, Cavour provoked a war with Austria. He increased the number of Sardinian forces.

Austria got alarmed at the rising power of Sardinia. Austria threatened Sardinia with war unless she reduced the number of soldiers. Cavour turned a deaf ear to it and accepted the challenge. So Austria declared war on Sardinia in 1859. Napoleon III came with a French army to help Sardinia. The Austrian forces were defeated in the battles of Magenta and Solferino and driven out of Lombardy.

Napoleon III got alarmed at the rising power of a united Italian State. He withdrew his

forces and concluded a treaty with Austria at Villafranca in 1859. According to the terms of treaty, Austria retained Venetia but gave a large portion of Lombardy to Sardinia. Though Napoleon III betrayed the cause of Sardinia, the latter gave him Nice and Savoy. His Italian policy provoked resentment at home and abroad. The Catholics as home cried a halt to his advance against Catholic Austria. The radical section got dissatisfied because of the sudden cessation of war. Italy bore a grudge against France.

M];jphpah-rhHbdpah NghH (1859-1860)

1815-y; ele;j tpad;dh xg;ge;jk; gb ,j;jhypapYs;s yk;ghHb> ntdp\pah> my;[Phpah Mfpa gFjpfs; M];jphpahTf;F nfhLf;fg;gl;lJ. NkYk; M];jphpa tk;rj;ij rhHe;jtHfNs ;ghHkh> klhdh> l];fNd Mfpa ,j;jhypa gFjpfspy; murHfshf epakpf;fg;gl;ldH. RUq;f nrhd;dhy; mNdfkhf tl ,j;jhyp KOtJNk M];jphpahtpd; fl;Lg;ghl;bd; fPo; te;jJ. ,j;jhypapy; Vw;gl;l M];jphpahtpd; Mjpf;fj;ij mfw;w %d;whk; neg;Nghypad; tpUk;gpdhH. ,jw;fhf ,aq;fp te;j fhHNghdhhp ,af;fj;jpy; %d;whk; neg;Nghypad; cWg;gpduhf NrHe;jhH.

NkYk; M];jphpahtpd; gpbapy; ,Ue;j rhHBdpahit kPl;f Ntz;Lk; vd;W vz;zp ,j;jhyp ,izTf;F ghLgl;Lf; nfhz;bUf;Fk; ft+Uld; gpshk;gpaH]; vd;Dk; ,lj;jpy; 1858-k; Mz;L ,ufrpa cld;gbf;if nra;Jnfhz;lhH. M];jphpahTf;Fk;> rhHBdpahTf;Fk; ,ilapy; NghH Vw;gl;lJ. rhHbdpahTf;fhf %d;whk; neg;Nghypad; Nghhpy; ,wq;fp rhy;ghpNdh> khn[z;lh Mfpa ,lq;fspy; Vw;gl;l Nghhpy; M];jphpa gilfis Njhw;fbj;jhH. Mdhy; %d;whk;; neg;Nghypad; jpBnud;W NghhpypUe;J tpyfp M];jphpahTld; tpy;y gpuhq;Nfh (1859) vd;w ,lj;jpy; NghH epWj;j xg;ge;jk; nra;Jf; nfhz;lhH. ,jdhy; %d;whk; neg;nghypaDf;F eP];> rtha; gFjpfs; fpilj;jJ. ,j;jhypapd; ntWg;igAk; rk;ghjpf;f NeHe;jJ.

Mexican Project

Napoleon's interference in the Mexican problem was quite foolhardy. Mexico had obtained independence from Spanish rule. The attempt of the members of the Holy Alliance to restore Spanish rule in Latin America was foiled by the Monroe Doctrine.

According to this doctrine, President Monroe of the U.S.A. proclaimed that "any interference in Latin America by an European power would be dangerous to our peace and safety". When Juarez, the President of Mexico, repudiated the public debts, England, Spain and France raised a hue and cry. While the other two nations did everything short of war Napoleon II sent an army to Mexico under Maximilian, the brother of the Austrian Emperor.

Juarez was driven not and Maximilian was proclaimed the ruler of Mexico. As the Civil War was going on in America, she remained quiet. The moment it was over, she applied the Monroe Doctrine and forced France to withdraw from Mexico. As Maximilian showed some hesitation, he was captured and shot dead in 1867. Napoleon burnt his fingers in this project. The French prestige sank to a very low level.

nkf;rpNfhTk; - %d;whk; neg;NghypaDk;

nkf;rpNfh INuhg;gpa ehLfshd gpuhd;R> gphpl;ld;>];ngapd; ehLfsplk; fld; ngw;wpUe;jJ. nkf;rpNfhtpy; nghUshjhu rpf;fy; Vw;gl;ljhy; thq;fpa flid jpUg;gpf; nfhLf;f Kbahj epiyapy; ,Ue;jJ. ,jdhy; Nfhgk; nfhz;l %d;whk; neg;Nghypad; jdJ gilfis mDg;gp nkf;rpNfhit gpbj;jhh;. me;ehl;L kd;did ePf;fp tpl;L mtuJ jk;gpahd khf;rpkpypaDf;F mur gjtpia nfhLj;jhH. ,r;nraiy fz;bj;j nkf;rpNfh kf;fs; gpuhd;Rf;F vjpuhf Gul;rpia Muk;gpj;jdH. kd;Nwh nfhs;ifgb md;dpaHfs; mnkhpf;fhit tpl;L ntspNaw Ntz;Lnkd mnkhpf;fh $wpaJ. clNd %d;whk; neg;Nghypad; gpnuQ;R gilfis nkf;rpNfhtpypUe;J tpyf;fpdhH.

Franco – Prussian War (1870 – 71)

Napoleon III grew jealous of the rising power Prussia. He demanded at different times Palatinate, Luxemburg and Belgium as the Prize of his neutrality. But Bismarck refused to give him anything. He was waiting for an opportunity to crush the power of France. He had not to wait for long. In 1869 a revolution occurred in Spain.

The Spanish throne was offered to Leopold of the Hohenzollern family. Napoleon objected to it on the ground that a prospective union of Spain and Prussia under the Hohenzollern family would upset the balance of power in Europe. To get a diplomatic victory, he asked his ambassador to demand from King William I that he would never support Hohenzollern to the Spanish throne.

The Prussian King turned down the French request and sent a telegram to Bismarck informing him of the latest developments. Bismarck was only waiting for such an opportunity. He published the telegram in such a way that it wounded the feelings of both the French and the Germans. So France declared war on Prussia. The war kindled the patriotism of the Germans and the Southern German States made common cause with the North.

Prussia inflicted a crushing defeat on the French at Sedan. Napoleon III became a prisoner. The victorious German army marched into Paris. Paris fell after some resistance. By the treaty of Frankfurt, Peace was concluded in 1871. France surrendered Alsace and Lorraine to Germany. She had also to pay a huge war indemnity. With the capture of Napoleon III at Sedan in 1870, the Second Empire collapsed like a house of cards. In the same year, the Third Republic was proclaimed in France.

Ãuh§nfh ÃuZa¥ nghU« be¥nghèaå‹ ÅH¢ÁÍ«:
(b#®khåa Ïizéš éçthf¤ ju¥g£LŸsJ)

Inuh¥ghéš ÃuZahé‹ tèik ehS¡F ehŸ mÂfç¤J¡ bfh©nl tªjJ. òu£l°jhªJ ehlhd ÃuZah tèikkilªjhš j§fŸ eh£o‰F Mg¤J v‹W ÃbuŠR f¤njhè¡f k¡fŸ gaªjd®. b#®khåa¡ T£lik¥ÃèUªJ Ãuh‹ì‹ f£L¥gh£oYŸs gFÂfis¥ bgw ÃuZah Ka‰Á¤jJ.

Ï¢NH;ãiyæš jdJ njhšéfis¤ Âir ÂU¥g xU ngh® mtÁa« v‹gjid _‹wh« be¥nghèa‹ cz®ªjh®. nghçš bt‰¿ bgWtJ thæyhf ÅH¢ÁailªJtU« jdJ mÂfhu¤ij ãiyahd mo¥gilæš ãiy ãW¤jyh« v‹W _‹wh« be¥nghèa‹ v©âdh®. Ï¢NH;ãiyæš °ghåa mçaiz F¿¤J ÃuZahé‰F« Ãuh‹Á‰Fäilna gifik V‰g£L mj‹ éisthf ngh® V‰g£lJ. (b#®khåa Ïizéš éçthf¤ ju¥g£LŸsJ) nghçš ÃbuŠR¥ gilfŸ 'brlh‹' ngh®¡fs¤Âš ÃuZa¥ gilfshš njh‰fo¡f¥g£ld. 1870, br¥l«g® 1-« njÂ, gÂndHhæu« Åu®fis ÏHªjÃ‹, 1, 04, 000 Åu®fSl‹ _‹wh« be¥nghèa‹ ÃuZa¥ gilfël« ruzilªjh®. Ãuh‹Áš mlš¥ Âa®Á‹ jiyikæš _‹whtJ FoauR ãWt¥g£lJ.

kÂ¥ÕL :

be¥nghèa‹ nghdg®£o‹ òfHhš ca®ªj _‹wh« be¥nghèa‹ Âwika‰wtuhf¡ fhz¥g£lh®. be¥nghèa‹ nghdgh®£ol« fhz¥g£l kd cWÂÍ«, muÁaš bjëÎ«, Ãothj FzK« Ïtçl« fhz¥gléšiy. m¤Jl‹ muÁaš, r_f« M»aitfëš mtU¡»Uªj guªj neh¡F« ÏuhQt m¿th‰wY« Ïtçl« Á¿jsÎ« Ïšiy. Áy neu§fëš k£Lnk ÏtuJ fdÎfŸ edthdJl‹ muÁaš jªÂu«, muÁaš tšyik M»a Ïitfëš ÏtuJ m¿th‰wš xë ÅÁaJ. _‹wh« be¥nghèaå‹ Â£l§fŸ xG§f‰wjhfÎ«, bfhŸiffŸ cWÂa‰wjhfÎ« fhz¥g£ld. jhuhs¡ bfhŸiffis cilatuhf ÏUªjjhY«, mid¤J k¡fë‹ Mjuit Ïtuhš bgw Koaéšiy. btëeh£L¡ bfhŸifæš jdJ Ïuh#jªÂuk‰w elto¡iffshš njhšéailªjh®. filÁtiu òçªJ bfhŸsÎ«, m¿ªJ bfhŸsÎ« Koahj xU òÂuhfnt ÏUªjh®. j‹Dila ãiya‰w, ehzak‰w bfhŸiffshY«, cy»‹ c©ikfŸ rh¤Âa¡ TWfŸ Ït‰iw¥ g‰¿¤ njitahd msÎ òçªJbfhŸshjjhY« ÏWÂæš _‹wh« be¥nghèa‹ ÅH¢Áailªjh®.

Kamaraj College

UNIT - III
UNIFICATIONOF ITALY

Introduction

Italy before Napoleon's time was a patchwork of little states and petty princes. Under Napoleon Italy had been reduced to three political divisions. This step towards unity was destroyed by the Congress of Vienna. Eight states were set up and the whole of Northern Italy was handed over to the German-speaking Austrians. Italy in the nineteenth century was a 'patchwork of about a dozen large states and a number of smaller ones.' Metternich described Italy as "a mere geographical expression." The empire of Piedmont-Sardinia, in the northwest, bordering France, played a central role in unifying Italy. To its east Lombardy and Venetia were under the control of the Austrian Empire. It also controlled a few smaller states such as Tuscany, Parma and Modena. The Papal States were located in the middle under the control of the Roman Catholic Church. In the south was the Kingdom of the two Sicilies or Naples and Sicily were under the control of a family of Bourbon dynasty.

இத்தாலிய இணைப்பு

நெப்போலியனின் காலத்திற்கு முன்பான இத்தாலி சிற்றரசுகளையும், குறுநில மன்னர்களையும் மட்டுமே உள்ளடக்கிய ஒன்றாக சீரற்றுத் திகழ்ந்தது. நெப்போலியன் அதனை மூன்று பிரிவுகளாக ஏற்படுத்தினார். ஒருமையைப் பேணக்கூடிய இந்நடவடிக்கை வியன்னா காங்கிரசால் அழிக்கப்பட்டது. எட்டு மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டஇத்தாலியின் வடக்குப் பகுதி ஜெர்மன்மொழி பேசும் ஆஸ்திரியர்களின் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இத்தாலி 'பன்னிரெண்டு பெரு மாநிலங்களையும் பல குறுநிலங்களையும்' உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. இத்தாலி 'வெறும் பூகோளவெளிப்பாடே' என்று மெட்டர்னிக் குறிப்பிட்டார். வடமேற்கில் பிரான்சின் எல்லையையொட்டி அமையப்பெற்றிருந்த பியட்மாண்ட்-சார்டினியப் பேரரசு இத்தாலியை ஒருங்கிணைப்பதில் முக்கியப் பங்காற்றியது. அதன் கிழக்கில் அமைந்திருந்த லம்பார்டி மற்றும் வெனிஷியா பகுதிகள் ஆஸ்திரியப் பேரரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. குறுந்தேசங்களான டஸ்கனி, பார்மா, மொடினாஆகியவற்றையும் அது தன் கட்டுக்குள் வைத்திருந்தது. மத்தியில் இருந்த போப்பாண்டவரின் நாடுகள் ரோமானிய கத்தோலிக்கத் திருசபையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்தன. தெற்கில் வீற்றிருந்தஇரு சிசிலியஅரசுகள் அல்லது நேப்பிள்சும் சிசிலியும் போர்பன் குடும்ப வம்சத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது.

The Napoleonic rule, for the first time, provided Italy with a sense of unity through uniform administration. The nationalistic aspirations of the Italians were dashed when the Congress of Vienna restored the old monarchies in the various Italian principalities. The 1820s witnessed the mushrooming of several secret societies such as the Carbonari, advocating liberal and patriotic ideas. They kept alive the ideas of liberalism and nationalism. Revolts broke out in Naples, Piedmont and Lombardy. However, they were crushed by Austria.

நெப்போலியனின் ஆட்சி ஒரேசீரான நிர்வாகத்தை வழங்கியமையால் இத்தாலியில் முதன்முறையாக ஒருமைப்பாட்டுணர்வு ஏற்பட்டது. இத்தாலியில் எழுந்த தேசியவாத ஆர்வத்தை வியன்னா காங்கிரஸ் அரசாட்சியை மீண்டும் நிறுவியதன் வாயிலாகவும், சிறு இராஜ்ஜியங்களை உருவாக்கியதன் மூலமாகவும் மடைமாற்றம் செய்தது. சுதந்திர கருத்துக்களையும், நாட்டுப்பற்றையும் வலியுறுத்திய கார்பொனாரி (Carbonari) போன்ற இரகசியகுழுக்கள் 1820களில் அதிகமாகப் பரவியது. தாராளமயவாத கருத்துக்களையும், தேசியவாதத்தையும் இக்குழுக்கள் உயிர்த்தெழச் செய்தன. நேப்பிள்ஸ், பியட்மாண்ட், லம்பார்டி ஆகியப் பகுதிகளில் புரட்சி வெடித்தது. ஆயினும் அவை ஆஸ்திரியாவால் ஒடுக்கப்பட்டன.

In the wake of the 1830 Revolution in France, similar rebellions broke out in Modena, Parma and Papal States which were again crushed by Austria. In 1848, following the February Revolution in France, the people again rose in revolt in several Italian states including Piedmont-Sardinia, Sicily, Papal States, Milan and Lombardy and Venetia. As a result, liberal constitutions were granted in Sicily, Piedmont Sardinia and the Papal States. King Charles Albert of Piedmont-Sardinia, under the influence of the Revolution, invaded Lombardy and Venetia. However, the Austrians defeated him with the help of Russian troops. Charles Albert saved Piedmont-Sardinia from Austrian occupation by taking the blame upon him for the war and abdicated in favour of his son Victor Emmanuel II. However, despite the defeat of Pidemont-Sardinia and the suppression of revolution in various Italian principalities, liberal and nationalistic ideas survived. Mazzini, Count Camillo di Cavour, and Giuseppe Garibaldi were the

three central figures of the unification of Italy. Cavour was considered the brain, Mazzini the soul and Garibaldi the sword-arm of Italian Unification.

பிரான்சில் 1830இல் நடந்த புரட்சியின் சாயலில் மொடினா, பார்மா, மற்றும் போப்பாண்டவரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகளில் கிளர்ச்சி வெடித்தாலும் அவையும் ஆஸ்திரியாவால் ஒடுக்கப்பட்டன. அது போன்றே1848இல் பிரான்சின் பிப்ரவரி புரட்சியைத் தொடர்ந்து இத்தாலியின் மாநிலங்களான பியட்மாண்ட்-சார்டினியா, சிசிலி, போப்பாண்டவரின் பகுதிகள், மிலான், லம்பார்டி, வெனிஷியா ஆகிய பகுதிகளில் மக்களின் கிளர்ச்சி மீண்டும் வெடித்தது. அதன் விளைவாக சிசிலி, பியட்மாண்ட்-சார்டினியா மற்றும் போப்பாண்டவரின் பகுதிகளில் தாராளக் கூறுகளைக் கொண்ட அரசியல் சாசனம் வழங்கப்பட்டது. புரட்சியால் உந்தப்பட்ட பியட்மாண்ட்-சார்டினியப் பகுதிகளின் மன்னரான சார்லஸ்ஆல்பர்ட் லம்பார்டி மற்றும் வெனிஷியாமீது படையெடுத்தார். எனினும், ரஷ்யப் படைகளின் உதவியைப் பெற்ற ஆஸ்திரியா அவரைத் தோற்கடித்தது. ஆஸ்திரியாவின் ஆக்கிரமிப்பில் இருந்து பியட்மாண்ட்-சார்டினியாவைக் காத்த சார்லஸ்ஆல்பர்ட் வீழ்ச்சிக்குரிய பழியைத் தான் ஏற்றுக்கொண்டு பட்டம் துறந்ததோடு தனது மகனான இரண்டாம் விக்டர்இம்மானுவேலைஅரசராக்கினார். பியட்மாண்ட்-சார்டினியா தோல்வியை அடைந்ததுபோலப் பல குறு இராஜ்ஜியங்களில் எழுந்த கிளர்ச்சிகள் ஒடுக்கப்பட்டாலும், தாராளவாத கருத்துக்களும், தேசியவாதமும் தாக்குப்பிடித்து நின்றன. மாஸினி, கவுன்ட்காமிலோடிகவூர், க்யூசுப்கரிபால்டி ஆகிய மூவரும் இத்தாலிய ஒருங்கிணைவிற்கான முக்கிய ஆளுமைகள் ஆவர். கவூர் மூளையாகவும் மாஸினி ஆன்மாவாகவும் கரிபால்டிவாட் படையாகவும் நின்று இத்தாலியை ஒருங்கிணைத்தார்கள் என்றே கருதப்படுகிறது.

Mazzini (1805 – 1872)

Giuseppe Mazzini laid the foundations of the Italian unification. Born in Genoa in a well-to-do family, he graduated in law. Attracted to politics at a young age, he advocated the freedom of the Italian nation. He involved himself in the insurrectionary activities of the Carbonari for which he was arrested. He soon gave up the idea of secret plotting and began to believe in open propaganda against monarchy. He believed that Italy was a great civilisation that could provide leadership to the rest of the world. He started the Young Italy movement in 1831 with the aim of an Italian Republic. Exiled for working for the cause of unification of Italy in 1848, when revolts were breaking out all over North Italy, Mazzini returned to Rome. The Pope was driven away and a republic declared under a committee of three, of which Mazzini was a member. But with the failure of 1848 Revolution and the restoration of Rome to Pope with the support of the French, Mazzini carried on his work by propaganda and preparing for the next programme of action.

மாஸினி (1805-1872):

க்யூசுப் மாஸினி இத்தாலிய ஒருங்கிணைவிற்கு அடித்தளமிட்டார். ஜெனோவாவில் ஒரு வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்த அவர் சட்டம் பயின்று பட்டம் பெற்றார். இளம் வயதிலேயே அரசியலின்பால் ஈர்க்கப்பட்ட அவர் இத்தாலி தேசத்தின் விடுதலையை வலியுறுத்தினார். கார்பொனாரியின் கலகச் செயல்பாடுகளில் தொடர்பு கொண்டிருந்ததற்காக அவர் கைது செய்யப்பட்டார். காலப்போக்கில் திரைமறைவு செயல்பாடுகளிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொண்ட அவர் மன்னராட்சிக்கு எதிராக திறந்தவெளிப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடுவதால் பயனுண்டு என்று நம்பலானார். பெரும் நாகரிகத்தின் எச்சமாக விளங்கிய இத்தாலியால் உலகின் பிறபகுதிகளுக்கு சீரிய தலைமைத்துவத்தை வழங்கமுடியும் என்றும் அவர்நம்பினார். இளம் இத்தாலி இயக்கத்தை1831இல் துவங்கிய அவரிடம் இத்தாலியை குடியரசாக்கும் குறிக்கோள் இருந்தது. இத்தாலிய ஒருங்கிணைவிற்காகப் பாடுபட்ட காரணத்திற்காக நாடு கடத்தப்பட்டிருந்தஅவர், 1848ஆம் ஆண்டு வடக்கு இத்தாலியில் புரட்சிவெடித்த சூழலைப் பயன்படுத்தி ரோமிற்கு திரும்பினார். போப்பாண்டவர் வெளியேற்றப்பட்டு குடியரசு பிரகடனப்படுத்தப்பட்டபின் பொறுப்பேற்ற மூவரடங்கிய நிர்வாகக்குழுவில் மாஸினியும் பங்குபெற்றார். ஆனால் 1848ஆம் ஆண்டின் புரட்சி தோல்வியுற்று பிரெஞ்சு நாட்டாரின் உதவியோடு போப்பாண்டவர் மீண்டும் ரோமில் அரியணையேறியபின், மாஸினி பிரச்சாரத்திலும் அடுத்தகட்ட திட்டங்களை வகுத்தலிலும் ஈடுபடலானார்.

Count Cavour (1810–1861)

Count Cavour was one of those inspired by the idea of Italian nationalism. In 1847 he started a newspaper. The Italian unification movement came to be known after the name of the newspaper as Il Risorgimento. The Risorgimento (the resurrection of Italian spirit) was an ideological and literary movement that helped to arouse the national consciousness of the Italian people. Cavour rose to become the Prime Minister of Sardinia and played a crucial role in the unification of Italy. He used a combination of diplomacy and war to achieve the unification under the leadership of Sardinia. Cavour realised that Italian unification could not be achieved without international support. He needed the

support of other Great powers to expel Austria from Lombardy and Venetia. Therefore, he involved Piedmont-Sardinia in the Crimean War to draw international attention and get the support of England and France. In July 1858, he struck an agreement with Napoleon III of France who offered to support Piedmont-Sardinia in its conflict with Austria.

கவுன்ட்கவூர் (1810 - 1861):

இத்தாலிய தேசிய சிந்தனைகளால் உந்தப்பட்டவர்களில் கவுன்ட் கவூரும் ஒருவர். அவர் 1847இல் ஒரு செய்தித்தாளைப் பிரசுரித்தார். இல் ரிசார்ஜிமென்டோ (IL Risorgimento) என்ற அச்செய்தித்தாளின் பெயரே இத்தாலிய ஒருங்கிணைவு இயக்கத்தைக் குறிப்பிடும் சொல்லாடலாக உருவானது. கொள்கை மற்றும் இலக்கிய இயக்கங்களை உள்ளடக்கிய ரி சார்ஜி மென்டோ (இத்தாலியஉணர்வின் மீள் உயிர்ப்பு) இத்தாலிய மக்களிடையே தேசியஉணர்வு ஏற்றம்பெற உதவியது. கவூர் சார்டினியாவின் பிரதம அமைச்சராகப் பதவியேற்று இத்தாலியின் ஒருங்கிணைவிற்காக அரும்பாடுபட்டார். அவர் போரையும், இராஜ தந்திரத்தையும் ஒருங்கே பயன்படுத்தி சார்டினியாவின் தலைமையில் இத்தாலிய ஒருங்கிணைவை ஏற்படுத்த முயன்றார். அயல்நாடுகளின் ஆதரவின்றி இத்தாலிய ஒருங்கிணைவு சாத்தியமில்லை என்பதை அவர் உணர்ந்தார். லம்பார்டியிலிருந்தும் வெனிஷியாவிலிருந்தும் ஆஸ்திரியாவை வெளியேற்ற பெரும் சக்திகளின் துணை அவருக்குத் தேவைப்பட்டது. அதனால் பியட்மாண்ட் – சார்டினியாவை கிரிமியப் போரில் பங்கெடுக்க வைத்து அதன் வாயிலாக உலகநாடுகளின் கவனத்தை ஈர்ப்பதோடு இங்கிலாந்து மற்றும் பிரான்ஸ் நாடுகளின் ஆதரவைப் பெற எண்ணினார். அவர் ஜூலை 1858இல் மூன்றாம் நெப்போலியனோடு ஏற்படுத்திய ஒப்பந்தத்தின்படி பிரான்ஸ்நாடு பியட்மாண்ட் - சார்டினியாவை ஆஸ்திரியாவிற்கு எதிராக ஆதரிப்பதென்றானது.

War with Austria, 1859

Cavour then provoked war with Austria by mobilising troops near the Austrian border. When Austria issued an ultimatum to disband the troops he allowed it to expire. As a result Austria attacked Piedmont-Sardinia in April 1859. The combined armies of Piedmont- Sardinia and France defeated the Austrian armies. They won a major victory at the Battle of Solferino. Instead of continuing the war, Napoleon III of France concluded a peace agreement with the Austrian Emperor Francis Joseph II at Villa Franca on 11 July 1859. Cavour was disappointed at French withdrawal and resigned. In November 1859, Piedmont- Sardinia and Austria concluded the Treaty of Zurich. Austria ceded Lombardy but retained control over Venetia. Cavour was reappointed as Prime Minister in 1860. Parma, Modena and Tuscany were merged with the Kingdom of Piedmont- Sardinia through plebiscites. Similarly, Savoy and Nice were annexed to France on the basis of plebiscites.

ஆஸ்திரியாவுடனானபோர், 1859:

ஆஸ்திரியாவின் எல்லையருகே படைகளைக் குவித்து அந்நாட்டைப் போரில் ஈடுபட கவூர் தூண்டினார். ஆஸ்திரியா படைகளை விலக்கிக்கொள்ள விதித்த காலக்கெடு முடிந்த பின்பும் கவூர் அசையாதிருந்தார். அதன் விளைவாக ஏப்ரல் 1859இல் ஆஸ்திரியா தனது தாக்குதலை பியட்மாண்ட்-சார்டினியாமீது தொடுத்தது. பிரான்சின் படைகளோடு இணைந்த பியட்மாண்ட்-சார்டினியப் படைகள் ஆஸ்திரியாவைத் தோற்கடித்தன. சால்ஃபெரினோ போரில் அவர்களடைந்த வெற்றி மிகமுக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ஆனால் போரைத் தொடர்ந்து நடத்தாமல் 1859 ஜூலை11 அன்று வில்லாஃபிராங்கா என்னும் இடத்தில் பிரான்சின் மூன்றாம் நெப்போலியன் ஆஸ்திரியப் பேரரசர் இரண்டாம் பிரான்சிஸ் ஜோசப்புடன் ஒரு அமைதி உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். பிரான்சின் மாற்றத்தால் ஏமாற்றமடைந்த கவூர் தனது பதவியை இராஜினாமா செய்தார். பின்னர் பியட்மாண்ட்-சார்டினியாவும் ஆஸ்திரியாவும் 1859ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் ஸூரிச் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்திக்கொண்டன. அதன்படி லம்பார்டியை விட்டுக்கொடுத்த ஆஸ்திரியா வெனிஷியாவை தன்னகப்படுத்திக் கொண்டது. கவூர்மீண்டும் 1860இல் பிரதம அமைச்சராகப் பதவியேற்றார். பொதுவாக்கெடுப்பின் வாயிலாக பியட்மாண்ட்-சார்டினிய இராஜ்ஜியத்தோடு பார்மா, மொடினா, டஸ்கனி ஆகியவை இணைக்கப்பட்டன. அதுபோலவே பொதுவாக்கெடுப்பின் மூலமாக சவாய், நைஸ் பகுதிகள் பிரான்ஸ் நாட்டின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் சென்றன.

Garibaldi and the Conquest of Southern Italy

Giuseppe Garibaldi (1807–1882) played a key role in the unification of Italy by waging guerilla warfare. He joined Mazzini's Young Italy and was influenced by his ideas. Participating in Mazzini's rebellion in Piedmont, he then fled to South America as an exile. He took up the cause of revolutionaries there and fought for the cause of Rio Grande and Uruguay against

Argentinian occupation. Therefore, he was called the 'Hero of Two Worlds'. In 1843, he started the Italian Legion. This force of volunteers came to be known as the Red Shirts.

கரிபால்டியும் தெற்கு இத்தாலியப் படையெடுப்பும்:

க்யூசுப் கரிபால்டி (1807-1882) கொரில்லா போர்முறை உத்தியைக் கைக்கொண்டு இத்தாலியின் ஒருங்கிணைவில் முக்கியப் பங்காற்றினார். மாஸினியின் இளம் இத்தாலி இயக்கத்தில் சேர்ந்த அவர் அதன் கருத்துக்களால் உத்வேகம் அடைந்தார். மாஸினி பியட்மாண்டில் நடத்திய கலகத்தில் கலந்துகொண்ட அவர், அதன்பின் தென் அமெரிக்காவில் அடைக்கலமானார். அங்கே இருந்த போராளிகளோடு இணைந்து ரியோகிராண்ட் பகுதியையும், உருகுவே பகுதியையும் அர்ஜென்டினாவின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து மீட்கப் பாடுபட்டார். அதனால் அவர் 'இரு உலகங்களின் நாயகன்' என்று அழைக்கப்படுகிறார். மேலும் அவர்1843ஆம் ஆண்டு 'இத்தாலியப் படையணி' (Italian Legion) என்ற அமைப்பைத் துவங்கினார். தன்னார்வத் தொண்டர்களை உள்ளடக்கிய இப்படையமைப்பு 'செஞ்சட்டையினர்' என்றும் அழைக்கப்படலானது.

Garibaldi accepted the invitation of the people of Sicily in their revolt against their monarch. He left the port of Genoa with 1000 volunteers to Sicily. Landing unnoticed on the coast of Sicily he and his volunteers defeated the 20000 strong Neapolitan (Naples) troops without any loss of life. He then crossed into Naples and defeated the royal troops with the help of the locals. However, Cavour, suspicious of Garibaldi's triumphant march, sent the Piedmontese force to stop him from invading Rome. Garibaldi submitted his conquest to King Victor Emmanuel II and retreated to lead the rest of his life in his home at the island of Caprera.

கரிபால்டி முடியாட்சிக்கு எதிராகப் போராடிக் கொண்டிருந்த சிசிலிய மக்களின் அழைப்பை ஏற்றார். அவர் 1000 தன்னார்வலர்களோடு ஜெனோவா துறைமுகத்திலிருந்து கிளம்பி சிசிலியை சென்று சேர்ந்தார். சிசிலியின் கடற்கரையில் இரகசியமாகக் கால்பதித்த அவர்கள் தங்கள் வசமிருந்த உயிர்களுக்குச் சேதமேற்படாமல் 20000 படைவீரர்களைக் கொண்ட நேப்பிள்சின் ஒரு பெரும் படைப்பிரிவைத் தோற்கடித்தனர். அதன்பின் நேப்பிள்சை ஊடுருவி உள்ளூர்மக்களின் ஆதரவோடு அரசப்படைகளைத் தோற்கடித்தனர். எனினும், கரிபால்டியின் வெற்றிப் பயணத்தின் நோக்கத்தை சந்தேகித்த கவூர் பியட்மாண்டின் படைகளையனுப்பி அவர் ரோமை தாக்கிவிடாமல் தடுத்தார். தனது படையெடுப்பின் வெற்றியை மன்னர் இரண்டாம் விக்டர் இம்மானுவேலிடம் சமர்ப்பித்த கரிபால்டி தனது எஞ்சிய வாழ்வை அவரது சொந்த மண்ணான காப்ரிரா (Caprera) தீவில் செலவிட முடிவெடுத்துப் பின்வாங்கினார்.

Plebiscites held in Sicily, Naples and Papal States led to their merger with Piedmont-Sardinia. At the end of the war, Austria retained control over Venetia and Pope held Rome. The rest of Italy was unified under Piedmont. In May 1861, King Victor Emmanuel II was proclaimed by the Parliament as the ruler of Italy. During the Austro-Prussian War in 1866, Italy had allied itself with Prussia and was rewarded with Venetia. In 1871, Italy took advantage of the Franco-Prussian War to annex Rome as the French forces withdrew. Thus, the Italian Unification was completed.

சிசிலி, நேப்பிள்ஸ், மற்றும் போப்பாண்டவரின் பகுதிகளில் பொதுவாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டு அவை பியட்மாண்ட்-சார்டினியாவோடு இணைக்கப்பட்டன. போரின் முடிவில் ஆஸ்திரியநாடு வெனிஷியாமீதும் போப்பாண்டவர் ரோம் மீதும் கட்டுப்பாட்டை நிறுவினர். இத்தாலியின் எஞ்சியபகுதிகள் பியட்மாண்டோடு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன. பாராளுமன்றம் மே1861இல் மன்னர்இரண்டாம் விக்டர்இம்மானுவேலை இத்தாலியின் ஆட்சியாளராகப் பிரகடனப்படுத்தியது. 1866இல் நடைபெற்ற ஆஸ்திரியப்-பிரஷ்யப் போரில் பிரஷ்யாவோடு இத்தாலி இணைந்து செயல்பட்டமையால் அது வெனிஷியாவை பரிசாகப் பெற்றுக்கொண்டது. பிரெஞ்சுப் படைகள் 1871இல் நடந்தபிராங்கோ- பிரஷ்யப் போரில் பின்னடைவைச் சந்தித்து ரோமை விட்டு அகன்றதால் அந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட இத்தாலி ரோமை இணைத்துக்கொண்டது. இவ்வாறாக இத்தாலிய இணைவு முழுமைபெற்றது.

UNIFICATION OF GERMANY

In spite of a common language and many other common features the German people continued to be split up into a large number of States. Intellectuals such as Johann von Herder (1744–1803) and Friedrich Schlegel (1772–1829) promoted the idea of German nation by glorifying its past. Herder believed that civilisation was a product of the culture of the common

people, the Volk (folk) and promoted the idea of a unique German spirit, the Volkgeist. J.G. Fichte (1762– 1814) delivered a series of Addresses to the German Nation. He claimed the German spirit was not just one among the many spirits but was superior to the rest. This inspired and promoted the idea of nationalism among the Germans.

ஒரே மொழி என்ற அடிப்படையிலும் இன்ன பிறபண்புகளின் பொதுப்பின்புலமிருந்தும் ஜெர்மானிய மக்கள் பல குறுந்தேசங்களாகவே தொடர்ந்து பிரிந்து வாழ்ந்து வந்தார்கள். அறிஞர் பெருமக்களான ஜோஹன் வான் ஹெர்டர் (1744 - 1803), பிரைட்ரிக்ஷெலிகெல் (1772 - 1829) போன்றோர் ஜெர்மானியர்களின் உன்னதமான கடந்தகாலத்தைச் சுட்டிக்காட்டி சிந்தனையளவில் ஒரு ஜெர்மானிய தேசத்தை வரையறுத்தார்கள். சாதாரண மக்களின் கலாச்சாரத்தின் படைப்பே நாகரிகமாக ஏற்றம் பெற்றதாகக் கருதிய ஹெர்டர்ஜெர்மானியவாழ்வியலின் (Volkgeist) தனித்துவத்தை கருத்தியலாகப் படைத்தார். ஜெர்மானிய தேசத்தை நோக்கி J.G. ஃபிக்ட் (J.G. Fichte) ஒரு தொடர் சொற்பொழிவையாற்றினார். ஏனைய பல வாழ்வியல் தனித்துவத்தைக் காட்டிலும் ஜெர்மானிய வாழ்வியல் முறையின் தனித்துவம் மேன்மையானது என்ற கருத்தை அவர் பரப்பினார். இக்கருத்து ஜெர்மானியர்களிடையே தேசிய உணர்வைத் தூண்டவும் வளர்த்தெடுக்கவும் வழிவகை செய்தது.

Before Napoleon Germany consisted of about 360 principalities. Napoleon unconsciously gave an impetus to the spirit of nationalism by forming a Confederation of the Rhine. For the first time, it gave a sense of unity to Germany. However, the Congress of Vienna, which transformed it into the German Confederation consisting of 39 states, placed it under the control of Austria.

நெப்போலியனின் காலத்திற்கு முந்தைய ஜெர்மனி 360 குறுநிலங்களாகப் பிரிந்துகிடந்தது. நெப்போலியன் ரைன் கூட்டாட்சியை (Confederation of Rhine) ஏற்படுத்தியதன் விளைவாக அவரையும் அறியாமல் ஜெர்மானிய தேசியஉணர்வு அழுத்தம் பெற காரணமாக விளங்கினார். அதுவே முதன்முறையாக ஜெர்மானிய உணர்வு ஏற்பட காரணமாக அமைந்தது. எனினும் வியன்னா காங்கிரஸ் 39 நாடுகளின் கூட்டமைப்பாக ஜெர்மனியை மாற்றி அதனை ஆஸ்திரியாவின் கட்டுப்பாட்டில் கொடுத்தது.

At the time of Fichte's addresses Austria was occupying the territories of Prussia, the largest and the most powerful of the Confederation of German States. It kindled in Prussia the spirit to achieve its past glory. It rebuilt and strengthened its army. Recruitment was based on merit and not on old aristocratic standing. The zeal for liberalism and modernisation combined with nationalism in Prussia.

ஃபிக்ட் தனது சொற்பொழிவுகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்த சமகாலத்தில் ஆஸ்திரியா ஜெர்மானிய கூட்டு நாடுகளில் பரந்துவிரிந்த பிரஷ்யாவின் பகுதிகளை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தது. அது பிரஷ்யாவிற்கு தங்கள் பழையகாலப் புகழினை மீட்டெடுக்க உதித்தஉணர்விற்குப் புத்துயிர் அளித்தது. அதனால் அது தனது இராணுவத்தை மறுகட்டமைத்து பலப்படுத்தியது. பணிவழங்கலானது தகுதியை முன்னிறுத்தியதாக இருந்ததேயன்றி உயர்குடி புகழின் பின்புலத்தைக் கொண்டதாக இருக்கவில்லை. தாராளமயத்தையும் நவீனத்துவத்தையும் இணைத்த தேசியவாதப்போக்கின் வேகம் பிரஷ்யாவில் உச்சம் பெற்றது.

In 1834, Prussia was successful in establishing the Zollverein (customs union). By the 1840s it included most of the Germanic states except those under the control of Austria and provided economic unity to the Germanic states. In 1848, popular pressure led to the introduction of an elected legislative assembly. In the same year the Frankfurt Assembly was convened. Most of the elected members were liberals who believed that a liberal national-German state could be created. They were divided on the question of what constituted the German nation. The delegates who demanded 'Great Germany' believed that the German nation should include as many Germans as possible including Austria except Hungary and the crown should be offered to the Austrian Emperor. Some delegates put forward the idea of 'Little Germany' which argued that Austria should be excluded from the German nation and the crown be offered to King of Prussia. Eventually Austria withdrew from the Assembly. A constitution was framed by the Assembly and the Little Germans offered the constitutional

monarchy to King Frederick William of Prussia. However, the latter declined it as he did not want to accept the revolutionary notion of the Assembly offering the crown to him.

பிரஷ்யா 1834இல் ஸோல்வரெய்ன் (Zollverein) என்ற சுங்க ஐக்கியத்தை (Customs Union) வெற்றிகரமாய் ஏற்படுத்தியது. ஆஸ்திரியாவின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தபகுதிகள் நீங்கலாக மற்ற ஜெர்மானிய பகுதிகள் 1840களில் இணையவும் அவையாவும் ஒரு பொதுப் பொருளாதார நிர்வாகத்தின் கீழ்வரவும் தகுந்தசூழல் உருவானது. 1848இல் மக்கள் கொடுத்த அழுத்தத்தால் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் சட்டசபைமுறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதே ஆண்டு ஃப்ராங்க்பர்ட் அவை கூட்டப்பட்டது. இதில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் ஜெர்மானிய தேசத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியுமென்று நம்பிய தாராளவாதிகள் ஆவர். அவர்கள் ஜெர்மன் தேசத்தை உள்ளடக்கும் உந்துசக்தி எது என்ற கேள்வியில் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார்கள். 'மாபெரும் ஜெர்மனி' (Great Germany) என்ற சிந்தனையை முன்வைத்த பிரதிநிதிகள் ஹங்கேரி நீக்கப்பட்ட ஆஸ்திரியாவையும் உள்ளடக்கி, அதிக எண்ணிக்கையில் ஜெர்மன்மொழி பேசுவோரின் ஒருங்கிணைந்த நாடாக்கி அதன் மன்னராக ஆஸ்திரிய அரசருக்கு முடிசூட்டவேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். 'சிறிய ஜெர்மனி'யை (Little Germany) ஆதரித்தப் பிரதிநிதிகள் ஆஸ்திரியா முற்றிலுமாக ஒதுக்கப்பட்டு பிரஷ்ய மன்னருக்கு முடிசூட்டவேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். இறுதியாக ஆஸ்திரியா சட்டசபையில் பங்கெடுப்பதிலிருந்து பின்வாங்கியது. சட்டசபையில் அரசியல்சாசனம் இயற்றப்பட்டு அதன் நீட்சியாக சிறிய ஜெர்மனியைக் கோரியோர் பிரஷ்ய மன்னரான பிரெட்ரிக்வில்லியம்மை அரசியல்சாசன அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்னராகப் பதவியேற்க அழைப்பு விடுத்தனர். சட்டசபை வழங்கிய மன்னர்பதவி என்ற கருத்தாக்கத்தில் உடன்பாடு கொள்ளாத பிரஷ்யமன்னர் அவ்வழைப்பை ஏற்கமறுத்துவிட்டார்.

Otto von Bismarck, Chancellor Prussia, transformed it into a powerful state with the objective of uniting the Germanic states under its leadership. He adopted a 'blood and iron' policy to achieve the unification. He realised that the unification of Germany was not possible without an armed conflict with Austria and France. He sparked conflict with Austria and France through diplomatic moves. Bismarck opened negotiations with Russia and ensured Russian neutrality in the event of a conflict between Prussia and Austria. Bismarck had to fight three wars to achieve the unification of Germany.

பிரஷ்யாவின் பிரதம அமைச்சர் பதவிவகித்த ஆட்டோவான் பிஸ்மார்க் (Otto von Bismarck) பிரஷ்யாவின் தலைமையில் ஜெர்மானியப் பகுதிகள் ஒருங்கிணை க்கப்படவேண்டுமென்ற நோக்கோடு அதனை வலுப்படுத்தினார். ஒருங்கிணைவை அடைவதற்கு அவர் 'இரத்தமும், இரும்பும்' என்ற வலுவான கொள்கையைக் கைக்கொண்டார். ஜெர்மானிய ஒருங்கிணைவை ஆஸ்திரியாவுடனும் பிரான்சுடனும் மோதாமல் அடைவது சாத்தியமில்லை என்று அவர்புரிந்து கொண்டிருந்தார். இராஜதந்திர நகர்வுகளின் வாயிலாக ஆஸ்திரியாவுடனும் பிரான்சுடனும் முரண்போக்கைக் கைக்கொள்ளலானார். ரஷ்யாவுடன் பேச்சுவார்த்தைகளைத் துவங்கிய அவர் பிரஷ்யாவிற்கும் ஆஸ்திரியாவிற்கும் இடையே போர் ஏற்பட்டால் அந்நாடு தலையிடாது என்பதை உறுதிசெய்து கொண்டார். அதன்பின் ஜெர்மானிய ஒருங்கிணைவை அடையமூன்று போர்களை நடத்தும்படி ஆயிற்று.

Bismarck remarked:

Not through speeches and resolutions of majorities will the mighty problems of the age be solved, but by blood and iron.

பிஸ்மார்க் குறிப்பிட்டதாவது:

வெறும் சொற்பொழிவுகளாலும், பெரும்பான்மையினரின் தீர்மானங்களினாலும் நெடுநாளைய பெரும் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து விடமுடியாது, மாறாக அது இரத்தத்தினாலும், இரும்பினாலுமே சாத்தியமாகும்.

Schleswig–Holstein Question:

Schleswig and Holstein were Germanic States under the control of Denmark. In 1863, the King of Denmark merged these two duchies into his kingdom. Bismarck proposed to Austria a joint action against Denmark. In 1864, the joint forces of Prussia and Austria defeated Denmark. By the Treaty of Vienna, Denmark surrendered the dutchies to Prussia and Austria. Differences arose on the fate of the Schleswig and Holstein. While Austria wanted them to be made part of the German Confederation, Bismarck wanted to administer them separately. By the Convention of Gastein in 1865 it was agreed that Holstein would be under the control of

Austria and Schleswig under the control of Prussia. Holstein had a large German population and was located within Prussian territory making it difficult for Austria to administer it. When Austria decided to refer the matter to the Diet of the German Confederation, it violated the Convention of Gastein. Bismarck ordered the Prussian troops to occupy Holstein

ஷ்லெஸ்விக்-ஹால்ஸ்டின் சிக்கல்:

ஷெல்ஸ்விக்கும், ஹோல்ஸ்டினும் டென்மார்க்கின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த இரு ஜெர்மானிய மாநிலங்களாகும். இவ்விரு பகுதிகளையும் (Duchies) 1863இல் டென்மார்க் மன்னர் தனது அரசுடன் இணைத்தார். பிஸ்மார்க் ஆஸ்திரியாவுடன் சேர்ந்து ஒரு கூட்டு நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு டென்மார்க்கை எதிர்க்க முன்மொழிந்தார். அதன்படி 1864இல் ஆஸ்திரியா, பிரஷ்யாவின் கூட்டுப்படைகள் டென்மார்க்கைப் போரில் தோற்கடித்தன. வியன்னா உடன்படிக்கையின் கீழ், டென்மார்க் அவ்விரு பகுதிகளையும் பிரஷ்யா-ஆஸ்திரியாவிடம் ஒப்படைத்தது. ஆனால் ஷெல்ஸ்விக், ஹால்ஸ்டின் பகுதிகளின் எதிர்காலம் பற்றிய கேள்வி பெரும் சர்ச்சையைக் கிளப்பியது. ஆஸ்திரியா அவற்றை ஜெர்மானிய கூட்டமைப்போடு இணக்க விழைந்தபோது, பிரஷ்யா அவற்றை தனியான நிர்வாகத்தின் கீழ்கொண்டு செல்ல நினைத்தது. பின்னர் 1865இல் நடத்தப்பட்ட காஸ்டெய்ன் மாநாட்டின் வழிகாட்டுதலின்படி ஹால்ஸ்டின் ஆஸ்திரியாவின் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்படுவதென்றும் ஷெல்ஸ்விக்கை பிரஷ்யாவிடம் ஒப்படைப்பதென்றும் ஆனது. அதிகமான ஜெர்மானிய மக்கள்தொகையைக் கொண்டிருந்த ஹால்ஸ்டின் பிரஷ்யாவின் நிலவமைப்புக்குள்ளும் சிக்கியிருந்ததால் ஆஸ்திரியா ஹோல்ஸ்டினை நிர்வகிப்பதில் சிரமங்களை எதிர்கொண்டது. இச்சிக்கலை ஆஸ்திரியா ஜெர்மானியக் கூட்டமைப்பின் மையமான டயட்டில் முறையிட முடிவெடுத்தபோது அது காஸ்டெய்ன் மாநாட்டின் சரத்துக்களை மீறுவதானது. இறுதியில் பிரஷ்யப் படைகளை ஹோல்ஸ்டினுக்கு அனுப்பிய பிஸ்மார்க் அதனை முற்றுகையிடப் பணித்தார்.

Austro–Prussian War of 1866:

By his diplomacy Bismarck had ensured the neutrality of Russia and France. He also got the support of Piedmont-Sardinia which wanted to drive Austria out of Venetia. Thus, ensuring that Austria would not receive support from any major power, he forced Austria to attack Prussia. The Austro-Prussian war is also known as the Seven Weeks' War. Prussia defeated Austria at the Battle of Sadowa or Konnniggratz in Bohemia. While the Prussian army wanted to march into Austria and capture Vienna, Bismarck opposed it. The war was brought to an end by the Treaty of Prague. Austria withdrew from the German confederation. The northern states were formed into a North German Confederation under Prussia. Though defeated, Italy was rewarded with Venetia for its support to Prussia. The North German Confederation consisted of 22 states north of river Maine. A new constitution came into effect on 1 July 1867. Bismarck followed a friendly policy towards the southern states in an attempt to win them over.

ஆஸ்திரிய-பிரஷ்யப் போர், 1866:

தனது இராஜதந்திர செயல்பாடுகளின் வாயிலாக பிரான்ஸ் மற்றும் ரஷ்யாவின் நடுநிலையை பிஸ்மார்க் உறுதி செய்துகொண்டார். பின்னர் ஆஸ்திரியாவை வெனிஷியப் பகுதியை விட்டு அப்புறப்படுத்த விரும்பிய அவர் பியட்மாண்ட்-சார்டினியாவின் ஆதரவைப் பெற்றார். பெரும் சக்திகள் எதுவும் ஆஸ்திரியாவிற்கு ஆதரவளிக்காது என்பதனை உறுதி செய்து கொண்ட பிஸ்மார்க் பிரஷ்யாவை தாக்க ஆஸ்திரியாவைத் தூண்டும் செயல்களில் ஈடுபட்டார். இவ்வாறு நடந்த ஆஸ்திரிய-பிரஷ்யப் போர் 'ஏழு வாரப் போர்' என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. பிரஷ்யா ஆஸ்திரியாவை பொஹிமியாவிலுள்ள சடோவாஅல்லது கொனிக்ராட்ஸ் போரில் தோற்கடித்தது. பிரஷ்யப் படைகள் ஆஸ்திரியாவிற்குள் நுழைந்து வியன்னாவை வீழ்த்த எத்தனித்தபோது பிஸ்மார்க் அதனை எதிர்த்தார். பிரேக் உடன்படிக்கை மூலம் போருக்கு முடிவு காணப்பட்டது. ஆஸ்திரியா ஜெர்மானியக் கூட்டமைப்பிலிருந்து விலகியது. வடக்கில் அமையப் பெற்றிருந்த நாடுகள் யாவும் பிரஷ்யாவின் தலைமையில் வடக்கு ஜெர்மானியக் கூட்டமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டன. தோல்வியடைந்தாலும், பிரஷ்யாவை ஆதரித்தமைக்காக இத்தாலிக்கு வெனிஷியா பரிசாக அளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறான வடக்கு ஜெர்மானிய கூட்டமைப்பில் மெய்ன் நதியின் வடக்கே வீற்றிருந்த 22 மாநிலங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு புதிய அரசியல் சாசனம் 1867 ஜூலை1இல் செயல்பாட்டிற்கு வந்தது. பிஸ்மார்க் தன் திட்டத்திற்கு ஈர்க்கும் முகமாக வடக்கு ஜெர்மானிய கூட்டமைப்பிற்கு தெற்கே இருந்த மாநிலங்களோடு நட்பு பாராட்டினார்

Franco–Prussian War of 1870–71/பிராங்கோ-பிரஷ்யப்போர், 1870-71:

Bismarck next turned his attention to create a rift between Prussia and France to unite the southern German states. The opportunity came over the issue of succession to the Spanish throne. After a revolution in Spain which drove Queen Isabella out of the country, the throne was offered to Prince Leopold, a relative of the King of Prussia. France was agitated over the

issue. A threat of war was averted when Prince Leopold declined the offer. Bismarck was disappointed.

பிஸ்மார்க் தெற்கு ஜெர்மானிய மாகாணங்களை ஒன்றிணைக்கும் பொருட்டு பிரஷ்யாவிற்கும், பிரான்சிற்குமிடையே பிளவை ஏற்படுத்த தனது கவனத்தைச் செலுத்தினார். அதற்கான வாய்ப்பு ஸ்பானிய அரசுரிமை வாரிசுப் பிரச்சனை தோன்றிய போது ஏற்பட்டது. ஸ்பெயினில் ஏற்பட்ட ஒரு புரட்சிக்குப்பின் இராணி இஸபெல்லா வெளியேற்றப்பட்டு பிரஷ்ய மன்னரின் உறவினரான இளவரசர் லியோபால்டிற்கு அரியணை வழங்கப்பட்டது. இந்நகர்வால் பிரான்ஸ் கொந்தளித்தது. போர்ச்சூழல் உருவானபோது இளவரசர் லியோபால்ட் அரியணையை ஏற்கமறுத்தார். இதனால் பிஸ்மார்க் ஏமாற்றமடைந்தார்.

However, a new opportunity arose when Gramont, the French Foreign Minister met the King of Prussia in Ems. He demanded that Prussia promise that it would not claim the throne of Spain in the future. The Prussian King sent a telegram about the discussion to Bismarck. He edited it in such a manner that the French thought their ambassador had been insulted while the Prussians thought that their king had been humiliated. The Ems telegram triggered the Franco-Prussian War.

மற்றொரு வாய்ப்பு பிரெஞ்சு வெளியுறவுத்துறை அமைச்சரான கிரமான்ட் பிரஷ்யமன்னரை எம்ஸ் நகரில் சந்தித்த சந்தர்ப்பத்தில் உருவானது. அமைச்சர் பிரஷ்யாவை ஸ்பானிய அரியணைக்கு எப்போதும் உரிமைகோராது என்ற வாக்குறுதியை ஏற்குமாறு பணித்தார். இது குறித்து பிரஷ்யமன்னர் பிஸ்மார்கிற்கு தந்தி அனுப்பினார். அதை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தங்கள் அமைச்சர் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டார் என்று கருதவும், பிரஷ்யர்கள் தங்கள் மன்னர் மதிக்கப்படவில்லை என்று நினைக்கவும் தக்கபடி பிஸ்மார்க் மாற்றியமைத்தார். இதனால் எம்ஸ்தந்தி பிராங்கோ-பிரஷ்யப் போர் தோன்ற வழிவகுத்தது.

France declared war on Prussia. In the Battle of Sedan (2 S e p t e m b e r 1870) France was defeated. French King Napoleon III surrendered. Bismarck however continued his march to Paris and captured it. The war was brought to an end by the Treaty of Frankfurt in 1871. Bismarck imposed harsh terms on France. France ceded Alsace-Lorraine and agreed to pay a huge war indemnity. At the Versailles Palace, King William I of Prussia was declared the Emperor of Germany which combined both the North German Confederation and the southern states. Thus, the Unification of Germany was achieved by a combination of diplomacy and warfare.

பிரான்ஸ் நாடானது பிரஷ்யாமீது போர்ப்பிரகடனம் செய்தது. செடானில் நடந்த போரில் (1870 செப்டம்பர்2) பிரான்ஸ் தோல்வியடைந்தது. பிரெஞ்சு மன்னரான மூன்றாம் நெப்போலியன் சரணடைந்தார். எனினும், பிஸ்மார்க் பாரிஸ் வரை சென்று அதைக் கைப்பற்றினார். போர் 1871இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிராங்க்பர்ட் உடன்படிக்கையின் வாயிலாக முடிவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. பிஸ்மார்க் கடுமையான பல சரத்துகளை பிரான்சின் மீது திணித்தார். அல்சேஸ்- லொரைன் பகுதிகளை விட்டுக்கொடுக்க நேர்ந்த பிரான்ஸ் பெருந்தொகையைப் போர் இழப்பீடாகவும் கொடுக்கும்படி ஆயிற்று. வெர்செய்ல்ஸ் அரண்மனையில் பிரஷ்யமன்னர் முதலாம் வில்லியம் வடக்கு ஜெர்மானிய கூட்டமைப்பிற்கும், தெற்கத்திய ஜெர்மானிய மாகாணங்களுக்கும் மன்னராக அறிவிக்கப்பட்டார். இவ்வாறு இராஜதந்திர உத்திகளையும், போர் நடவடிக்கைகளையும் கொண்டு ஜெர்மானிய ஒருங்கிணைவு சாத்தியப்படுத்தப்பட்டது.

BISMARCK

Early life

Otto Von Bismarck was born in a noble family in 1815. By dint of his ability, he rose from position to position and finally became the Chancellor of Germany. In 1845 he became a member of the provincial Diet of Pomerania. In 1847 he became a member of the Imperial Diet of Berlin. He was elected a member of the lower chamber of Prussia in 1849. In 1851 he was appointed the representative of Prussia in the Federal Diet at Frankfurt. He served as Ambassador of Prussia in Russia from 1859 to 1862 and in France in 1862. During his term as Ambassador, he mastered the knottiest problems of contemporary European diplomacy. In 1862 itself he became the Prime Minister of Prussia.

,sik gUtk;

gp];khHf; 1815-y; XH caHFbapy; gpwe;jhH. gpu\;a kd;dH Kjyhk; tpy;ypaj;jhy; n[Hkdpapd; Kjyikr;ruhf epakpf;fg;gl;lhH. ,tH u\pahtpYk;> gpuhd;rpYk; may; ehl;L JhJtuhf gzpahw;wpatH. 1862-y; gpu\pahtpd; Kjyikr;ruhdhH.

Policy of Bismarck

With Bismarck as the Prime Minister dawned a new era of Progress in the history of Germany. The German Confederation under the leadership of Austria stood more as an obstacle than a means towards German unification. There was jealousy between Austria and Prussia. Bismarck believed in a policy of blood and iron. He was a man of iron with nerves of steel.

He was no believer in parliaments and in liberalism. But he had unlimited faith in Prussia and Prussian's. The first task of Bismarck was to build up German national unity under the leadership of Prussia. The solution to this problem lay in snatching the German leadership from Austria, which in turn depended on a strong army and sound finance.

He increased the finances of the army by collecting new taxes disregarding the protests of the Diet and strengthened the army by enlarging the Prussian forces. All opposition was ruthlessly crushed. Immediately after he became the Prime Minister he declared: "The great questions of our times will be decided not by speeches and resolutions of majorities, but by blood and iron"

Bismarck's part in the Unification of Germany

Bismarck waged three wars to achieve German unity. He waged a war with Denmark in 1864 and took over the administration of Schleswig and Holstein. In the Austro-Prussian war of 1866, he inflicted a crushing defeat on Austria at Sadowa. Prussia annexed Hanover, Hessen-Cassel, Nassau and Frankfurt. Austria was excluded from Germany.

The old German Confederation was dissolved and the New North German Confederation was formed under the leadership of Prussia. In the Franco-Prussian War of 1870 -71, Bismarck defeated France in the battle of Sedan. France surrendered Alsace and Lorraine to Germany. The four southern states of Baden, Wurttemberg, Bavaria and Hessen-Darmstadt joined the North German Federation.

The finishing touch to the unification of German was given in 1871 by the proclamation of Kaiser William I as the first emperor of United Germany in the famous "Hall of Mirrors" at Versailles. (For details – refer Unification of Germany)

Domestic Policy

Constitutional Reforms

Bismarck was appointed Chancellor in 1871 in which capacity he continued till his resignation in 1890. It was constitutional reforms which drew his immediate attention. He gave a federal touch to the New German Confederation of 1871. But the paramount power of Prussia was secured by giving her greater representation in the Bundara - the Upper House - which was the more powerful House.

The interests of the states were safeguarded by giving them provincial autonomy. The national solidarity of Germany was preserved by giving more powers to the Emperor; The Chancellor was made answerable to the Emperor. Inspite of his anxiety to reconcile the conflicting interests in the German federation of 1871, it looked as "an alliance between a lion, half a dozen foxes and a score of Mice".

murpay; epHza rPhjpUj;jq;fs;

1862-y; rhd;ryuhf (Kjyikr;ruhf) epakpf;fg;gl;l gp];khHf; 1890-y; jdJ gjtpia uh[pdkh nra;tJ tiu mg;gjtpia tfpj;J te;jhH. murpay; epHza rPHjpUj;jq;fNs ,tH ftdj;ij Kjypy; <Hj;jJ. 1871-y; Vw;gl;l Gjpa n[Hkhdpa ,izTf;F xU $l;lhl;rp Njhw;wj;ij mspj;jhH. khepy Ra Ml;rp toq;fg;gl;ljd; %yk; khepyq;fspd; eyd;fs; ghJfhf;fg;gl;ld. NguurUf;F mjpf mjpfhuq;fs; toq;fg;gl;ljd; %yk; n[Hkdpapd; Njrpa xUikg;ghL fhf;fg;gl;lJ. rhd;ryH> NguurUf;F nghWg;G cs;stuhf;fg;gl;lhH.

Low, Coinage, Railway and Banking

To introduce a uniform system of administration in the country, Bismarck reformed the Law, coinage, railway and banking systems. He laid down a uniform code of law for the German empire by replacing the diverse system of laws that prevailed in different states.
He introduced a uniform coinage. In 1873 he established an Imperial Railway Bureau which linked up the different railway systems in the country. The network of railways was also closely linked up with the postal, telegraphic and military organizations of the Empire. To regulate banking operations, the Imperial Bank was set up in 1876.

nguuR KGik¡F« xnu tifahd r£l§fS« r£l ãWtd§fS« V‰gL¤j¥g£ld.

1. xnu khÂçahd ehza Kiwia ehbl§F« òF¤Âdh®.
2. 1873-š Ïa‰w¥g£l r£l¥go nguuÁ‹ buæšnt ãWtd« V‰gL¤j¥g£L všyh buæšnt¡fS« xU§»iz¡f¥g£ld. nguuÁ‹ všyh¥ gFÂfëY« buæšnt, ÏuhQt«, jghš, jªÂ, M»aitfis bjhl®GgL¤Â Áw¥ghf Á¡fè‹¿ brašgl V‰ghL bra;jh®.
3. 1875-M« M©L t§»¢ r£l¥¥o khãy muÁ‹ mÂfhu¤Â‹ ÑH; brašg£l t§»fŸ mid¤ijÍ« g©nl°uh£ mÂfhu¤Â‹ ÑH it¡f¥g£lJ. 1876-š nguuÁ‹ t§» mik¥G V‰gL¤j¥g£lJ. ÏJ ika muÁ‹ bghUëaš ãiyia gy¥gL¤ÂaJ.

Bismarck and Church

Bismarck adopted a hostile attitude to the Roman Catholic Church as it openly supported Austria in the Austro-Prussian War of 1865. The Pope wielded great authority within Germany and exercised considerable influence over laymen. The declaration of the Papal Infallibility in 1870 brought the Pope into headlong collision with Bismarck.

The decree of the Pope on matters concerning religion, church and morality was made binding on the Roman Catholics. As the spiritual law ran counter to some of the temporal laws, Bismarck was no able to tolerate such gross discrimination. He girded up his loins and prepared himself for a struggle with Papacy.

This struggle was label led Kulturkampf or "Battle for Civilization". The Catholics in their turn in order to safeguard their interests and to retaliate found a party called the "Centre". Bismarck passed found a party of orders to bring the Catholic Church under the dependence of the State. In 1872, he expelled the Jesuits from the country and cut off diplomatic ties with the Pope As a follow-up measure the May Laws or Falk Laws. They May Laws were so called because they were passed in the month of May and Falk Laws after the name of the Prussian Minister of education were passed in 1873, 1874 and 1875 to bring the Catholics to their Knees.The control of education was wrested from religious hands and brought under state control. Civil marriage was made compulsory, Every Catholic priest or bishop was expected to undergo a course in theology for three years in a German University. Public excommunication by the Jesuits was forbidden. In 1875 all religious orders were dissolved with the exception of those serving the sick. The Pope opposed the May Laws root and branch.

Kamaraj College

The unexpected turn of events in the political scene forced Bismarck to abandon the Kulturkampf. The Liberal party in the Reichstag (Lower House) which hitherto supported the anti-Catholic measure of Bismarck turned against him in his socialist measures. So there was no course open to him except to woo the "Centre" to his side. At a heavy price, the "Centre" was won over to his side. The May Laws were suspended in 1879 and repealed in 1886.

gp];khHf;Fk; - jpUr;rigAk;

fj;Njhypf;f jpUr;rig M];jphpa –gpu\pa Nghhpy; ntspg;gilahf M];jphpahit Mjhpj;jjhy; jpUr;rigapd; kPJ ntWg;G nfhz;lhH. jpUr;rigapd; rl;lq;fs; rpy murpay; rl;lq;fSf;F Gwk;ghf ,Ue;jjhy; gp];khHf; jpUr;rigNahL Nghuhl Maj;jkhdhH. ,g;Nghuhl;lj;ij;

Fy;lH Nfk;g;/ my;yJ ehfhPfj;Jf;fhf NghH" vd;W miog;gH. Jq;fs; eyed ghJfhf;fTk;> jpUr;rigia vjpHj;J NghuhlTk; n[HkdpapYs;s fj;Njhypf;fHfs;-**ikak;**vd;w fl;rpapid Njhw;Wtpj;jdH. fj;Njhypf;f jpUr;rigia Nguurpd; fPo; nfhz;Ltu gy Mizfis gp];khHf; gpwg;gpj;jhH. 1872-y; n[];a+l;Lf;fis ,tH ehl;bypUe;J ntspNaw;wpaJld; Nghg; Mz;ltUld; jk;Kila Jhjuf njhlHGfisAk; Jz;bj;Jf; nfhz;lhH. ,ij njhlHe;J 1873> 1874> 1875 –k; Mz;L Nk rl;lq;fs; my;yJ ghf; rl;lq;fs; fj;Njhypf;fHfis mbgzpa itf;Fk; nghUl;L ,aw;wg;gl;ld. **(Nk khjj;jpy; ,aw;wg;gl;ljhy; ,jw;F Nk rl;lq;fs; vd;Wk; gpu\;a fy;tp mikr;rH ghf; ngauhy; ghf; rl;lk; vd;Wk; ngaH ngw;wJ.)** fy;tp epHthfk; kj rhHghsHfsplkpUe;J gwpf;fg;gl;L murpd; Neub fl;Lg;ghl;bd; fPo; nfhz;Ltug;gl;lJ. rKf jpUkzk; fl;lhakhf;fg;gl;lJ. Nghg;ghz;ltH Nk rl;lq;fis fhurhukhf vjpHj;jhH.

Bismarck and Socialism

The Socialist Democratic Party founded by Karl Marx and Ferdinand Lassalle gained in strength with the march of the Industrial revolution in the country. The democratic set-up of the party with its bitter opposition against German militarism and imperial powers was viewed with great concern by Bismarck.

As no believer in democratic principles. He restored to repression to crush socialistic ideas. But the inevitable turn in the tide in the country towards socialistic ideas forced him to undertake some piece of social legislation to appease the socialistic hunger of the people. Repressive laws were passed against the socialists for a period of four years in the first instance in 1878 and renewed from time to time till 1890.

The laws forbade meetings, societies and publication of literature which aimed at giving publicity to socialist principles. The police was kept alert to punish would-be offenders. The repressive measures were followed by socialistic legislation which aimed at placating the gullible workers. An insurance scheme against sickness was introduced in 1883, against accidents in 1884 and old age pension in 1889.

But these measures were branded by the advocates of socialism as "Bastard Socialism" Repression and social legislation failed to satisfy the urge of the people for more socialism. The Socialist Democratic Party gained in strength and number with the march of time.

gp];khHf;Fk; - Nrh]yprKk;

[dehafnfhs;iffspy; ek;gpf;if ,y;yhjjhy; gp];khHf; Nrh\yprf;fUj;Jf;fis mlf;fp xLf;f Kad;whH. kf;fspy; ngUk;ghd;ikNahH Nrhrypr fUj;Jf;fis tpUk;gpdhH. ,jdhy; kf;fspd; jzpah Nrhryprj; jhfj;ij jzpg;gjw;F gp];khHf; rpy Nrhryprr; rl;lj;jpl;lq;fis ,aw;w fl;lhag;gLj;jg;gl;lhH. Nrhryp];LfSf;F vjpuhf jilr; rl;lq;fs; 1878-y;ehd;F Mz;L fhyj;jpw;F ,aw;wg;gl;L 1890 tiu mt;tg;NghJ GJg;gpf;fg;gl;ld. Nrhrypr fUj;Jf;fis tpsk;gug;gLj;j Kad;w Ngr;rhsHfisAk;> fofq;fisAk; ,yf;fpa ntspaPLfisAk; rl;lq;fs;

Kamaraj College

%yk; jLj;jhH. rl;lj;jpw;F Gwk;ghd Nehf;fq;fs; nfhz;ltHfis jz;bf;f fhty;gil c\hHgLj;jg;gl;lJ. njhopyhsHfis jpUg;jpg;gLj;j Nrh\ypr fUj;Jf;fs; mlq;fpa rl;lq;fs; epiwNtw;wg;gl;ld. tajhd fhyj;jpy; Xa;T Cjpaj;jpw;F ,d;#ud;]; jpl;lk; nfhz;L tug;gl;lJ.

Economic measures

The economic measures of Bismarck contributed to the material prosperity of the country. A great boost was given to the iron-steel and textile industries. The country was covered with a network of railways. He bid farewell to the farewell to the policy of "free trade" and offered protection to the infant German industries by erecting high tariff walls by an act passed in 1879.

The high tariffs not only yielded income to the Government but also promoted the rapid industrialization of the country. Soon Germany became one of the leading manufacturing countries in the world. Her goods flooded the international market.

nghUshjhu jpl;lq;fs;

gp];khHf;fpd; nghUshjhu jpl;lq;fs; ehl;bDila tsj;jpw;F mjpfk; cjtpaJ. ,Uk;G v/F nerT Mfpa njhopy;fSf;F Cf;fk; jug;gl;lJ. ehnlq;fpYk; ,Ug;G ghijfs; Nghlg;gl;ld. ,wf;Fkjp nghUl;fs; kPJ mjpf Rq;fthpfis Rkj;jpdhH. mNj rkak; cs;ehl;by; jilapy;yh thzpfj;ij Cf;fg;gLj;jpdhH. cw;gj;jpapy; midj;J ehl;L mq;fhbapYk; n[Hkhdpag; nghUl;fs; te;J Ftpe;jd.

Colonial Policy

Bismarck was not an imperialist by instinct. The growth of Industrial Revolution increased the demand for raw materials and markets for manufactured goods in Germany. Moreover, needed new space not only as a sign of her world importance but also for her growing population.

The solution to these problems lay in the acquisition of new colonies. Bismarck was rather forced by the sudden turn of events to follow a policy of colonial expansion. Germany soon found colonies in Togoland, Cameroons, East Africa, South West Africa, a part of Guinea, the Marshall Islands and the islands named Bismarck Archipelago.

Fona‰w ehLfŸ

Fona‰w ehLfŸ mik¥gÂš Ã°kh®¡ bjhl¡f¤Âš mÂf M®t« fh£léšiy. Mdhš, ts®ªJ tU« Miy¤ bjhêšfS¡F V‰w rªijfS¡fhf Fona‰w ehLfŸ mik¡f nt©oaÂUªjJ. mj‹ gadhf »H¡fh¥Ãç¡fh, bj‹ nk‰F M¥Ãç¡fh, nlhnfhyhªJ, fhk%‹ M»a M¥Ãç¡f¥ Ãunjr§fëš rnkht‹, kh®ôš ÔÎfŸ, fnuhè‹ ÔÎfŸ ngh‹w ÔÎfëY« Fona‰w§fis ãWédh®.

FOREIGN POLICY AFTER UNIFICATION

After achieving the unification of Germany, Bismarck renounced the policy of "blood and iron". But he did not allow the grass to grow under his feet. He stood for the maintenance of the status quo in Europe. France and Austria could never forget the harsh treatment meted out to them.

But he kept France in good humor buy encouraging her colonial enterprises. He wooed Austria to his side by drawing nearer to her. But inn his heart of hearts, he wanted to isolate France. The keynote of the foreign policy of Bismarck after 1871 was the maintenance of peace in Europe and the prevention of any anti-German coalition.

Kamaraj College

The Three Emperor's League (Dreikaiserbund) (1872)

Bismarck formed in 1872 the Three Emperors League consisting of the rulers of Germany, Austria and Russia. It was only a loose organization of the three rulers to maintain the status quo in Europe and settle problems connected with the Eastern Question.

The main aim of Bismarck in the formation of the League was to isolate France, make Austria forget her bitterness and woo a new ally (Russia) to counteract any flare- up in Europe. The League was not in its nature to last long, because of the conflicting interests of Russia and Austria in the Balkans, IN 1877 Russia declared war on Turkey.

The war came to an end by the treaty of San Stefano which resulted in the formation of a new state called Bulgaria. As the treaty was unacceptable to the powers, a revision of the treaty was made in the Congress of Berlin in 1878 under the presidency of Bismarck Austria which did not participate in the war, received Bosnia and Herzegovina. The new settlement stung Russia to the quick, and with that the cause of the League also got weakened.

%Nte;jH fofk; (1872)

n[Hkdp> M];jphpah> u\pah Mfpa %d;W ehl;L kd;dHfisf; nfhz;l %Nte;jH fofj;jpid 1872-y; gp];khHf; cUthf;fpdhH. %d;W kd;dHfSk; INuhg;ghtpy; Kd;dpiy tfpf;f Ntz;Lk; vd;gjw;fhfTk; fpof;F gpur;rpid rk;ge;jg;gl;ltw;iw jPHf;fTNk Vw;gl;l xU jsHr;rpahd mikg;ghf ,f;$l;LwT ,Ue;jJ. gpuhd;ir jdpj;J xJf;FtJ> M];jphpahit gioa frg;GzHit kwf;fr; nra;tJ> INuhg;ghtpy; jpBH fpsHr;rpia Kwpabf;f xU Gjpa $l;lhspia (u\pah) <Hg;gJ MfpaitNa gp];khHf; Vw;gLj;jpa ,f;fofj;jpd; Kf;fpa Nehf;fkhf ,Ue;jJ. mf;$l;LwT ePbj;J epiyngWk; jd;ikia ngw;wpUf;ftpy;iy. Vnddpy; ghy;fd; gFjpfspy; u\pahTf;Fk;> M];jphpahTf;Fk; vjpUk; GjpUkhd Nehf;fq;fs; ,Ue;jd. 1877-y; u\pa-JUf;fp NghH Vw;gl;lJ. ,g;NghH rhd;];nlghNdh vd;w xg;ge;j;g;gb Kbtile;jJ. ,t;nthg;ge;jk; ty;yuRfSf;F xt;thjjhy; 1878-y; gp];khHf;fpd; jiyikapy; ele;j ngHypd; khehl;by; mt;Tld;gbf;if jpUj;jp mikf;fg;gl;lJ. mjd;gb u\;a-JUf;fp Nghhpy; gq;Fngwhj M];jphpahTf;F gh];dpah> `HrpNfhtpdh Mfpa ,uz;L ehLfs; fpilj;jJ. ,g;Gjpa Vw;ghL u\pahit ntFz;nlor; nra;jJ. ,jdhy; ,f;fofk; tYf;Fd;wpdJ.

Austro – German Alliance (1879)

In 1879 Bismarck formed an alliance between Austria and Germany. The terms of the alliance were that if power was attacked by Russia, the other would come to its support, and if either power was engaged in a clash with any power other than Russia, the other would remain neutral. But if Russia extended support to the enemy, it was made obligatory for the two powers to act jointly.

M];jphpa – n[Hkhdpa cld;ghL (1879)

1879-y; M];jphpahTf;Fk;> n[Hkdpf;Fk; ,ilNa XH cld;ghL Vw;gl;lJ. ,e;j cld;ghl;bd; gb ,e;j ,U ehLfspy; VjhtJ xd;W u\pahtpdhy; jhf;fg;gl;lhy; mjDila cjtpf;F kw;w ehL Kd; tuNtz;Lk;. mNjhL u\pah jd;Dila cjtpia vjphpf;Ff; nfhLj;jhy; ,uz;L ehLfSk; xUq;fpize;J nray;glNtz;Lk; vd;gJ jhd; ,e;j cld;ghl;bd; Kf;fpa Nehf;fkhf ,Ue;jJ.

Triple Alliance (1882)

Bismarck also intrigued to avert a possible alliance between France and Italy. In order to estrange their relationship. Bismarck encouraged France to capture Tunis. Italy which coveted Tunis was disappointed. So in her wrath, Italy joined the Austro –German alliance in 1882, thus transforming it into the Triple Alliance.

Kf;$l;LwT (1882)

Kamaraj College

gpuhd;rpw;Fk;> ,j;jhypf;Fk; ,ilNa Vw;gltpUe;j xg;ge;jj;ijf; jtpHf;f gp];khHf; #o;r;rp xd;iw nra;jhH. ,tHfs; el;GzHT eypAk; nghUl;L ^dpir gpuhd;]; ifg;gw;Wtjw;F gp];khHf; Cf;fk; nfhLj;jhH. ^dpir ngw MtYld; fhj;jpUe;j ,j;jhypf;F ngUk; Vkhw;wk; Vw;gl;lJ. rpdKw;W ,j;jhyp M];jphpa – n[Hkd; cld;ghl;by; 1882-y; NrHe;jJld; ,J Kf;$l;Lwthf khwpaJ.

The Three Emperors‟ League (1881)) / %Nte;jH fofk; GJg;gpf;fg;gly;

Tsar Alexander III who came to power in (1881) bitterly hated the republican from of government in France seeing that the wind was blowing in a favorable direction. Bismarck made capital out of this and revived the Emperor's League in 1881. It was agreed by the three rulers that if any one of them was attacked by a fourth power, the other two would remain neutral. This arrangement was to hold good for three years. It was renewed in 1884 for a similar period.

Reinsurance Compact (1887)

The Reinsurance Compact was entered into by the three powers for the same period practically confirming the obligations outlined in the League. It was dissolved in 1890.

kWfh¥òWÂ x¥gªj« : (1887)

ghšfåš M°ÂçahÎ« uîahÎ« ÏU JUt§fshf Ïa§»ajhš M°Âçah ÏU¡F« vªj¡ T£oY« uîah ÏU¡f KoahJ v‹w ãiy V‰g£L é£lJ. mj‰fhf uîahit é£L élÎ« Ã°kh®¡»‰F éU¥gäšiy. vdnt, 1887-š uîahÎl‹ _‹W M©Lf£F kWfh¥GWÂ x¥gªj« bra;J bfh©lh®.

Downfall of Bismarck

In 1888 William II became the new Kaiser. As difference of opinion between the new Emperor and Bismarck cropped up the latter resigned in 1890. "The pilot who had steered the ship through so many storms and so many shoals was dropped". He died in 1898 at the ripe old age of 83.

gp];khHf;fpd; tPo;r;rp

1888-y; ,uz;lhk; tpy;ypak; n[Hkdpapd; Gjpa nfa;ruhdhH. (kd;duhdhH) ,UtUf;Fk; ,ilNa Vw;gl;l fUj;J Ntw;Wikapd; fhuzkhf gp];khHf; 1890-y; jdJ gjtpia uh[pdkh nra;jhH. "ehL vd;w fg;giy mNdf Gay;fSf;Fk;> jpl;Lf;fSf;Fk; ,ilNa ey;y Kiwapy; nrYj;jpa fg;gy; jiytd; iftplg;gl;lhH". 1898-y; jdJ 83tJ tajpy; ,tH capH ePj;jhH.

Estimate

Bismarck was one of the greatest statesmen that Germany ever produced, by his policy of "blood and iron". He unified Germany. As the most faithful servant of William I, he raised the power and prestige of the Emperor. By his policy of industrialization, he made Germany one of the leading manufacturing countries in the world. He was a master diplomat.

According to Marriott:

"In the history of the nineteenth century, Bismarck will always claim a foremost place; in the sphere of diplomacy no one except Cavour could dispute with him to the first place. That he was a great patriot will be denied only by those to whom patriotism is an exploded superstition". He kept Britain, the bull dog, on tender-hooks, fooled the Russian bear, Lured Austria. The fox, into his den, trapped Italy, the wounded bird and kept France the wounded tiger, in good humor. For the glorious and meritorious services rendered by him, he richly deserves the title "the maker of modern German".

kjpg;gPL

gp];khHf; n[Hkdpapy; Njhd;wpa kpfg;ngUk; epHthfpfspy; xUtuhthH. Jd;Dila FUjpAk; ,Uk;Gk;' vd;w nfhs;ifapdhy; n[Hkdpia xd;WgLj;jpdhH. jd;Dila njhopy; kakhf;Fk; jpl;lj;jhy; n[Hkdpia mfpy cyfk; Nghw;Wk; Kiwapy; cw;gj;jpapy; rpwe;j ehlhf;fpdhH. ,tH xU if NjHe;j uh[je;jphp MthH. neQ;rpNy cWjpAk; nraypNy jPtpuKk; cilatH. tplhf;fz;ldhd gphpl;b\; ehia ,f;fl;lhd kdepiyapy; itj;Jk;> u\pa fubia Va;j;Jk;>M];jphpa Xehia jk; Fiff;Fs; kaf;fp mioj;Jk;> fhak; mile;j ,j;jhypag; gwitia nghwpapyl;Lk;> mbg;gl;l gpnuQ;R Ntq;ifia jh[h nra;tJkhd gy mhpa nray;fis Ghpe;jjpdhy; ,tiu etPd n[Hkdpia cUthf;fpatH vd;Wk;> ,Uk;G kdpjH vd;Wk; miog;gJ nghUj;jNk.

UNIT - IV
EASTERN QUESTION

In diplomatic history, the "Eastern Question" refers to the strategic competition and political considerations of the European Great Powers in light of the political and economic instability in the Ottoman Empire from the late 18th to early 20th centuries. Characterized as the "sick man of Europe", the relative weakening of the empire's military strength in the second half of the eighteenth century threatened to undermine the fragile balance of power system largely shaped by the Concert of Europe.

The Eastern Question encompassed myriad interrelated elements: Ottoman military defeats, Ottoman institutional insolvency, the ongoing Ottoman political and economic modernization programmer, the rise of ethno-religious nationalism in its provinces, and Great Power rivalries.
While there is no specific date on which the Eastern Question began, the Russo-Turkish War (1828-29) brought the issue to the attention of the European powers, Russia and Britain in particular. As the dissolution of the Ottoman Empire was believed to be imminent, the European powers engaged in a power struggle to safeguard their military, strategic and commercial interests in the Ottoman domains.

Imperial Russia stood to benefit from the decline of the Ottoman Empire; on the other hand, Austria-Hungary and Great Britain deemed the preservation of the Empire to be in their best interests. The Eastern Question was put to rest after World War I, one of the outcomes of which was the collapse and division of the Ottoman holdings.

GREEK WAR OF INDEPENDENCE

The next to rise against the hated oppressor was the Greeks. The outcome of the revolt was that Greece became a Kingdom, entirely independent of Turkey.
Thus, a new Christian state had been created in South Eastern Europe. The following were the causes of the Greek War:

1. Cultural Nationalism of Korais

The Greek racial unity had been preserved beneath an active and common religious life. Ancient Greek literature was read. Their Hellenic Consciousness was awakened by the literary revival at the end of the 18^{th}century. One of the pioneers of the new Greek nationalism was Adamantios Korais. He had grasped the enlightened philosophy of Western Europe. He devoted himself to patriotic propaganda among his fellow country men. The cultural nationalism of Korais heralded a national uprising.

2. Political nationalism of Constantine Rhighas

Another middle-class Greek, Constantine Rhigas, had an enthusiasm for French Revolutionary principles. He composed patriotic verses and founded secret societies to work for Greek independence. He was shot dead in 1794, as an early 'martyr' to the cause of Greek nationalism.

3. Greeks were regarded as Atheists

The Sultan of Turkey was a Mohammedan, and treated the Greeks as atheists. For this reason, he maltreated them.

4. Society of Friends

A political union was established in Greece, which was called 'Society of Friends'. By its efforts, national cause was promoted.

5. Serbian revolt

The Serbian revolt inspired the Greeks much. The Greeks now started dreaming about their freedom by revolting against Turkey.

6. The Russian help

Russia helped the Greeks secretly against Turkey. The Tzar promised substantial help to them. It exhorted them a great deal.

7. The revolt by Mehemet Ali

The ruler of Egypt Mehemet Ali also revolted against Turkey. Turkey was busy in suppressing the revolt. Now Greece, talking the opportunity started its revolt against Turkey.

Growth of War

(i) Early Revolts

As early as 1814 some Greeks had established at Odessa a society named the Hetairia Philike to overthrow the Turkish rule. This society gradually developed its strength. In 1821 prince Alexander Ypsilanti of Greece revolted against Turkey, in Moldavia and Wallachia. Russia did not arrive. Ypsilanti was imprisoned.

(ii) Real insurrection in the Morea

The Greeks did not give up for independence. In 1821, they rebelled in the Morea, and began a war which did not end until they had achieved their independence in 1829. The Morean insurrection was the work of the Hetairia-Philike. It was also a national movement. The insurrection was spontaneous and unorganised.

(iii) Intervention of Mehemet Ali

During the first six years they fought alone against the Turks. The war was one of utter atrocities on both sides. The course of events changed, when unexpectedly Turkey asked for the help of Mehemet Ali of Egypt. UMehemet Ali's son Ibrahim Pasha conducted the Campaign against the Greeks; he devastated Crete in 1824 and reached the Morea in 1825. His base was Navarino. He indulged in awful slaughter and annihilation. He captured Missolonghi in 1826, where the famous English poet Lord Byron was killed. Athens fell in 1827, and the Greek cause was on the point of collapse.

(iv) Alexander and Metternich

Tzar Alexander, now the most faithful henchman of Metternich, restrained his own subjects from giving aid to revolutionaries until his death in 1825. The successor Nicholas I was not sympathetic towards the Greeks.

(v) Attitude of Europe

Before 1827, it was evident that outside intervention could not be much longer delayed. The more liberal canning had taken castlereagh splace in Britian. Russia would not see the triumph of Turkey nor England the destruction of Hellenism. Popular sentiment was in favour of Greek insurgents in France, Britian and in Russia also. Canning did not want, Russian interference, in favour of Greece. It would make Greece a satellite of Russia. Metternich did not

want to see Russia intervene in Greece. It was because Russian influence in the Balkans would alter the balance of power. Moreover, Russian aid to Greece would be a betrayal of the Holy Alliance. Nicholas joined the British in calling upon the Sultan to give the Greeks autonomy.

(vi) Anglo - Russian Agreement

When the Sultan refused to give autonomy to the Greeks, Russia and Britain made an agreement in April, 1826. By this they were to offer joint mediation to Turkey. Greece was to be independent but was to pay tribute to Turkey.

(vii) Tureky's Convention with Russia and the Treaty of London.

The Sultan signed a convention with Russia. By this Turkey was to quit the principalities and bow down to the dictates of the Tzar. Britain, France and Russia concluded an alliance on July 6, 1827 in London. The declared object was securing Greek independence. England thus abandoned her policy of nonintervention. While the Greeks agreed to have the mediation of three big powers in August 1827, Turkey which was overconfident refused. A naval battle at Navarino (na-va-no) in October 20, 1827, resulted in the destruction of the Turkish fleet. The following year Russia declared war upon Turkey. This Russio-Turkish war (1828-29) lasted over a year. In the first campaign the Russians were unsuccessful, but redoubling their efforts, and under better leadership, they crossed the Balkans, and marched rapidly towards Constantinople. The Sultan was obliged to yield and the treaty of Adrianople was signed with Russia in September 14, 1829.

(viii) Treaty of Adrianople

By the settlement, the Sultan acknowledged the indepedence of Greece. He confirmed the grant of partial autonomy to Serbia and likewise to Moldavia and Wallachia. He surredered claims on Georgin and other provinces on the Caucuses to Russia. He also recognised the exclusive jurisdiction of Russian consuls over Russian traders in Turkey. The treaty was a treaty of first-rate importance in the history of the dismemberment of the Ottoman Empire. Russian influence increased in the Balkan Peninsula. The Sultan's power in Europe was therefore considerably reduced. Russia would have been content with the erection of Greece into a vassal State, autonomous but tributary. This solution was not acceptable to the British Government. Wellington and Mettemich (of Austria) were now compelled by the force of circumstances to recognize Greece as a sovereign and independent state.

(ix) Creation of the Kingdom of Greece

In February 1830 an international conference in London fixed the Greek frontier, and in 1833 Otto, a lad of seventeen, second son of King Louis-I of Bavaria, became the first King of Greece (as King Otto-I) Nationalism and liberalism had borne fruit. A new Christian state had been created in southeastern Europe. And Greece got rid of Russian influence at once. The liberation of Greece made the first significant change in the map of Europe since the Congress of Vienna, in the face of Metternich's desire to freeze the 'status quo' the victory was Won; In this way the first serious breach was made in the integrity of the Ottoman Empire.

»nu¡f éLjiy¥ ngh® (1821 – 1829)

cJkhåa¥ nguuÁ‹ Áijit¢ R£o¡fh£L« K¡»a f£lkhf »nu¡f éLjiy¥ngh® és§F»wJ. ÏJbtW« cJkhåa® cŸeh£L¥ Ãu¢ridahf¡ fUj¥gléšiy. be¥nghèa‹ rfh¥j¤Â‰F¥ Ã‹ Inuh¥ghéš bgU« gugu¥ig V‰gL¤Âa ãfH;¢ÁahfÎ«, Inuh¥Ãa uh#jªÂu§fS¡F bgU« jiytè jU« Á¡fyhfÎ« ÏUªjJ. cJkhåa¥ nguuir¥ g‰¿ Inuh¥Ãa tšyuRfŸ v‹d fU¤J¡ bfh©oU¡»‹wd v‹gij vL¤J¡ fh£L« ãfH;¢Áahfl« mikªjJ. bt‰¿ Åu® Ïu©lh« KfkÂ‹ fhy¤Â‰F Ã‹ »nu¡f ehL cJkhåa¥ nguuÁ‹ Ãç¡fKoahj m§fkhf ÏUªjJ. Inuh¥Ãa ehfçf¤ijÍ«, g©gh£ilÍ«, jåkåj cçik¢ Áw¥igÍ« f‰W¤ bjëªj mªehL Ïu©liu ü‰wh©L fhykhf m‹åa¥ g©gh£o‰F« muÁaš MÂ¡f¤Â‰F«, rka¢ bršthj¡»‰F« mogâªÂUªjJ.

VåD« mªj Ïu©liu ü‰wh©L fhy« j§fŸ jå¤j‹ikiaÍ« cçik cz®itÍ« ngh‰¿¥ ghJfh¤J tªjd®. ÃbuŠR¥ Gu£Áædhš bto¤J¢ Áj¿a bgh¿fshd éLjiy, njÁa cz®ÎfŸ »nu¡f k©âY« éGªJ mit cçik¤ Ôahf Rl® é£L vça Mu«Ã¤jJ.

»nu¡f éLjiy¥ nghç‹ fhuz§fŸ:

1. 1560-š »nu¡f®fë‹ muÁaš RjªÂu« g¿nghdhY«Tl, mt®fë‹ itÔf¤ ÂU¢rig RjªÂukhf Ïa§» tªjJ. m¤ÂU¢rig »nu¡f®fëilna xUik¥gh£ilÍ« jh§fŸ jå¤njÁa Ïd¤ij¢ nr®ªjt®fŸ v‹w v©z¤ijÍ« mêaélhJ ghJfh¤J tªjJ.

2. çfh° v‹w »nu¡f¤ njÁa¡ féPuhš ãWt¥g.£ bA£nlçah Ãiy¡ mšyJ e©g®fŸ fHf« vd¥g£l ÏufÁa Ïa¡f« g©ila¥ g©gh£L¢ Áw¥ò¡fis vL¤J¡fh£oaJ eh£L¥ g‰iwÍ« C£oaJ. cJkhåa¥ nguuÁ‹ Ãw Ïl§fëY« Inuh¥Ãa ef®fëY« thHªj »nu¡f t®¤jf®fS« brštªj®fS« »nu¡f fšéa Tl§fS¡F mw¡bfhil tH§»d®. Ïit g©ila »nu¡f g©ghL tuyh‰W cz®Îfis mêªJélhJ fh¥gh‰¿ RjªÂu cz®thf ò¤Jæ® bgw cjéd.

3. »nu¡f¡ Foahdt®fŸ äf¡ bfh^ukhf el¤j¥g£lh®fŸ. mt®fis¥ bghW¤jk£oš thba‹D« bgauhš mt®fë‹ ciH¥ig¡ fr¡»¥ Ãêí« ÏaªÂukhf cJkhåa ã®thf« fUÂaJ. r£l¤Â‹ ghJfh¥G mt®fS¡»šiy. ghôh¡fŸ (MSe®fŸ) j§fŸ FW»a gjé fhy¤Â‰FŸ j§fis éiuthf brštªj®fŸ M¡»¡ bfhŸtÂš f©Q« fU¤JkhæUªjd®. bkhçah gFÂæš vGªj »nu¡f éLjiy¥ ngh® ãykhåa¡ bfhLik¡bfÂuhd étrhæfë‹ »s®¢ÁahfÎ« ÏUªjJ.

4»ßì‹ kiy¥gh§fhd gFÂfëY«ÔÎfëY«»bs¥£ vd¥g£l T£l¤Âd® cJkhåa¢ r£l Â£l§fS¡F mŠrhJ RjªÂukhf thHªjd®. cJkhåa®fis monahL btW¤j mt®fŸ bfhŸis¤ jh¡Fjšfis nk‰bfh©L kiwªJ thH;ªjd®. Ït®fSila cJkhåa vÂ®¥Gz®Î ehsiléš »nu¡f¤ njÁa cz®thf ky®ªjJ.

5. »ßì‹ tl gFÂæš cŸs #Üdhé‹ MSeuhf mèghôh RšjhD¡bfÂuhf¡ bfho öi»dh®. Ïjdhš »ßìš cŸs nfh£il fht‰gilfŸ mid¤J« m¡fyf¤ij ml¡F« gâæš <Lg£ld. Ï¢rªj®¥g¤ij »nu¡f éLjiy Åu®fŸ ga‹gL¤Â¡ bfhŸs KoÎ f£od®.

Ï¥ìyhªÂæ‹ Ka‰ÁfŸ (1821)

Ï¢rka¤Âš Ï¥ìyhªÂ v‹gt® khšlhéah. thyh¢Áah¥ gFÂfëš thG« »nu¡f®fë‹ Jiz bfh©L »s®¢Áia¤ bjhl§»dh®. uîa k‹d® mby¡rh©lç‹ cjéia e«Ã¡fÍ‹ vÂ®neh¡» ã‹wh®. Mdhš m¢rka¤Âš #h® M°Âça rh‹°y® bk£l®å¡»‹ f£lis¡»z§f »s®¢Áahs®fS¡F cjt kW¤J é£lh®. Vdnt Ï¥ìyhªÂ‹ Ka‰Á njhšéÍ‰wJ.

bkhçahéš »s®¢Á:

mnj rka¤jš bkhçah gFÂ »nu¡f¡ Foahdt®fŸ bjhl§»a »s®¢Á RjªÂu¥ nghuh£lkhf¤ bfhGªJé£blça¤ bjhl§»aJ. thšbl£i v‹w Ïl¤Âš »s®¢Áahs®fŸ JU¡»a¥ gilia¤ njh‰fo¤J gLbfhiy bra;jd®. ÔÎ¥ gFÂfëš thHªj »nu¡f t®¤jf®fŸ f¥g‰gilbah‹iw mik¤J <ía‹ ÔÎfisÍ« mnahåa‹ ÔÎfisÍ« bkhçah fiunahu¥ gFÂfisÍ« Niwahodh®. éuéš bkhçah KGtJ« k£Lä‹¿ bfhçªJ ãy¢rªÂ¡F tlGwK« »s®¢Áahs®fŸ f£L¥gh£o‹ ÑH; tªjJ. 1822-š »nu¡f®fŸ j§fŸ éLjiyia¥ Ãufld¥gL¤Âd®.

JU¡»æ‹ vÂ® eltoi¡iffŸ:

»nu¡f®fë‹ »s®¢ÁiaÍ« K°Ä«fë‹ gLbfhiyiaÍ« nfŸéÍ‰w Ršjh‹ Ïu©lh« KfkJ, jiyef® c£gl nguuÁ‹ Ãw gFÂfëš thHªj »nu¡f®fis¥ gLbfhiy bra;jh®. »nu¡f itÔf¤ ÂU¢rig¤ jiyt®bfhšy¥g£L mtuJ rly« flèš År¥g£lJ. Ï¥ga§fu¢ bra;Â »¿°jt Inuh¥ghit mÂ®¢ÁÍw¢ bra;jJ.
1821-š bjhl§»a Ï¡»s®¢Áia ml¡f Ršjh‹ KG Ka‰ÁÍ‹ elto¡iffis nk‰bfh©L« Koaéšiy. vdnt jkJ v»¥Âa MSeuhd KfkJ mèæ‹ cjéia ehodh®. Inuh¥Ãa Kiwæš gæ‰ÁÍ« gil¡fy‹fS« bfh©oUªj KfkJ mèæ‹ gilbah‹W mtuJ kf‹ Ï¥uhA&« jiyikæš »ßì‰F¥ Gw¥g£lJ.

Ï¥uïä‹ bt‰¿fŸ:

1824-š mbyi¡rh©oçahéèUªJ Gw¥g£l mt®, têæš »ß° Ôit¤jh¡»¡ if¥g‰¿ bkhçahéš Ïw§»dh®. Kjèš ehntçdhiti¡ if¥g‰¿ ä°[nyh§»ia j‹ f£L¥gh£o‰FŸ bfh©L tªjh®. éuéš Vj‹R«, bfhçªJ« ÅHªjJ. uì¤ ghôh v‹w mšngåa¥ gil¤jiyt® »nu¡f®fisK¿ao¤jh®. gLbfhiy GçtÂš Ï¥uhË« »nu¡f®fS¡F¢ r‰W« Ïis¤jtušy v‹gij ã%Ã¤J¡ fh£odh®. »ß° KGtJ« Û©L« cJkhåa® MÂ¡f¤Âš bfh©L tu¥g£l ntisæš Inuh¥Ãa tšyuRfŸjiyæ£ld.

Ãç£lå‹ GÂa mašeh£L mik¢r® f®å§ ÃuG »nu¡f éLjiy¥ nghU¡F¤ jh®Ûf MjuÎ më¤jhY« muÁašßÂæš Mjutë¡f¤ ja§»d®. Vbdåš, cJkhåa¥ nguuir cU¡Fiya¢ braÍ« vªj Ka‰ÁÍ« uîahé‰nf rhjfkhf mikÍ« vd e«Ãdh®. våD« »nu¡f®fS¡F j‰fhèf¥ Gu£Á muR mªj°J më¡f K‹tªjh®. Ãuh‹R« r‰nwW¡Fiwa Ïnj fU¤Âidna bfh©oUªjJ.

Kamaraj College

M°Âça¢ rh‹°y® bk£l®å¡»‰F Gu£Á, njÁa« v‹git mwnt Ão¡fhj bfhŸiffŸ. vdnt, »nu¡f éLjiy KH¡f¤Â‰F mt® MjuÎ ešfésiy. uîa #h® Kjyh« mbyi¡rh©l® bk£l®å¡»‹ bršthi»èUªJ éLgl KoahkY«, eh£L kį̇fë‹ »nu¡f MjuÎ cz®it my£Áa¥gL¤j Koahj ãiyæY« jé¤jh®. mt® 1825-š kuzkilªjÃ‹ uîahéš mçaiz V¿a Kjyh« ã¡nfhy°, JU¡»ia¥ bghW¤jk£oš kfhfhjçå‹ bfhŸifia¡ fil¥Ão¥gt®. JU¡»ia¤ J©L J©lh¡» fh‹°lh©o nehÃëš g©ila igrh©oa¥ nguuir uîa #h® jiyikæš GJ¥Ã¡f Jo¤J¡ bfh©oUªjh®.

Ïy©l‹ x¥gªj« (1827):

»nu¡f éLjiy¥ nghçš uîah j‹å¢irahf¤ jiyæLtij éU«ghj Ãç£lD«, Ãuh‹R«, uîahÎl‹ ÏizªJ brašgl éU«Ãd.mj‹ fhuzkhf mªehLfŸ bræ‹£ Õ£l®°g®¡ Ãufld¤ij btëæ£ld.mÂš Ršjhå‹ nkyÂfhu¤Â‰F£g£L, Rah£Á bg‰w »ß° cUth¡f¥glnt©Lbk‹W«, mj‰Fça elto¡iffS¡F jh§fŸ jah® vdÎ«mªehLfŸ m¿é¤jd. Ãufld¤ij »nu¡f®fŸ V‰wd®. bt‰¿¥ghijæèUªj Ršjh‹ V‰f kW¤jh®. vdnt, _‹W tšyuRfS« Ïy©l‹ x¥gªj« bra;J bfh©L j§fŸ Ãufld¤ij gilgy« bfh©L brašgL¤j KoÎ f£od.

ethçndh ngh® (1827) :

Ãç£oZ, ÃbuŠR, uîa¡ f¥g‰gilfŸ »nu¡f¤ JiwKf§fis K‰Wifæ£L, JU¡» v»¥Âa¡ f¥g‰gilfis cŸns tunth btëna bršynth KoahjthW ghJfh¤J ã‹wd. ethçndhéš j« f¥g‰gilfisãW¤Â it¤ÂUªj Ï¥uhï« m§FŸs kį̇fis¤ jh¡f¤ bjhl§»d®. mj‹fhuzkhf¥ ngh® _©lJ. ngh® bjhl§»a Áy kâ neu¤Â‰FŸshf JU¡» v»¥Âa f¥g‰gil K‰¿Y« kiwªJ é£ld. ethçndhéš JU¡»a f¥g‰gilæ‹ mêÎ¢ Á‹d§fŸ jh« äŠÁd. bygh©nlh nghU¡F¥ Ã‹ (1571) cJkhåa® milªj fLikahd f¥g‰gil njhšé ÏJthF«.

THE YOUNG TURK MOVEMENT

a) Introduction

The Eastern Question entered upon a new and starting phase in the summer of 1908. In July a swift, sweeping, and pacific revolution occurred in Tureky. The young Turks, a revolutionary, seized control of the government.

The causes of this movement are as follows:

1. Abdul Hamid II (ab-dol-ha-mad) ascended the throne of Turkey in 1876 and continued to rule Turkey upto 1909. He introduced a liberal constitution in Turkey and still he had to face opposition by the reactionaries. At last the Sultan resorted-to violence, abandoning the liberal policy. It created a general discontent among the Turks.
2. Many big powers had made their groups against the Turkish Empire. Hence she had some fear about them.
3. The economic condition of Turkey was in a mess. She had to depend on the foreign aid.
4. The people of the Balkans were another source of terror and stir in Turkey. The rise of nationalism in the Balkans inspired Rumania, Bulgaria, Serbia and Montenegro to cast off the Turkish yoke. The other Kingdoms of Balkans started envying them. They also aspired for their own freedom.
5. The tide of nationalism had already swept over Armenia, Albania and other areas.
6. The Sultan adopted an autocratic policy towards his subjects. There were several defects in his administrative system which created stir among the people and they resorted to revolution. Because of these reasons the Turks were opposing the Sultan.

b) Rise of Kamal Pasha

The Turks felt the impact of the liberal ideas of the west and reacted strongly against the tyrannical Government of Sultan Abdul Hamid Kamal pasha, a Turkish statesman, was a Wazir (Vizier) for six years from 1887 and again in 1906. He came to the conclusion that a liberal and constitutional government on the lines of Great Britain must be set up in Turkey. He retired from his office with the intention of spreading liberal ideas. He was surrounded by a large number of educated liberal Turks.

c) Young Turks

There were many young men in Turkey who were more radical than Kamal Pasha and they formed secret societies and carried on propaganda in favour of establishing a national state in Turkey. These people were called young Turks. The young Turks in exile had log planned and plotted for a Republic and a constitution. Their headquarters was at Paris. Gradually, the Turks within the country itself took the initiative of having a movement independent of pashas in 1905. In 1891 a committee (the young Turks) was formed in Geneva. Committees were formed in European and Asiatic Turkey with their headquarters shifted to Salonica.

d) Planned Revolution

There was anarchy in Macedonia and the Great powers were tempted in intervene. However, the young Turks were against any type of foreign intervention. Their programme was a strike of the troops at a critical moment. For this purpose, the Third Army Corps which was stationed in Macedonia was chosen. The Sultan had spread his detectives (spies) to all the nook and corner of the Empire. Fearing discovery, the Committee of Union and progress planned a rising for September 1908.

e) Aims of the Young Turks

The Young Turks programmed to:

1. Transform the Ottoman Empire into a Modern European State.
2. To give a genuine parliamentary constitution to Turkey.
3. To proclaim the principle of religious and intellectual liberty.
4. To emancipate the press.
5. To promote intercourse with the progressive nations of the world.
6. To encourage education.
7. To promote trade.
8. To eradicate the last relics of Medievalism.

On July 23, 1908 the Committee of Union and Progress suddenly raised the standard of revolt at Salonica, and demanded the restoration of the abortive Turkish constitution of 1876. Abdul Hamid rendered the application of force superfluous by conceding everything demanded of him. The Sultan conceded seeing the ominous defection of the army. He restored on July 24, 1908 the constitution of 1876 and ordered elections for a parliament.

Thus, tyranny was instantly swept away. This revolution was completely successful and almost bloodless. Everybody joined in jubilant celebrations of the release from intolerable conditions. Racial and religious hatreds were not visible. The revolution proved to be the most fraternal movement in modern history. Elected members of parliament in December 1908 at Constantinople for discussing the reforms to be introduced.

Deposition of Abdul Hamid

Abdul Hamid took undue advantage of differences of opinion among nationalists and began his tyrannical rule again. Therefore, he was deposed and imprisoned in 1909. His brother was appointed as the new sultan. He ruled Turkey for nine years (1909-1916) as Mohammed-V.

g) Impact of the Revolution

The revolution had its impact felt in the Balkans. Bulgaria became independent and its ruler assumed the title of King. Bosnia and Herzegovina were annexed by Austria-Hungary. For nine years from 1909 to 1918 the young Turks ruled in a dictatorial manner. Aggressive

nationalism was their policy. Turkish was declared as the official language of the Ottoman Empire. Military service for all citizens was made compulsory.

The Arabs of Asia and the Christians of Europe resisted their policy of Turkification. As the young Turks became more and more fanatical and aggressive, Italy declared war on Turkey in1911. Italy wanted to secure Tripoli and Cyrenaica in North Africa. Great trouble broke out in the Balkans. So, peace was made with Italy in Lausanne in October 1912. Tripoli was surrendered to Italy.

Second Constitutional Era

The unity among the Young Turks that originated from the Young Turk Revolution began to splinter in face of the realities of the ongoing dissolution of the Ottoman Empire, especially with the onset of the Balkan Wars in 1912

,sk; JUf;fpa ,af;fk;

JUf;fp Ry;jhd; ,uz;lhk; mg;Jy;`kPJ (1876-1909) fhyj;jpy; jiyik mikr;ruhf ,Ue;j fpakpy;gh\h ehl;by; rPHjpUj;jq;fis GFj;j Kaw;rp vLj;jhH. Mdhy; mtH 1896 –y; Ry;jhdhy; b];kp]; nra;ag;gl;lhH. Nghuurpy; jhuhsf; nfhs;if nfhz;ltHfs; mtiug; gpd;gw;wpdhHfs;. mg;NghJjhd; jPtputhj JUf;fpa ,isQHfSk;> Njrpathjpfshd ,isQh;fSk; NrHe;J ",sk;JUf;fpaH ,af;fk;' xd;W Muk;gpj;jdH. ,tHfs; JUf;fpia INuhg;gpa ehLfspd; gpbapypUe;J fhg;ghw;w epidj;jdH. JUf;fpag; NguuR rpije;J tUtijAk;> ghy;fdpy; Njrpa czHT gutptUtijAk; fz;l mtHfs; epiwa rPHjpUj;jq;fisg; GFj;jpdhnyhopa Nguuir fl;bf;fhg;gJ fbdk; vd;W czHe;jhHfs;. NkYk; JUf;fpia xU [dehaf ehlhf;fTk; tpUk;gpdH. ,sk;JUf;fpaH ,af;fj;jpd; Kf;fpaj; jiytH "vd;tHNg (1882-1922) vd;gtuhthH. mtH rNyhdpf;fhtpypUe;j xU rpwpa gilapd; jsgjp MthH. mtH ,sk; JUf;fpaH ,af;fj;ij top elj;j "xw;Wik Kd;Ndw;wf;FO' (Committee of Union and progress) vd;w FOit mikj;jhH.

1908-[Piy khjk; 24-k; Njjp ,sk; JUf;fpaH rNyhdpf;fhtpy; Gul;rpia Muk;gpj;jdH. 1876-k; tUl murpayikg;gpd; gb Ml;rp elj;JkhW Ry;jhid vr;rhpj;jdH. gae;JNghd Ry;jhd; b];kp]; nra;ag;gl;l fpakpy;gh\hit kPz;Lk; mioj;J jhuhs rPHjpUj;jq;fs; nra;a Kw;gl;lhH. Mdhy; mg;NghJ NguuR KOtjpYk; Fog;gk; epytp te;jJ. mNugpah nkrgl;Nlhkpah> my;Ngdpah> khrpNlhdpah Mfpa gFjpfspy; Gul;rp ntbj;jJ. ,r;#o;epiyiag; gad;gLj;jpf; nfhz;L 1908> mf;NlhgH 7-k; Njjp Ngh];dpah-n`HrpN`htpdhit M];jphpah jdJ NguuRld; ,izj;Jf; nfhz;lJ. gy;Nfhpah fpof;F UNkdpahit NrHj;Jf; nfhz;L jdp ehlhf gpufldg;gLj;jpf; nfhz;lJ. vdNt 1909> Vg;uypy; ,sk; JUf;fpaH Gul;rp nra;J uhZtj;jpd; MjuTld; ,uz;lhtJ ftpo;g;G Kaw;rpapy; <Lgl;ldH. Ry;jhd; ,uz;lhk; mg;Jy; `kpJ ifJ nra;ag;gl;lhH. mtuJ rNfhjuH Ie;jhk; KfkJ (Mohamed V) Ry;j;jhdhdhh;. mtH fpakpy; gh\h jiyikapy; xU ke;jphp rigia mikj;jhH. mJ ",sk;JUf;fpaH ke;jphprig' Nghd;Nw fhzg;gl;lJ. 1909 Kjy; 1918 tiu JUf;fpag; NguuR ,e;j ,sk;JUf;fpaH ,af;fj;jpd; fl;Lg;ghl;by; jhd; nray;gl;L te;jJ. ,e;j murpy; vd;tHgh\h (vd;tHNg) kjpg;Gkpf;f jiytuhf ,Ue;jhH. ,e;j murhq;fk; Nguuir "JUf;fpa kakhf;f' gy eltbf;iffis Nkw;nfhz;lJ. JUf;fp nkhop NjrPa nkhopahf;fg;gl;lJ. gy Gjpa JUf;fpa NjrPa gs;spf;$lq;fs; epWtg;gl;ld. JUf;fpag; gilapy; muhgpaHfs;> JUf;fpaHfs; K];yPk;fs;> fpwp];JtHfs; vd;w ghFghL ,y;yhky; vy;NyhUk; fl;lha uhZt Nrit nfhz;Ltug;gl;lJ. ,e;j rPHjpUj;jq;fis uhZtj;jpd; MjuTld; nray;gLj;jpdhHfs;. ,e;j JUf;fpakakhf;Fjy; nfhs;if Jauj;jpy; jhd; Kbtile;jJ. fhuzk; Nguurpy; JUf;fpaH my;yhjtHfs; mjpfkhf ,Ue;jdH. mtHfs; ,sk;JUf;fpaH muir vjpHj;jdH. Kf;fpakhf ghy;fd; gFjpfspy; mjpf vjpHg;G Vw;gl;lJ. JUf;fpf;F vjpuhfg; ghy;fd; ehLfs; xd;Wg;gl;L NrHe;J NghH njhLj;jd. ,t;thW Kjy; ghy;fd; NghH Muk;gkhdJ.

CRIMEAN WAR (1854 – 1856)

The Crimean War was one of the important flash lights in the eastern question. It is interesting to note that the Crimean War was precipitated due to the clash of political interests of the European Powers. Tsar Nicholas I made two attempts to partition Turkey's territories

with Britain between 1841 and 1854. According to him Turkey was "the sick man of Europe" and as such it was imperative to partition her possessions.

But Britain wanted to keep the balance of power in the Near East by setting Turkey as a bulwark against Russian penetration in the Balkans. The conflicting interests between the two sowed the seeds for the Crimean War.

One of the causes for the Crimean War was a religious issue between the Roman Catholic Church and the Greek Orthodox Church over the management of the Holy places in Palestine. Napoleon III of France, in order to earn the goodwill of the Catholics, put pressure on the Sultan of Turkey and wrested the concession from his as the champion of the Christians in the east.

Tsar Nicholas I raised his protest against this right conceded to France. In order to win his point, he sent his ambassador Menschikov to Constantinople to demand from the Sultan his right as the protector of the entire Orthodox Christian subjects of the Sultan. Britain got alarmed at the prospect of Russia getting a firm foot hold in the Balkans. So, she strongly supported the cause of France and induced the Sultan not to concede the demand to Russia.

As the Russian demand was turned down, Russian troops occupied Moldavia and Wallachia, the Turkish territories. Turkey declared war against Russia in 1853. A Turkish squadron was destroyed by the Russians off Sinopec. British and French fleets moved to the Black sea.

Anglo-French ultimatum was sent to Russia in 1854 to evacuate the principalities occupied by Russia. Not give a reply and as she crossed the Danube, Britain and France declared war on Russia. Sardinia joined the allies in Russian advance. Fearing an attack from Austria, Russia withdrew from the two principalities. The Russian fleet withdrew to Sebastopol in Crimea.

In the battle of the Alma River (1854), the Allies defeated Russia. The first bombardment to Sebastopol began in 1854. But the Allies failed to make any headway. In the battles of Balaclava and Inker-man – both in 1854 – Russia was defeated.

The siege of Sebastopol was renewed with redoubled vigor in 1855. After bitter fighting and Privation on both sides, Russia abandoned Sebastopol. The Allies captured Sebastopol. Tsar Nicholas I died in 1855 and Alexander II became the new Tsar. He sued for peace. The war came to an end by the Treaty of Paris signed in 1856.

According to the terms of the treaty, the territorial integrity of Turkey was guaranteed. The Tsar renounced his claim to protect the Christians in the Balkans. Moldavia and Wallachia were granted self-government. In 1862 the two principalities united together under the name of Rumania and declared its independence. This was a gross violation of the guarantee given to the territorial integrity of Turkey. The Black Sea was neutralized for all merchant ships. But no warships were to be allowed in it. Russia ceded a part of Bessarabia to Moldavia. The net effect of the treaty was that the downfall of Turkey was postponed.

fphpkpag; NghH (1854-56)
fhuzq;fs;

1. JUf;fpg; gpur;rpidf;F mikjpahd jPHT xd;iwf; fhz tpUk;gpa u\pa kd;dH rhH Kjyhk; epf;Nrhy\; 1844-y; gphpl;lDf;F nrd;W murhq;fj;jplk; jdJ jpl;lj;ij $wpdhH. JUf;fpapd; tptfhuj;jpy; ahUk; jiyaplf; $lhJ vd;gJk;>jdJ Nguurpy; thOk; fpUj;JtHfSf;F gy chpikfs; mspf;FkhW JUf;fpa Ry;jhid Jhz;lNtz;Lk; vd;gJ jhd; gphpl;ldpd; jpl;lkhFk; vd;W gjpy; $wg;gl;lJ. u\pahit nghJthf ntWj;j gphpl;b\; murhq;fk; tPNz fhyk; flj;jpaJ. gpd;dH gphpl;ldpd; may;ehl;L mikr;ruhd „ghkH];ld;‟ vd;gtH “grpgpNfh‟ vd;w a+jhpd; filia rpy fpNuf;fHfs; jhf;fp Nrjg;gLj;jp tpl;lhHfs; vd;w rpwpa tp\aj;ijg; nghpJg;gLj;jp fphPir Kw;Wifapl;lhH ,tH. (1850),J u\pahtpd; el;ig Kwpj;jJ.

2. NkYk; xU rk;gtKk; ,q;Nf fUjj;jf;fJ. 18-k; Ehw;whz;bd; Kw;gFjp tiu ghy];jPdj;jpypUe;j Gdpj jyq;fis fj;Njhypf;fHfs; ephtfpj;J te;jdH. mtHfs; mij rhptu epHtfpf;fhjjhy; fpNuf;f itjPf jpUr;rigaplk; mg;nghWg;ig xg;gilj;jhH JUf;fp Ry;jhd;. itjPf jpUr;rigf;F Mjuthf u\pa kd;dH rhH epf;Nfhy]; NkYk; 1774-k; Mz;L Vw;gl;l Fl;Rf; - nfa;dhH[p cld;gbf;if gb JUf;fpapy; thOk; fpUj;JtHfis ghJfhf;Fk; chpik jd;id kl;LNk NrHe;jJ vd;Wk;> ,jpy; gpuhd;]; jiyapl KbahJ vd;Wk; $wpdhH. ,e;j rkaj;jpy; gy;Nfhpah> nrHgpah> khrpNlhdpah> UNkdpah khepyq;fs; Mfpait JUf;fp Ry;jhdpd; mlf;FKiwf;F vjpuhf u\pahtpd; cjtpia Nfhhpd. ,Jjhd; rkak; vd;W u\pa gilfs; JUf;fp ifg;gw;wpa UNkdpa gFjpf;Fs; 1853 [Piy khjk; Eioe;jJ. clNd gphpl;ld;> gpuhd;];> M];jphpah Mfpait Mf];by; tpad;dhtpy; khehL elj;jp JUf;fpapy; tho;e;j fpUj;JtHfspd; ghJfhtydhf u\pahtpd; chpikfis (Fl;Rf; - nfa;dhHl;[p cld;gbf;if gb) jhk; Vw;Wf; nfhs;tjhfTk;> u\pa gilfs; clNd UNkdpahit tpl;L mfy Ntz;Lk; vd;Wk; mjd; gpd;dH jhd; fpUj;Jt kf;fSf;F chpikfs; mspf;f JUf;fpa Ry;jhd; ,zq;FthH vd;Wk; xU Fwpg;gpid u\pahtpw;F mDg;gpaJ. u\pah clNd rk;kjpj;jJ. Mdhy; 1852 Kjy; 1855 tiu gphpl;ldpy; gjtpapypUe;j MgHBd; ke;jphprig Fs;sehpy je;jpuq;fis vy;yhk; Nkw;nfhz;lJ. gphplb\; Jhjhpd; ,ufrpa MNyhridapd; Nghpy; JUf;fp ,ij Vw;f kWj;jJ. ,r;rkaj;jpy; gphpl;b\; gpnuQ;R NghH fg;gy;fs; 1841-k; Mz;bd; [y re;jp xg;ge;jj;ij‘ kPwp lhHlndy;]py; Eioe;J UNkdpa khepyj;jpy; ,Ue;J u\pa JUg;Gfs; gjpide;Nj ehl;fspy; ntspNaw Ntz;Lnkd;W NghH vr;rhpf;if xd;iw nra;jJ. clNd JUf;fpAk; u\pahtpw;F vjpuhf NghH nra;a jahuhdJ. rHtNjr xg;ge;jj;ij kPwp gphpl;b\; - gpnuQ;R NghH fg;gy;fs; lhHlndy;]py; Eioe;jNj xU NghH eltbf;if jhd; vd;W u\pah mwptpj;jJ. Kd;G gzpe;J Nghf tpUk;gpa u\pah>,g;NghJ mjd; nfhs;ifia khw;wpf; nfhz;lJ. clNd etk;gH 23-y; u\pahtpd; kPJ JUf;fp NghH njhLj;jJ.

NghH epfo;r;rpfs;

rPNdhg; vd;w ,lj;jp;y; JUf;fpa fg;gy;fis 1853 etk;gH 30-y; rpd;dhgpd;dg;gLj;jpaNjhL> me;efiuAk; NtW gy gFjpfisAk; u\paHfs; ifg;gw;wpdhHfs;. clNd gphpl;b\; gpnuQ;R NghH fg;gy;fs; u\paHfis UNkdpa gFjpapypUe;J clNd ntspNaw Ntz;Lk; vd;W Nfl;Lf; nfhz;lJ. ,jw;F u\pah kWj;jJ. gpu\;ahitAk;> M];jphpahitAk; ,f;$l;lzpapy; NrUkhW Nfl;Lf; nfhz;lJ. mjw;Fgpu\;ah kWj;jJ. Mdhy; M];jphpah xj;Jf; nfhz;lNjhL cU ngUk;gil xd;iw jpul;b lhd;a+g; vd;w ejpf;fiuapy; Ftpj;jJ. chpaNtiyf;fhf fhj;jpUe;jJ.

gphpl;b\; gpnuQ;Rg; gilfs; thHdh vd;w ,lj;jpy;fiuapwf;fg;gl;ld. “u\;a JUg;Gfs; clNd ifg;gw;wpa ,lq;fspypUe;J ntspNaw Ntz;Lk;;” vd;W M];jphpah u\pahtpw;F xU ,Wjp vr;rhpf;if tpLj;jJ. NkYk; giftHfis Njbf; nfhs;s tpUk;ghj u\pah mjw;F ,zq;fpaJ. clNd JUf;fpa Ry;jhdpd; mDkjpNahL mk;khepyq;fis M];jphpag; gilfs; vLj;Jf; nfhz;ld. fpUkp jPgfw;gj;jpypUe;j u\paf; flw;gilj; jskhd nrt];lhNghiy ifg;gw;wp mopf;FkhW gphpl;b\; gpnuQ;RggilfSf;F cj;juT gpwg;gpf;fg;gl;lJ. clNd gphpl;b\; gpnuQ;Rg; gilfs; fphpkpahtpy; ,wq;fpd. My;kh vd;w ,lj;jpy; u\pa gil Njhw;fbf;fg;gl;lJ. nrt];lhNghy; Kw;Wifaplg;gl;lJ. ghyfpshth vd;w ,lj;jpYk; ,q;fHkhd; vd;w ,lj;jpYk; gphpl;b\; gilfs; rpWrpW u\pa gilfisj; Njhw;fbj;jd. MapDk; KbT VJk; Vw;gltpy;iy. jq;fspd; NghH Nehf;fq;fs; ehd;F vd;W u\pahtpw;F xU Fwpg;gpid gphpl;lDk;> gpuhd;Rk; mDg;gpd. mit>

1. UNkdpa khepyq;fs;> nrHgpah Mfpatw;wpd; ghJfhtyd; vd;w Kiwapy; jhd; ngw;Ws;s chpikfis u\pah tpl;L tpl Ntz;Lk;.
2. Lhd;a+g; ejpapy; nry;y midj;J ehl;L fg;gy;fSf;Fk; chpik cz;L.
3. 1841-y; VW;gl;l [yre;jp xg;ge;jj;jpy; rpy jpUj;jq;fs; nra;a Ntz;Lk; fUq;flypy; vy;yh ehl;L

Kamaraj College

gilfSk; itf;f chpik fpilahJ.

4. JUf;fp Nguurpy; thOk; fpUj;JtHfspd; ghJfhtydhf u\pah ngw;Ws;s chpikfis tpl;Lf; nfhLf;f Ntz;Lk;.

,e;j ehd;ifAk; M];jphpah Mjhpj;jJ. Mdhy; mjw;F xj;Jf; nfhs;stpy;iy. ,jdhy; NghH njhlHe;jJ. u\paHfspd; jhf;Fjy;> gdp> kio> Neha; Kjypatw;why; Mapuf;fzf;fhd gphpl;b\;> gpnuQ;R NghH tPuHfs; khje;NjhWk; kbe;jdH. ,jdhy; gphpl;ldpy; MgHBd; vd;gthpd; jiyikapy; ,Ue;j ke;jphp rig uh[pdkh nra;a Ntz;bajhapw;W. ghkH];ld; (1855-58) vd;gtH mLj;j gpujkH MdhH. ,g;Nghhpd; NghJ jhd; gpshud;]; iel;bq;Nfy;];Fl;lhhpapy; jdJ kUj;Jt gzpia Jtf;fpdhH. u\pa vOj;jhuhd ypNahlhy;];lha; MAjNke;jp jd;dhl;Lf;fhf Nghhpl;lJk; ,g;NghJ jhd;. u\pa jiug;gil JUf;fpa gilia gy ,lq;fspYk; Njhw;fbj;jJ. 1855-y; rhHBdpahTk; 15000 NgHfis mDg;gp fpUkpag; Nghhpy; ,wq;fpaJ. ,Nj Mz;L khHr; khjk; u\pa kd;dH Kjyhk; epf;Nfhy]; ,we;J ,uz;lhk; mnyf;rhe;jH (1855-81) u\pa kd;duhdhH. NghH Kbtpd;wp ePz;L nfhz;Nl nrd;wJk; mjdhy; Vw;gl;l ngUj;j NrjKk; gphpl;ldpYk;> gpuhd;rpYk; mjpUg;jpia Vw;gLj;jpd. ,e;epiyapy; u\pahit Ngr;RthHj;ijf;F mioj;jd.

,jw;fhf tpad;dhtpy; khHr; 1855-y; khehL $l;lg;gl;lJ. lhl;lndy;];> gh];gu]; Mfpa [yre;jpfspy; midj;J ehl;L NghHfg;gy;fSk; NghUk; chpik cz;L vd;W $wpa u\pahtpd; thjj;ij Nkw;F muRfs; epuhfhpj;jd. ,jdhy; ,k;khehL Njhy;tpapy; Kbe;jJ. NghH njhlHe;J ele;jJ. ,Ujug;gpdUk; rpWrpW ntw;wpfis mq;Fk; ,q;Fk; ngw;wdH. 1855 brk;ghpy; gphpl;b\; jsgjp xUthpd; jiyikapy; te;j JUf;fpa gilfis u\pah Njhw;fbj;J MHkPdpahtpy; fhH]; Nfhl;ilia u\paHfs; ifg;gw;wpdH. ,jw;fpilapy; gphpl;lDf;Fk;> gpuhd;Rf;Fk; ,ilapy; fUj;J Ntw;Wikfs; Njhd;wpd. Gphpl;ldpypUe;J gpuhd;ir gphpg;gjw;F M];jphpahTk; Kad;wJ. gphpl;lDk;> gpuhd;Rk; NghH epWj;jj;ij tpUk;gpd;. ,Wjpapy; ntw;wp ngw KbahJ vd;gij czHe;j u\pa kd;dUk; mjw;F ,zq;fpdhH.

ghhP]; cld;gbf;if (1854)

1856 khHr;rpy; ghhP]; cld;gbf;if ifnaOj;jhapw;W. JUf;fp> u\pah> gphpl;ld;> gpuhd;];> M];jphpah> rhHBdpah Mfpait mjpy; ifnaOj;jpl;ld. mjd; $Wfs;

1. fUq;flypYk;> lhHlndy;]pYk; ve;ehl;bd; NghH fg;gy;fSk; Eioaf;$lhJ.
2. khy;Nltpah> tNyr;rpah> nrHgpah Mfpait ngaustpy; JUf;fp Ry;jhdpd; Nkyhjpf;fj;ij Vw;W Ra Ml;rpg; ngw;w muRfshf ,aq;Fk;. mtw;wpd; Rahl;rpia ghJfhf;Fk; chpik midj;J ty;yuRfSf;Fk; nghJthdJ.
3. Fl;Rf; nfa;dhHl;[p cld;gbf;ifapd; gb jhd; ngw;w JUf;fpg; Nguurpy; thOk; fpUj;JtHfspd; ghJfhtyd; vd;w rpwg;Ghpikia u\pah tpl;Lf; nfhLj;jJ. JUf;fp Nguurpd; cs;tptfhuj;jpy; ve;j murk; jiyapl $lhJ.
4. fpUkpag; Nghhpd; NghJ jhq;fs; ifg;gw;wpa gFjpfs; midj;Jk; midtUk; iftpl;L tplNtz;Lk;.
5. lhd;a+g; ejpapyp fg;gy; nrYj;Jk; chpik vy;yh ehLfSf;Fk; cz;L.
6. jdJ Nguurpy; thOk; fpUj;JtHfis ey;y Kiwapy; elj;JtjhfTk;> mtHfsJ epiyikia Nkk;gLj;jp KzYtjhfTk; Ry;jhd; cWjpf; $wpdhH.

kjpg;gPL

fpof;F gpur;ridapd; cr;rf;fl;lk; jhd; fpUkpag;NghH vd;W $wyhk;. u\;ah xU gf;fj;jpYk; gpuhd;];> gphpl;ld;> JUf;fp kWgf;fj;jpypUe;Jk; nra;ag;gl;l fpUkpag;NghH INuhg;gpa ehLfspd; epiyapy; gy khw;wq;fis Vw;gLj;jpaJ. Nghhpdhy; u\;ah capH,og;GfisAk;> gz ,og;GfisAk; mjpfkhfNt re;jpj;jJ. Nghhpy; fhag;gl;l midtUf;Fk; gpshud;]; iel;bq;Nfy; mk;ikahH Mw;wpa mUk;gzpfis cyf ehLfs; midj;Jk; ghuhl;bd.

THE BALKAN WARS (1912-13)

1.The Balkan League

The idea of permanent alliance or even a confederation among Christian States of the Balkans was frequently canvassed after the Treaty of Berlin. The real obstacle between the Balkan Powers was their conflicting interests in Macedonia. Bulgaria consistently favoured title policy of autonomy. She thought autonomy would be the prelude to the union of Macedonia with Bulgaria, Serbia and Greece on the other hand advocated partition.

2. Serbo-Bulgarian Alliance, March 13, 1912

Between 1910 and 1912 there were various indications of some improvement in the mutual relations of the Balkan States. On March 13, 1912 a definite treaty was signed between the kingdom of Seriba and Bulgaria. To Serbia, Austria - Hungary was the enemy. Bulgaria on the other hand, had no special reasons for enmity against Vienna. By the Treaty the two states entered into a defensive alliance. They also defined their respective claims in Macedonia.

3. Greco-Bulgarian Treaty May 10 1912

An arrangement was reached between Greece and Bulgaria on May10, 1912.

4. Establishment of Balkan League

The policy of the Young Turks created a great discontent among different races of Balkan Peninsula. They began to organize themselves for the opposition of Turks and to safeguard their own interests. The process of integration was ve\y difficult. It was because the mutual relations between different races living in the Balkans such as Greeks, Serbs, and Bulgarians were not cordial. But the relentless slaughtering by the Turks in Armenia and Macedonia was quite fresh in the memory of the Balkan states. For their own survival, forgetting their mutual differences, they established the Balkan federation.

Serbia and Bulgaria solved the problem of Macedonia and spearheaded the formation of Balkan league. Greece also concluded a pact with Bulgaria on the issue of Crete and joined the league. Montenegro also joined this federation after some time and thus the Balkan league was established in Balkan Peninsula to the relief of Balkan states and to the grief of Turkish Sultanate.

THE BALKAN WARS (1912-13)

The First Balkan War

The following are the reasons for the outbreak of this war:

1. Turkification Policy

The Young Turk Revolution proved to be anti non-Turk. The Turkification policy was launched by the Young Turks. The nationality of the races in the Balkans was non- Turkish. Thus the struggle between the Turkish nationality and anti-Turkish nationality created the Bakan war.

2. Weakness of Turkey

The military weakness of Turkey was another cause. The Balkan nationalities wanted to take full advantage of Turkey's difficulties. Turkey could not withstand the attack of Itlay, which wanted to seize Tripoli and Cyrenaica. As Turkey was busy fighting and losing war against the aggressor in the Turko Italian War, the Balkan States formed the Balkan League.

3. Events of the First Balkan War

The Balkan League declared War against Turkey on October 1, 1912. The war commenced on October 15th. What followed is one of the miracles of history. On October

Kamaraj College

22nd, the Bulgars won a great victory over the Turks at Kirk-Kilisse; on the 26th, the Serbs opened their way into Macedonis by a resounding victory at Kumanovo. Another victory was at on astir. On November 8th the Greeks entered into the town of Salonica. This was really the end of the Turkish Empire in Macedonia. The victorious armies of Bulgaria soon reached near Constantinople, the capital of Turkey. In Europe only Constantinople, Adrianople and Zainina remained with the Turks.

The Great powers believed that the Balkan league would be beaten. A miracle took place. Within a space of one month the Balkan alliance demolished the Ottoman Empire. Turkey**,** agreed to sign the Treaty of London on May 30th, 1913.By the Treaty, all territory west of the line drawn from the Enos on the Aegean Sea to Midia on the Black Sea was given to the Allies except Albania. Great powers would decide the territorial limits and future of Albania. The plight of the Sultan was almost wiped out in Europe. After 5 centuries of proud possession he was almost aexpelled from Europe.

4. Differences among the Allied Nations

Balkan States became proverbial for their hostility to each other. It was not easy to distribute the conquered Macedonian regions among themselves. Differences came up on the isssue of distribution between Bulgaria and Serbia. Therefore, they declared war. In this way Bulgaria decided to fight with the old ally. It is known in history as the second Balkan War. In this war Serbia, Monetenegro, Greece and Rumania took up arms against Bulgaria.

Kamaraj College

Second Balkan War 1913

1. Events

The War continued for a month. Bulgaria could not face so many kingdoms put together therefore, Bulgaria made peace with other kingdoms on August 10th, 1913.

2. Treaty of Bucharest

Bulgaria lost territory and faced utter humiliation. Serbia and Greece received their rewards of territories. Russia secured a slice of Bulgaria. Turkey was particularly gratified with the recovery of the city and fort of Adrianople.

3. **Consequences of the Balkan Wars**

Turkey lost heavily in terms of territory and population. Greece stood to gain immensely. Serbia could expand considerably. Rumania succeeded in her aggrandizement. Bulgaria was unhappy because she secured much less than what she thought she deserved. Bulgaria was the worst sufferer. Nationalism was given encouragement. No Single event influenced the outbreak of war in 1914 more than the Balkan war of 1912-13.

Balkan wars (1912-13)

The treaty of Berlin which ended Russo-Turkish war was quite unsatisfactory. In 1885 Eastern Roumelia joined Bulgaria. The Sultan ceded Thessaly to Greece in 1881. Between 1894 and 1896 the Armenians in Asia Minor rose in revolt. But the Sultan put down the revolt. In 1896 Crete raised in revolt against the Sultan. Greece lent support to Crete. This drifted to a war between Greece and Turkey. The former was defeated. The European powers intervened and the Greeks were forced to withdraw from Crete and surrender a part of Thessaly to Turkey. However, Crete was united with Greece in 1918.An interesting sidelight in the Eastern Question at this time was the rise of the Young Turk Movement in the Ottoman Empire. The movement aimed at infusing new life by removing the political ills in Turkey. The Sultan was force to give a new constitution for the country. The possibility of the rise of a generated Turkey with its faith in democratic principles was viewed with great concern by the European powers. Haunted by the fear that might recover her lost territories, Bulgaria proclaimed monarchy in the country. Austria-Hungary annexed Bosnia and Herzegovina Italy captured Tripoli in North Africa from Turkey in 1911.

Macedonia still chafed under the tutelage to Turkey. Bulgaria. Rumania, Serbia and Greece wanted to devour at least a part of Macedonia. The Balkan states for the time being sank their minor differences, formed a League in 1912 and declared war against Turkey. In the war that ensued, called the First Balkan War, Turkey was defeated. By the Treaty of London (1913), Turkey surrendered almost all her European possessions to them. A new state called Albania came into existence. The victors soon quarreled on the distribution of the spoils of war. This drifted to the Second Balkan War. Bulgaria attacked Serbia. But she was beaten by the combined forces of Serbia, Greece and Rumania. The war came to an end by the Treaty of Bucharest in 1913. Serbia obtained Northern and Central Macedonia. Southern Macedonia along with the port of the Salonika was taken by Greece. Bulgaria was given eastern Macedonia and a part of Thrace. With the exception of a small strip of land around Constantinople, all the other territories in the Balkan Peninsula hook off the Turkish yoke before 1914.

UNIT - V
FIRST WORLD WAR

A) CAUSES/ காரணங்கள்

European Alliances and Counter-Alliances

In 1900 five of the European Great Powers were divided into two armed camps. One camp consisted of the Central Powers-Germany, Austria-Hungary and Italy. Under the guidance of Bismarck, they had formed the Triple Alliance in 1882. The understanding was that Germany and Austria would help each other. The other camp consisted of France and Russia. Their alliance was formed in 1894 with the promise of mutual help if Germany attacked either of them. An isolated Britain wanted to break her isolation and approached Germany twice but in vain. As Japan was increasingly hostile towards Russia, as France was the ally of Russia, it preferred to ally with Britain (1902). The Anglo-Japanese Alliance prompted France to seek an alliance with Britain to resolve colonial disputes over Morocco and Egypt. This resulted in the Entente Cordiale (1904). In return for letting the French have a free hand in Morocco; France agreed to recognize the British occupation of Egypt. Britain subsequently reached an agreement with Russia over Persia, Afghanistan and Tibet. Thus, was formed the Triple Entente of Britain, France and Russia.

ஐரோப்பியநாடுகளின் அணிசேர்க்கைகளும் எதிர் அணி சேர்க்கைகளும்

1900இல் ஐரோப்பிய வல்லரசுகளில் ஐந்து அரசுகள், இரண்டு ஆயுதமேந்திய முகாம்களாகப் பிரிந்தன. ஒரு முகாம் மைய நாடுகளான ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய ஹங்கேரி, இத்தாலி ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தது. பிஸ்மார்க்கின் வழிகாட்டுதலில் அவை 1882இல் மூவர் உடன்படிக்கையை மேற்கொண்டன. இதன்படி ஜெர்மனியும் ஆஸ்திரியாவும் பரஸ்பரம் உதவிகள் செய்துகொள்ளும். மற்றொரு முகாமில் பிரான்சும் ரஷ்யாவும் அங்கம் வகித்தன. 1894இல் மேற்கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி இவ்விரு நாடுகளில் ஏதாவதொன்று ஜெர்மனியால் தாக்கப்படும் பட்சத்தில் பரஸ்பரம் துணைநிற்கும் என உறுதி செய்யப்பட்டது. இப்படியாக இங்கிலாந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டது. தன்னுடைய தனித்திருத்தலிருந்து வெளிவரும் பொருட்டு இங்கிலாந்து இருமுறை ஜெர்மனியை அணுகித் தோல்விகண்டது. ரஷ்யாவின் மீதான ஜப்பானின் பகைமை அதிகமானபோது பிரான்ஸ் ரஷ்யாவின் நட்புநாடாக இருந்ததால் ஜப்பான் இங்கிலாந்துடன் இணைய விரும்பியது (1902). ஆங்கிலோ –ஜப்பான் உடன்படிக்கை பிரான்சை இங்கிலாந்தோடு உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளத் தூண்டியது. அதன்மூலம் மொராக்கோ, எகிப்து ஆகிய காலனிகள் தொடர்பான பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள விரும்பியது. இதன் விளைவாக 1904இல் இருநாடுகளிடையே நட்புறவு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மொராக்கோவில் பிரான்சு சுதந்திரமாகச் செயல்பட அனுமதிக்கப்படும் பட்சத்தில் எகிப்தை இங்கிலாந்து கைப்பற்றியதை அங்கீகரிக்க பிரான்ஸ் உடன்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து பாரசீகம், ஆப்கானிஸ்தான், திபெத் தொடர்பாக ரஷ்யாவுடன் இங்கிலாந்து ஒப்பந்தம் மேற்கொண்டது. இவ்வாறு இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ரஷ்யா ஆகிய மூவரைக் கொண்ட மூவர்கூட்டு உருவாக்கப்பட்டது.

Violent Forms of Nationalism/ வன்முறைசார்ந்த தேசியம்

With the growth of nationalism, the attitude of "my country right or wrong I support it" developed. The love for one country demanded hatred for another country. England's jingoism, France's chauvinism and Germany's Kultarr were militant forms of nationalism, contributing decisively to the outbreak of War.

தேசப்பற்றின் வளர்ச்சியோடு "எனது நாடு சரியோ தவறோ நான் அதை ஆதரிப்பேன்" என்ற மனப்பாங்கும் வளர்ந்தது. ஒருநாட்டின் மீதான பற்று மற்றொரு நாட்டை வெறுக்கும் தேவையை ஏற்படுத்தியது. இங்கிலாந்தின் ஆரவாரமான நாட்டுப்பற்று (jingoism), பிரான்சின் வெறிகொண்ட நாட்டுப்பற்று (kultur) ஆகிய அனைத்தும் தீவிர தேசியமாக போர் வெடிப்பதற்கு தீர்மானமான பங்காற்றியது. ஏனைய நாடுகளைப் பற்றிய செய்திகளைத் திரித்துக் கூறுவதன் மூலம் பத்திரிகைகள் தேசிய வெறியைத் தட்டி எழுப்பின.

Aggressive Attitude of German Emperor/ ஜெர்மன் பேரரசின் ஆக்கிரமிப்பு மனப்பாங்கு

Emperor Kaiser Wilhelm II of Germany was ruthlessly assertive and aggressive. The Kaiser proclaimed that Germany would be the leader of the world. The German navy was expanded. The sea being considered a preserve of England ever since Napoleon's defeat at Trafalgar (1805), Germany's aggressive diplomacy and rapid building of naval bases convinced

Britain that a German navy could be directed only against her. Therefore, Britain embarked on a naval race, which heightened the tension between the two powers.

ஜெர்மன் பேரரசரான இரண்டாம் கெய்சர்வில்லியம் இரக்கமற்ற தன் முனைப்புக் கொண்டவராகவும் ஆக்கிரமிப்பு மனப்பான்மை கொண்டவராகவுமிருந்தார். ஜெர்மனியே உலகத்தின் தலைவன் எனப்பிரகடனம் செய்தார். ஜெர்மனியின் கப்பற்படை விரிவு படுத்தப்பட்டது. 1805இல் டிரபால்கர்போரில் நெப்போலியனின் தோல்வியைத் தொடர்ந்து கடல் இங்கிலாந்தின் தனியுரிமை எனக் கருதப்பட்டு வந்தது. இந்நிலையில் ஜெர்மனியின் ஆக்கிரமிப்பு இயல்பு கொண்ட அரசியல் விவேகத்தையும், விரைவாகக் கட்டப்படும் அதன் கப்பற்படை தளங்களையும் கண்ணுற்ற இங்கிலாந்து, ஜெர்மன் கப்பற்படை தனக்கு எதிரானதே என முடிவு செய்தது. ஆகவே இங்கிலாந்தும் கப்பற்படை விரிவாக்கப் போட்டியில் இறங்கவே இருநாடுகளுக்குமிடையிலான பதற்றம் மேலும் அதிகரித்தது.

Hostility of France towards Germany/பிரான்ஸ் ஜெர்மனியோடு கொண்ட பகை

France and Germany were old rivals. Bitter memories of the defeat of 1871 and loss of Alsace and Lorraine to Germany rankled in the minds of the French. German interference in Morocco added to the bitterness. The British agreement with France over Morocco was not consented by Germany. So, Kaiser William II intentionally recognized the independence of the Sultan and demanded an international conference to decide on the future of Morocco.

பிரான்சும் ஜெர்மனியும் பழைய பகைவர்களாவர். 1871இல் ஜெர்மனியால் தோற்கடிக்கப்பட்டு அல்சேஸ், லொரைன் பகுதிகளை பிரான்ஸ் ஜெர்மனியிடம் இழக்க நேரிட்டது குறித்த கசப்பான நினைவுகளை பிரெஞ்சு மக்கள் ஜெர்மனியின் மீது கொண்டிருந்தனர். மொராக்கோ விவகாரத்தில் ஜெர்மனியின் தலையீடு இக்கசப்புணர்வை மேலும் அதிகரித்தது. மொராக்கோவில் பிரான்சின் நலன்கள் சார்ந்து, இங்கிலாந்து பிரான்சோடு மேற்கொண்ட ஒப்பந்தத்தை ஜெர்மனி எதிர்த்தது. எனவே ஜெர்மன் பேரரசர் இரண்டாம் கெய்சர் வில்லியம் மொராக்கோ சுல்தானின் சுதந்திரத்தை அங்கீகரித்ததோடு மொராக்கோவின் எதிர்காலம் குறித்து முடிவு செய்யப் பன்னாட்டு மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டும்படி கோரினார்.

Imperial Power Politics in the Balkans

The Young Turk Revolution of 1908, an attempt at creating a strong and modern government in Turkey, provided both Austria and Russia with the opportunity to resume their activities in the Balkans. Austria and Russia met and agreed that Austria should annexed Bosnia and Herzegovina, while Russia should have freedom to move her warships, through the Dardanelles and the Bosporus, to the Mediterranean. Soon after this, Austria announced the annexation of Bosnia and Herzegovina. Austria's action aroused intense opposition from Serbia. Germany gave Austria firm support. Germany went to the extent of promising that if Austria invaded Serbia and in consequence Russia helped Serbia, Germany would come to Austria's assistance. The enmity between Austria and Serbia led to the outbreak of war in 1914.

பால்கன்பகுதியில் ஏகாதிபத்திய அரசியல் அதிகாரத்திற்கான வாய்ப்பு

1908இல் துருக்கியில் ஒரு வலுவான, நவீன அரசை உருவாக்கும் முயற்சியாக இளம் துருக்கியர் புரட்சி நடைபெற்றது. இது ஆஸ்திரியாவுக்கும் ரஷ்யாவிற்கும் பால்கன் பகுதிகளில் தங்கள் நடவடிக்கைகளை மீண்டும் தொடங்கும் வாய்ப்பினை வழங்கியது. இதுதொடர்பாக ஆஸ்திரியாவும் ரஷ்யாவும் சந்தித்துப் பேசின. அதன்படி பாஸ்னியா, ஹெர்சகோவினா ஆகிய இரண்டையும் ஆஸ்திரியா இணைத்துக் கொள்வதென்றும், ரஷ்யா தனது போர்க்கப்பல்களைச் சுதந்திரமாக டார்டனெல்ஸ், போஸ்பொரஸ் துறைமுகங்கள் வழியாக மத்திய தரைக்கடல் பகுதிக்குள் கொண்டு செல்லலாமென்றும் ஒப்பந்தமாயிற்று. இதனைத் தொடர்ந்து பாஸ்னியாவையும் ஹெர்சகோவினாவையும் தான் இணைத்துக் கொண்டதாக ஆஸ்திரியா அறிவித்தது. ஆஸ்திரியாவின் இவ்வறிவிப்பு செர்பியாவில் தீவிரமான எதிர்ப்பைத் தூண்டியது. இதன் தொடர்பில் ஜெர்மனி ஆஸ்திரியாவிற்கு உறுதியான ஆதரவை நல்கியது. மேலும் ஆஸ்திரியா செர்பியாவின் மீது படையெடுக்கும் போது அதன் விளைவாக செர்பியாவிற்கு ரஷ்யா உதவுமானால் ஆஸ்திரியாவிற்கு ஆதரவாக நான் களமிறங்குவேன் என அறிவிக்கும் அளவிற்கு ஜெர்மனி சென்றது. ஆஸ்திரியாவிற்கும் செர்பியாவிற்குமான இப்பகை 1914இல் போர் வெடிக்கக் காரணமாயிற்று.

The Balkan Wars/ பால்கன் போர்கள்

Turkey was a powerful country in the south west of Europe in the first half of eighteenth century. The Ottoman Empire extended over the Balkans and across Hungary to Poland. The Empire contained many non-Turkish people in the Balkans. Both the Turks and their subjects of

different nationalities in the Balkans indulged in the most frightful massacres and atrocities. The Armenian genocide is a frightful example.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் தென்மேற்கு ஐரோப்பாவில் துருக்கி வலிமை வாய்ந்த நாடாகத் திகழ்ந்தது. அதன் பேரரசு பால்கனிலும், ஹங்கேரியின் குறுக்காகப் போலந்து வரையிலும் பரவியிருந்தது. துருக்கியப் பேரரசு பால்கன் பகுதிகளில் பல துருக்கியர் அல்லாத மக்களையும்கொண்டிருந்தது. பால்கன் பகுதியைச் சேர்ந்த துருக்கியரும் துருக்கியர் அல்லாத பல்வேறு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களும் பயங்கரமான படுகொலைகளிலும் அட்டூழியங்களிலும் ஈடுபட்டனர். ஆர்மீனியெ இனப்படுகொலைகள் இதற்கு ஒரு பயங்கரமான எடுத்துக்காட்டு ஆகும்.

Taking advantage of the political and economic instability of the Turkish Empire from the second half of the eighteenth century, Greeks followed by others began to secede, one after another, from Turkish control. Macedonia had a mixed population. There were rivalries among Greece, Serbia, Bulgaria and later Montenegro for the control of it. In March1912 they formed the Balkan League. The League attacked and defeated Turkish forces in the first Balkan War (1912-13). According to the Treaty of London signed in May 1913the new state of Albania was created and the other Balkan states divided up Macedonia between them. Turkey was reduced to the area around Constantinople.The division of Macedonia, however, did not satisfy Bulgaria. Bulgaria attacked Serbia and Greece. But Bulgaria was easily defeated. The Second Balkan War ended with the signing of the Treaty of Bucharest in August 1913.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் துருக்கியப் பேரரசின் உறுதியற்ற அரசியல் பொருளாதாரச் சூழலைச் சாதகமாகக் கொண்டு கிரீசும் அதனைத் தொடர்ந்து ஏனைய நாடுகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தங்களைத் துருக்கியின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டன. மாசிடோனியா பல்வேறு இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களைக் கொண்டிருந்தது. எனவே மாசிடோனியாவைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதில் கிரீஸ், செர்பியா, பல்கேரியா பின்னர் மாண்ட்நீக்ரோ ஆகிய நாடுகளிடையே போட்டிகள் நிலவின. 1912ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் அவை பால்கன்கழகம் எனும் அமைப்பை உருவாக்கின. இக்கழகம் முதல் பால்கன்போரில் (1912-1913) துருக்கியப்படைகளைத் தாக்கித் தோற்கடித்தன. தொடர்ந்து, கைப்பற்றிய பகுதிகளைப் பிரித்துக் கொள்வதில் பிரச்சனை எழுந்தது. 1913 மேதிங்களில் கையெழுத்தான லண்டன் உடன்படிக்கையின்படி அல்பேனியா எனும் புதியநாடு உருவாக்கப்பட்டது. மாசிடோனியாவை ஏனைய பால்கன்நாடுகள் தங்களுக்குள் பகிர்ந்து கொண்டன. துருக்கி, கான்ஸ்டாண்டி நோபிளைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளை மட்டும் கொண்ட அரசாகச் சுருக்கப்பட்டது. இருந்த போதிலும் மாசிடோனியாவைப் பிரித்தளித்ததில் செர்பியாவையும் கிரீஸையும் பல்கேரியா தாக்கியது. ஆனால் பல்கேரியா எளிதாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டது. 1913 ஆகஸ்டு திங்களில் கையெழுத்திடப்பட்ட புகாரெஸ்ட் உடன்படிக்கையோடு இரண்டாம் பால்கன் போர் முடிவடைந்தது.

Immediate Cause/ உடனடிக்காரணம்

The climax to these events in the Balkans occurred in Sarajevo in Bosnia. On 28 June 1914 the Archduke Franz Ferdinand, nephew and heir to Franz Joseph, Emperor of Austria-Hungary, was assassinated by Principe, a Bosnian Serb. Austria saw in this an opportunity to eliminate Serbia as an independent state. Germany thought that it should strike first. It declared war with Russia on 1 August. Germany had no quarrel with France, but because of the Franco- Russian Alliance, the German army which was planning a war against both France and Russia wanted to use the occasion to its advantage. The German violation of Belgian neutrality forced Britain to enter War.

பால்கனில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வுகளில் உச்சகட்டம் பாஸ்னியாவிலுள்ள செராஜிவோ என்னுமிடத்தில் அரங்கேறியது. 1914 ஜூன் 28ஆம் நாள் பேரரசரின் மகனும் ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரிப் பேரரசரான பிரான்ஸ் ஜோசப்பின் மைத்துனரும் வாரிசுமான பிரான்ஸ் பெர்டினாண்டு, பிரின்ஸப் என்ற பாஸ்னிய செர்பியனால் கொலை செய்யப்பட்டார். ஆஸ்திரியா இதனை செர்பியாவைக் கைப்பற்றுவதற்கான வாய்ப்பாக எண்ணியது. செர்பியாவிற்கு ஆதரவாகத் தலையிட ரஷ்யா படைகளைத் திரட்டுகிறது என்னும் வதந்தியால் ஜெர்மனி முதல் தாக்குதலைத்தானே தொடுப்பது என முடிவு செய்தது. ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் நாள் ஜெர்மனி ரஷ்யாவிற்கு எதிராகப் போர் அறிவிப்பு செய்தது. ஜெர்மனிக்கும் பிரான்சுக்குமிடையே சச்சரவுகள் ஏதும் இல்லாவிட்டாலும், பிரான்சுக்கும் இருந்ததால் ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், ரஷ்யா ஆகிய இருநாடுகளுக்கும் எதிராகப் போர் செய்யத் திட்டமிட்டது. மேலும் இச்சூழலைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் ஜெர்மனி விரும்பியது. பெல்ஜியத்தின் நடுநிலைமையை மதியாது அதனை ஜெர்மனி தாக்கவே இப்போரில் இங்கிலாந்து பங்கேற்பது கட்டாயமாயிற்று.

B) Course of the War/ போரின்போக்கு

Two Warring Camps/ இரண்டுபோரிடும்முகாம்கள்

Central Powers/ மையநாடுகள்

The warring nations were divided into two. The Central powers consisted of Germany, Austria–Hungary, Turkey and Bulgaria. Italy which was earlier with Germany and Austria had left, as her attempt to recover Trentino in north east Italy, where Italians lived in majority but remained as part and parcel of Austria- Hungary, was not supported by Germany. Italy remained a neutral country when the War broke out. But it decided to enter the War hoping to gain the territory in the north - east. Britain, France and Italy signed the secret Treaty of London in April 1915, by which Italy agreed to enter the War against the Central Powers in return for this territory after the War.

போரிடும் நாடுகள் இரண்டு அணிகளாகப் பிரிந்திருந்தன. மையநாடுகள் அணியில் ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி, துருக்கி, பல்கேரியா ஆகிய நாடுகள் அங்கம் வகித்தன. தொடக்கத்தில் ஜெர்மனியோடும் ஆஸ்திரியாவோடும் அணிவகுத்திருந்த இத்தாலி பின்னர் விலகியது. டிரன்டினோநகர் வடகிழக்கு இத்தாலியில் அமைந்திருந்தது. ஆனால் ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி அரசின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த, இத்தாலிய மக்கள் அதிகம் வாழும் டிரன்டினோ எனும் நகரை மீட்க இத்தாலி மேற்கொண்ட முயற்சியை ஜெர்மனி ஆதரிக்கவில்லை என்பதே இத்தாலியின் விலகலுக்குக் காரணமாகும். அதனால் போர்வெடித்த போது இத்தாலி நடுநிலைமை வகித்தது. ஆனால் வடகிழக்கிலுள்ள பகுதியைப் பெறவேண்டும் எனும் நோக்கத்தில் போரில் கலந்துகொள்ள முடிவு செய்தது. 1915 ஏப்ரலில் பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, இத்தாலி ஆகியவற்றிக்கிடையே லண்டனில் ரகசிய ஒப்பந்தமொன்று கையெழுத்தாயிற்று. அதன்படி போருக்குப் பின்னர் தான் விரும்பிய பகுதி தனக்கு வழங்கப்படும் என்பதன் அடிப்படையில் இத்தாலி மையநாடுகளுக்கு எதிராகப் போரில் பங்கேற்கச் இசைந்தது.

Allies/ நேசநாடுகள்

Nine states that opposed the Central powers were: Russia, France, Britain, Italy, the United States, Belgium, Serbia, Romania and Greece. Romania and Greece declared war on the Central Powers in 1916 and 1917 respectively but played little part in the war. Most Americans wanted their country to remain neutral and so in the first three years the United States gave only moral support and valuable material aid to Britain and France.

மைய நாடுகளை எதிர்த்த நேசநாடுகள் ரஷ்யா, பிரான்ஸ், பிரிட்டன், இத்தாலி, அமெரிக்கா, பெல்ஜியம் ருமேனியா, செர்பியா, கிரீஸ் ஆகிய ஒன்பது நாடுகளாகும். ருமேனியாவும் கிரீஸூம் முறையே 1916, 1917 ஆகிய ஆண்டுகளில் மையநாடுகளுக்கு எதிராகப் போர் அறிவிப்புச் செய்தன. ஆனால் அவை இப்போரில் சிறிதளவே பங்கேற்றன. பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் தங்கள் நாடு நடுநிலை வகிக்க வேண்டுமென விரும்பியதால் அமெரிக்கா முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நேசநாடுகளுக்குத் தார்மீக ஆதரவை நல்கியதோடு இங்கிலாந்திற்கும் பிரான்சுக்கும் பெருமளவில் பொருளுதவி வழங்கியது

Tsar's Abortive Attempts for Peace/ ஜாரின் தோல்வியுற்ற அமைதி முயற்சிகள்

Tsar Nicholas II of Russia suggested to the Powers that they meet together to bring about an era of universal peace. In response, two Peace Conferences were held at The Hague in Holland in 1899 and 1907 but in vain. Russia fought on the side of the Allies.

ரஷ்யப் பேரரசர் இரண்டாம் நிக்கோலஸ் நாடுகளனைத்தும் கூடிப்பேசி உலக அமைதிக்கான சகாப்தத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென ஆலோசனை வழங்கினார். அவருடைய அழைப்பிற்கிணங்க 1899, 1907 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஹாலந்து நாட்டின் திஹேக்நகரில் இரண்டு அமைதி மாநாடுகள் கூட்டப்பட்டன. ஆனால் எந்த விளைவும் ஏற்படவில்லை. ரஷ்யா நேசநாடுகள் அணியில் சேர்ந்து போரிட்டது.

War in Western or French Front/ மேற்கு அல்லது பிரெஞ்சு முனைப்போர்

Germany steamrolled and smashed the resistance of the people of Belgium. On the side of the Allies, the burden of the fighting fell on the French army. Within a month Paris seemed almost doomed.

பெல்ஜியம் மக்களின் எதிர்ப்பை ஜெர்மனி தகர்த்தெறிந்தது. நேசநாடுகளின் அணியில் போர் செய்ய வேண்டிய சுமை பிரெஞ்சுப் படைகளின் தோள்களின் மேல் விழுந்தது. ஒரு மாதத்திற்குள் ஏறத்தாழ பாரீஸ் நகர் வீழ்ந்து விடும் நிலை ஏற்பட்டது.

Battles of Dannenberg and Marne/ டானென்பர்க், மார்ன் போர்கள்

Meanwhile Russian forces invaded East Prussia. Germany defeated them decisively. In the battle of Dannenberg Russia suffered heavy losses. Yet this caused distraction and helped to relieve the pressure on the western front The French army made all out efforts to drive away the invading Germans. At the Battle of the Marne (early September 1914), the French succeeded in pushing back the Germans. Paris was thus saved. The battle of Marne is a memorable for trench warfare.

இதே சமயத்தில் ரஷ்யப்படைகள் கிழக்குப் பிரஷ்யாவின் மீது படையெடுத்தன. டானென்பர்க் போரில் ரஷ்யா பேரிழப்புகளைச் சந்தித்தது. இருந்த போதிலும் இப்போர் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தி மேற்குப்போர் முனையில் பிரெஞ்சுப்படைகள் மீதான அழுத்தத்தைக் குறைத்ததால் அவர்களால் படையெடுத்து வரும் ஜெர்மானியரைத் துரத்த அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள முடிந்தது. மார்ன் போரில் (1914 செப்டம்பர் தொடக்கத்தில்) பிரெஞ்சுப்படைகள் ஜெர்மானியரை வெற்றி பெற்றன. இப்படியாகப் பாரிஸ் காப்பாற்றப்பட்டது. மார்ன் போரானது பதுங்குக் குழிப் போரின் தொடக்கமாகும்.

Trench warfare/ பதுங்குக் குழிப்போர்

Trenches or ditches dug by troops enabled soldiers to safely stand and protect themselves from enemy fire. The typical trench system in World War consisted of two to four trench lines running parallel to each other. Each trench was dug in a type of zigzag so that no enemy, standing at one end, could fire for more than a few yards down its length. The main lines of trenches were connected to each other and to the rear by a series of linking trenches through which food, ammunition, fresh troops, mail, and orders were delivered. The sheer quantity of bullets and shells flying through the air in the battle conditions of First World War compelled soldiers to burrow into the soil to obtain shelter and survive.

போர்வீரர்களால் தோண்டப்படும் பதுங்குக்குழிகள் எதிரிகளின் சுடுதலில் இருந்து தங்களைக் காத்துக் கொண்டு பாதுகாப்பாக நிற்க உதவின. முதல் உலகப்போரின் போது இப்பதுங்குக் குழியானது ஒன்றுக்கொன்று இணையாகச் செல்லும் இரண்டு முதல் நான்கு குழிகளைக் கொண்டிருக்கும். ஒவ்வொரு பதுங்குக் குழியும் குறுக்கு மறுக்காக வெட்டப்பட்டிருந்ததால், ஒரு முனையிலுள்ள எதிரியால் சில அடிதூரத்துக்கு மேல் சுட இயலாது. பிரதானப் பதுங்குக் குழிகள் ஒன்றோடொன்றும் பின்புறமுள்ள குழிகளோடும் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றின் வழியாக உணவு, ஆயுதங்கள், கடிதங்கள், ஆணைகள் ஆகியவை வந்து சேரும். புதிய வீரர்களும் வந்து சேர்வர். காற்றின் ஊடாகப்பறந்து செல்லும் பெரும் எண்ணிக்கையிலான குண்டுகள், ரவைகள ஆகியன வீரர்களை மண்ணுக்குள் பதுங்கிப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் உயிர்தப்பவும் கட்டாயப்படுத்தின.

Battle of Verdun/ வெர்டன்போர்

Between February and July 1916, the Germans attacked Verdun, the famous fortress in the French line. In the five-month Battle of Verdun two million men took part and half of them were killed. The British offensive against Germans occurred near the River Somme. In this four-month Battle of Somme Britain lost 20,000 men on the first day. The battle of Verdun, however, decided the fortunes of the War in favour of the Allies.

1916ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரிக்கும் ஜூலைக்குமிடையே ஜெர்மானியர் பிரான்சின் முக்கியக் கோட்டையான வெர்டனைத் தாக்கினர். ஐந்து மாத காலம் நடைபெற்ற வெர்டன் போரில் இரண்டு மில்லியன் வீரர்கள் பங்கெடுத்தனர். அவர்களில் சரிபாதி வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஜெர்மானியருக்கு எதிரான இங்கிலாந்தின் தாக்குதல் சோம்மிநதிக்கரை அருகே நடைபெற்றது. நான்கு மாதகாலம் நடைபெற்ற போரின் முதல் நாளில் இங்கிலாந்து 20,000 வீரர்களை இழந்தது. இருந்தபோதிலும் வெர்டன்போர் முதல் உலகப்போரில் நேசநாடுகளே வெற்றி பெறும் என்பதைத் தீர்மானித்தது.

War in Eastern or Russian front/ கிழக்குமுனை அல்ல துரஷ்யமுனைப்போர்

In the eastern front, Russian troops repeatedly defeated the Austrians. But the Russians were in turn defeated by the Germans. Russia had the worst trained and equipped army and therefore Russian losses were the greatest. In 1917, the Tsarist regime in Russia was overthrown in a revolution. Russia wanted peace and consequently it signed the Treaty of Brest-Litovsk (3 March 1918) with Germany. After this, the position of Germany became strong. It appeared as if the Allies were going to lose. However, USA came to their rescue and played the final decisive role in crushing Germany.

கிழக்குமுனையில் ரஷ்யப்படைகள் ஆஸ்திரியப்படைகளை மீண்டும் மீண்டும் தோற்கடித்தன. அதேசமயம் ரஷ்யப் படைகள் ஜெர்மன் படைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டன. ரஷ்ய ராணுவம் மோசமாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருந்ததாலும் போதுமான போர்த்தளவாட முன்னேற்பாடுகள் இல்லாமலிருந்ததாலும் பெருமளவு இழப்பைச் சந்தித்தது. 1917இல் சார்மன்னருடைய ஆட்சி மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சியின் மூலமாகத் தூக்கி வீசப்பட்டது. ரஷ்யாவிற்கு அமைதி தேவைப்பட்டதால் ஜெர்மனியோடு 1918 மார்ச் 3ஆம்நாள் பிரேஸ்ட்- லிட்டோவ்ஸ்க் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டுப் போரிலிருந்து விலகியது. இதன்பின்னர் ஜெர்மனியின் நிலை மேலும் வலுவடைந்தது. நேசநாடுகள் போரில் தோற்றுப் போகும் எனத் தெரிந்தது. இருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கு உதவிடக் களமிறங்கிய அமெரிக்கா ஜெர்மனியை ஒடுக்குவதில் இறுதியான தீர்மானமான பாத்திரத்தை வகித்தது.

Minor Theatres of War/ சிறியபோர்அரங்குகள்

In the Middle East/ மத்தியகிழக்கு

Turkey also fought on the side of the central powers. Though Turkey met with initial success and the Allies suffered reverses, particularly in Mesopotamia and Gallipoli, ultimately Turkey was defeated. The Turks tried to attack Suez Canal, but were repulsed. Britain attacked Turkey in Iraq, and later in Palestine and Syria. In Arabia, taking advantage of the growing Arab nationalism a revolt was engineered by a British Agent. Britain attacked Turkey directly and tried to capture Constantinople. But the Turks put up a brave fight.

மையநாடுகளுடன் சேர்ந்து துருக்கி போரிட்டது. தொடக்கத்தில் வெற்றிகளைப் பெற்றாலும், நேசநாடுகள் பின்னடைவுகளைச் (குறிப்பாக மெசபடோமியா, காலிபோலி ஆகிய இடங்களில்) சந்தித்தாலும் இறுதியில் துருக்கி தோற்கடிக்கப்பட்டது. துருக்கியர் சூயஸ்கால்வாயைத் தாக்க முயன்றனர். ஆனால் அது முறியடிக்கப்பட்டு துரத்தப்பட்டனர். இங்கிலாந்து முதலில் ஈராக்கிலும் பின்னர் பாலஸ்தீனத்திலும் சிரியாவிலும் துருக்கியப்படைகளுடன் போரிட்டது. அராபியாவில் வளர்ந்துவரும் அராபிய தேசிய உணர்வினைச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு ஒரு ஆங்கில உளவாளி ஒரு புரட்சியைத் திட்டமிட்டு நடத்தினார். பிரிட்டன் துருக்கியை நேரடியாகத் தாக்கியதோடு கான்ஸ்டாண்டிநோபிளையும் கைப்பற்ற முயன்றது. ஆனால் துருக்கியர் மனஉறுதியுடன் எதிர்த்துப் போரிட்டனர்.

In the Far East/ தூரக்கிழக்கு

China also joined the allies. Japan was able to capture the province of Kiauchau given by the Germans to China in the province of Shantung. There was no war in the Far East. Japan made use of the occasion to threaten China into ceding valuable concessions and privileges.

சீனா நேசநாடுகள் அணியில் சேர்ந்திருந்தது. ஷான்டுங் மாகாணத்தில் சீனாவிற்கு ஜெர்மனி வழங்கிய கியாச்சவ் பகுதியை ஜப்பான் கைப்பற்றிக் கொண்டது. தூரக்கிழக்குப் பகுதியில் வேறு போர்களில்லை. இச்சூழலைத் தனக்குப் பயனுள்ளதாக மாற்றிய ஜப்பான் சீனாவைக் கட்டாயப்படுத்தியும் அச்சுறுத்தியும் அதிகப்

பயனளிக்கக் கூடிய சலுகைகளையும் உரிமைகளையும் பெற்றுக் கொண்டது.

In the Balkans/ பால்கன்பகுதி

The Austro-German army in coordination with Bulgaria crushed Serbia. Serbia came under German rule. Rumania watched the course of the War and in August 1916 joined the Allies. Rumania also passed under Austro- German occupation.

ஆஸ்திரியா-ஜெர்மானியப்படைகள் பல்கேரியாவின் ஒருங்கிணைப்போடு செர்பியாவை முற்றிலுமாக நசுக்கின. செர்பியா ஜெர்மனியின் ஆட்சியின்கீழ் வந்தது. போரின் போக்கைக் கண்காணித்த ருமேனியா1916 ஆகஸ்டில் நேசநாடுகள் அணியில் இணைந்தது. ஆனால் ருமேனியாவும் ஆஸ்திரியா-ஜெர்மன் படைகளால் கைப்பற்றப்பட்டது.

Fate of Colonies of Germany in Africa/ ஆப்பிரிக்காவில் ஜெர்மன் காலனிகளின் நிலை

The German colonies in western and eastern Africa were also attacked by the Allies. As these colonies were quite far from Germany, they could not receive any immediate help, and therefore surrendered to the Allies.

கிழக்கு மற்றும் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலிருந்த ஜெர்மன் காலனிகளும் நேசநாடுகளால் தாக்கப்பட்டன. இக்காலனிகளனைத்தும் ஜெர்மனியிலிருந்து தொலைதூரத்தில் இருந்ததாலும் அவற்றால் உடனடியாக எவ்வித உதவியையும் பெறமுடியாமல் போனதாலும் நேசநாடுகளிடம் சரணடையும்நிலை ஏற்பட்டது.

Italy falls to Austrian onslaught/ ஆஸ்திரியத் தாக்குதலைத் எதிர்கொள்ள முடியாத இத்தாலி

Italy formally joined the Allies in the war in May 1916. Italians were fighting with the Austrians and continued to sustain their resistance. But when the Germans came to Austria's help, the Italians collapsed.

இத்தாலி 1916 மே திங்களில் நேசநாடுகள் அணியில் இணைந்தது. ஆஸ்திரியாவை எதிர்த்துப் போரிட்ட இத்தாலியர் தொடர்ந்து தங்கள் எதிர்ப்பை நீட்டித்தனர். ஆனால் ஆஸ்திரியாவிற்கு உதவியாக ஜெர்மானியர் களமிறங்கிய போது இத்தாலி நிலை குலைந்தது.

Central Powers' Victories/ மையநாடுகள் வெற்றிபெற்ற இடங்கள்

The Central Powers successfully occupied Belgium and a part of France in the northeast, Poland, Serbia and Romania. The epicenter of the struggle was the western front and the seas. As the Allies controlled the sea-routes, they cut off the supply of food and other material reaching the Central Powers. In Germany and Austria women and children suffered from hunger and privation. Germany attacked England by air. Bombs were thrown on London and places where there were major factories. Later aero planes were used for targeting civilian population. The Germans introduced poison gas and soon both sides resorted to its use.

மையநாடுகள் வெற்றிகரமாக பெல்ஜியத்தையும் பிரான்சின் வடகிழக்குப் பகுதியையும், போலந்து, செர்பியா, ருமேனியா ஆகியவற்றையும் கைப்பற்றின. போரின்மையமானது மேற்கு முனையிலும் கடல்களிலும் நிலைகொண்டிருந்தது. கடல்களில் நேசநாடுகளே ஒப்புயர்வற்ற இடத்தை வகித்தன. கடல்பயணப் பாதைகளை நேசநாடுகள் கட்டுப்படுத்தியதால் மையநாடுகளுக்குச் செல்லவேண்டிய உணவு, ஏனைய பொருள்கள் ஆகியவற்றை அவர்களால் தடுத்து நிறுத்த முடிந்தது. இதனால் ஜெர்மனியிலும் ஆஸ்திரியாவிலும் பெண்களும் குழந்தைகளும் பட்டினியாலும் வறுமையினாலும் துயருற்றனர். ஜெர்மனி இங்கிலாந்தின் மீது வான்வழித் தாக்குதலை மேற்கொண்டது. லண்டன் மீதும், தொழிற்சாலைகள் அமைந்திருந்த பகுதிகளின் மீதும் குண்டுகள் வீசப்பட்டன. பின்னர் பொதுமக்களை இலக்காகக் கொண்டு குண்டுகள் வீசப்பட்டன. ஜெர்மனி விஷவாயுவை அறிமுகம் செய்தது. பின்னர் இருதரப்பினருமே அவ்வாயுதத்தைப் பயன்படுத்தலாயினர்.

Naval Battles and America's Entry into the War

In 1916 a naval battle (Battle of Jutland) had taken place in the North Sea. The British won the battle. Thereafter Germany started their submarine warfare and their cruisers went roaming about, interfering with the shipping of the Allies. One of these was the famous Emden, which bombarded Madras. As a counter measure to the blockade the Germans proclaimed in January 1917 that they would sink even neutral ships in certain waters. This meant that all ships

in British waters, whether owned by countries involved in the War or not, would be targets for German submarines. Lusitania, an American ship, was torpedoed by a German submarine. There was a lot of resentment in the USA and President Wilson declared war against Germany in April 1917. America's entry with its enormous resources made Allied victory a foregone conclusion.

கடற்போர்களும் போரில் அமெரிக்கா பங்கேற்றலும்

1916இல் வடகடலில் கடற்போர் (ஜுட்லேண்டுபோர்) நடைபெற்றது. இங்கிலாந்து இப்போரில் வெற்றிபெற்றது. இதன் பின்னர் ஜெர்மானியர் தங்களின் நீர்மூழ்கிப் போரைத் தொடங்கினர். அவை நேசநாடுகளின் கப்பல்களுக்கு இடையூறு செய்தன. புகழ்பெற்ற எம்டன் கப்பல் சென்னை மீது குண்டுகளை வீசியது. தங்கள் கப்பல்களின் போக்குவரத்தை இடைமறித்துத்தடைசெய்த நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர் நடவடிக்கையாக 1917 ஜனவரி திங்களில் நடுநிலை நாடுகளின் கப்பல்களையும் மூழ்கடிக்கப் போவதாக ஜெர்மன் அறிவித்தது. இதன்பொருள் இங்கிலாந்தின் கடல்பகுதியில் பயணிக்கும் எந்தகப்பலாக இருந்தாலும் அவை போரில் கலந்துகொண்டுள்ளனவோ, இல்லையோ ஜெர்மானிய நீர் மூழ்கிக் கப்பல்களால் தாக்கப்படும் என்பதே ஆகும். லூசிடானியா என்னும் அமெரிக்கக்கப்பல் ஜெர்மனியால் தாக்கப்பட்டு மூழ்கடிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாகப் பல அமெரிக்கர்கள் உயிரிழந்தனர். அதனால் அமெரிக்காவில் பெருங்கோபமும் சீற்றமும் ஏற்பட்டது. குடியரசுத்தலைவர் உட்ரோவில்சன் ஜெர்மனிக்கு எதிராக 1917 ஏப்ரல் திங்களில் போர்ப்பிரகடனம் செய்தார். மாபெரும் பொருளாதார பலத்தோடு அமெரிக்கா போரில் இறங்கியது. அது நேசநாடுகளின் வெற்றியை முன்னரே எழுதப்பட்ட முடிவுரையாக்கிற்று.

The Armistice and Treaty of Versailles/ போர் நிறுத்தமும் வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையும்

Germany ultimately surrendered in November 1918. The armistice took effect from 11 November 1918. Germany was forced to accept harsh terms by the political situation at home with the abdication of the Kaiser.

சிறப்பான முயற்சிகளை மேற்கொண்ட போதிலும் எதிர்த்துநிற்க இயலாத நிலையில் ஜெர்மனி இறுதியில் 1918 நவம்பரில் சரணடைந்த. போர் நிறுத்தம் நவம்பர் 11 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. ஜெர்மானிய அரசர் கெய்சர் வில்லியம் பதவிவிலகியதைத் தொடர்ந்து ஜெர்மனியில் ஏற்பட்ட அரசியல் நெருக்கடியின் காரணமாக ஜெர்மனி கடுமையான நிபந்தனைகளை ஒத்துக் கொள்ளும் கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

Peace Conference in Paris/ பாரிஸ் அமைதி மாநாடு

The Peace Conference opened in Paris in January 1919, two months after the signing of the armistice. Woodrow Wilson (USA), Lloyd George (Prime Minister of England) and Clemenceau (Prime Minister of France) played a very important part in the deliberations. Faced with a threat of a renewed war, the German government was forced to agree to the terms. On 28 June, 1919 the peace treaty was signed in the Hall of Mirrors at Versailles.

பாரிஸ் அமைதி மாநாடு, போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னர் 1919 ஜனவரி திங்களில் தொடங்கியது. உட்ரோவில்சன் (அமெரிக்க அதிபர்), லாயிட்ஜார்ஜ் (இங்கிலாந்துப் பிரதமர்), கிளமென்சோ (பிரான்சின் பிரதமர்) ஆகிய மூவரும் கலந்தாய்வில் முக்கியப்பங்கு வகித்தனர். மற்றுமொரு போரைச் சந்திக்க நேரிடும் என்ற அச்சத்தில் ஜெர்மனியஅரசு உடன்படிக்கையை ஒத்துக்கொள்ளும்படி நிர்பந்திக்கப்பட்டது. 1919 ஜூன் 28ஆம்நாள் அமைதி உடன்படிக்கை வெர்சேல்ஸ் கண்ணாடி மாளிகையில் கையெழுத்திடப்பட்டது.

Provisions of the Treat

a. Germany was found guilty of starting the War and therefore was to pay reparations for the losses suffered. The Reparation Commission set up for deciding the compensation decided on 6,600 million pounds to be paid in installments. All Central Powers were directed to pay war indemnity.

b. The German army was to be limited to 100,000 men. A small navy was allowed, but there were to be no submarines and no air force.

c. The union of Austria and Germany was forbidden and Germany was to acknowledge and respect the Independence of Austria.

d. Germany was forced to give up all the rights and titles over her overseas possessions to

the allies. All German colonies became mandated territories under the League of Nations.

e. Germany was forced to revoke the Treaty of Brest-Litovsk (with Russia) and Bucharest (Bulgaria) 6. Alsace–Lorraine was returned to France.

f. The former Russian territories of Finland, Estonia, Latvia and Lithuania were to be Independent

g. Northern Schleswig was given to Denmark and some small districts to Belgium.

h. Poland was recreated with a corridor to the Baltic containing the German port of Danzig which was to be a free city under the auspices of League of Nations.

i. The Rhineland was to be occupied by the Allies. The area on the east bank of the Rhine was to be demilitarized.

உடன்படிக்கையின் சரத்துக்கள்

1. போரைத் தொடங்கிய குற்றத்தைச் செய்தது ஜெர்மனி என்பதால் போர்இழப்புகளுக்கு ஜெர்மனி இழப்பீடு வழங்க வேண்டும். இழப்பீட்டுத் தொகையை முடிவு செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டகுழு அதை 6600 மில்லியன் பவுண்டு எனவும், அப்பணம் சில தவணைகளில் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் தீர்மானித்தது. மையநாடுகள் அனைத்தும் போர் இழப்பீட்டுத் தொகையை வழங்க வலியுறுத்தப்பட்டன.
2. ஜெர்மன்படை 1, 00,000 வீரர்களை மட்டுமே கொண்டதாக அளவில் சுருக்கப்பட்டது. சிறிய கப்பற்படையொன்றை மட்டுமே வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது. நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களையும் போர்விமானங்களையும் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது.
3. ஆஸ்திரியா, ஜெர்மனி ஆகிய இரண்டின் ஒருங்கிணைப்பு தடைசெய்யப்பட்டது. ஆஸ்திரியாவின் சுதந்திரத்தை ஜெர்மனி அங்கீகரிக்கவும் மதிக்கவும் வேண்டும்.
4. ஜெர்மனி கடல் கடந்த தனது காலனிகள் மீதான உரிமைகளையும் நேசநாடுகளுக்கு விட்டுக்கொடுக்கக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. ஜெர்மனியின் அனைத்துக் காலனிகளும் பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் பாதுகாப்பு நாடுகளாக ஆக்கப்பட்டன.
5. ரஷ்யாவுடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட பிரெஸ்ட்-லிடோவஸ்க் உடன்படிக்கையையும் பல்கேரியாவுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட புகாரெஸ்ட் உடன்படிக்கையையும் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள ஜெர்மனி வற்புறுத்தப்பட்டது.
6. அல்சேஸ்-லொரைன் பகுதிகள் பிரான்சுக்குத் திருப்பித் தரப்பட்டன.
7. முன்னர் ரஷ்யாவின் பகுதிகளாக இருந்த பின்லாந்து, எஸ்தோனியா, லாட்வியா, லிதுவேனியா ஆகியன சுதந்திர நாடுகளாகச் செயல்படும்.
8. வடக்கு ஷ்லெஸ்விக் டென்மார்க்கிற்கும் சிறிய மாவட்டங்கள் பெல்ஜியத்திற்கும் வழங்கப்பட்டன.
9. போலந்து மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டது. அந்நாடு பால்டிக்கடலை அடைவதற்காக ஜெர்மனிக்குச் சொந்தமான டான்சிக் துறைமுகம் உள்ளிட்ட ஒரு பகுதியும் தரப்பட்டது. பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் டான்சிக் துறைமுகம் சுதந்திர நகரமாகச் செயல்படும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது.
10. நேசநாடுகளின் ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் ரைன்லாந்து இருக்கும். ரைன் நதியின் கிழக்குக் கரைப்பகுதி படைநீக்கம் செய்யப்பட்ட பகுதியாக்கப்படும்.

President Wilson laid down his Fourteen Points, which were to be followed by the Allies. The most important one he highlighted was the need for 'a general association of nations for the purpose of affording mutual guarantees of political independence and territorial integrity to great and small states like'. One of his interesting points was an opportunity to Russia 'for the independent determination of her own political development and national policy, and assistance also of every kind that she may need or desire.'

அவற்றில் மிக முக்கியமானதாக அவர் கோடிட்டுக் காட்டியது "மிகப்பெரும் நாடுகள் சிறியநாடுகள் எனும் பேதமில்லாமல் அனைத்து நாடுகளின் அரசியல் சுதந்திரத்திற்கும் அந்நாடுகளின் நிலப்பரப்பின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் எல்லைகளின் உறுதிப்பாட்டிற்கும் பரஸ்பரம் உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய நாடுகளைக் கொண்ட பொதுஅமைப்பை உருவாக்க வேண்டும்" என்பதாகும். அவருடைய மற்றுமொரு ஆர்வத்தை தூண்டக்கூடிய கவனிக்கப்பட வேண்டிய கருத்து ரஷ்யாவிற்கு கொடுக்கப்பட்ட "தனது தேசியக் கொள்கைகளையும் தனது அரசியல் வளர்ச்சியையும் தானே வடிவமைத்துக் கொள்ளும், தனக்குத் தேவையான அல்லது தான் விரும்புகின்ற எவ்வகைப்பட்ட உதவிகளையும் பெற்றுக் கொள்ளும் சுயநிர்ணய உரிமையாகும்".

Other Peace of Treaties

Treaty of St. German:

Austria signed a peace treaty with the Allies at St. German on 10 Sep., 1919. "The treaty of St. Germaine with Austria was almost as harsh as that of Versailles".

a. Austria lost the southern Tyrol, Trieste, Istria, the Trenton and two small islands to Italy.
b. Bosnia and Herzegovina were ceded to Yugoslavia.
c. Bohemia, Moravia, Most of Austrian Silesia and part of Austrian Province were ceded to Czechoslovakia.
d. Galicia was given to Poland.
e. The Bukovina was given to Rumania.
f. The huge Austrian empire was, thus, broken up and reduced to a small area round Vienna. "Big Austria became little Austria ". "It has almost disappeared from the Map". Austria had to promise that it would not unite in the future with Germany. It was deprived of seaports; its army was restricted 30,000 men. It was to pay such indemnity as the Reparations commission should determine.

Treaty of Neuilly:

Bulgaria signed a treaty with the Allies on 27 Nov., 1919 at Neuilly. By this treaty Bulgaria lost the entire Aegean coast to Greece, the greater part of Macedonia to Yugoslavia and Dobra to Rumania. Bulgaria promised to pay an indemnity of almost half a billion dollars and to reduce its army to 33,000 men. This treaty made Bulgaria one of the weakest of the Balkan powers.

Treaty of the Trianon

The Allies signed a treaty with Hungary at the Trianon Palace at Versailles on 4 June 1920. By the treaty Hungary lost the Slovak provinces to Czechoslovakia. Transylvania and a strip of land to the west of it were ceded to Rumania. The Banat was divided between Yugoslavia and Rumania. Croatia was yield to Yugoslavia. Hungary the lost more than two - thirds of her territory. The army of Hungary was cut to 35,000 men and the Navy reduced to a few patria boats. She was made liable for reparation through a guard clause.

Kamaraj College

Treaty of Sevres:

Turkey signed a treaty at with the Allies on 10 Aug., 1920. By this treaty the states of Palestine Mesopotamia (Iraq), the Trans –Jordan area and Syria were to be detached from the Ottoman Empire. The first three would be made „mandatories‟ of Great Britain and the fourth (Syria) would be made mandatory of France. The Treaty contracted the mightily Ottoman Empire into a petty Turkish state retaining the city of Constantinople and the interior of Asia Minor. But the Turkish nationalist under the leadership of Mustafa Kemal refused to ratify the Treaty, as it was found to be humiliating. The Treaty of Severs was therefore revised by the Treaty of Lausanne (1923). The five Neuilly, Treaty of the Trianon, Treaty of Sevres – made up the Peace of Paris.

Criticism of the Peace Settlement

a. The defeated powers were absent from negotiations. The peace settlement, a dictated one, was based on the principle, 'To the victor belongs the spoils and the allies are the victors'.
b. Self-determination was the principle, which was one of the fourteen points of Woodrow Wilson for restoring peace, applied to all the peoples except the German.
c. The reparation of 6,600 million pounds was beyond Germany's capacity to pay.
d. Germany was weakened, politically and economically. But instead of having the large Russian and Austro–Hungarian empires on her eastern frontier, she was now bordered by small week and new states.
e. Wilson betrayed the Germans and Austrians to whom he had made promises. In 1920 the United States took to a policy of isolation, when the Senate refused to ratify the Treaty of Versailles. Only a greatly weakened France, with the qualified support of Britain, was left to face Germany's potential strength.
f. Italy was much disappointed at the peace settlement. Despite suffering heavily, she was given merely small places such as Trieste, Istria and the south Tyrol.
g. The population of Europe was so mixed that it was impossible to draw up clear national Frontiers with ethnic homogeneity. Finally, the settlement created many national minorities within states. Countries gave promises to respect the rights of minorities. But often relations turned bitter.
h. Separate treaties were drawn up and signed by the Allies with Austria, Hungary, Bulgaria and Turkey. The Treaty with Turkey (Treaty of Sevres), though accepted by the Sultan, failed because of the resistance of Mustafa Kemal Pasha and his followers.

அமைதி உடன்படிக்கை பற்றிய விமர்சனம்

a. தோல்வியடைந்த நாடுகள் பேச்சுவார்த்தையில் பங்கேற்கவில்லை. அமைதி உடன்படிக்கை கட்டளையிடப்பட்டதாக இருந்தது. அது "போரின் ஆதாயங்கள் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கே; நேசநாடுகளே வெற்றியாளர்கள்" எனும் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது.

b. அமைதியை மீட்பதற்காக உட்ரோவில்சன் முன்வைத்த பதினான்கு அம்சத் திட்டம் எனும் கோட்பாடு, ஜெர்மானியர் தவிர்த்து மீதமுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது.

c. போர் இழப்பீட்டுத் தொகையான 6600 மில்லியன் பவுண்டு ஜெர்மனியின் செலுத்தும் சக்தியைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாக இருந்தது.

d. அரசியல், பொருளாதார ரீதியாக ஜெர்மனி பலவீனப் படுத்தப்பட்டது. ஆனால் ஜெர்மனி தனது கிழக்கெல்லையில் மிகப்பெரும் ரஷ்யா, ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரிப் பேரரசுகளுக்குப் பதிலாக தற்போது சிறிய, பலவீனமான புதிய நாடுகளைக் கொண்டிருந்தது.

Kamaraj College

e. ஜெர்மனியருக்கும் ஆஸ்திரியர்களுக்கும் பலவாக்குறுதிகளை வழங்கிய வில்சன் அவற்றிற்கு துரோகமிழைத்தார். 1920இல் வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையை செனட்சபை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்ததைத் தொடர்ந்து அமெரிக்கா தனித்திருக்கும் கொள்கையைப் பின்பற்றத் தொடங்கியது. மிகவும் வலுவிழந்த நிலைமையிலிருந்த பிரான்ஸ் மட்டும் இங்கிலாந்தின் நல்லுதவியுடன் ஆற்றல்மிக்க ஜெர்மனியின் வலிமையை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது.

f. அமைதி உடன்படிக்கையால் இத்தாலி பெருமளவில் அதிருப்தி கொண்டது. போரில் பெருமளவு பாதிப்படைந்த பின்னர் இத்தாலிக்கு மிகச்சிறிய இடங்களான ட்ரைஸ்டி, இஸ்தீரியா, தெற்குடைரல் ஆகியவை மட்டுமே வழங்கப்பட்டன.

g. ஐரோப்பிய மக்கள்தொகை பெருமளவிற்கு ஒருவரோடொருவர் ஒருபடித்தான இனங்களுக்கு ஏற்றவாறு தேசங்களின் எல்லைகளை வரையறை செய்ய இயலவில்லை. இறுதியில் இவ்வுடன்படிக்கை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சிறுபான்மையினரை உருவாக்கியது. சிறுபான்மைமக்களின் உரிமைகளுக்கு மதிப்பளிக்கப்படுமென நாடுகள் வாக்குறுதி வழங்கின. ஆனால் பல சமயங்களில் இன உறவுகள் கசப்பானதாக மாறின. நேசநாடுகள் ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி, பல்கேரியா, துருக்கி ஆகியநாடுகளுடன் தனித்தனியாக உடன்படிக்கைகளில் கையெழுத்திட்டன. துருக்கியோடு மேற்கொள்ளப்பட்ட செவ்ரஸ் உடன்படிக்கையைச் சுல்தான் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அது முஸ்தபாக மால்பாட்சாவும் அவரைப் பின்பற்றுவோரும் எதிர்த்ததால் தோற்றுப் போனது.

Fallout of the First World War/ முதல் உலகப்போரின் விளைவுகள்

The First World War left a deep impact on European society and polity. Through conscription, and through air raids, the War had involved and affected far more of the population than in the past. In the whole of the previous century, from the Napoleonic Wars to the Balkan Wars of 1912–1913, Europe had lost fewer than 4.5 million men. Now, at least 8 million had died in four years, while more than twice as many were wounded, and many crippled for life. Millions more had succumbed to the worldwide influenza of 1918. The outcome, in all countries, was imbalance between the sexes a shortage of men. Soldiers came to be placed above civilians. Aggressive war propaganda and national honor occupied center stage in the public sphere. Popular support grew in favour of dictatorship in state governance.

முதல் உலகப்போர், ஐரோப்பிய சமூக மற்றும் அரசியல் ஆகியவற்றின் மீது ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. கட்டாய ராணுவ சேவை மூலமாகவும், வான்வழித் தாக்குதல்கள் மூலமாகவும் கடந்த காலங்களைக் காட்டிலும் அதிகமான மக்களைப் போரில் பங்கேற்கச் செய்து அதிகமான பாதிப்புகளையும் ஏற்படுத்தியது. இதற்கு முந்தைய நூற்றாண்டு முழுவதிலுமாக, நெப்போலினியப் போர்களில் தொடங்கி பால்கன் போர்கள் (1912- 1913) முடிய, ஐரோப்பா 4.5 மில்லியனுக்குச் சற்று குறைவான எண்ணிக்கையில் உயிரிழப்பு ஏற்பட்டது. தற்போது நான்கு ஆண்டுகளில் 8 மில்லியன் மக்கள் மாண்டனர். அதைப் போன்று இரண்டுமடங்கு மக்கள் காயமடைந்தனர். பலர் வாழ்நாள் முழுவதும் செயல்பட இயலாதவர்கள் ஆயினர். இதனைத் தொடர்ந்து 1918இல் இன்ஃப்ளுயன்ஸா (influenza) நோயில் பலமில்லியன் மக்கள் மாண்டனர். இதன் விளைவாக அனைத்து நாடுகளிலும் ஆண்பெண் எண்ணிக்கையில் சமநிலை குலைந்து ஆண்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. போர்வீரர்கள் பொதுமக்களைக்காட்டிலும் உயரியநிலையில் வைக்கப்பட்டனர். போர்வெறியைத் தூண்டும் பிரச்சாரங்களும் தேசகௌரவமும் பொதுவெளியில் மைய இடத்தைப் பெற்றன. அரசு நிர்வாகத்தில் சர்வாதிகார ஆட்சிமுறைக்கான பெரும் ஆதரவு பொதுமக்களிடையே பெருகத் தொடங்கியது.

The War and its aftermath turned out to be a stirring period of history. The most striking of all was the rise and consolidation of the Soviet Union, the U.S.S.R or the Union of Socialist and Soviet Republics, as it was called. The United States of America escaping all the troubles the Western Europe had to suffer prospered exceedingly in the post-War years. America entered the War as a debtor country but it emerged as the money-lender to the world in the aftermath of the War.Another outstanding event of this period was the awakening of the colonies and their inspired attempts to gain freedom. In Asia and Africa powerful movements and in some places even rebellions against Western imperialism became order of the day.

முதல் உலகப்போரும் அதன் பின்விளைவுகளும் வரலாற்றில் அனைத்தையும் புரட்டிப்போட்ட காலமாக அமைந்தது. அவையனைத்திலும் கருத்தைக் கவர்வதாக அமைந்தது U.S.S.R அல்லது ஐக்கிய சோசலிஸ்ட் சோவியத் குடியரசுகள் என்றழைக்கப்பட்ட சோவியத் ரஷ்யாவின் எழுச்சியும் அதன் ஒருங்கிணைப்புமாகும். மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் அனுபவித்த துயரங்களிலிருந்து தப்பிய அமெரிக்கா, போருக்குப் பின்னர் வந்த காலங்களில் மிக விரைவாக வளர்ச்சி பெற்றது. கடன்பட்ட ஒரு நாடாகப் போரில் நுழைந்த அமெரிக்கா போருக்குப் பின்னர் உலகத்திற்கே கடன்கொடுக்கும் நாடாக மேலெழுந்தது. இக்கால கட்டத்தின் மற்றொரு முதன்மையான நிகழ்வு காலனி நாடுகளின் முழுமையான விழிப்புணர்வும், விடுதலை

பெறுவதற்காக அவை மேற்கொண்ட தீவிர முயற்சிகளுமாகும். ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த இவ்வனைத்து நாடுகளிலும் மேலை ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான வலுவான இயக்கங்களும் சில இடங்களில் கலகங்களும் கூட அன்றாட நிகழ்வுகள் ஆயின.

Turkey's rebirth as a nation thanks to the role played by Mustafa Kemal Pasha was remarkable. Kemal Pasha modernized Turkey and changed it out of all recognition. He put an end to the Sultanate and the Caliphate. The support of the Soviet Union was of great help to him. All the struggles for freedom in Asia and Africa illustrated how the new spirit abroad was affecting the minds of men and women in distant countries of the East simultaneously. The War gave a great fillip to the women's movement in the West and the East.

துருக்கி மீண்டும் ஒரு நாடாக மறுபிறவி எடுப்பதற்கு முஸ்தபாகமால்பாட்சா வகித்த உன்னதமான பாத்திரத்திற்கு நன்றி கூற வேண்டும். கமால்பாட்சா அந்நாட்டிற்கு விடுதலையை மட்டும் பெற்றுத்தரவில்லை. அவர் துருக்கியை நவீனமயமாக்கி அதை எதிர்மறையான அங்கீகாரத்திலிருந்தும் மாற்றியமைத்தார். சுல்தானியத்திற்கும் கிலாபத்திற்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். சோவியத்யூனியனின் ஆதரவு அவருக்குப் பேருதவியாய் அமைந்தது. ஆசிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் நடைபெற்ற இவ்விடுதலைப் போராட்டங்கள், எவ்வாறு புதிய உணர்வுகள், ஒரே நேரத்தில் தொலை தூரத்திலிருந்த கீழ்த்திசை நாடுகளின் மக்களின் சிந்தனைகளின் மேல் செல்வாக்குச் செலுத்தியது என்பதைப் படம்பிடித்துக் காட்டின. இப்போர், மேற்கிலும் கிழக்கிலும் பெண்கள் இயக்கங்களுக்குப் பெரும் உந்துதலாக அமைந்தது.

WILSONIAN PEACE

Woodrow Wilson was the President of the United States from 1913 to 1920. On 8 Jan., 1918, he announced a programmer of the world's peace. The programmer contained "Fourteen Points‟:

- **a.** Abolition of secret diplomacy and provision for "open covenants of peace".
- **b.** Absolute freedom of the seas.
- **c.** Abolition of tariff barriers between nations.
- **d.** Reduction of armaments.
- **e.** Fair adjustment of colonial disputes,
- **f.** Evacuation of Russian territory,
- **g.** Belgium to be completely liberated
- **h.** France to receive Alsace Lorraine,
- **i.** Italy to receive her proper national frontiers,
- **j.** Peoples of Austrian-Hungary to be given the opportunity of an independent existence.
- **k.** Rumania, Serbia and Montenegro to be evacuated and Serbia to be given access to the sea,
- **l.** Peoples under Turkish rule to be independent and the Dardanelles to be open to all nations,
- **m.** Recreation of an independent Poland and
- **n.** Establishment of League of Nations

Germany and her associates had agreed to the armistice on the assumption that the peace terms would be based on the fourteen points drawn up by Wilson. But at Versailles Wilson's fourteen points came into conflict with the Secret Treaties of the Peace Congress So Wilson's Fourteen Points had not fared well. Only five (g, h, j, l &n) were put into effect as sated. The others were either carried out in a manner to benefit the Allies or were disregarded.

Kamaraj College

LEAGUE OF NATIONS

Establishment of League of Nations

The out break of the First World War made the leaders of the world to establish an international organization for preventing future wars. The Treaty of Versailles also provided a Covenant for the establishment of an international organization to maintain peace and security in the world. The founder of this organization was President Woodrow Wilson of USA. It was his idea to create a world organization to maintain peace and prevent future wars. President Woodrow Wilson's Fourteen Points underline the creation of a general association of nations. It was Woodrow Wilson who worked hard during Paris negotiations to bring about the birth of the League of Nations. The League was actually established in 1920 and its headquarters were shifted from Paris to Geneva in Switzerland. Thus, the League of Nations came into being. However, League failed to prevent the Second World War.

g‹dh£L¡ fHf« ãWt¥gLjš

Kjš cyf¥ ngh® bto¤jÃwF, vÂ®fhy¤Âš Ï¤jifa ngh®fŸ eilbgwh t©z« jL¥gj‰F xU g‹dh£L mik¥ò V‰gL¤j¥gl nt©L« vd cyf¤ jiyt®fŸ fUÂd®. cyf mikÂ k‰W« ghJfh¥ig guhkç¥gj‰F xU g‹dh£L mik¥ò cUth¡f¥gLtj‰fhf xU r£l¥ÃçÎ« bt®nrš° cl‹ go¡ifæš Ïl« bg‰¿UªjJ. g‹dh£L¡ fHf« ãWt¥gLtj‰F fhuzkhf ÏUªjt® mbkç¡f mÂg® c£nuh éšr‹ Mth®. Ïj‰fhd fU¤J mtUilanjahF«. c£nuh éšrå‹ 14 nfh£ghLfS« gšntW ehLfis cŸsl¡»a r§f« mik¡f¥gl nt©L« v‹W tèÍW¤ÂaJ. ghç° efçš eilbg‰w ng¢R th®¤ijfë‹nghJ g‹dh£L¡ fHf« mik¥gj‰fhf mt® bgUKa‰Á vL¤jh®. 1920 M« M©Ljh‹ g‹dh£L¡ fHf« cUth¡f¥g£lJ. mj‹ jiyik mYtyf« b#Üth efçš mikªjJ. Ï›thW g‹dh£L¡ fHf« V‰gL¤j¥g£l nghÂY« mjdhš Ïu©lh« cyf¥ ngh® njh‹Wtij jL¡f Koaéšiy.

Aims of the League

The League aimed at preventing wars through peaceful settlement of disputes among member nations. Secondly it desired to preserve and protect the independence of member-nations by promoting international understanding and cooperation.

g‹dh£L fHf¤Â‹ neh¡f§fŸ

ehLfëilna vG« Ãu¢Áidfis mikÂahd ng¢R th®¤ij _y« Ô®¤J, ngh®fŸ V‰glhkš jL¥gnj Ïj‹ K¡»a neh¡fkhF«. g‹dh£L gu°gu x¤JiH¥ò k‰W« òçjš M»at‰¿‹ Jizbfh©L cW¥ò ehLfë‹ RjªÂu¤ij ngâ¥ ghJfh¥gJ« Ï¡fHf¤Â‹ neh¡fkhF«.

Organs of the League

The League set upon itself the task of achieving the above aims through its organs- mainly the Assembly and the Council. To begin with, all those powers who worked for the defeat of Germany and her allies became the members of the League.

fHf¤Â‹ cW¥òfŸ

Ï¤jifa neh¡f§fis Âwk;gl brašgL¤Jtj‰fhf g‹dh£L fHf¤Â‹ bghJ mit k‰W« ã®thf rig ngh‹w mik¥òfŸ cUth¡f¥g£ld. bjhl¡f¤Âš, b#®kåia K¿ao¤j ehLfS« mj‹ njhHik ehLfS« Ï¡fHf¤Âš cW¥ò ehLfshæd.

The Assembly

This supreme body consisted of the representatives of the various states which were the members of the League. Every member state was given the right of one vote in the Assembly. All decisions of the Assembly were required to be unanimous. It acted as International Legislature.

Kamaraj College

bghJ mit

g‹dh£L¡ fHf¤Â‹ c¢r mÂfhu« gil¤j bghJ mitæš mj‹ cW¥ò ehLfŸ m§f« t»¤jd. xU eh£L¡F xU th¡F v‹w mo¥gil Ã‹g‰w¥g£lJ. Mdhš, vªjbthU KoÎ« xUkdjhf vL¡f¥gl nt©L« vd éÂ¡f¥g£lJ. g‹dh£L r£lk‹w« v‹W Ïªj mitia¡ TWyh«.

The Council

It originally consisted of four permanent members and four other members elected by the Assembly. In 1926, Germany was also given a permanent seat in the council. The number of non- permanent members continued to increase and ultimately it reached the figures of eleven. Of the two, the assembly was certainly stronger.

ã®thf rig

bjhl¡f¤Âš eh‹F ãuªju cW¥Ãd®fS«, bghJ mitahš nj®ªbjL¡f¥g£l ntW eh‹F cW¥Ãd®fS« ã®thf rigæš Ïl« bg‰¿Uªjd®. 1926š b#®kåÍ« ÏÂš ãuªju cW¥Ãduh»aJ. ãuªjukšyhj cW¥Ãd®fë‹ v©â¡if M©L¡F M©L mÂfç¤J mÂfg£r« gÂbdh‹wh»aJ. Ï›éu©L cW¥òfëš bghJ mitna tèik bg‰W és§»aJ.

The Secretariat

It was located at Geneva. The Secretary General was the prominent figure. He was appointed by the Council but the approval of Assembly was essential. The staff of the Secretariat was appointed by the Secretary General in consultation with the Council. The member states had to pay towards the expenses of the Secretariat.

brayf«

ÏJ b#Üth efçš mikªÂUªjJ. Ïj‹ bghJ¢ bray® ã®thf rigahš ãaä¡f¥g£lh®. bghJ mitÍ« ÏtuJ ãakd¤ij V‰fnt©L«. bghJ bray®, ã®thf rigæ‹ Mnyhridæ‹ngçš brayf¤Â‹ Ïju gâahs®fis ãaä¤jh®. brayf¤Â‹ bryÎ¡fhd ãÂia cW¥ò ehLfŸ tH§»d.

The Permanent Court of International Justice

It consisted of 15 judges with its headquarters at The Hague. It gave judgments on questions involving the interpretation of international law, treaties and other mutual obligations. The judges of the court were elected for nine years.

g‹dh£L ÚÂk‹w«

ÂnAi¡ efiu¤ jiyikælkhf¡ bfh©LŸs g‹dh£L ÚÂk‹w¤Âš 15 ÚÂgÂfŸ ÏUªjd®. g‹dh£L r£l«, cl‹go¡iffŸ, gu°gu brašKiwfŸ F¿¤jés¡f§fisÍ« Kj»a Ô®¥òfisÍ« Ïªj ÚÂk‹w« tH§»aJ. Ïªj ÚÂk‹w¤Â‹ ÚÂgÂfŸ x‹gJ M©L¥ gjé¡fhy¤Â‰F nj®ªbjL¡f¥g£ld®.

The International Labor Organization

It was also attached to the League of Nations with its headquarters at Geneva. Its object was to improve the labor conditions in various parts of the world. Its governing body consisted of the representatives of the government, employers and workers.

g‹dh£L bjhêyhs® r§f«

b#Üthit jiyefuhf¡ bfh©l Ïªj mik¥ò g‹dh£L r§f¤Jl‹ Ïizªj x‹whF«. Ïj‹ Kj»a F¿¡nfhŸ cyf¤ bjhêyhs®fë‹ ey‹fis ghJfh¥gJ MF«. Ïj‹ ã®thf¢ rigæš Kj»a cW¥Ã®fŸ murh§f«, bjhêyÂg®fŸ, bjhêyhs®fŸ M»nah® Mt®.

Mandate system

It was set up by the League. The territories captured from the Central Powers and

Kamaraj College

Turkey was not restored to them. The administration of those countries was given to various powers under the supervision of the League of Nations.

nk‹nl£ Kiw

Ïªj Kiwia g‹dh£L¡ fHf« V‰gL¤ÂaJ. b#®kå ngh‹w x¥gªjehLfŸ k‰W« JU¡»æläUªJ if¥g‰w¥g£l gFÂfŸ ÂU«gÎ« mªjªj ehLfël« x¥gil¡f¥glési̇y. khwhf, m¥gFÂfë‹ ã®thf« g‹dh£L fHf¤Â‹ nk‰gh®itæ‹ ÑH; gšntW ehLfël« x¥gil¡f¥g£ld.

ACHIEVEMENTS OF THE LEAGUE OF NATIONS

Aaland Islands

These islands lie between Sweden and Finland. Both Finland and Aaland once belonged to Sweden. On the ownership of Aaland Islands, there came a dispute between Sweden and Finland in 1920. A special Commission of the League investigated the case and settled the dispute in favour of Finland.

g‹dh£L¡ fHf¤Â‹ rhjidfŸ

MyªJ ÔÎfŸ

Ïªj ÔÎfŸ °ÅlD¡F« Ã‹yhªJ¡F« Ïilæš cŸsd. K‹d® MyªJ ÔÎfŸ °Ålå‹ f£L¥gh£oš ÏUªjd. MyªJ ÔÎfŸ ahU¡F cçikahdJ v‹gJ F¿¤j r®¢ir °ÅlD¡F« Ã‹yhªJ¡F« Ïilna 1920š njh‹¿aJ. g‹dh£L¡ fHf¤Â‹ rh®Ãš xU Áw¥ò¡FG Ma;Î bra;J, MyªJ ÔÎfis Ã‹yhªÂl« x¥gil¤jJ.

Mosul Boundary Dispute

This was a question related to the frontier dispute between Turkey and the Great Britain's mandated territory of Iraq. Both the parties claimed Mosul Villa yet which was rich in oil. Both failed to come to an agreement on this boundary line. Ultimately the League Council gave its final judgment on the subject. In June 1926, a treaty was made between Turkey and Great Britain by which a small part of the Villa yet was given to Turkey. The revised boundary was recognized as definite. Some royalty from Mosul oil fields were given to Turkey.

bkhNš všiy¢Á¡fš

»nu£ Ãç£lå‹ ghJfh¥Ãš él¥g£oUªj <uh¡ k‰W« JU¡» eh£o‰F« Ïilna vGªj všiy¢ Á¡fš bkhNš všiy¢ Á¡fš vd¥gL»wJ. v©bza; ts« äFªj bkhNš jk¡nf cçajhdJ v‹W Ïu©L ju¥ò« T¿d. ÏUju¥ò všiy F¿¤J vªjbthU cl‹gh£L¡F« tuéšiy. vdnt, g‹dh£LfHf« jdJ ÏWÂ Koit m¿é¤jJ. <uh¡, JU¡» M»a ehLfS¡»ilæš Ãu°[š° všiy¡nfhL ãuªju všiyahf KoÎ bra;a¥g£lJ. Ã‹d® 1926 #]åš ifbaG¤Âl¥g£l cl‹go¡if¥go »nu£ Ãç£l‹ JU¡»¡F bkhNè‹ xU ÁW gFÂia é£L¡ bfhL¤jJ. ÂU¤j¥g£l všiy¡ nfhL ÏWÂah¡f¥g£lJ. bkhNš v©bza; tašfS¡F <lhf r‹khd¤ij¡ JU¡» bg‰wJ.

Euphen and Malmady

In 1920 and 1921 Germany protested to the League of Nations against the decision of giving Euphen and Malmady to Belgium. The League Council discussed the matter in September 1920 and wrote to the government that its decision regarding the transfer of Euphen and Malmady to Belgium was final.

ôbg‹ k‰W« khško

1920 k‰W« 1921 M« M©Lfëš ôbg‹, khško gFÂfŸ bgšíat¤Â‰F tH§f¥g£ld. Ïjid vÂ®¤J b#®kå g‹dh£L r§f¤Âl« Kiwæ£lJ. 1920 br¥l«gçš fHf¤Â‹ ã®thf rig ÏJ F¿¤J éthÂ¤jJ. ôbg‹, khško gFÂfis bgšíat¤Â‰F tH§»aJ ÏWÂahd KoÎ v‹W b#®kå muR¡F jftš mD¥ÃaJ.

Corfu Incident

In August 1923, an Italian general and two officers were murdered on Greek soil. The

Kamaraj College

Italians demanded apologies and reparations too for the crime. Greece refused to accept the demands of Italy. Hence Italy occupied the island of Corfu. In this dispute Britain and France mediated and brought about a compromise between Italy and Greece.

br®ò ãfH;¢Á

1923 Mf°oš xU Ï¤jhèa jsgÂÍ« Ïu©L mÂfhçfS« »nu¡f¤Âš gLbfhiy bra;a¥g£ld®. Ï¤jhèa®fŸ Ïªj F‰w¤Â‰¡hd ÏH¥Õ£ilÍ« k‹å¥igÍ« nfhçd®. Ï¤jhèæ‹ nfhç¡ifia »nu¡f« kW¤jJ. vdnt, br®ò Ôit Ï¤jhè M¡uä¤J¡ bfh©lJ. Ïªj Ãu¢Áidæš Ï§»yhªJ« Ãuh‹R«jiyæ£L Ï¤jhè »nu¡f ehLfS¡»ilna rkur¤ij V‰gL¤ÂaJ.

Between Greece and Bulgaria

There was a border dispute between Greece and Bulgaria. In 1925 a Greek army commander was murdered. The Greek army marched in to Bulgaria. The League Council requested Britain and France to investigate this affair. The Greek forces were withdrawn and Greece was asked to pay compensation to Bulgaria for violation of her territory on a scale to be fixed by a League Commission.

»ß° k‰W« gšnfçah Ïilæyhd Ãu¢Áid

»ç° gšnfçah ehLfS¡»ilna všiy¤ jfuhW ÏUªJ tªjJ. 1925š xU »nu¡f¤jsgÂ gLbfhiy br;a;a¥g£lh®. Ïjdhš, »nu¡f uhQt« gšnfçahÎ¡FŸ EiHªjJ. g‹dh£L¡ fHf ã®thf rig Ïªj Ãu¢Áidia¥ g‰¿ érhç¥gj‰fhf Ãç£lidÍ« Ãuh‹irÍ« nf£L¡bfh©lJ. »nu¡f¥gilfŸ ÂU¥ÃaiH¡f¥g£ld. gšnfçahÎ¡F ÏH¥ÕL tH§f¥g£lJ.

Dispute between Great Britain and France

In 1921, there was dispute between France and Great Britain over the nationality question in Tunis and Morocco. The matter went to the Court of International Justice. However, the dispute was decided by mutual negotiations between the foreign ministers of the two countries.

»nu£ Ãç£lD¡F« Ãuh‹R¡F« Ïilæyhd Ãu¢Áid

oôå° k‰W« bkhuh¡nfh njÁa« F¿¤J »nu£ Ãç£lD¡F« Ãuh‹R¡F« Ïilæš Ãu¢rid njh‹¿aJ. g‹dh£L ÚÂk‹w¤Â‹K‹ò Ïªj Ãu¢Áid vL¤J bršy¥g£lJ. ÏU¥ÃD« ÏU ehLfë‹ maYwÎ mik¢r®fŸ gu°gu ng¢Rth®¤ij _y« Ãu¢Áid KoÎ¡F tªjJ.

Non-political Work

The League did also a lot of non-political work. A slavery convention met at Geneva in 1925. In 1932 it was decided to set up a permanent Slavery Commission. The Financial Commission was responsible for the issue and supervision of various League Loans for Austria, Hungary, and Greece etc. The league also set up in 1923 the Health Organization with a Health Committee and a secretariat. It did well in fighting diseases such as Malaria, Smallpox, Rabies, Cancer, Tuberculosis and heart diseases etc. It helped nations to improve national health. It organized technical conferences. The League did commented Common Wealth work in the field of control of traffic in dangerous drugs, peasant reforms, and suppression of trade in obscene literature.

muÁaš rh®g‰w gâfŸ

g‹dh£L¡ fHf« gšntW muÁaš rh®g‰w gâfisÍ« M‰¿ÍŸsJ. 1925š b#Üth efçš moik Kiw F¿¤j khehL eilbg‰wJ. 1932š xU ãuªju moikKiw Miza« ãWt¥g£lJ. g‹dh£L¡ fHf¤Â‹ ãÂ Miza« M°Âçah, A§nfç, »ß° ngh‹w ehLfS¡F flDjé tH§»aJ. 1923š g‹dh£L¡ fHf« xU Rfhjhu mik¥ig V‰gL¤ÂaJ. knyçah, m«ik, eha;¡fo, bt¿neha;, ò‰Wneha;, fhrneha;, Ïjaneha; ngh‹w neha;fis xê¥gj‰fhf gšntW eltoj¡iffis vL¤jJ, gšntW ehLfë‹ njÁa Rfhjhu¤ij nk«gL¤j Ïªj Miza« cjéaJ. gšntW khehLfisÍ« ÏJ T£oaJ. nghij¥ bghUŸjL¥ò, Foahdt® K‹nd‰w« ngh‹wt‰¿š g‹dh£L¡ fHf« bgU«gâfis M‰¿ÍŸsJ.

Kamaraj College

Causes for the Failure of League of Nations/ g‹dh£L¡ fHf¤Â‹ njhšé¡fhd fhuz§fŸ

1. The League failed in its main object of maintaining peace in the world. In spite of its efforts for two decades, the whole world was involved in war again in 1939. There are many causes for its failure.

cyf mikÂia V‰gL¤J« jiyaha; flikæš g‹dh£L¡ fHf« njhšé f©lJ. ÏUgjh©LfŸ g‹dh£L¡ fHf« mikÂ¡fhd Ka‰Áfis vL¤jnghÂY«, 1939š Û©L« cyf¥ ngh® njh‹¿aJ. g‹dh£L¡ fHf¤Â‹ njhšé¡F gšntW fhuz§fis¡ Twyh«.

2. The major powers like USA and USSR were not members of the League of Nations. This was a serious defect.

mbkç¡fh, nrhéa¤uZah ngh‹w bgU« ehLfŸ ÏÂš cW¥Ãduhf Ïšiy. ÏJ K¡»a FiwghlhF«.

3. It was unfortunate that the Covenant of the League of Nations was made a part and parcel of the peace settlement. It would have been better if it had been kept separate. There were many states which considered the Treaty of Versailles as a treaty of revenge and were not prepared to ratify the same. By not ratifying the treaty, they were refused to be members the League. The absence of great powers [USA and USSR] in the international organization weakened the League. Japan, Germany and Italy had left the League.

g‹dh£L¡ fHf¤Â‹ r£l Mtz« mikÂ V‰gh£o‹ xU gFÂahfnt ÏUªjJ äfî« JuÂ®ZlkhdjhF«. mitæu©L« jå¤jåahf ÏUªÂUªjhš e‹whf ÏUªÂU¡F«. bt®nrš° cl‹go¡ifia gy ehLfŸ gêth§F« cl‹go¡if v‹W fUÂ mjid V‰f kW¤jd. cl‹go¡ifia V‰fhjjhš g‹dh£L¡ fHf¤Âš cW¥Ãduhf Koaéšiy. bgça ehLfŸ cW¥Ãduhfhjjhš fHf« gyÅdkilªjJ. #¥gh‹, b#®kå, Ï¤jhè M»a ehLfŸ fHf¤ijé£L btëna¿d. ÏjdhY« fHf« tèikæHªjJ.

4. There was also a feeling among the nations that the League of Nations was fully dominated by the victorious countries of World War I especially of France and England. The result was that the other states began to doubt about the working of the League of Nations.

Kjš cyf¥nghçš bt‰¿bg‰w ehLfŸ F¿¥ghf Ï§»yhªJ, Ãuh‹RM»ait fHf¤Âš MÂ¡f« brY¤Jtjhf cyf ehLfëilna gutyhd fU¤J ÏUªjJ. vdnt, g‹dh£L¡ fHf¤Â‹ brašghLfis mªj ehLfŸ rªnjf¤Jl‹ neh¡»d.

5. The countries like Germany were humiliated by the victorious countries. Germany was compelled to pay war reparations when it was suffering from economic difficulties. Hence there were no chances of peace.

b#®kå ngh‹w ehLfis bt‰¿bg‰w ehLfŸ mtkhd¥gL¤Âd. bghUshjhu Ó®Fiyéš Á¡»¤ jé¤j jUz¤Âš b#®kå ngh® ÏH¥Õ£il brY¤J«go f£lha¥ gL¤j¥g£lJ. vdnt, mikÂ¡fhd rªj®¥g« VJ« fhz¥gléšiy.

6. After World War I, in Europe there came situations for the rise of dictatorships in Italy, Japan and Germany. Japan in the Far East conquered Manchuria. The League was not also in a position to condemn the action of Japan. Japan was also prepared to give up the membership of the League.

Kjš cyf¥ nghU¡F¥Ã‹ò Ï¤jhè, #¥gh‹, b#®kå M»a ehLfëš r®thÂfhu M£ÁfŸ vG¢Á bg‰wd. öu»H¡F¥gFÂæš #¥gh‹ kŠNçahit¡ if¥g‰¿aJ. #¥ghå‹ Ïªj eltof¡ifia f©o¡F« ãiyæš g‹dh£L¡ fHf« Ïšiy. f©o¤jhš fHf¤ijé£L btënawÎ« #¥gh‹ jahuhf ÏUªjJ.

7. Likewise in Italy there was Fascist Dictatorship. This had preached the people of Italy narrow nationalism. Italy captured Abyssinia. When the League questioned the conquest of Italy on Abyssinia, it left the League.

Kamaraj College

Ï¤jhèæY« ghÁr r®thÂfhu« njh‹¿aJ. FW»a njÁa cz®it k¡fël« gu¥ÃaJ. Ï¤jhè mÃÓåahit¡ if¥g‰¿aJ. Ïjid g‹dh£L¡fHf« j£o¡ nf£lnghJ, Ï¤jhè mÂèUªJ btëna¿aJ.

8. Germany too was not prepared to accept the commitments under the Treaty of Versailles. In Germany too there was Nazi dictatorship. Hitler preached pseudo patriotism. He also spoke about the superiority of German race over other races. He wanted to expand Germany's sway over Austria and Poland. He made conquests over these countries. Defying the provisions of the Treaty of Versailles he increased the armaments. When this was questioned in the League, Germany left the League.

bt®nrš° cl‹go¡if¥go elªJ bfhŸs b#®kåÍ« jahuhf Ïšiy.m§F ehÁr r®thÂfhu« vG¢Á bg‰wJ. nghèahdbjhU njr¥g‰iw ï£y® nghÂ¤jh®. Ãw Ïd§fisél b#®khåa Ïd« ca®ªjJ v‹W« mt® T¿dh®. M°Âçah, nghyªJ M»at‰¿‹ÛJ b#®kå MÂ¡f« brY¤jnt©L« v‹W T¿ mt‰iw ï£y® if¥g‰¿dh®. Ïªj braiy¤ j£o¡ nf£ljhš, b#®kå g‹dh£L¡ fHf¤ÂèUªJ btëna¿aJ.

9. Small nations lost their faith on the working of the League. They felt that the League of Nations had no power to control the aggressive activities of the big powers.

g‹dh£L¡ fHf¤Â‹ brašghLfëš Á¿a ehLfŸ e«Ã¡if bfh©oU¡féšiy. bgU« ehLfŸ nk‰bfh©Ltªj M¡uä¥òfis j£o¡nf£F« M‰wš g‹dh£L¡ fHf¤Â‰F Ïšiy vd mit cz®ªjd.

10. This contributed to the downfall of the Weimar Republic. This led to the rise of Hitler in Germany and the latter was responsible for the failure of the League.

bghUshjhu Á¡fèš ÏUªj b#®kåia ngh® ÏH¥Õ£il¤ jUkhW Ãuh‹°t‰òW¤Âajhš. mªeh£L murh§f¤Â‰F beU¡fo V‰g£lJ. bta;kh® FoauR ÅH¢ÁailªjJ. Ïjdhš, b#®kåæš ï£y® mÂfhu¤ij¡ if¥g‰¿dh®. g‹dh£L¡ fHf¤Â‹ njhšé¡F mtuJ elto¡iffŸ fhuzkhæd.

11. The birth of the League of Nations on the ruins of the First World War was welcomed. However, the member states of the League did not cooperate. As a result, the League failed in its mission. Thus, the Second World War broke out. Finally, UNO was established on the disintegration of the League.

Kjš cyf¥nghç‹ Koéš g‹dh£L¡ fHf« cjakhdij cyf ehLfŸtunt‰wd. Mdhš mj‹ cW¥òehLfŸ nghÂa x¤JiH¥ig më¡féšiy. vdnt, jdJ F¿¡nfhis fHf« v£léšiy. Ïu©lh« cyf¥ngh® bto¤jJ. g‹dh£L fHf¤Â‹ ÁijÎ¡F¥ÃwF I¡»a ehLfŸ mit ãWt¥g£lJ.

RUSSIAN OR BOLSHEVIK REVOLUTION OF 1917

Introduction/ அறிமுகம்

The most significant outcome of the First World War was the Russian revolution. The Tsarist government in Russia was faced with unbearable strains in the First World War. People went hungry. Cities and towns were filled with workers who could not be adequately fed and housed. In March 1917, there erupted the first revolution (February Revolution) with strikes and demonstrations in Petrograd. The first revolution did not solve any of Russia's problems. Though the Russian monarchy was overthrown, the interim government carried on the war. Therefore, there was a second great uprising in November (October revolution) in which the Bolsheviks under the guidance of Lenin, seized power and established a communist government in Russia.

முதல் உலகப்போரின் மிக முக்கிய விளைவு ரஷ்யப் புரட்சியாகும். ரஷ்ய சார்மன்னரின் அரசு முதல் உலகப்போர் ஏற்படுத்திய அழுத்தங்களை தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் திண்டாடியது. மக்கள் உணவின்றி தவித்தனர். நகரங்களும், சிற்றூர்களும் தொழிலாளர்களால் நிறைந்து வழிந்தபோது அவர்களுக்கு இருக்க இடமோ, உண்ண உணவோ வழங்க யாருமில்லாத நிலை உருவானது. முதல்புரட்சி (பிப்ரவரிபுரட்சி) 1917ஆம்

ஆண்டின் மார்ச் மாதத்தில் பெட்ரோகிரேட் நகரில் வேலைநிறுத்தங்களோடும், ஆர்ப்பாட்டங்களோடும் நடைபெற்றது. ஆனால் முதல்புரட்சி ரஷ்யாவின் எந்த ஒரு பிரச்சனையையும் தீர்க்கவில்லை. ரஷ்யமுடியாட்சி தூக்கியெறியப்பட்டாலும் இடைக்கால அரசு போரைத் தொடர்ந்து நடத்தவே செய்தது. இதனால் நவம்பர் மாதத்தில் இரண்டாவது பெரும்புரட்சி (அக்டோபர் புரட்சி) நடந்தேறிலெனின் தலைமையிலான போல்ஷ்விக் அமைப்பு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி ரஷ்யாவில் பொதுவுடைமை அரசை நிறுவியது.

(a) Causes of the Revolution/ புரட்சியின் காரணிகள்

Autocratic Rule of Tsars/ சார்களின் சர்வாதிகார ஆட்சி

In the nineteenth century, Russia was a backward country ruled by a series of autocratic Tsars. They kept Russia economically and socially backward. Serfs were persecuted and lived miserable lives. Anti-Semitism was rife with the persecution and massacre of Jews. There was no space for democratic dissent. Intellectuals, university professors, students, scientists and writers suffered imprisonment and exile for expressing opinions. The Tsars were universally hated and everyone looked forward to their downfall.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ரஷ்யா தொடர்ச்சியாக சில சர்வாதிகார சார் மன்னர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்டு பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருந்தது. ரஷ்யப் பொருளாதாரமும், சமூகமும் இவர்களின் ஆட்சியின் கீழ் தேங்கி வளர்ச்சியடையாமலிருந்தன. அடிமைவர்க்கத்தினர் ஒடுக்கப்பட்டு வருந்தத்தக்க வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டிருந்தனர். யூத-ஒடுக்குமுறை உச்சத்திற்கு சென்று யூத மக்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்டார்கள். தங்களின் கசப்புணர்வை பதிவு செய்ய ஜனநாயக வெளிகள் இல்லாத நிலையிருந்தது. அறிஞர் பெருமக்கள், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், மாணவர்கள், விஞ்ஞானிகள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள் போன்றோர் தங்களின் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியதற்காக சிறையிலடைக்கப்படவும் நாடுகடத்தப்படவும் இன்ன பிற வகையிலும் இன்னல்களுக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டார்கள். சார் அரசாட்சியின் வீழ்ச்சியை அனைத்து தரப்பினரும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

Vladimir Ilyich Lenin (1870–1924)/ விளாடிமிர் இலிச் லெனின் (1870 - 1924)

Lenin was born near the Middle Volga. In 1887 his eldest brother was hanged for taking part in an attempt on the Tsar's life. Influenced by the ideas of Karl Marx, Lenin believed that the way for freedom was through mass action. He spent his time taking classes for study groups of factory workers in St Petersburg on Marxism. Arrested in 1895 he was kept in Siberia. After his release in 1900, he moved from one boarding house to another in the big cities of Europe. In 1903 a congress of forty-three delegates of the Social Democratic Party, the chief party of the left, moved to London. Here the congress split on the issue of organisation and strategy. Lenin gained the support of a small majority (bolshinstvo), known as Bolsheviks, which became the Bolshevik Party. His opponents, in a minority (menshinstvo), were called Mensheviks.

லெனின் மத்தியவோல்கா பகுதியில் பிறந்தார். அவரது மூத்தசகோதரர் 1887ஆம் ஆண்டு சார் மன்னரைக் கொல்லமுயன்ற குற்றத்திற்காகத் தூக்கிலிடப்பட்டார். கார்ல் மார்க்சின் சிந்தனைகளால் உந்தப்பட்ட லெனின் வெகுஜன நடவடிக்கையின் மூலமாகவே விடுதலை அடையமுடியும் என்று நம்பினார். அவர் செயின்ட்பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரில் ஆலை ஊழியர்களின் வாசக வட்டத்திற்கு மார்க்சியம் குறித்து வகுப்புகள் எடுத்து காலத்தை செலவழித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் 1895இல் கைதுசெய்யப்பட்டு சைபீரியாவில் சிறைவைக்கப்பட்டார். பின்னர் 1900இல் விடுவிக்கப்பட்ட அவர் ஐரோப்பாவின் பெரு நகரங்களில் ஒரு விடுதியிலிருந்து மறுவிடுதிக்கென்று புலம்பெயர்ந்து கொண்டேயிருந்தார். இடதுசாரிகளில் இருந்து காங்கிரசிற்கு தேர்வு செய்யப்பட்ட 43 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட முக்கியகட்சியான சமூக ஜனநாயக கட்சி 1903இல் லண்டனுக்கு புலம்பெயர்ந்தது. அங்கு அமைப்பு, உத்தி போன்ற பிரச்சனைகளை முன்னிறுத்தி காங்கிரஸ் பிளவுபட்டது. போல்ஷ்விக் என்னும் ஒரு சிறு பெரும்பான்மையினை (போல்ஷின்ஸ்ட்வோ) லெனின் ஆதரிக்க அதுவே பின்னர் போல்ஷ்விக் கட்சியாக உருவெடுத்தது. சிறுபான்மையாக இருந்தஅவரது எதிரணியினர் மென்ஷ்விக்குகள் என்றழைக்கப்பட்டார்கள்.

Conditions of Peasantry/ வேளாண்குடிகளின் நிலை

Russia was basically a peasant society. Nearly one-half of the populations were serfs tied to the land. Russian peasants were forced to labour on their lords' lands for a few days every week without any payment, and were not allowed to marry without the consent of the lords. Serfs were punished severely even for minor faults. During the reign of Nicholas I, there were more than five hundred serf riots in various parts of Russia, but they were all crushed ruthlessly. Alexander II issued an edict of emancipation in 1861 and freed the serfs. But they

were not provided with land to eke out their livelihood. So, the peasants became the combustible material for the revolution.

ரஷ்யசமூகம் விவசாயத்தைப் பின்புலமாக கொண்டதாகும். ஏறக்குறைய மக்கள் தொகையின் சரிபாதி நிலத்தோடு பிணைக்கப்பட்ட அடிமைகளாகவே விளங்கினார்கள் ரஷ்ய விவசாயிகள் வாரத்தில் ஒருசில நாட்களாவது அங்கிருந்த நிலக்கிழார்களின் நிலத்தில் கூலியின்றி வேலைசெய்ய கட்டாயப்படுத்தப்பட்டும், அவர்களின் அனுமதியைப் பெற்ற பின்பே திருமண உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும் நிர்பந்திக்கப்பட்டனர். சிறுகுற்றங்களுக்காக அடிமைகள் கடுந்தண்டனைகளைப் பெற்றார்கள். மன்னர் முதலாம் நிக்கோலஸின் ஆட்சிக்காலத்தில் ரஷ்யாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட கலவரங்கள் அடிமைகளால் நடத்தப்பட்டாலும் அவர்கள் கொடூரமான முறையில் நசுக்கப்பட்டார்கள். மன்னர் இரண்டாம் அலெக்ஸாண்டர் 1861இல் விடுதலை ஆணை ஒன்றைப் பிறப்பித்து அவர்கள் யாவரையும் அடிமை நிலையிலிருந்து விடுவித்தார். ஆனால் அவர்கள் மேற்கொண்டு வாழ்க்கையை முன்னெடுத்துச் செல்ல ஆதாரமாக இருக்கக்கூடிய நிலம் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. இதனால் புரட்சிக்கான எரிபொருளாக விவசாயிகள் விளங்கினார்கள்.

Industrial backwardness and abominable living condition of working class

Russia began to industrialise late. Russia lagged behind all great European powers. Russian workers laboured under oppressive conditions. Trade unions and strikes were completely banned. The Russian working class was looking for an opportunity to protest.

தொழில்வளர்ச்சி தேக்கமும், பின்தங்கிய சூழலில் தொழிலாளர் வாழ்க்கையும்:

ரஷ்யா காலதாமதமாகவே தொழிற்துறையை உருவாக்கியது. இதனால் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளைக் காட்டிலும் அதுபின்தங்கியேயிருந்தது. ரஷ்ய ஊழியர்கள் ஒடுக்குமுறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். தொழிற்சங்கங்களும், வேலை நிறுத்தங்களும் முற்றிலுமாக தடை செய்யப்பட்டிருந்தன. ரஷ்யாவின் தொழிலாளர் வர்க்கம் தங்கள் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்த ஏதாவது ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்காதா எனக் காத்திருந்தனர்.

Role of Nihilists/ நிகிலிசவாதிகளின் பங்கு:

The young, radical and non-gentry intellectuals who waged a merciless war against the Russian state were called Nihilists by their enemies. The first unsuccessful attempt on the life of Tsar Alexander II and innumerable trials that followed dubbing the suspected intellectuals as nihilists and sending them, both men and women, to Siberia did not stop their revolutionary activities in Russia. Revolutionary forces swelled, as many minority groups such as the Jews and Poles joined them.

ரஷ்ய நாட்டை எதிர்த்து இரக்கத்திற்கு சிறிதும் இடங்கொடுக்காமல் போரைத் துவக்கிய இளையோரையும் தீவிரவாத செயல்பாட்டு முறையை ஆதரிப்போரையும் உயர்குடிப்பிறப்பை சாராதோர்களையும் அவர்களின் எதிரிகள் நிகிலிசவாதிகள் என்று அழைத்தார்கள். மன்னர் இரண்டாம் அலெக்ஸாண்டரை கொலைசெய்ய எடுக்கப்பட்ட முதல் முயற்சி தோற்கவும், அதனைத் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்ட எண்ணிலா விசாரணைகளில் சந்தேகத்துக்குரிய இருபால் அறிவார்ந்த மக்களையும் நிகிலிசவாதிகள் என்று புனைந்து அவர்களை சைபீரியசிறைக்கு அனுப்பியபோதும் புரட்சி நடவடிக்கைகள் ரஷ்யாவில் குறையாமல் தொடர்ந்துகொண்டேஇருந்தது. பாதிக்கப்பட்ட சிறுபான்மையினரான யூதர்களும் போலந்து நாட்டு பூர்வகுடியினரும் வந்துசேர துவங்கியதும் புரட்சிப்படையின் எண்ணிக்கை வேகமாகப் பெருகியது.

Nihilism represented a revolt against the established social order. It rejected all authority exercised by the state, by the church and by the family. It based its belief on nothing but scientific truth.

பல்லாண்டுகால கட்டியெழுப்புதலின் வடிவமான சமூக அமைப்பை எதிர்க்கும் உணர்வின் பிரதிநிதித்துவமே நிகிலிசமாகும். நிகிலிசம் நாட்டின் அரசு, கிறித்தவ ஆலயம், குடும்பம் போன்ற நிறுவனங்கள் கொண்டிருந்த அதிகாரத்தை மறுத்தது. அதன் நம்பிக்கைகள் விஞ்ஞான அடிப்படையிலான உண்மையைச் சுற்றியே அமைந்திருந்தன.

Marxism and Its Influence/ மார்க்சியமும் அதன் தாக்கமும்

Marx and Engels held the firm view that the existence of the bourgeoisie was as necessary a condition for the Socialist revolution as the proletariat. They never envisaged the possibility of a successful Socialist revolution in backward Russia. However, Marxist ideas, apart from other radical ideas such as anarchism and various forms of socialism, gained ground in a situation were living

conditions were oppressive. But Marxist groups were in the lead, and in Lenin they found a charismatic leader with great organisational skills.

சோஷலிசப்புரட்சிக்கு, உழைக்கும் மக்கள் (Proletariat) எவ்வாறு அவசியமோ அது போலவே நடுத்தர மக்களின் (Bourgeoisie) இருப்பும் கட்டாய முன்தேவை என மார்க்சும், ஏங்கல்சும் கருதினர். பின்தங்கிய ரஷ்யாவில் ஒரு வெற்றிகரமான சோஷலிசப்புரட்சி ஏற்பட வாய்ப்பிருப்பதாக அவர்கள் கருதவில்லை. எனினும், அரசின்மைவாதம் போன்ற பிற தீவிரவாதப்போக்கு கொண்ட சோஷலிச சிந்தனைகளைவிட ஒடுக்கப்பட்ட வாழ்க்கைச்சூழல் அமையப் பெற்றிருந்தவிடத்தில் மார்க்சியமே செழித்து வளர்ந்தது. அதனால் மார்க்சிய கூட்டமே வலுப்பெற்று முன்னேற பெரும் நிறுவன ஆற்றல் கொண்டிருந்த லெனின் அதன் கவர்ந்திழுக்கும் திறன் பெற்ற தலைவரானார்.

Autocracy of the Tsar Nicholas II / சார் மன்னர் இரண்டாம் நிக்கோலசின் சர்வாதிகாரம்:

Tsar Nicholas II of the Romanov dynasty had little experience of government. His wife Alexandra was a dominant personality and Nicholas was under her strong influence. Determined that Russia should not be left out in the scramble for colonial possessions, Nicholas encouraged Russian expansion in Manchuria, provoking a war with Japan in 1904. The resulting Russian defeat led to strikes and riots. Opposition to the Tsar grew.

ரோமனோவ் வம்சத்தை சேர்ந்த சார் மன்னர் இரண்டாம் நிக்கோலஸ் அரசாட்சி அனுபவம் சிறிதும் இல்லாதிருந்தார். அவரது மனைவியான அலெக்ஸாண்ட்ரா ஆதிக்க மனோபாவம் கொண்டவர் என்பதோடு நிக்கோலஸ் அவரின் ஆழ்ந்த தாக்கத்தின் கீழிருந்தார். காலனிய விரிவாக்கப் போட்டியில் விடுபட்டுவிடக் கூடா து என்று கருதிய நிக்கோலஸ் அதற்காக மஞ்சூரியாவிற்குள் நுழையும்பொருட்டு 1904இல் தூண்டியமையே ஜப்பானை எதிர்த்த போராக சென்று முடிந்தது. ரஷ்யாவின் தோல்வி அந்நாட்டினுள் வேலை நிறுத்தங்களையும் கலவரங்களையும் உருவாக்கியது. சார் மன்னர் மீதான எதிர்ப்பு வலுத்தது.

On 23 January 1905 Father Gapon, organised a march of men, women and children. The processions were peaceful and unarmed, with demands for a representative national assembly, and agrarian and industrial reforms. But police and soldiers fired on the procession. Hundreds were killed and many thousands wounded. The events of this day (known as Bloody Sunday) led to riots, strikes and violence in which the governor-general of Moscow was killed by a bomb.

அருட்தந்தை கேப்பன் 1905 ஜனவரி 23 அன்று பெண்கள், குழந்தைகள் மற்றும் பிறமக்கள் கலந்துகொண்ட ஒரு பேரணியை நடத்தினார். பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையிலான தேசியசட்டமன்றத்தையும், வேளாண்மற்றும் தொழிற்துறை கொள்கைகளில் மாற்றத்தையும் கோரி ஆயுதம் ஏந்தாமல் அமைதியாக ஊர்வலம் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் காவல்துறையினரும், இராணுவவீரர்களும் அவர்களைநோக்கி சுட்டனர். தாக்குதலில் நூற்றுக்கணக்கானோர் செத்துமடிந்தனர்; ஆயிரக்கணக்கானோர் குண்டடிபட்டனர். இச்சம்பவம் (இரத்தஞாயிறு (Bloody Sunday) என்று பொதுவில் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட சம்பவம்) கலவரத்திற்கும் வேலைநிறுத்தங்களுக்கும் கட்டுப்பாடற்ற வன்முறை நிகழ்வுகளுக்கும் வழிவகுத்து மாஸ்கோவின் கவர்னர் ஜெனரல் குண்டுவீசி கொல்லப்படும் வரைநீண்டது.

Nicholas was forced to grant a constitution and establish a parliament, the Duma. This was no longer satisfactory to the left-wing parties that formed a soviet (council) of workers' delegates in St Petersburg. Similar soviets were set up in other cities. The Duma gave the middle classes, a voice in government. So, the moderates were supportive of the government's policy, while the left wing continued their opposition. But whenever the Duma opposed any initiative of the Tsar, it was dissolved and fresh elections were held. Without change of government policy, the fourth Duma ended with the revolution of 1917.

நிக்கோலஸ் ஒரு அரசியல் சாசனத்தை வழங்கவும் டூமா என்ற பாராளுமன்றத்தை உருவாக்கவும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். இவற்றால் திருப்தியடையாத இடதுசாரி கட்சியினர் செயின்ட்பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரில் சோவியத் (council) என்னும் தொழிலாளர் பிரதிநிதி அவையை உருவாக்கினர். இது போன்ற சோவியத்துகள் பிறநகரங்களிலும் உருவாக்கப்பட்டன. டூமா நடுத்தர மக்களுக்காக அரசின் குரல் கொடுத்தது. இதனால் மிதவாதிகள் அரசுக்கு ஆதரவு நல்கினாலும் இடதுசாரிகள் எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்தார்கள். ஆனால் டூமா எப்போதெல்லாம் சார் மன்னரின் முடிவுகளை எதிர்த்ததோ அப்போதெல்லாம் அது கலைக்கப்பட்டு மறுதேர்தல் நடத்தப்பட்டது. அரசின் கொள்கைகளில் மாற்றம் காணாமலே நான்காவது டூமா 1917ஆம் ஆண்டின் புரட்சியோடு கலைக்கப்பட்டது

Opposition to the Tsar and Dissolution of Duma/ சார் மன்னர் எதிர்ப்பும், டுமா கலைப்பும்

The outbreak of the First World War had temporarily strengthened the monarchy, as Russia was allied to France and Britain. As there was a rumour of a palace revolution, Nicholas made himself the Commander-in- Chief of his army and was making a mess of everything. Towards the end of 1916, Rasputin, a domineering influence over the Tsar and the Tsarina, was murdered creating a crisis in the palace. Members of the St. Petersburg Soviet were arrested.

பிரான்சோடும் பிரிட்டனோடும் இணைந்து ரஷ்யா செயலாற்றிக் கொண்டிருந்ததால் முதல் உலகப்போரின் துவக்கத்தில் மன்னராட்சி தற்காலிகமாய் பலம் பெற்றிருந்தது. தனது அரண்மனைக்குள் புரட்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு மாற்றங்கள் நிகழப்போவதாக கிளம்பிய புரளிகளை நம்பிய மன்னர் நிக்கோலஸ் தானே படைகளின் உச்ச தளபதியாக (Commander-in-Chief) பொறுப்பேற்று நிலைமையை மேலும் குழப்பினார். அரண்மனை நிகழ்வுகளிலும் சார் மன்னர் மீதும் சார் அரசியார் மீதும் செல்வாக்குக் கொண்டிருந்த ரஸ்புட்டின் என்பவர் கொல்லப்பட்டதும் மேலும் குழப்பங்கள் வலுத்தன. செயின்ட்பீட்டர்ஸ்பர்க் சோவியத்தின் உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

Popular Uprisings / புகழ்பெற்ற கிளர்ச்சிகள்:

As late as on 23 February 1917, when the socialists celebrated International Working Women's Day, the Tsar seemed unchallengeable. But he had to abdicate on the morning of 2 March. Though none called for strikes, the bread shortages among women textile workers, with their husbands in the army, forced them to go on strike anyway and march through the factory areas of Petrograd. Masses of women workers in a militant frame of mind demanding "Bread for workers" waved their arms towards factory workers and shouted "Come out!" "Stop work!" The city's 400,000 workers joined the movement the next day (24 February).

சோஷலிஸ்டுகள் 1917 பிப்ரவரி 23 அன்று சர்வதேச உழைக்கும் பெண்கள் தினத்தை அனுசரித்துக் கொண்டிருந்தபோது சார் மன்னர் யாராலும் அசைக்கமுடியாவண்ணம் தம் நிலையைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் மார்ச் 2 அன்று அவர் அரியணை இறங்கும் நிலைஏற்பட்டது. வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்திற்கு யாரும் அழைப்பு விடுக்கவில்லையென்றபோதும் இராணுவத்தில் பணிபுரியும் கணவர்களைக் கொண்ட பெண் ஜவுளி தொழிலாளர்கள், உணவுப்பற்றாக்குறையை எதிர்கொண்டதால் வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தில் இறங்கவும், ரஷ்யப்பேரரசின் தலைநகரான பெட்ரோகிரேட்நகரின் வீதிகளில் பேரணி செல்லவும் சூழ்நிலை அவர்களை உந்தித் தள்ளியது. "பணியாளர்களுக்கு உணவு" என்ற கோரிக்கையை முன்னிறுத்தி தீவிரவாத மனநிலைகொண்ட ஆயிரக்கணக்கான பெண்ஊழியர்கள் வீதிகளில் போராடிக் கொண்டே தொழிற்சாலைப் பணியாளர்களை நோக்கி "வெளியேவாருங்கள்!" "பணிபுரிவதை நிறுத்துங்கள்!" என்று உரத்தகுரலெழுப்பினர். இதன் எதிரொலியாக மறுநாள் (பிப்ரவரி 24) நகரின் 400,000 ஊழியர்கள் போராட்டக்களத்தில் இறங்கினர்.

Abdication of Tsar/ சார்மன்னர் பதவி இறங்குதல்:

The government used the military to break the strike. But on the fourth day of strikes and demonstrations mutinies broke out even in the barracks. The Tsar declared martial law. But his order was not broadcast in the city, as there was no one to do this job. The Tsar then tried to return to Petrograd. The railway workers stopped his train on the way. Frightened by these developments, the generals at the front and some leaders in Petrograd pleaded with the Tsar to abdicate. On 15 March, a week after the popular uprisings, Nicholas II abdicated.

அரசு இராணுவத்தைக் கொண்டு வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தை ஒடுக்க முயன்றது. ஆனால் வேலைநிறுத்தப் போராட்டமும், பேரணிகளும் நான்காம் நாளை எட்டியபோது இராணுவப் பணிமனைகளிலும் கலகம் வெடித்தது. சார் மன்னர் இராணுவ சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தினார். ஆனால் அவரது ஆணையை ஒலிபரப்ப ஒருவர்கூடப் பணியில் இல்லாத சூழலில் நகரில் இச்செய்தி பரவவில்லை. சார் மன்னர் பெட்ரோகிரேட் நகருக்குத் திரும்ப முயன்றார். அவர் வந்த புகைவண்டியை இருப்புப்பாதை ஊழியர்கள் வழியிலேயே தடுத்துநிறுத்தினர். இதனால் அச்சங்கொண்ட பெட்ரோகிரேடின் சில இராணுவ தளபதிகளும் பிறதலைவர்களும் சார் மன்னரை பதவிதுறக்க அறிவுறுத்தினர். மக்களின் எழுச்சி நடந்து ஒரு வாரகாலம் சென்ற நிலையில் மார்ச் 15 அன்றுமன்னர் இரண்டாம் நிக்கோலஸ் பதவி துறந்தார்.

Provisional Government/ இடைக்கால அரசு:

There were two parallel bodies to take on government functions. One consisted of bourgeois politicians of the old state Duma, representing the propertied classes. On the other were the workers' delegates drawn together in a workers' council, or Soviet. The soviets were influenced by the underground left-wingers. Those in the Duma were able to form a provincial

government with the consent of the soviets. The soviets were dominated by Mensheviks and the minority Bolsheviks was undecided. The situation changed with the arrival of Lenin.

அரசின் செயல்பாடுகளை எடுத்து நடத்த இரு இணை அமைப்புகள் இருந்தன. முதலாவதானது சொத்துடைமையாளர்களைப் (Propertied Class) பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி பழைய அரசின் டூமாவில் அங்கம் வகித்த நடுத்தர வர்க்க அரசியல்வாதிகளைக் கொண்டது. மற்றொன்றானது தொழிலாளர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தொழிலாளர் குழு அல்லது சோவியத் அமைப்பின் உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. சோவியத் உறுப்பினர்கள் தலைமறைவாயிருந்த இடதுசாரிகளின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டே செயல்பட்டார்கள். டூமாவில் இருந்தவர்கள் சோவியத்துகளின் ஒப்புதலைப் பெற்று இடைக்கால அரசை நிறுவினார்கள். இம்முடிவில் சோவியத்துக்குள் அதிக எண்ணிக்கையிலிருந்த மென்ஷ்விக்குகளால் கொள்ளப்பட்டதேயன்றி சிறுபான்மை போல்ஷ்விக்குகள் முடிவெடுக்காமலிருந்தார்கள். லெனினின் வரவால் அங்கிருந்த நிலைமை முற்றிலுமாக மாறியது.

Failure of the Provisional Government/ இடைக்கால அரசின் தோல்வி:

Lenin was in Switzerland when the revolution broke out. Lenin wanted to continue revolution. His slogan of 'All power to the Soviets' soon won over the workers' leaders. Devastated by war time shortages, the people were attracted by the slogan of 'Bread, Peace and Land.'

புரட்சி வெடித்தபோது லெனின் சுவிட்சர்லாந்தில் இருந்தார். தொடர்ந்து போராடுதலையே லெனின் விரும்பினார். "அனைத்து அதிகாரங்களும் சோவியத்துகளுக்கே" என்ற அவரின் தாரகமந்திரம் தொழிலாளர் தலைவர்கள் யாவரையும் அவர் பக்கம் திருப்பியது. போர்க்காலப்பற்றாக்குறைகளால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை 'ரொட்டி, அமைதி நிலம்' என்ற முழக்கம் ஈர்த்தது.

The Provisional government made two grave mistakes. It postponed a decision on the demand for the redistribution of land apart from deciding to continue with the war. Frustrated peasant soldiers deserted their posts and joined those who had resorted to land grabbing. This intensified the rising in Petrograd led by the Bolsheviks. The government banned the newspaper Pravda and arrested all Bolsheviks except Lenin who was in hiding in Finland. Leon Trotsky was also arrested. Kerensky became prime minister, leading a new coalition of liberals and moderate Socialists. Faced with an attempted coup Kerensky tried to dismiss both the government and the Soviet. His attempts were frustrated by the Soviet and particularly by the Bolsheviks who had by then attained popularity.

ஆனால் இடைக்கால அரசு இருபெரும் தவறுகளைப்புரிந்தது. நில மறுவழங்கல் குறித்த கோரிக்கையின் முடிவை அது காலதாமதப்படுத்தியதோடு போரைத் தொடர்ந்து நடத்துவது குறித்த விஷயங்களிலும் இழுத்தடித்தது. ஏமாற்றமடைந்தவிவசாயவீரர்கள் தங்களின் பணியை விடுத்து நில ஆக்கிரமிப்பாளர்களோடு சேர்ந்துகொண்டார்கள். இது போல்ஷ்விக்குகள் தலைமையில் பெட்ரோகிரேடில் நடந்து கொண்டிருந்த கிளர்ச்சியைத் தீவிரப்படுத்தியது. அரசு ப்ராவ்தாஎன்ற செய்தித்தாளை தடை செய்ததோடு பின்லாந்தில் மறைந்திருந்த லெனின் தவிர பிற போல்ஷ்விக்குகளை கைதுசெய்தது. லியோன் ட்ராட்ஸ்கியும் கைது செய்யப்பட்டார். தாராளவாதிகளும் மிதவாத சோஷலிஸ்டுகளும் ஏற்படுத்திக்கொண்ட கூட்டணியின் பின்புலத்தில் கெரன்ஸ்கி பிரதம அமைச்சரானார். ஆட்சிக்கவிழ்ப்பு முயற்சி ஒன்றை எதிர்கொண்ட கெரன்ஸ்கி அரசையும், சோவியத்துகளையும் ஒடுக்கி நீக்கநினைத்தார். ஆனால் அவரது முயற்சிகள் சோவியத்துகளால், அதிலும் குறிப்பாக மக்களிடையே பிரபலமடைந்து கொண்டிருந்த போல்ஷ்விக்குகளால் முறியடிக்கப்பட்டன

Pravda is a Russian word meaning "Truth". It was the official newspaper of the Communist Party of the Soviet Union from 1918 to 1991.

ப்ராவ்தாஎன்ற ரஷ்ய சொல்லுக்கு "மெய்" என்று பொருள். இதுவே சோவியத் ஐக்கியத்தின் பொதுவுடைமை கட்சிக்குரிய அங்கீகரிக்கப்பட்ட செய்தித்தாளாக 1918 முதல் 1991 வரைஇருந்தது.

Takeover by the Bolshevik Party under Lenin's leadership

In October Lenin persuaded the Bolshevik Central Committee to decide on an immediate revolution. Trotsky prepared a detailed plan. On 7 November key government buildings, including the Winter Palace and the Prime Minister's headquarters, were seized by armed factory workers and revolutionary troops. On 8 November 1917 a new Communist

government was in office. Its head was Lenin. The Bolshevik Party was renamed the Russian Communist Party.

லெனின் தலைமையில் போல்ஷ்விக்குகள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளுதல்:

அக்டோபர் மாதத்தில் லெனின் போல்ஷ்விக் மத்தியகுழுவிடம் உடனடியாக ஒரு புரட்சியை நடத்துமாறு அறிவுறுத்தினார். ட்ராட்ஸ்கி முழுமையான செயல்திட்டமொன்றைத் தயாரித்தார். குளிர்கால அரண்மனை, பிரதம அமைச்சரின் தலைமைச் செயலகம் உள்ளிட்ட அரசின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கட்டடங்கள் யாவும் நவம்பர் 7 அன்று ஆயுதமேந்திய ஆலை ஊழியர்களாலும், புரட்சிப்படைகளாலும் கைப்பற்றப்பட்டன. புது பொதுவுடைமைஅரசு 1917 நவம்பர் 8 அன்று பதவியேற்றது. அதன் தலைவராக லெனின் வீற்றிருந்தார். போல்ஷ்விக் கட்சியின் பெயர் ரஷ்ய கம்யூனிச கட்சி என்று மாற்றப்பட்டது.

Outcome of the Revolution/ புரட்சியின்விளைவுகள்:

Lenin thought the most important factor for the fall of the Provisional government was its failure to withdraw from the War. So Lenin immediately appealed for peace. Unmindful of the harsh terms dictated by the Central Powers, Lenin opted for withdrawing from the War to concentrate on the formation of a new government. In March 1918 the Treaty of Brest– Litovsk was signed.

இடைக்கால அரசின் வீழ்ச்சிக்கு மிக முக்கியமான காரணியாக அது உலகப்போரில் இருந்து பின்வாங்காமல் இருந்ததேஎன லெனின் கருதினார். இதனால் லெனின் உடனடியாக அமைதி ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளில் இறங்கினார். புது அரசைநிர்மாணிப்பதில் தன் முழுகவனத்தை செலுத்திக் கொண்டிருந்த அவர் மத்தியசக்திகள் விதித்த கடுமையான நெறிமுறைகளை உதாசீனப்படுத்தினார். அதனால், பிரெஸ்ட்-லிடோவ்ஸ்க் உடன்படிக்கை மார்ச் 1918இல் கையொப்பமானது.

Influence of the Russian Revolution/ ரஷ்யப் புரட்சி ஏற்படுத்திய பாதிப்புகள்:

The revolution fired people's imagination across the world. In many countries, communist parties were formed. Soviet Union encouraged the colonies to fight for their freedom and gave all out support to them. Debates over key issues, land reforms, social welfare, workers' rights, gender equality started taking place in a global context.

புரட்சி உலகம் முழுவதிலும் வாழும் மக்களின் நினைவுகளில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பல்வேறு நாடுகளிலும் பொதுவுடைமை கட்சி உருவாக்கப்பட்டது. சோவியத் ஐக்கியம் காலனி ஆட்சிக்குட்பட்ட நாடுகளை தங்களின் விடுதலைக்காகப் போராட அறிவுறுத்தி அந்நாடுகளுக்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்தது. நிலவுடைமை சீர்திருத்தம், சமூகநலன், தொழிலாளர் உரிமைகள், பாலின சமத்துவம் போன்ற முக்கியத்துவம் பெற்ற கூறுகள் உலகம் முழுவதும் விவாதப் பொருளானது.

The rapid progress made by the Soviet Union in the decades after the revolution inspired backward countries across the world, and provided an alternative to capitalism. Illiteracy and poverty were eliminated in record time. Industry and agriculture developed remarkably, and the Great Depression which affected the entire world made no impact on the USSR. Women were given equal rights. Industries and banks were nationalised. Land was declared as social property and distributed among poor peasants.

புரட்சிக்குப்பின் வந்த பத்தாண்டுகளில்அந்நாடு காட்டிய அதிவேக வளர்ச்சி வளர்ந்துவரும்நாடுகளுக்கெல்லாம் உத்வேகமளித்ததோடு, முதலாளித்துவத்திற்கு மாற்றான ஒரு முறையையும்அறிமுகப்படுத்தியது. எழுத்தறிவின்மையும், வறுமையும் மிக குறுகிய காலத்தில் ஒழிக்கப்பட்டன. தொழிற்துறையும், வேளாண்மையும்பாராட்டப்படுமளவிற்கு முன்னேற்றம் காட்டியதோடுபொருளாதாரப் பெருமந்தம் உலகின் பிற பகுதிகளைக்கடுமையாக பாதித்தபோது ஐக்கிய ரஷ்யாவை அதுஎந்தவகையிலும் பாதிக்கவில்லை. பெண்களுக்குசமஉரிமை வழங்கப்பட்டது. தொழிற்துறையும், வங்கிகளும் நாட் டுடைமையாக்கப்பட்டன. நிலம்சமூகவுடைமையாகக் கொள்ளப்பட்டு ஏழ்மைநிலையிலிருந்த விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துவழங்கப்பட்டது.

FACISM IN ITALY

Mussolini and the Fascist Italy

Causes for the Growth of Fascism in Italy

Italy attended the Paris Peace Conference with great expectations. The secret Treaty of

London which was signed in 1915 with the Allies gave Italy great hope. At Paris, Orlando presented the demands of Italy. But the US President Woodrow Wilson rejected the Treaty of London. Italian claims over territories on the Adriatic Sea, some Turkish provinces and Albania in the Balkan were all turned down. Thus, Italy gained nothing in the Paris Peace Conference. "Italy had won the war but had lost peace".

Italy was disappointed. The representatives of Italy were forced to boycott the conference. They felt that the Allies had purposely deceived Italy. This discontentment created a feeling of revolt among the middle-class youth. They decided to form an organization and unite in order to avenge their national humiliation and treachery.

Knrhèåĺ« ghÁr Ï¤jhèĺ«
Ï¤jhèæš ghÁr« bfhŸif tsu¡ fhuz§fŸ

ghç° mikÂ kheh£oš Ï¤jhè bgU« vÂ®gh®¥òfnshL fyªJbfh©lJ. 1915 M« M©L ner ehLfSl‹ Ï¤jhè ufÁakhf braJ bfh©l y©l‹ cl‹go¡if mj‰F e«Ã¡ifaë¥gjhf mikªjJ. ghç° kheh£oš, Ï¤jhèa mik¢r® M®yh©nlh jkJ nfhç¡iffis K‹it¤jh®. Mdhš, mbkç¡f mÂg® c£nuhéšr‹ y©l‹ cl‹go¡ifia ãuhfç¤Jé£lh®. V£çahoj flšgFÂæèUªj ÔîfŸ, Áy JU¡»a khfhz§fŸ k‰W« ghšf‹ gFÂæèUªj mšngåah M»at‰iw Ï¤jhè jk¡F nt©Lbkd nfhçæUªjJ. Ïitaid¤J« ãuhfç¡f¥g£ld. vdnt, ghç° mikÂ kheh£oš Ï¤jhè¡F vªj gaD« »£léšiy. **"Ï¤jhè nghçš bt‹wJ : Mdhš mikÂia ÏHªjJ."**

Economic Condition

During the war, Italy was forced to spend huge amount more than her national income. Unemployment prevailed. People believed that government was responsible for such a situation. They wanted an alternative government. The rise of the Fascist Party was also a result of above dissatisfaction.

bghUshjhu ãiy

Kjš cyf¥nghç‹ nghJ Ï¤jhè jdJ njÁa tUkhd¤ijél mÂfkhfnt bgUªbjhifia bryé£lJ. Ïjdhš mj‹ bghUshjhu« Ó®FiyªjJ. ntiyæšyh¤ Â©lh£l« mÂfç¤jJ. Ï¤jhèa murh§fnk Ïj‰F fhuz« v‹W k¡fŸ e«Ãdh®fŸ. vdnt, kh‰W murh§f¤ij mik¡f mt®fŸ jahuhf ÏUªjd®. Ï¤jifa mÂU¥Âædhš jh‹ ghÁr f£Á Ï¤jhèæš njh‹¿aJ vdyh«.

Spread of Socialism

The unemployment problem, poverty and inflation helped the spread of Socialism. The believers in Marxism had a political party called Social Democrats of Italy. In the 1919 election they gained 156 seats out of 574. This party helped a lot for the rise and development of Fascism in Italy.

nrhõèr« guÎjš

ntiyæšyhj Â©lh£l«, tWik, gzÅ¡f«, ngh‹w fhuz§fshš nrhõèr fU¤J¡fŸ Ï¤jhèa k¡fëilna ntfkhf¥ guéaJ. kh®¡Óa nfh£gh£lhs®fŸ 'Ï¤jhèanrhîaš blkh»u£' v‹w muÁaš f£Áia bjhl§» el¤Âtªjd®. 1919 M« M©L nj®jèš Ï¡f£Á bkh¤jäUªj 574Ïl§fëš 156 Ïl§fëš bt‰¿ bg‰wd®. Ï¡f£Á Ï¤jhèæš ghÁr« tsu ngUjéahf ÏUªjJ.

Rise of Mussolini / Knrhèåæ‹ vG¢Á

Benito Mussolini was the originator of the idea of Fascism. He was born in 1883. Mussolini's father an ironsmith, was a follower of Socialism. Hence, Mussolini was influenced by the socialistic ideology. He was a school teacher a trade unionist and a journalist. He was imprisoned in 1908 for revolutionary ideas. In 1912 he started the editing of Avanti, a socialist

Kamaraj College

journal. He was a bitter opponent of the Church.

ghÁr¡ bfhŸifia tF¤jt® bgånlh Knrhèå Mth®. 1883 M«M©L xU ÏU«òò¤ bjhêyhæë‹ kfdhf¥ Ãwªj mt® nrhõèr bfhŸifia bgçJ« fil¥Ão¤jh®. ÁWtaJ Kjny nrhõèr Á¤jhªj¤Âš mt® mÂf« <LghL bfh©oUªjh®. mt® gŸë MÁçauhfÎ«, bjhê‰r§fthÂahfÎ« Ã‹d® g¤Âçifahsuhfî« ÂfH;ªjh®. òu£Á fU¤J¡fis gu¥Ãaj‰fhf Knrhèå 1908Ïš Áiw¥gL¤j¥g£lh®. 1912š nrhõèr g¤Âçifahd **mtªÂ** v‹w V£o‹ gÂ¥ghsuhdh®.

When the First World War broke out, the Italian Government decided not to take part in the War. But Mussolini propagated that the Italian Government should immediately join the war in favor of the Allies. For that Mussolini was punished. But later Italy was forced to join the war on the side of the Allies. As a result, Mussolini became popular. He also participated in the war as a soldier.

Kjš cyf¥ngh® bjhl§»anghJ Ï¤jhèa murh§f« nghçš g§FbgWtÂšiy vd KobtL¤jJ. Mdhš, Ï¤jhè nerehLfS¡F Mjuthf nghçš Ïw§f nt©L« vd Knrhèå Ôéukhf Ãu¢rhu« bra;jh®. mj‰fhf mt® j©o¡f¥g£lh®. Ã‹d®, ner ehLfS¡F Mjuthf Ï¤jhè nghçš Ïw§f nt©oajhæ‰W. Ïjdhš, Knrhèåæ‹ òfH; mÂfç¤jJ. xU Åudhf KnrhèåÍ« nghçš fyªJ¡bfh©lh®.

The Bolshevik Revolution took place in Russia in 1917. The people of Italy also were influenced by the revolution. The communists of Italy also were planning for a massive revolution. Mussolini, who was a staunch opponent of Bolshevism, decided to start a new party to fight Communism. In March 1919 the Fascist Party was established under his leadership. The members wore black shirts and were equipped with arms. The party had its own flag. The members were well disciplined and Mussolini was their chief commander.

1917 M« M©L uZahéš nghšZé¡ òu£Á eilbg‰wJ. uZa òu£Á Ï¤jhèa k¡fisÍ« btFthf¡ ft®ªjJ. Ï¤jhèa f«ôå°£fS« xU bgU«òu£Á¡F Â£lä£L¡bfh©oUªjd®. nghšZé¡Fis fLikahf vÂ®¤j Knrhèå, f«ôår¤J¡F vÂuhf xU muÁaš f£Á bjhl§f KoÎ bra;jh®. 1919 kh®¢Áš Knrhèåæ‹ jiyikæš ghÁr f£Á bjhl§f¥g£lJ. mj‹ cW¥Ãd®fŸ fUŠr£il mâªjnjhL ifæš MÍjK« VªÂd®. f£Á¡bfhoÍ« cUth¡f¥g£lJ. m¡f£Áæ‹ cW¥Ãd®fŸ f£L¥ghL äFªjt®fshf ÏUªjnjhL Knrhèåia j§fsJ jiytuhf V‰W¡bfh©ld®.

In the first party convention of Milan, Mussolini announced the programmers and Charter of demands of the party. They were:

a. Nationalization of factories
b. Confiscation of surplus money from the capitalists
c. Universal Franchise
d. Forfeiture of the Church property
e. Eight hours work in factories
f. Framing of a new constitution.

äyhåš eilbg‰w ghÁr f£Áæ‹ KjyhtJ kheh£oš Knrhèå f£Áæ‹ rhrd¤ijÍ« Â£l§fisÍ« m¿é¤jh® mitahtd:

a. bjhê‰rhiyfis njÁa kakh¡Fjš
b. KjyhëÄJtthÂfëläUªj mÂf¥goahd brštª¤ij g¿Kjš bra;jš.
c. taJ tªnjh® midtU¡F« th¡Fçik.
d. ÂU¢rig brh¤J¡fis g¿Kjš bra¦jš
e. bjhê‰rhiyfëš v£L kâ neu ntiy

f. xU òÂa muÁayik¥ig cUthi¡Fjš.

These demands of the Fascist Party soon achieved popularity in Italy. The number of members increased very rapidly. In 1919 there were only seventeen thousand members in the party. The number increased to 3 lakhs in 1922. The Fascists captured the offices of the Socialist and the Communist parties by force.

ghÁr f£Áæ‹ Ïªj nfhç¡iffŸ k¡fëilna bgU« tunt‰ig bg‰wd. f£Áæ‹ cW¥Ãd® v©â¡if ntfkhf¥ bgU»aJ. 1919š, 17000 ng® k£Lnk ghÁr f£Áæš cW¥Ãd®fshæUªjd®. 1922š mJ _‹W y£r« nguhf mÂfç¤jJ. nrhõèr k‰W« f«ôå°£ f£Á mYtyf§fis ghÁr f£Áæd® tèªJ if¥g‰¿d®.

In October 1922, the Fascist Party had its party convention at Naples. A Charter of Demands was passed at the convention. They include induction of Fascist members in the Cabinet, new election to the Legislatures and the adoption of a vigorous foreign policy. But the government refused to concede. The Fascists therefore marched on to Rome, under the leadership of Mussolini. They captured all the government officers. The government asked the king Victor Immanuel III to promulgate martial law. Mussolini was invited to form the ministry.

1922 m¡nlhgçš ghÁr f£Á neÃŸ° efçš f£Á kheh£il¡ T£oaJ. mÂš nfhç¡iffŸ ml§»a g£oaš V‰W¡bfhŸs¥g£lJ. mik¢ruitæš ghÁr f£Á cW¥Ãd®fis nr®¤J¡ bfhŸsnt©L«; r£lk‹w§fS¡F òÂjhf nj®jš el¤jnt©L«; Ôéu maYwÎ¡ bfhŸifia Ã‹g‰w nt©L« v‹gnj Ïªjnfhç¡if¥g£oaè‹ K¡»a m«r§fŸ. Ïjid Ï¤jhèa murh§f« V‰f kW¤jJ. vdnt, Knrhèåæ‹ jiyikæš nuh« neh¡» khbgU« nguâ x‹W el¤j¥g£lJ. nguâæd® mid¤J muR mYtyf§fisÍ« if¥g‰¿d®. Ï¤jhèæš uhQt M£Áia¡ bfh©LtUkhW mur® _‹wh« é¡l® Ï«khDntiy murh§f« nf£L¡ bfh©lJ. ÏWÂæš M£Áaik¡FkhW Knrhèå¡F miH¥ò éL¡f¥g£lJ.

Mussolini as the Prime Minster of Italy

a. Mussolini was an action oriented Prime Minister. He took the following steps for the reorganization of administration.
b. The dacoits living in the interiors of Naples and Sicily were crushed.
c. The economic and social conditions of the labourers were improved.
d. Trade Unions were abolished.
e. The entire powers of the Parliament were snatched.
f. Members faithful to the leader alone were appointed as ministers and officers.

Elections were conducted under the basis of the changed law. The Fascist Party got a complete majority in the National Parliament. After elections, Mussolini adopted some measures to crush opponents.

a. All local bodies were suspended.
b. Only Fascist lawyers were allowed to practice.
c. In 1926, all political parties were banned.
d. The cabinet system of government came to an end.
e. Freedom of the Press was curtailed.
f. Unlimited powers were given to the police department.
g. Members of the opposition parties were imprisoned.

Kamaraj College

Ï¤jhèa Ãujkuhf Knrhèå

Knrhèå brašÂw« gil¤j Ãujkuhf¤ ÂfH;ªjh®. M£Áia Óuik¡f gy elto¡iffis mt® vL¤jh®;

a. neÃŸ°, ÁÁè ngh‹w gFÂfëèUªj bfhŸisa®fŸ eR¡f¥g£ld®.
b. bjhêyhs®fë‹ r_f, bghUshjhu ãiyikfŸ nk«g£ld.
c. bjhê‰r§fŸ fiy¡f¥g£ld
d. ehlhSk‹w¤Â‹ mid¤J mÂfhu§fS« g¿¡f¥g£ld.
e. jiytU¡F e«Ã¡ifahdt®fŸ k£Lnk mik¢r®fshfÎ«, mÂfhçfshfÎ«   ãaä¡f¥g£ld®.

ÂU¤j¥g£l òÂa r£l§fë‹go nj®jšfŸ el¤j¥g£ld. njÁa ehlhSk‹w¤Âš ghÁr f£Á mUÂ¥ bgU«gh‹ik bg‰wJ. nj®jš bt‰¿¡F¥ ÃwF vÂçfis xL¡f Knrhèå Áy elto¡iffis vL¤jh®.

1. cŸsh£Á mik¥òfŸ mid¤J« Kl¡f¥g£ld.
2. ghÁr tH¡FiuP®fŸ k£Lnk tH¡Ffëš thjhl mDkÂ¡f¥g£ld®.
3. 1926š mid¤J muÁaš f£ÁfS« jil braa¥g£ld.
4. mik¢ruit murh§f Kiw KoÎ¡F bfh©Ltu¥g£lJ.
5. g¤Âçif Rjªâu« g¿¡f¥g£lJ.
6. fhtšJiw¡F tu«g‰w mÂfhu« tH§f¥g£lJ
7. vÂ®¡f£Á cW¥Ãd®fŸ Áiw¥gL¤j¥g£ld®.

Mussolini as the Dictator

Rule of one leader and one party was the ideology of Fascism. He had no faith in democracy and hated the majority. He believed in the supremacy of the state. The individual had no right. The individual was merely a means to recognize the existence of the state

r®thÂfhçahf Knrhèå

xnu f£Á, xnu jiyt® v‹gJ ghÁr f£Áæ‹ mo¥gil¡ bfhŸifahF«. Knrhèå¡F k¡fsh£Á Kiwænyh, bgU«gh‹ik M£Áænyh e«Ã¡ifæšiy. muÁ‹ vnj¢rhÂfhu¤ijna mt® bgçJ« e«Ãdh®. jåkåj cçik v‹gJ VJ« Ïšiy. khwhf, muÁ‹ mÂfhu¤ijna jåkåj‹ m§Ñfç¤J el¡f nt©L« v‹W mt® fUÂ, mj‹têahf jdJ r®thÂfhu¤ij ãiy¥gL¤Âdh®.

NAZISM IN GERMANY

After the First World War, harsh peace was imposed on Germany and other defeated countries. This had created intense nationalist upsurge in Germany. The economic breakdown and the rise of socialist parties paved the way for the rise of Hitler and Nazism in Germany. Similarly, such situation arose in Italy and Japan. This resulted in the Axis formation. The aggressive foreign policy of Hitler led to the Second World War.

b#®kåæš ehÁr«

Kjš cyf¥nghU¡F¥Ã‹ò b#®kå k‰W« Ãw K¿ao¡f¥g£l ehLfŸÛJ mikÂ cl‹go¡iffŸ Ââ¡f¥g£ld. Ïj‹ éisthf b#®kåæš Ôéu njÁa« bgh§»baGªjJ. bghUshjhu Ó®FiyÎ« mij¤bjhl®ªJ vGªj nrhõèr r¡ÂfS« b#®kåæš ï£yç‹ vG¢Á¡F« ehÁr bfhŸiffë‹ ts®¢Á¡F« têtF¤jd. Ï¤jhèæY«, #¥ghåY«Tl mnj ãiyikfŸ ãyéd. Ïjdhš jh‹ Ïªj _‹W ehLfS¡Fäilna m¢R x‹W cUth»aJ. ï£yç‹ M¡uä¥ò neh¡f« bfh©l maYwÎbfhŸif Ïu©lh« cyf¥nghU¡F Ï£L¢ br‹wJ.

Germany at the End of World War I

At the end of the World War I, the German King William was forced to abdicate a republic was proclaimed in Germany. Friedrich Ebert, the leader of the Social - Democratic Party formed a temporary government. This was followed by an election to the Constituent Assembly. The Social Democratic Party emerged as the largest party. The session of the

Kamaraj College

Constituent Assembly was held in the city of Weimar. A new constitution was drafted. This is known as Weimar Constitution.

Kjš cyf¥ nghç‹ Koéš b#®kå

Kjš cyf¥nghç‹ ÏWÂ¡f£l¤Âš b#®khåa mur® éšèa« jdJ gjéia¤ Jwªjh®. b#®kå xU Foaurhf m¿é¡f¥g£lJ. nrhõèr - blkh»uoj f£Áæ‹ jiytuhd všg®£ xU j‰fhèf muir m§F mik¤jh®. Ã‹d® muÁayik¥ò FGé‰fhd nj®jš eilbg‰wJ. bta;kh® efçš muÁayik¥ò¡FG T£l« eilbg‰wJ. òÂa muÁayik¥ò cUth¡f¥g£lJ. ÏJnt **bta¦kh®muÁayik¥ò** vd¥gL»wJ.

The Revolt of the Royalists

The Treaty of Versailles was very harsh and humiliating to Germany. It suffered territorial loss. The policy of disarmament was imposed. The war reparation was enormous. Germany was held responsible for the World War. This affected the sentiments of the Germans. A group of people opposed the signing of the Treaty of Versailles. In March 1920, the royalists under the leadership of Dr. Kappa revolted. But he failed and surrendered before the republican government. The second such revolt was led by Ludendorff. He was assisted by Hitler. Ludendorff and Hitler were arrested and imprisoned for 5 years. It was during this jail life; Hitler wrote the famous book Mein Kamp which later became the Bible of the Nazi party.

muR Mjuths®fë‹ »s®¢Á

bt®nrš° cl‹go¡if b#®kåia j©o¡F« éj¤ÂY«, mtkhd¥gL¤J« éj¤ÂY« mikªÂUªjJ. b#®kå jdJ ãy¥gFÂæš gyt‰iw ÏHªjJ. MÍj¡ Fiw¥ò elto¡iffS« nk‰bfhŸs¥g£ld. ngh® ÏH¥Õ£L¤bjhif gykl§F ã®zæ¡f¥g£lJ. cyf¥ nghU¡F b#®kåna fhuz« v‹W« Tw¥g£lJ. Ïjdhš, b#®khåaç‹ cz®ÎfŸ bgçJ« ò©g£ld. bt®nrš° cl‹go¡ifæš ifbaG¤ÂLtijna b#®kåæ‹ xU Ãçé® fLikahf vÂ®¤jd®. 1920 kh®¢ Â§fëš, lh¡l® fh¥ v‹gtuJ jiyikæš mur Mjuths®fŸ »s®¢Áæš <Lg£ld®. Mdhš, Ï¡»s®¢Á njhšéæš KoªjJ. Mur Mjuths®fŸ FoauR murh§f¤Âl« ruzilªjd®. Ã‹d®, Yl‹lh®¥ v‹gtuJ jiyikæš Ïu©lhtJ »s®¢Á eilbg‰wJ. ÏtU¡F ï£y® g¡fgykhf ÏUªjh®. ÿl‹lh¥, ï£y® ÏUtUnk ifJ bra;a¥g£L IªJ M©L Áiw¤j©lid¡F£gL¤j¥g£ld®. Ïªj Áiw thr¤Â‹ nghJjh‹ ï£y® jdJ òfH;bg‰w **‘vdJ nghuh£l«’** v‹w üiy vGÂdh®. Ã‰fhy¤Ây Ïªj üny ehÁr f£Áæ‹ òåj üyhf¤ ÂfH;ªjJ.

Economic Crisis

The post war Germany posed a disastrous financial crisis. For the payment of reparation, the government was forced to take loans. Factories were closed. Trade and commerce were deteriorating. Heavy taxes were imposed. To meet the financial crisis the government had no other option but to issue more and more paper currencies. This resulted into inflation. Unemployment was rampant.

bghUshjhu Á¡fš

nghU¡F¥ Ãªija fhy¤Âš b#®kå fL« ãÂbeU¡fo¡F Msh»aJ. ngh® ÏH¥Õ£il brY¤Jtj‰fhf murh§f« bgUªbjhif fl‹ th§f nt©oæUªjJ. bjhê‰rhiyfŸ _l¥g£ld. tâf« Kl§»¥nghæ‰W. tç¢Rik mÂfç¤jJ. ãÂ beU¡foia rkhë¥gj‰F murh§f« fh»j¥ gz¤ij nkY« m¢Ál nt©oa NHãiy cUth»aJ. Ïjdhš, gzÅ¡f« V‰g£L gz¤Â‹ kÂ¥ò FiwªjJ. ntiyæšyh¤ Â©lh£l« bgU»aJ

Reparation

According to the provisions of the Treaty of Versailles, Germany, which was held responsible for the First World War, had to pay a heavy amount of compensation. The Reparation Commission fixed the amount as 660 million pounds. There was opposition against these provisions. Most of them argued that, since Germany was not responsible for World War I, there was no need to pay the heavy amount of war indemnity.

Kamaraj College

ngh® ÏH¥ÕL

bt®nrš° cl‹go¡if¥go, nghU¡F¡ fhuz« v‹W F‰w« rh£l¥g£l b#®kå ngh® eZl<lhf bgU«bjhifia brY¤j nt©oæUªjJ. ngh® ÏH¥Õ£L¤ bjhif 660 äšèa‹ gÎ©LfŸ vd ã®zæ¡f¥g£lJ. Ïj‰F b#®kåæš gy¤j vÂ®¥ò »s«ÃaJ. Kjš cyf¥nghU¡F b#®kå fhuz« Ïšiy v‹W« ngh® ÏH¥Õlhf Ï›tsÎ bgça bjhifia b#®kå brY¤j nt©oaÂšiy v‹W« vÂ®¥ghs®fŸ thjhod®.

Dawes Plan

The financial crisis in Germany forced the Weimar Republic to make an appeal to the allies for the reduction of the amount of reparation. As a result, a committee consisting of ten members was formed under the chairmanship of Dawes, an eminent finance specialist of U.S.A. The committee made some amendments to the provision of the Treaty of Versailles. This known as Dawes Plan The financial burden of Germany was reduced to certain level. When the problem of reparation again appeared in 1929 the Young Committee made a plan to solve it.

lh° Â£l«

b#®kåæš ãyéa ãÂ beU¡fo fhuzkhf, ngh® ÏH¥Õ£il Fiw¡f nt©L« v‹W bta;kh® FoauR ner ehLfis nf£L¡ bfh©lJ. Ïjdhš mbkç¡f ãÂ ã®thf tšYduhd lh° v‹gtç‹ jiyikæš g¤J cW¥Ãd®fŸ bfh©l xU FG V‰gL¤j¥g£lJ. Ï¡FG bt®nrš° cl‹goï¡ifæ‹ Ãçîfë‹ xUÁy ÂU¤j§fis bra;jJ. b#®kåæ‹ ãÂ¢Rik XusÎ¡F Fiw¡f¥g£lJ. 1929 M« M©L Û©L« ngh® ÏH¥Õ£L¥ Ãu¢Áid njh‹¿anghJ **a§ FG** m¿é¤j Â£l¤Â‹go mj‰F Ô®Î fhz¥g£lJ.

Hitler and the Nazi Germany

Adolph Hitler was born in April 1889 in a very humble family in an Austrian village. On account of poverty he could not get proper education. His father wanted to make his son a government employee. But Hitler was very fond of art from his early days. So, he went to Vienna at the age of 18 to learn the art of painting and architecture. While he was in Vienna, he happened to witness the behavior of the Jews. He felt that the Jews were the moral enemies of individualism, nationalism and racialism. Further he felt that the Jews were the supporters of the Marxian ideology. Thus, his anti- Jews ideas developed at very early age. Hitler was opposed to democracy and believed in the supremacy of the German race.

During the First World War Hitler joined the army and participated in the war. In recognition of his service and bravery shown during the war, he was honored with the award of the 'Iron Cross'. He believed that the Jews and the communists were responsible for the defeat of Germany. He therefore undertook a programmer to avenge the defeat. He began to work as a spy in Munich. He also started a new party with the cooperation of his friends. National Socialist German Labor Party was launched.

ï£yU« ehÁr b#®kåÍ«

mlhš¥ ï£y® 1889 M« M©L M°Âçahéš xU »uhk¤Âš rhjhuz FL«g¤Âš Ãwªjh®. tWikæ‹ fhuzkhf mt® Kiwahd fšé f‰f tha;¥Ãšyhkš nghæ‰W. mtiu xU murh§f Cêauh¡f nt©L« vd mtuJ jªij éU«Ãdh®. Mdhš, ï£y® ÁWtaJ Kjny fiyæš M®t« fh£odh®. jdJ 18tJ taÂš Xéa« k‰W« f£ol¡fiy gæštj‰fhf éa‹dh efU¡F br‹wh®. éa‹dhéš mt® ÏUªjnghJ m§F thH;ªj ôj®fë‹ gH¡ftH¡f§fis gh®¡f ne®ªjJ. jå¥g£l MSik, njÁa«, Ïdthj« ngh‹wt‰W¡F ôj®fŸ jh®Ûfkhd vÂçfŸ vd mt® cz®ªjh®. nkY«, ôj®fŸ kh®¡Óa bfhŸifia Mjç¥gjhfÎ« fUÂdh®. Ïs« taÂnyna ï£yçl« ôj vÂ®¥ò fU¤J¡fŸ nt%‹¿d. #dehaf¤ij vÂ®¤j ï£y® b#®khåa Ïd¤ Â ‹ nk‹ikæš mirahj e«Ã¡if bfh©lh®.

Kamaraj College

Kjš cyf¥nghç‹nghJ, ï£y® uhQt¤Âš nr®ªJ nghçš g§Fbg‰wh®. nghçš M‰¿a Åu¢ brašfS¡fhf **'ÏU«ò¢ ÁYit'** v‹w éUJ mtU¡F tH§f¥g£lJ. ôj®fS«, f«ôå°LfSnk b#®kåæ‹ njhšé¡F fhuz« vd ï£y® e«Ãdh®. njhšé¡F gêth§F« Â£l§fŸ mt® kdÂš cÂ¡f¤ bjhl§»d.

Nazi Party

To carry out his programs, Hitler started the National Socialist Party or Nazi Party. 'Swastika' was made the symbol of Nazi Party. By the year 1932, the membership of the Nazi Party increased to 70 lakhs. To attract the young people to his party, Hitler started 'Hitler Young Society.' Also, he formed two military bodies. The members were wearing brown shirts with a red armband carrying a black Swastika. Another division was called as the 'Black Shirts'. They were the body guards of the Nazi party leaders.

In 1932, Hitler contested for the post of President. But he was defeated with a few votes against Hindenburg. But in the general election conducted in the same year, his party became the largest party in the parliament. According to the provisions of the constitution as a leader of the majority party in the Reichstag, Hitler was made the Chancellor. Thus, he formed the Nazi Government.

He established the dictatorship of the Nazi Party. Communist party was banned and its leaders were arrested. The civil rights of the people were suspended. The Weimar Republic came to an end. Hitler declared the establishment of the Third Reich. The flag of the Nazi Party became the National flag. The Parliament was dissolved. The powers of the parliament were transferred to Hitler.

ehÁr f£Á

jdJ Â£l§fis brašgL¤Jtj‰fhf, ï£y® njÁa nrhõèr f£Á mšyJ ehÁr f£Áia¤ bjhl§»dh®. ehÁr f£Áæ‹ Á‹d« °t°Âfh 1932 M« M©L th¡»š ehÁr f£Áæ‹ v©â¡if 70 y£r¤ij jh©oaJ. jdJ f£Áæš ÏisP®fis ft®ªÂG¥gj‰F **'ï£y® ÏisP® fHf«'** v‹w mik¥igÍ« ï£y® njh‰Wé¤jh®. Ïu©L uhQt mik¥òfisÍ« mt® V‰gL¤Âdh®. gG¥ò ãw r£il mâªj xU mik¥Ãd® if¥g£ilæš Áf¥ò ãw¤Âš **°t°Âfh** Á‹d¤ij bgh¿¤ÂUªjd®. k‰bwhU Ãçéd® **'fUŠr£ilæd®'** vd miH¡f¥g£ld®.

Ït®fŸ ehÁr f£Áæ‹ jiyt®fS¡F ghJfhty®fshf ÏUªjd®. 1932š ï£y® mÂg® gjé¡F ngh£oæ£lh®. Mdhš ï©l‹g®¡ v‹gtU¡F vÂuhf brh‰g th¡FfŸ é¤Âahr¤Âš njh‰W¥nghdh®.mnj M©L eilbg‰w bghJ¤ nj®jèš mtuJ f£Á ehlhSk‹w¤Âš jå¥ bgU«gh‹ik bg‰w f£Áahf bt‰¿ bg‰wJ. bgU«gh‹ik f£Áæ‹ jiyt® v‹w mo¥gilæš, muÁayik¥ò éÂfë‹go ï£y® b#®kåæ‹ rh‹ryuhf ãaä¡f¥g£lh®. Ï›thW ehÁr f£Á M£Áæš mk®ªjJ.
éiuéš ï£y® ehÁr f£Áæ‹ r®thÂfhu¤ij V‰gL¤Âdh®. f«ôå°£ f£Á jilbra;a¥g£L mj‹ jiyt®fŸ ifJ bra;a¥g£ld®. k¡fë‹ Áéš cçikfŸ u¤J bra;a¥g£ld. bta;kh® FoauR KoÎ¡F tªjJ. ï£y® _‹whtJ 'bua;r;;' mik¡f¥g£ljhf m¿é¤jh®. ehÁr f£Áæ‹ bfhona njÁa¡ bfhoahæ‰W ehlhSk‹w« fiy¡f¥g£lJ. mj‹ mÂfhu§fŸ ï£yU¡F kh‰w¥g£ld.

Anti- Jew Policy

In Germany, the Jews enjoyed a privileged position due to their wealth and education. He believed that they were anti- nationals. Hitler now made several efforts to crush the Jews. Anti- Jew Laws were passed. They were denied German citizenship. He adopted very harsh and repressive measures for the economic and cultural boycott of the Jews.

ôj®fS¡F vÂuhd bfhŸif

j§fsJ bršt ts¤jhY«, fšé¤ jFÂahY« ôj®fŸ b#®kåæš rYifbg‰w t®¡f¤Âduhf thH;ªJ tªjd®. ï£y® mt®fis njr énuhÂfŸ vd¡ fUÂdh®. ôj®fis xL¡f gy eoto¡iffis mt® vL¤jh®. ôjU¡F vÂuhd r£l§fŸ

Kamaraj College

Ïa‰w¥g£ld. b#®khåa FoÍçik mt®fS¡F kW¡f¥g£lJ. ôj®fis bghUshjhu k‰W« g©gh£L ßÂæš òw¡fâ¥gj‰fhf mt® fLikahd xL¡FKiwfis Ã‹g‰¿dh®.

Military Reforms

Hitler reorganized his military on the basis of German nationality. Germans alone were admitted into the military service. He established a totalitarian type of government so that he could follow an aggressive foreign policy.

uhQt Ó®ÂU¤j§fŸ

b#®khåa njÁa¤ij mo¥gilahf¡ bfh©L ïl¥y® uhQt¤ij Óuik¤jh®. b#®khåa Ïd¤jt® k£Lnk uhQt¤Âš nr®¤J¡ bfhŸs¥g£ld®. xU vnj¢rhÂfhu j‹ikÍl‹Toa muir V‰gL¤Â mj‹_y« M¡uä¥ò neh¡fKŸs maYwÎ¡bfhŸifia Ã‹g‰w¤ bjhl§»dh®.

Foreign Policy of Hitler

Hitler did not approve the Treaty of Versailles. It was a dictated peace. Hence it was a humiliating one. The German people accepted the policy of Hitler and accepted him as their leader. The important aspects of his foreign policy are given below.

ï£yç‹ maYwÎ¡ bfhŸif

ï£y®, bt®nrš° cl‹go¡ifia V‰f kW¤jh®. mJ xU Ââ¡f¥g£l cl‹go¡if v‹gjhš mtkhd¢ Á‹dkhf¡ fUÂdh®. ï£yuJ Ï¡fU¤ij b#®khåa k¡fS« Mjç¤J, mtiuna j§fsJ jiytuhf V‰wd®. mtuJ maYwÎ¡ bfhŸidæ‹ Ki»a m«r§fshtd.

German came out of the League of Nations

Following the League of Nations Disarmament Conference on February 3, 1932 Hitler announced the withdrawal from the League. He started the process of rearming Germany.

g‹dh£L¡ fHf¤ijé£L btëaWjš

1932 Ã¥utç 3 M« ehŸ g‹dh£L¡ fHf¤Â‹ MÍj¡ Fiw¥ò kheh£oèUªj btëna¿a ïl¥y® g‹dh£L¡ fHf¤ÂèUªJ« éyFtjhf m¿é¤jh®. b#®kåæ‹ uhQt¤ij Û©L« bgU¡f¤ bjhl§»dh®.

Rearmament

As mentioned above, after the Geneva Disarmament Conference, Hitler withdrew from the League of Nations. Now he was free to rearm Germany. On March 16, 1935, Hitler announced compulsory military training for all German people. He also aimed to have the air force equal to that of England and France. He announced that the reason for the increase in the strength of the army was self-defense. But France and England had natural suspicion over these actions of Hitler. Therefore, they convened a meeting at Stress in Switzerland and condemned the behavior of Hitler. But their condemnation did not affect Hitler from rearmament.

MÍj§fis¥ bgU¡Fjš

1935 kh®¢ 16 M« ehŸ b#®khå®fŸ midtU« f£lha uhQt¥ gæ‰Á nk‰bfhŸs nt©L« vd m¿é¤jh®. Ï§»yhªJ k‰W« Ãuh‹R¡F ÏizahdbjhU ékhd¥ gilia b#®kå bgwnt©L« v‹W mt® fUÂdh®. Ra ghJfh¥ò¡fhfnt uhQt tèikia bgU¡Ftjhf mt® T¿¡bfh©lh®.

Militarization of Rhineland.

Rhineland was to be demilitarized, according to the Treaty of Versailles. On March 7, 1936, Hitler sent his army into the heart of Rhineland and started the construction of

Kamaraj College

fortifications. France opposed this move of Germany. But England was a silent spectator to this action of Hitler. Thus, a golden opportunity to stop the aggressive behavior of Hitler was lost by both England and France.

iu‹yhªJ¥ gFÂia uhQt kakh¡Fjš

bt®nrš° cl‹go¡if¥go, iu‹yhªJ¥ gFÂ uhQtk‰w gFÂahf¥ guhkç¡f¥gl nt©L«. 1936 kh®¢ 7 M« ehŸ ï£y® iu‹yhªÂ‹ ika¥gFÂ¡nf uhQt¤ij mD¥ÃanjhL m§F uhQt¡ f£Lkhd§fisÍ« V‰gL¤j bjhl§»dh®. b#®kåæ‹ Ïªj eltob¡ifia Ãuh‹R vÂ®¤jJ. Mdhš, Ï§»yhªJ mikÂÍ‹ ï£yç‹ eoto¡iffis ftå¤J¡ bfh©oUªjJ. Ïjdhš, Ãuh‹R« Ï§»yhªJ« ÏizªJ ï£yç‹ M¡uä¥ò elto¡if¡F KoÎ f£Ltj‰fhd tha;¥ig eGt é£ld.

The Spanish Civil War

A Republic had been proclaimed in Spain in 1931. In 1936 the conservatives under General Franco started a Civil War against the Republic. Now Germany and Italy supported Franco whereas Russia supported the Republicans. The Republicans were defeated and the dictatorship of Franco was established. The net result of the Spanish Civil War was that it helped Italy and Germany to come closer and later their friendship was converted into a treaty.

°ghåa cŸeh£L¥ngh®

1931 M« M©L °bgæåš FoauR M£Á ãWt¥g£lJ. 1936š b#duš Ãuh§nfh v‹gtuJ jiyikæš gHikthÂfŸ FoauR¡F vÂuhf cŸeh£L¥ nghiu¤ bjhl§»dh®fŸ. b#®kåÍ«, Ï¤jhèÍ« Ãuh§nfhit Mjç¤jd. Foauir uZah Mjç¤jJ. FoauR ÅH¤j¥g£L Ãuh§nfhé‹ r®thÂfhu M£Á ãWt¥g£lJ. °ghåa cŸeh£L¥ nghç‹ éisthf b#®kå¡F« Ï¤jhè¡F« Ïilna e£òwÎ nkY« beU¡fkilªJ cl‹go¡if¡F« Ï£L¢ br‹wJ

Rome- Berlin -Tokyo Axis

In October 1936, On the basis of an agreement Germany approved Italian control over Abyssinia and Italy granted permission to Hitler to annex Austria with Germany. Hitler was antagonistic towards Russian Communism. Therefore, Hitler in November 1936, signed an Anti-Committer Pact with Japan, another enemy of Russia. In November 1937, Italy was admitted into the alliance. This Anti Committer pact was otherwise called as Rome –Berlin- Tokyo Axis.

This Axis was formed against England, France and Russia. This was the beginning of Second World War. Nazism grew in Germany under Hitler. It stood for aggressive nationalism, authoritarianism and the leadership principle. On becoming Germany's Chancellor in 1933, Hitler undertook a rearmament programmer. His aggressive foreign policy led to the Second World War. Similarly, Mussolini organized the Fascist movement in Italy. He believed in dictatorship, aggressive foreign policy and colonial policy. Thus, he emerged as the Il Duce or supreme commander. The emergence of dictatorship in Europe paved the way for Second World War.

nuh« - bg®è‹ - nlhi»nah m¢R

1936 m¡nlhgçš Ï›éU ehLfS« xU cl‹go¡ifia bra;J bfh©ld®. Ïj‹go, Ï¤jhèæ‹ mÃÁåah M¡uä¥ig b#®kå V‰wJ. b#®kå M°Âçahit Ïiz¤J¡ bfh©lij Ï¤jhè V‰wJ. ï£y® uZa f«ôå°£ f£Áia btW¤jh®. vdnt, uZahé‹ vÂçahd #¥ghDl‹ 1936 et«gçš f«ôår vÂ®¥ò x¥gªj« x‹iw bra;J bfh©lh®. 1937 et«gçš Ï¤jhèÍ« Ïªj x¥gªj¤Âš ÏizªJ bfh©lJ. Ïªj _t® T£oiznt **nuh« - bg®è‹ - nlhi»nah m¢R** vd miH¡f¥gL»wJ. Ï§»yhªJ, Ãuh‹R, uZah M»a ehLfS¡F vÂuhf Ïªj m¢R mik¡f¥g£lJ. ÏJnt, Ïu©lh« cyf¥ nghU¡F Ï£L¢ br‹wJ.

WORLD WAR II

(a) Causes/ காரணங்கள்

The devastation caused by World War I was of such magnitude that it was referred to as

Kamaraj College

The Great War, or The War to End All Wars. The belligerent nations, especially the Allies, had no desire for a second prolonged conflict, and this was the main driving force behind their actions after the end of World War I. The immediate and primary cause of World War II was the aggressive military offensive undertaken by a resurgent Germany and a fast-developing Japan. However, the root causes of the War are more complex. Let us try to understand them in detail.

முதலாம் உலகப்போர், மாபெரும் போர் என்றும் அனைத்துப் போர்களையும் முடித்துவைக்கும் போர் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டது. பகைநாடுகளில், குறிப்பாகநேச நாடுகள் மீண்டும் ஒரு நீண்ட மோதலுக்கான எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை, இதுவே முதல் உலகப்போருக்குப் பின்னரான இந்நாடுகளின் செயல்பாடுகளை இயக்கும் சக்தியாய்த் திகழ்ந்தது. எழுச்சி பெற்ற ஜெர்மனி மேற்கொண்ட ஆக்கிரமிப்பு ராணுவ நடவடிக்கைகளும், ஜப்பானின் விரைவான வளர்ச்சியுமே இரண்டாம் உலகப்போருக்கான உடனடி மற்றும் அடிப்படைக் காரணங்களாகும். இருந்தபோதிலும் இப்போருக்கான காரணங்கள் மிகவும் சிக்கலானவை. அவற்றை விரிவாகப் புரிந்துகொள்ள முயல்வோம்

Germany and Treaty of Versailles, 1919/ ஜெர்மனியும், வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையும் 1919

The Treaty of Versailles ending World War I was signed in June 1919. Among the many clauses of the Treaty, three in particular caused great resentment among the Germans. (i) Germany was forced to give up territories to the west, north and east of the German border; (ii) Germany had to disarm and was allowed to retain only a very restricted armed force (army, navy and air force); (iii) as reparations for the War, Germany was expected to pay for the military and civilian cost of the War to the Allied nations.

1919 ஜுனில் கையெழுத்தான வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையோடு முதல் உலகப்போர்முடிவுற்றது. அதன் சரத்துக்களில் மூன்று அம்சங்கள் ஜெர்மனி மக்களிடையே பெரும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தின. (i) ஜெர்மனி தனது மேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு ஆகிய எல்லைகளில் பல பகுதிகளைவிட்டுத் தரக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. (ii) ஜெர்மனி ஆயுதக் குறைப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு மிகக் குறைந்த அளவிலான படைகளை மட்டுமே வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது. (காலாட்படை, கப்பற்படை, விமானப்படை). (iii) போரினால் நேச நாடுகளுக்கு ஏற்பட்ட ராணுவ வீரர்கள் மற்றும் பொதுமக்களின் உயிர் இழப்பிற்காக ஜெர்மனி இழப்பீடு வழங்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

Failure of League of Nations/ பன்னாட்டுச் சங்கத்தின்தோல்வி

The Treaty also set up the League of Nations, as we have seen in League of nations Lesson, on the initiative of President Woodrow Wilson of the United States. The League was expected to mediate between countries and take action against countries which indulged in military aggression. However, the United States was not interested in playing a global role or any role in European politics. The popular mood favoured the traditional isolationist approach, and therefore the United States did not become a member of the League. The other Allied nations were also determined to maintain a non-interventionist attitude and, in consequence, the League remained an ineffectual international body.

அமெரிக்க அதிபர் உட்ரோவில்சனின் முயற்சியால் பன்னாட்டுச் சங்கம் உருவானது என்பதை பார்த்தோம். இச்சங்கம் நாடுகளிடையே பிரச்சனை ஏற்படும்போது நடுவராக இருந்து பிரச்சனைகளைத் தீர்க்குமெனவும் ராணுவ ஆக்கிரமிப்பை மேற்கொள்ளும் நாடுகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்குமெனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் அமெரிக்கா இவ்வமைப்பில் உறுப்பு நாடாகச் சேரவில்லை. ஏனெனில் போருக்குப்பின்னர் அமெரிக்காவின் பொதுவான மனோநிலை மரபான தனித்திருக்கும் கொள்கைக்கு ஆதரவாக இருந்தது. எனவே அமெரிக்கா உலக அரசியலிலோ, ஐரோப்பிய அரசியலிலோ பங்கெடுப்பதில் ஆர்வம் கொள்ளவில்லை. ஏனைய நேசநாடுகளும் தலையிடாக் கொள்கை மனநிலையில் உறுதியாக இருந்தன. இதன் விளைவாக பன்னாட்டுச் சங்கம் ஒரு பயனற்ற பன்னாட்டுச் சங்கமாக இருந்தது.

Post-War Crisis and Germany/ முதல் உலகப்போருக்குப்பின்னர்ஜெர்மனி

As mentioned above the three main clauses of the Treaty of Versailles, especially the imposition of penal reparations caused great discontent in Germany. The interwar period was a time of severe economic downturn in Western Europe as well as the United States. Britain was facing massive unemployment and its economy was nearly crippled by the General Strike of

1926. The United States was faced with the Great Depression after 1929. The problems which many countries faced in the post-World War I decades led to the rise of extreme right-wing dictatorships in Italy (Mussolini), Germany (Hitler) and Spain (Franco).

மேற்குறிப்பிட்டவாறு வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையின் முக்கியமான மூன்று சரத்துக்கள், குறிப்பாகபோர்இழப்பீடு தொடர்பான சரத்து ஜெர்மனியில் பெரும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தின. இரு போர்களுக்கும் இடைப்பட்ட காலமானது மேற்கு ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் தீவிரமான பொருளாதாரப் பின்னடைவுகளின் காலமாக இருந்தது. பிரிட்டன் மிகப்பெரும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைச் சந்தித்தது. 1926ஆம் ஆண்டின் பொதுவேலை நிறுத்தத்தால் அதனுடைய பொருளாதாரம் முடங்கியது. அமெரிக்காவும் 1929 க்குப்பின்னர் பொருளாதாரப் பெருமந்தத்தைச் சந்தித்தது. முதல் உலகப்போருக்குப் பின்னரான பத்தாண்டுகளில் பலநாடுகள் எதிர்கொண்ட பிரச்சனைகள் இத்தாலி (முசோலினி), ஜெர்மனி (ஹிட்லர்), ஸ்பெயின் (பிராங்கோ) ஆகிய நாடுகளில் தீவிர வலதுசாரி சர்வாதிகார ஆட்சி எழுச்சி பெறுவதற்கு இட்டுச் சென்றன.

Germany experienced both high unemployment and severe inflation after the World War I, and its currency became practically worthless. There are several pictures of the 1920. when ordinary people had to carrymoney in wheelbarrows to buy bread. This was blamed on the war reparations which Germany was forced to pay, though in the final analysis, the demands for war reparations were moderated over several rounds of negotiations.

முதல் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஜெர்மனி பெருமளவிலான வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் கடுமையானபணவீக்கத்தையும் அனுபவிக்க நேர்ந்தது. மேலும் அதனுடைய காகிதச் செலாவணி முழுமையாக மதிப்பிழந்தது. சாதரண மக்கள் ரொட்டி வாங்குவதற்காக வண்டி நிறைய பணத்தை எடுத்துச்செல்வது போன்ற பல படங்கள் 1920களில் வெளியாயின. பல சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப்பின்னர் ஜெர்மனி வழங்கவேண்டிய போர்இழப்பீட்டுத் தொகை குறைக்கப்பட்டாலும் மேற்சொல்லப்பட்ட துயரங்களுக்கு ஜெர்மனியின்மீது கட்டாயமாகச் சுமத்தப்பட்ட போர் இழப்பீடே காரணம் எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

The Rise of Adolf Hitler/அடால்ப் ஹிட்லரின் எழுச்சி

Adolf Hitler was able to exploit thegeneral discontent among the Germans.Gifted with great oratorical skills, he wasable to sway the people by his impassionedspeeches, promising a return to the gloriousmilitary past of Germany. He founded theNational Socialist party, generally known as “The Nazis”. The fundamental platform onwhich Hitler built his support was the notionof the racial superiority of the Germans as a pure, ‘Aryan’ race and a deep-seated hatred of the Jews. Hitler came to power in 1933 and ruled Germany till 1945.

ஜெர்மனி பெருமளவு அவமானப்படுத்தப்பட்டதாக நிலவிய கருத்தைப் பயன்படுத்தி, தனது வல்லமைமிக்க சொற்பொழிவாற்றும் திறமையாலும் உணர்ச்சிமிக்கப் பேச்சுக்களாலும் ஜெர்மனியை அதன் ராணுவப்புகழ்மிக்க முந்தைய காலத்திற்கு மீண்டும் அழைத்துச் செல்வதாக அடால்ப் ஹிட்லர் மக்களைத் தன்பக்கம் ஈர்த்தார். தேசிய சமதர்மவாதிகள் கட்சியை நிறுவினர். இது நாசிக்கட்சி என்று அழைக்கப்பட்டது. இரண்டு அடிப்படைக் கருத்துகளை அடித்தளமாகக் கொண்டு ஹிட்லர் ஆதரவைத் திரட்டினார். ஒன்று ஜெர்மனியரே சுத்தமான ஆரிய ‘இனத்தவர்’ எனும் இனஉயர்வு மனப்பாங்கு மற்றொன்று மிகஆழமான யூதவெறுப்பு. 1933இல் ஆட்சிக்கு வந்த அவர் 1945வரைஜெர்மனியைஆட்சி செய்தார்.

In direct contravention of the clauses of the Treaty of Versailles, Hitler began to rearm Germany. The recruitment for the armed forces and the manufacture of armaments and machinery for the army, navy and air force with large amounts of government spending resulted in an economic revival and solved the problem of unemployment in Germany.

வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையின் சரத்துக்களுக்கு நேரெதிராக ஹிட்லர் ஜெர்மனியின் ராணுவத்தையும் ஆயுதங்களையும் அதிகரிக்க துவங்கினார். ஆயுதப்படைகளுக்கான ஆள்சேர்ப்பு, அரசாங்கத்தின் செலவில் நிறுவப்பட்ட, ராணுவத்திற்குத் தேவைப்படும் ஆயுதங்களையும் ஏனைய இயந்திரங்களையும் உற்பத்தி செய்யும் தொழில்சாலைகள் நிறுவப்படல் போன்றவற்றால் ஜெர்மனியின் பொருளாதாரம் புத்துயிர் பெற்றதோடு, வேலையில்லாத் திண்டாட்டப் பிரச்சனையும் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது.

Italy’s break with Britain and France inthe wake of Mussolini’s invasion of Ethiopia resulted in better relationship between Italy and Germany. In 1936, before Germany invaded the Rhineland, which was supposedto be a demilitarised zone, Rome – BerlinAxis had come into

being. Later, with Japan joining this alliance, it became Rome-Berlin-Tokyo Axis. In 1938, Hitler invaded Austria and Czechoslovakia. Sudetenland in Czechoslovakia was German speaking, and Hitler's claim was that the German speaking people should be united in to one nation.

எழுச்சிமிக்க முசோலினியின் எத்தியோப்பியப் படையெடுப்பினால் இத்தாலியுடன் கொண்டிருந்த உறவினை பிரிட்டனும் பிரான்சும் முறித்துக்கொண்ட அதேவேளையில் ஜெர்மனியும் இத்தாலியும் நட்புகொண்டன. ஹிட்லர் படைநீக்கம் செய்யப்பட்ட மண்டலமாகக் கருதப்பட்ட ரைன்லாந்தின்மீது 1936இல் படையெடுத்தார். இத்தாலியும் ஜெர்மனியும் இணைந்து ரோம்-பெர்லின் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தின. பின்னர் இதில் ஜப்பான் இணைந்தவுடன் ரோம்-பெர்லின்-டோக்கியோ அச்சு உடன்படிக்கை உருவானது. 1938இல் ஹிட்லர் ஆஸ்திரியா, செக்கோஸ்லோவாக்கியா ஆகிய நாடுகளைத் தாக்கிக் கைப்பற்றினார். செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் ஒரு பகுதியான சூடட்டன்லாந்தில் ஜெர்மன் மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். ஜெர்மன் மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளனைத்தும் ஒரேநாடாக இணைக்கப்படவேண்டும் என ஹிட்லர் உரிமை கோரினார்.

Allies and Non-Intervention/நேசநாடுகளும்தலையிடாக்கொள்கையும்

There were also acts of aggression by Italy and Japan. Italy invaded Ethiopia in 1935 and Albania in 1939. Emperor Haile Selassie of Ethiopia appealed to the League of Nations, but got no help. In the East, Japan was pursuing its policy of military expansion. In 1931, Japan invaded Manchuria and in 1937 its invaded China and seized Beijing. All these were ignored by the Allies and the League of Nations was unable to take any action.

இதேசமயத்தில் இத்தாலியும் ஜப்பானும் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. இத்தாலி 1935இல் எத்தியோப்பாமீதும், 1939இல் அல்பேனியாமீதும் படையெடுத்தது. எத்தியோப்பியப் பேரரசர் ஹெய்லி செலாஸ்ஸி பன்னாட்டுச் சங்கத்திடம் முறையிட்டார். ஆனால் அவருக்கு எவ்வித உதவியும் கிடைக்கவில்லை. கிழக்குப் பகுதிகளில் ஜப்பான் ராணுவ விரிவாக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. 1931இல் ஜப்பான் மஞ்சூரியாவின் மீது படையெடுத்தது. 1937இல் சீனாவைத் தாக்கி பெய்ஜிங்கை முற்றுகையிட்டது. இந்நடவடிக்கைகளை எல்லாம் நேசநாடுகளால் கண்டுகொள்ளாமல் இருந்தன. பன்னாட்டுச் சங்கத்தால் எவ்வித நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ள இயலவில்லை.

In spite of all these manifestations of military activity by Germany, Italy and Japan, Britain and France continued to be non interventionist. The mood in Britain was not in favour of starting another war. Prime Ministers Baldwin and Chamberlain did not feel justified in intervening in a region which was not officially in their sphere of interest. The United States was totally indifferent to the outside world, and wasconcerned with the revival of the economy after the Great Depression.

இவ்வாறு ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான் ஆகியவை ராணுவரீதியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டபோதும் பிரிட்டனும் பிரான்சும் எதிலும் தலையிடாமலேயே இருந்தன. பிரிட்டனின் பொது மனோநிலை மற்றுமொரு போரைத் தொடங்குவதற்கு ஆதரவாக இல்லை. பிரிட்டனின் பிரதமர்கள் பால்டுவின், சேம்பர்லின் ஆகியோரும் அதிகாரபூர்வமாக தங்களின் நலன்சாராதப் பகுதிகளில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளில் தலையிடுவது நியாயமற்றது என நினைத்தனர். அமெரிக்காவோ வெளியுலகை பற்றிச் சற்றேனும் அக்கறை கொள்ளாமல் பொருளாதாரப் பெருமந்தத்தின் பின்னர் தனது பொருளாதாரத்தை மீட்டெடுப்பதிலிலேயே கவனத்தைச் செலுத்தியது.

Munich Pact/மியூனிச்உடன்படிக்கை

A further factor was that the western powers and the Soviet Union distrusted each other. In 1938, Prime Minister Chamberlain concluded the Munich Pact with Germany, which was a shameful acceptance of Germany's invasion of Czechoslovakia to annex German-speaking Sudetenland. In 1939 the Soviet Union independently concluded a non-aggression pact with Germany. The continued passivity of the Allies and the reluctance to start building up their armies were also contributory causes of the extended scale of World War II.

சோவியத்ரஷ்யாவும் மேற்கத்திய நாடுகளும் ஒன்றின்மீது மற்றொன்று அவநம்பிக்கை கொண்டிருந்தன. 1938இல் பிரிட்டன் பிரதமர் சேம்பர்லின் ஜெர்மனியோடு மியூனிச் உடன்படிக்கையை மேற்கொண்டார். இது செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் மீது படையெடுத்து அதன் ஜெர்மன் மொழி பேசும் பகுதியான சூடட்டன்லாந்தை ஜெர்மனி இணைத்துக்கொண்டதை ஏற்றுக்கொள்வதாக அமைந்தது. இருந்தபோதிலும் 1939இல் சோவியத்யூனியன் ஜெர்மனியுடன் ஒருவர்மீது மற்றொருவர்

படையெடுப்பதில்லை என ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டது. நேசநாடுகளின் செயலற்ற இத்தன்மையும் படைகளைப் பெருக்கிக்கொள்வதில் அவைகாட்டிய தயக்கமும் இரண்டாம் உலகப்போருக்குக் காரணங்களாக அமைந்தன.

Though Hitler gave an assurance in the Munich Pact that Germany would not attack any other country, this was broken immediately. In 1939 he invaded Czechoslovakia. Poland was attacked next, and this was the final act which resulted inthe declaration of war by Britain and France against Germany. In Britain, Prime Minister Chamberlain resigned in 1940 and Winston Churchill, who had always warned about Hitler and his military ambitions, becamePrime Minister.

வேறு எந்த ஒரு நாட்டையும் தான் தாக்கப்போவதில்லை என ஹிட்லர் மியூனிச் உடன்படிக்கையில் உறுதியளித்திருந்தாலும் அது உடனடியாக மீறப்பட்டது. 1939இல் ஹிட்லர் செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் மீது படையெடுத்தார். அடுத்து போலந்து தாக்கப்பட்டது. இதுவே ஜெர்மனிக்கு எதிராக பிரிட்டனும் பிரான்சும் போர்ப்பிரகடனம் செய்வதற்கு இட்டுச்சென்ற இறுதி நடவடிக்கைகளாக அமைந்தன. பிரிட்டன் பிரதமர் சேம்பர்லின் 1940இல் பதவிவிலகினார். ஹிட்லரைப் பற்றியும் அவருடைய ராணுவ நோக்கங்களைப் பற்றியும் எப்போதும் எச்சரித்து வந்த வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் பிரதமரானார்.

(b) Course of World War II/ இரண்டாம்உலகப்போரின்போக்கு

Nature of the War/போரின்தன்மை

World War II was fought on two distinct fronts - Europe and the Asia Pacific. In Europe, the war was fought by the Allies against Germany and Italy. In the Asia Pacific, the Allies fought Japan. The two theatres of war will be discussed separately. The war in Europe also extended to North Africa which had been occupied by Germany.

இரண்டாம் உலகப்போர், ஐரோப்பா, ஆசியா பசிபிக் எனும் இருவேறு முனைகளில் நடைபெற்றது. ஐரோப்பாவில் நேசநாடுகள் ஜெர்மனிக்கும் இத்தாலிக்கும் எதிராகப் போரிட்டன. ஆசிய பசிபிக் பகுதிகளில் நேசநாடுகள் ஜப்பானுக்கு எதிராகபோர் செய்தன. இவ்விரு போர் அரங்குகளும் தனித்தனியே விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஐரோப்பாவில் நடைபெற்றப் போர்கள் ஜெர்மனியால் கைப்பற்றப்பட்டிருந்த வடஆப்பிரிக்கா வரை நீட்டிக்கப்பட்டது.

World War II was a modern war fought with heavy military equipment such as tanks, submarines, battleships, aircraft carriers, fighter planes and bomber planes. This involved a very large resource base, since all this equipment needed to be manufactured. There had to be raw materials, manufacturing capacity and technical inputs to improve the military hardware. This was an expensive and prolonged war of attrition. Almost every foot of territory was fought for step by step, so that the final capitulation of the Axis powers came more than a year after the Allies invaded mainland Europe in June 1944.

இரண்டாம் உலகப்போர் நவீனப்போராகும். டாங்குகள், போர்க்கப்பல்கள், விமானம் தாங்கிக்கப்பல்கள், நீர்மூழ்கிகள், போர்விமானங்கள், குண்டுவீசும் விமானங்கள், கனரக ராணுவ தளவாடங்களைக் கொண்டு போர்கள் நடத்தப்பட்டன. இவையனைத்தையும் உற்பத்தி செய்வதற்குப் பெருமளவிலான வளங்கள் தேவைப்பட்டன. ராணுவத் உபகரணங்களை நவீனப்படுத்துவதற்கு தேவையான கச்சாப்பொருள்கள், உற்பத்தித்திறன், தொழில்நுட்பம் ஆகியவையும் தேவைப்பட்டன. பின்னர் நினைத்து வருந்தும் அளவிற்கு பெரும் பொருட்செலவை ஏற்படுத்திய, நீண்ட காலப்போராக இப்போர் அமைந்தது. ஒவ்வொரு அடி நிலத்திற்காகவும் படிப்படியாக இப்போர் நடைபெற்றதால், 1944 ஜூனில் நேசநாடுகளின் படைகள் ஐரோப்பாவின் முக்கிய நிலப்பகுதிகளுக்குள் படையெடுத்து விட்டாலும் அச்சு நாடுகள் இறுதியாகச் சரணடைய ஓராண்டு காலமானது.

Outbreak of War/போரின்தொடக்கம்

Britain and France declared war on Germany in September 1939. In June 1940, Italy joined Germany, and in September 1940, Japan also joined the Axis powers.

பிரிட்டனும் பிரான்சும் 1939 செப்டம்பரில் ஜெர்மனியின் மீது போர்ப்பிரகடனம் செய்தன. இத்தாலி 1940 ஜூனில் ஜெர்மனியோடு சேர்ந்தது. 1940 செப்டம்பரில் ஜப்பான் அச்சு நாடுகளுடன் கைகோத்தது.

There was little action immediately after the declaration of war. Britain had already begun to build up its military capabilities, and all young men were conscripted for military duty. The first years of the War were a time of spectacular successes of the Germany army which occupied Denmark and Norway and later France. By 1941, all of mainland Europe till the Russian frontier was under the Axis powers. The German army followed a tactic of 'lightning strike' (Blitzkrieg) to storm into various countries and overrun them.

போர் அறிவிப்பு செய்யப்பட்டவுடன் சிறிய அளவிலான செயல்பாடுகளே காணப்பட்டன. பிரிட்டன் ஏற்கனவே தனது ராணுவ வலிமையை அதிகரிக்கத் தொடங்கி விட்டது. இளைஞர்கள் அனைவரும் கட்டாய ராணுவச் சேவைக்கு அழைக்கப்பட்டனர். போரின் தொடக்க ஆண்டுகள் ஜெர்மன் படையினரின் பிரமிக்கவைக்கும் வெற்றியாண்டுகளாகத் திகழ்ந்தன. டென்மார்க், நார்வே பின்னர் பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளை ஜெர்மானி ராணுவம் கைப்பற்றியது. 1941இல் ரஷ்யாவின் எல்லைவரையிலான ஐரோப்பாவின் முக்கியநிலப்பகுதிகள் அனைத்தும் அச்சு நாடுகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க்கொண்டுவரப்பட்டன. திடீரென, மிகவலுவான நாடுகளைத் தாக்கிக் கைப்பற்ற ஜெர்மானியப் படைகள் பிளிட்ஸ்கிரிக் எனும் மின்னல்வேகத்தாக்குதல் (lightning strike, ஜெர்மன் மொழியில் Blitzkrieg) போர்த்தந்திரத்தைக் கடைப்பிடித்தன.

The British Royal Navy continued to be the most powerful among the European naval forces and ensured that a sea-borne invasion of Britain was not possible. However, Britain depended on large scale imports of food, raw materials and industrial goods by sea from its Empire and the US. To attack this, Germany developed a fleet of submarines which caused havoc, especially in the Atlantic Ocean area, by sinking a large number of civilian ships carrying supplies to Britain.

ஐரோப்பிய நாடுகளின் கப்பற்படைகளில் 'தி பிரிட்டிஷ் ராயல் நேவி' என்றழைக்கப்பட்ட பிரிட்டனின் கப்பற்படையே தொடர்ந்து மிகவலுவானதாகத் திகழ்ந்தது. கடல்வழித்தாக்குதல் நடத்தி பிரிட்டனை கைப்பற்றுவது இயலாது என்பதை அது உறுதிப்படுத்தியது. இருந்தபோதிலும் பிரிட்டன் தனது பேரரசின் ஏனைய பகுதிகளில் இருந்தும், அமெரிக்காவிலிருந்தும் கடல்வழியாக இறக்குமதி செய்யப்படும் உணவுப்பண்டங்கள், கச்சாப்பொருள்கள், தொழிற்சாலை உற்பத்திப்பொருள்கள் ஆகியவற்றையே பெரிதும் சார்ந்திருந்தது. இதனைத்தாக்குவதற்காக ஜெர்மனி நீர்மூழ்கிக் கப்பற்படையை அனுப்பிப் பெரும்சேதத்தை ஏற்படுத்தின. குறிப்பாக அட்லாண்டிக் பெருங்கடலில் பிரிட்டனுக்குத் தேவையானப் பொருள்களை ஏற்றிவரும் பயணியர் கப்பல்களை அவை மூழ்கடித்தன.

Important Events/முக்கியநிகழ்வுகள்

Dunkirk / டன்கிர்க்

In May 1940 more than 300,000 British and French soldiers were forced back to the beaches in Dunkirk. Though they were under heavy fire, there was no all-out attack by the Germans and 338,000 men were rescued by the British by calling on all men who had boats or small ships which could be put to use. The French soldiersformed the nucleus of the Free French army under General de Gaulle. Britain would have found it difficult to regroup if so many of her soldiers had been lost at Dunkirk.

1940 மேமாதத்தில்சுமார் 3 லட்சம் பிரிட்டன், பிரான்சு நாடுகளின் கூட்டுப்படை வீரர்களுக்கு டன் கிர்க் நகரின் கடற்கரைப்பகுதிக்குப் பின்வாங்கும் கட்டாயம் ஏற்பட்டது. குண்டுவீச்சு அதிகமாக இருந்தபோதிலும் ஜெர்மானியப்படைகள் தங்கள் முழுத்திறனையும் பயன்படுத்தி முழுமையான தாக்குதலை மேற்கொள்ளவில்லை. சிறிய கப்பல்களை வைத்திருப்போர், படகுகளைக் கொண்டிருப்போர் ஆகிய அனைவரையும் பயன்படுத்தி பிரிட்டன் 3,38,000 வீரர்களை அவ்விடத்திலிருந்து மீட்டது. பெருமளவிலான தனது வீரர்களை பிரிட்டன் டன்கிர்க்கில் இழந்திருந்தால் மீண்டும் இதுபோன்றதொரு படையை அணிதிரட்டுவது பிரிட்டனுக்கு இடர்ப்பாடு மிகுந்ததாக இருந்திருக்கும்.

Battle of Britain/ பிரிட்டன்போர்

By July 1940, it was feared that the Germans were planning to invade Britain. Hitler wanted to force Britain to accept his proposals for peace by a prolonged air-borne bombing campaign. The German air force began to attack specific targets, especially the ports, airfields and industrial installations. In September 1940, London was bombed mercilessly, an action known as The Blitz. By October 1940, night bombing raids on London and other industrial cities

began. This campaign failed because with the aid of a newly developed and top-secret device 'radar' for detecting aircraft while still at a distance, the fighter planes of the Royal Air Force (Spitfires and Hurricanes) were able to inflict severe losses on the German bombers. The raids stopped after October 1940. Saluting the bravery of the Royal Air Force Churchill said in a speech that "Never was so much owed by so many to so few". The Germans dropped their plans toinvade Britain because of the failure of the air battle.

1940 ஜூலையில் பிரிட்டனின் மீது ஜெர்மனி படையெடுக்கும் எனும் அச்சம் ஏற்பட்டது. நீண்ட நெடிய ஆகாய விமானக் குண்டுத் தாக்குதல்களின் மூலம் தனது திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு பிரிட்டனை வற்புறுத்த ஹிட்லர் விரும்பினார். ஜெர்மனியின் விமானப்படைகள் குறிப்பிட்ட இலக்குகளை, மிகக் குறிப்பாகத் துறைமுகங்கள், விமானத்தளங்கள், தொழில்சாலைகள் ஆகியவற்றைத் தாக்கத் தொடங்கின. 1940 செப்டம்பரில் லண்டன் நகரம் இரக்கமற்ற குண்டுவீச்சுக்கு இலக்கானது. இந்நடவடிக்கை மின்னல் (Blitz) என்றழைக்கப்பட்டது. 1940 அக்டோபரில் லண்டன் மற்றும் ஏனைய தொழில் நகரங்களின் மீது இரவு நேரத்தில் குண்டு வீச்சுத்தாக்குதல் தொடங்கிற்று. ஆனால் இது தோல்வியில் முடிந்தது. ஜெர்மனியின் போர் விமானங்கள் சற்று தொலைவில் வரும்போதே அவற்றைக் கண்டறியும் திறன்பெற்ற, புதிதாகக் கண்டறியப்பட்ட, மிகரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்த கண்டறி கருவியெனும் பயன்படுத்தி பிரிட்டனின் ராயல் ஏர்போர்ஸ் போர்விமானங்கள் (சிடுமூஞ்சிகள், சூறாவளிகள் எனப்பெயரிடப்பட்டவை) ஜெர்மனியின் குண்டுவீச்சு விமானங்களைத் தாக்கிப் பேரிழப்பை விளைவித்தன. விமானத்தாக்குதல்கள் 1940 அக்டோபர் மாதத்தோடு நின்று போனது. பிரிட்டனின் ராயல் ஏர்போர்ஸ் விமானப்படைவீரர்களின் துணிச்சலுக்கு வணக்கம் தெரிவிக்கும் முகமாக சர்ச்சில் தன்னுடைய ஓர் உரையில் இப்படி "மிகச் சிலருக்கு மிக அதிகமானவர்கள் மிக அதிகமாகக் கடமைப்பட்டது இதற்கு முன்பு நடந்ததில்லை" எனக்குறிப்பிட்டார். விமானப்போரில் ஏற்பட்ட இத்தோல்வியால் பிரிட்டனின் மீது படையெடுக்கும் திட்டத்தை ஜெர்மனி கைவிட்டது.

"We shall defend our island, whatever the cost may be. We shall fight on the beaches. We shall fight in the fields and in the streets. … We shall never surrender." This inspirational speech by Winston Churchill in June 1940 boosted the morale of the British people when there were real fears of an invasion by Germany.

"கொடுக்க வேண்டிய விலை என்னவாக இருந்தாலும் நாம் நமது தீவைக் காப்போம் கடற்கரைகளில் போரிடுவோம். வயல்வெளிகளிலும் வீதிகளிலும் போரிடுவோம்.... ஒருபோதும் சரணடைய மாட்டோம்" 1940 ஜூன் மாதத்தில் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் ஆற்றிய எழுச்சியுரை ஜெர்மானியப் படையெடுப்பு பற்றிய அச்சம் நிலவிய அத்தருணத்தில் பிரிட்டன் மக்களின் நம்பிக்கையை ஊக்கப்படுத்துவதாய் அமைந்தது.

Lend Lease 1941–1945/கடன்குத்தகைத்திட்டம் (1941-1945)

President Roosevelt realized that the United States had to change its policy of isolation, but could not intervene directly in the War in Europe, because it was not politically feasible. So, he started a programme of "Lend Lease" in March 1941. Arms, food, military equipment and other supplies were sent to Britain, disguised as a "loan", which would be returned after use. This augmented the resources of Britain to a great extent between 1941 and 1945; the total aid under Lend Lease amounted to $46.5 billion.

அமெரிக்கக் குடியரசுத்தலைவர் ரூஸ்வெல்ட், தனிமைப்பட்டிருத்தல் கொள்கையிலிருந்து மாறவேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தார். ஆனால் ஐரோப்பியப்போர்களில் நேரடியாகத் தலையிடுவது சாத்தியமில்லாமல் இருந்தது. எனவே 1941 மார்ச்சில் கடன் குத்தகை திட்டத்தைத் (Lend lease) தொடங்கினார். அதன்படி 'கடன்' எனும் பெயரில் ஆயுதம், உணவுப்பண்டம், ராணுவத்தளவாடம், ஏனைய பொருள்கள் பிரிட்டனுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். அவை பயன்படுத்திய பின்னர் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டுவிடும். இத்திட்டம் மிகப்பெருமளவிற்கு பிரிட்டனின் வளங்களைப் பெருக்கியது. 1941-1945 இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் இத்திட்டத்தின் கீழ்பெறப்பட்ட உதவியின் மதிப்பு 46.5 பில்லியன் டாலராகும்.

Invasion of Russia 1941-1942/ரஷ்யப்படையெடுப்பு (1941-1942)

In June 1941 the German army invaded Russia. The long-term objectives of thismove were to seize prime land for settlingGermans, to destroy the communistregime, and also exploit Russia's natural resources, especially oil. The German strategy of lightning strikes was initiallysuccessful and the army penetrated 1000miles into Russian territory very soon. TheGerman army then marched on Moscow. But ultimately, the resistance by the Soviet army,

and the fierce Russian winter defeated the German army.

1941 ஜூனில் ஜெர்மனி படைகள் ரஷ்யாவின் மீது படையெடுத்தன. ஜெர்மனி மக்களைக் குடியேற்றுவதற்குத் தேவையான முக்கிய நிலப்பகுதிகளைப் பெறுதல், கம்யூனிச ஆட்சியை ஒழிப்பது. ரஷ்யாவின் இயற்கை வளங்களைக் குறிப்பாக எண்ணெய் வளங்களைக் கைப்பற்றுவது போன்ற நீண்டகால நோக்கங்களுடன் இப்படையெடுப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஜெர்மன் படைகளின் தாக்குதல் தந்திரமான "மின்னல் வேகத்தாக்குதல்" தொடக்கத்தில் வெற்றிகளை நல்கியது. மிகவிரைவில் ரஷ்யாவிற்குள் 1000 மைல்கள் வரை ஜெர்மனி படைகள் ஊடுருவின. பின்னர் ஜெர்மன் படைகள் மாஸ்கோவை நோக்கி முன்னேறின ஆனால் இறுதியில் சோவியத் படைகளின் வலுவான எதிர்ப்பு, ரஷ்யாவின் கடுமையான குளிர் ஆகிய காரணங்களால் ஜெர்மனி படை தோல்வியுற்றது.

Battle of Stalingrad (17 July1942 to 2 February 1943)/ஸ்டாலின்கிரேடுபோர் (1942 ஜூலை 17முதல் 1943 பிப்ரவரி 2 வரை)

In August1942, the Germans attacked Stalingrad. Stretching about 30 miles (50 kmalong the banks of the Volga River, Stalingrad was a large industrial city producing armaments and tractors. Capturing the city would cut Soviet transport links with southern Russia, and Stalingrad would then enable the invading Germans to have access to the oil fields of the Caucasus. In addition, seizing the city that bore the name of Soviet leader Stalin would serve as a great personal and propaganda victory for Hitler. German war planners hoped to achieve that end with Fall Blau ("Operation Blue"). On June28, 1942, operations began with significant German victories.

1942 ஆகஸ்ட்டில் ஜெர்மானியர் ஸ்டாலின் கிரேடு நகரைத் தாக்கினர். வோல்கா நதிக்கரையில், 30 மைல் (50 கி. மீ) பரப்பளவில் அமைந்திருந்த ஸ்டாலின் கிரேடு ஆயுதங்களையும் டிராக்டர்களையும் உற்பத்தி செய்யும் முக்கியத் தொழில் நகரமாகும். அந்நகரைக் கைப்பற்றி விட்டால் தெற்கு ரஷ்யாவுடனான சோவியத்தின் போக்குவரத்துத் தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட்டுவிடும். மேலும் காகஸஸ் பகுதிகளிலுள்ள எண்ணெய் வயல்களைச் சென்றடைவதற்கு ஜெர்மன் படைகளுக்கு ஸ்டாலின் கிரேடு வசதியாக இருக்கும். மேலும் சோவியத்தின் தலைவர் ஸ்டாலினின் பெயரைத் தாங்கிய இந்நகரைக் கைப்பற்றுதல் ஹிட்லரின் தனிப்பட்ட வெற்றியாகவும் அவரது பிரச்சாரத்திற்குக் கிடைத்த வெற்றியாகவும் கருதப்படும். ஜெர்மனியின் போர்த் திட்டமிடல் வல்லுநர்கள் 'ஃபால் புளு' (Operation Blue) எனும் திட்டத்தின்படி இந்நகரைக் கைப்பற்றிவிடலாம் என நம்பினர். 1942 ஜூன் 28இல் ஜெர்மனி படைகள் குறிப்பிடத்தகுந்த வெற்றிகளோடு போர் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கின.

Russian people suffered not only from bad working and living conditions, but also from ill-treatment at German hands in the occupied areas. There were about 15 million civilian deaths during the war, and about 10 million members of the armed forces were killed. All together over one-tenth of Russia's population died. Yet the people remained loyal to the government, despite Hitler's hopes of an anti- Stalin revolution. They successfully defended the city of Stalingrad. It stopped the German advance into the Soviet Union and marked the turning of the tide of war in favour of the Allies. Russians consider it to be one of the greatest battles of their Great Patriotic War.

ஜெர்மன் படைகள் கைப்பற்றிய பகுதிகளில் வாழ்ந்த ரஷ்ய மக்கள் மோசமான பணியிட, வாழ்க்கைச் சூழல்களால் மட்டுமே துன்பங்களை அனுபவிக்கவில்லை. அவர்கள் ஜெர்மன் படைகளாலும் மிகவும் மோசமாகவும் நடத்தப்பட்டனர். போரின்போது 15 மில்லியன் பொதுமக்கள் உயிரிழந்தனர். 10 மில்லியன் படைவீரர்களும் பலியாயினர். மொத்தத்தில் ரஷ்யாவின் மக்கள்தொகையில் பத்தில் ஒரு பகுதியினர் மரணத்தைத் தழுவினர். இருந்த போதிலும் ரஷ்ய மக்கள், ஸ்டாலினுக்கு எதிராகப் புரட்சி ஏற்படும் என்ற ஹிட்லரின் நம்பிக்கைக்கு நேர்மாறாக சோவியத் அரசுக்கு ஆதரவாக இருந்தனர். இது சோவியத்யூனியனுக்குள் ஜெர்மனி படைகள் மேலும் முன்னேறுவதைத் தடுத்து நிறுத்தியது. போர் அலைகள் நேசநாடுகளுக்குச் சாதகமாய் மாறுவதை இது சுட்டிக்காட்டியது. தங்களின் மாபெரும் தேசப்பற்றுமிக்கப் போரில் இப்போர் மிக முக்கியமானதென ரஷ்யமக்கள் கருதினர்.

Battle of El Alamein 1942/ எல் அலாமெய்ன்போர் (1942)

In the early years of the War, German forces under General Rommel were remarkably successful in occupying North Africa rapidly, leaving the British with only Egypt. The Allied

forces under General Montgomery counter-attacked and defeated the German and Italian forces at El Alamein in North Africa. The German army was chased across the desert, out of North Africa. This provided the base for the Allied forces to invade Italy.

போரின் தொடக்க ஆண்டுகளில் ஜெனரல் ரோம்மெல் தலைமையிலான ஜெர்மன் படைகள் வடஆப்பிரிக்காவை விரைந்து கைப்பற்றுவதில் வியத்தகு வெற்றிகளைப் பெற்றன. எகிப்து மட்டுமே இங்கிலாந்தின் கைவசமிருந்தது. ஜெனரல் மாண்ட்கோமரியின் தலைமையிலான நேசநாட்டுப் படைகள் எதிர்தாக்குதல் நடத்தி வடஆப்பிரிக்காவில் எல் அலாமெய்ன் என்ற இடத்தில் ஜெர்மனி, இத்தாலியப் படைகளைத் தோற்கடித்தன. பாலைவனத்தின் வழியாகத் துரத்தப்பட்ட ஜெர்மனி படைகள் வட ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டன. இதனால் இத்தாலியின் மீது படையெடுப்பதற்கு வசதியான தளம் நேசநாடுகளுக்குக் கிடைத்தது.

Surrender of Italy 1943/ இத்தாலி சரணடைதல் (1943)

Mussolini had been thrown out and the new government of Italy surrendered to the Allies in 1943. However, the Germans set Mussolini up in a puppet regime in the north. Mussolini was killed in April 1945, by Italian partisans.

இத்தாலியில் முசோலினி தூக்கியெறியப்பட்டார் புதிய இத்தாலி அரசு 1943இல் நேச நாடுகளிடம் சரணடைந்தது. இருந்தபோதிலும் ஜெர்மனி வடக்கே ஒரு பொம்மை அரசை நிறுவி அதில் முசோலினியை அமரவைத்தது. 1945 ஏப்ரலில், முசோலினி இத்தாலியக் கிளர்ச்சியாளர்களால் கொல்லப்பட்டார்.

End of Hitler/ஹிட்லரின்முடிவு

The Allied forces under the command of General Eisenhower invaded Normandy in France. Slowly, the German army was forced back. But the Germans fought back and the War continued for nearly another year, and finally ended in May 1945. Hitler committed suicide in April 1945.

ஜெனரல் ஐசனோவரின் தலைமையிலான நேசநாட்டுப் படைகள் பிரான்ஸ் நாட்டின் நார்மண்டியின் மீது படையெடுத்தன. ஜெர்மனிப் படைகள் மெதுவாகப் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டன. ஆனால் ஜெர்மனி படைகள் தொடர்ந்து எதிர்த்துப் போரிட்டதால் போர் ஓராண்டுக்கும் மேலாக நீடித்து இறுதியில் 1945 மே மாதத்தில் முடிவுற்றது. ஹிட்லர் 1945 ஏப்ரலில் தற்கொலை செய்துகொண்டார்.

From 1944, the Russian army began to attack Germany from the East and captured much of Eastern Europe and Poland. In 1945, they occupied parts of Berlin, so that Germany was divided into two sections after the War.

1944 இலிருந்து ரஷ்யப் படைகள் கிழக்குப்புறத்தில் ஜெர்மனியைத் தாக்கி கிழக்கு ஐரோப்பாவின் பெரும்பகுதியையும், போலந்தையும் கைப்பற்றியது. 1945இல் பெர்லின் நகரின் சிலபகுதிகளையும் ரஷ்யப்படைகள் கைப்பற்றின. இதனால் போருக்குப் பின்னர் ஜெர்மனி இருபிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

War in the Asia-Pacific Region/ஆசியா- பசிபிக்பகுதிகளில்நடைபெற்றபோர்

Japan had entertained visions of a glorious empire, very much on the same lines as Hitler. The Japanese army invaded Manchuria in 1931.Though China appealed to the League of Nations, this act of aggression did not attract the attention of the United States or Britain. In 1937, Japan invaded China, and seized Beijing (Peking, as it was then known) which had traditionally been the capital of China. The region around Shanghai was also captured, and Nanjing (Nanking), the capital was captured at the end of the year. The Japanese army indulged in the biggest slaughter ever known in history in Nanjing. Civilians were killed en masse for sport, and all females – from children to old women – were raped, and many were tortured and killed after being raped. Guangzhou (Canton) and many other parts of China were over run. The Chinese army, under Chiang Kai-shek retreated to the west to the hilly country from where they continued to fight the Japanese.

ஹிட்லரைப்போலவே ஜப்பானும் பேரரசுக்கனவில் இருந்தது. 1931இல் ஜப்பானியப் படைகள் மஞ்சூரியாமீது படையெடுத்தன. சீனா இதுகுறித்து பன்னாட்டுச் சங்கத்தில் முறையிட்டது. இவ்வாக்கிரமிப்பு நடவடிக்கை பிரிட்டன் அல்லது அமெரிக்காவின் கவனத்தை ஈர்க்கவில்லை. 1937இல் ஜப்பான் சீனாவின் மீது படையெடுத்து அதன் பாரம்பரியமிக்கத் தலைநகரான பெய்ஜிங் நகரை (பீகிங்) முற்றுகையிட்டது. ஷாங்காயைச் சுற்றியிருந்தப் பகுதிகளும் அப்பகுதியின் தலைநகரான நான்சிங் (நான்கிங்) நகரமும் அவ்வாண்டின் இறுதியில் கைப்பற்றப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து வரலாறு காணாத மனிதபடுகொலையை ஜப்பான் நான்கிங்கில் அரங்கேற்றியது. விளையாட்டு போல் பொதுமக்கள் மொத்தமாகக் கொல்லப்பட்டனர். பெண்கள், குழந்தைகள் முதல் வயது முதிர்ந்தோர் வரை பல்வேறு சித்தரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டனர். குவாங்சூவும் (கேன்டன்) சீனாவின் வேறுபல பகுதிகளும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. சியாங்-கே- ஷேக்கின் தலைமையிலான சீனப்படைகள் மேற்கேயிருந்த மலைப் பகுதிகளுக்குப் பின்வாங்கி அங்கிருந்தபடியே ஜப்பானியருக்கு எதிரானப் போரைத் தொடர்ந்தனர்.

China appealed to the League of Nations, but this was in vain since the western powers were not interested in being involved in a region so far from their sphere of interest. The western nations, particularly Britain, also had an in-built bias, in that China was viewed as a morally decadent, worn out, feudal society while Japan was a modern nation with moral values similar to western ideas.

இது குறித்து, சீனா பன்னாட்டுச் சங்கத்திடம் முறையிட்டது. மேலைநாடுகளைப் பொறுத்த மட்டிலும் தங்கள் நலன்களோடு தொடர்பற்ற, தொலை தூரத்தில் அமைந்த ஒரு பகுதியில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளில் தலையிட ஆர்வம் காட்டாததால் இம்முயற்சி பயனற்றுப் போயிற்று. மேலை நாடுகள் குறிப்பாக பிரிட்டன், சீனாகுறித்து ஒருதலைபட்சமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தன. சீனா ஒழுக்க நெறிகளில் தரம் தாழ்ந்த பயனற்ற நிலமானியச் சமூகத்தைக் கொண்டுள்ள நாடென்றும், மாறாக ஜப்பான் ஒரு நவீன நாடாக, மேலை நாட்டுச் சிந்தனைகளுக்கு இணையான ஒழுக்க மதிப்பீடுகளைப் பெற்றுள்ள நாடென்ற கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தன.

Pearl Harbour 1941/முத்துத்துறைமுகம் (Pearl Harbour) (1941)

On December 1941, Japan attacked American naval installations in Pearl Harbour, Hawaii, without warning. The idea was to cripple America's Pacific fleet so that Japan would not face any opposition in its offensive against Southeast Asian countries. Many battleships and numerous fighter planes were destroyed. The United States declared war on Japan, with Britain and China also joining in. This brought together both the Asia Pacific and the European war into one common cause. Most importantly, it brought the United States with its enormous resources into the war as a part of the Allies.

1941 டிசம்பரில் ஹவாயிலுள்ள அமெரிக்கக் கப்பற்படைத் தளமான முத்துத் துறைமுகத்தின்மீது ஜப்பானிய விமானப்படைகள் முன்னறிவிப்பின்றி பெரும்தாக்குதலைத் தொடுத்தன. அமெரிக்காவின் பசிபிக் கப்பற்படையை முடக்கிவிட்டால் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின்மீது படையெடுக்கும்போது எதிர்ப்பேதும் இருக்காது என ஜப்பான் நினைத்ததே இதற்குக் காரணமாகும். இத்தாக்குதலில் பல போர்க்கப்பல்களும் போர்விமானங்களும் அழிக்கப்பட்டன. அமெரிக்கவீரர்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர். இதனைத் தொடர்ந்து அமெரிக்கா ஜப்பான் மீது போர்ப்பிரகடனம் செய்தது. சீனாவும் பிரிட்டனும் அமெரிக்காவுடன் இணைந்தன. இதனால் ஆசியபசிபிக் போரும் ஐரோப்பியப் போரும் ஒன்றிணைந்து ஒரு பொதுக் காரணத்திற்கான போராக மாறியது. மிகமுக்கியமாக இத்தாக்குதல் பெருமளவிலான வளங்களைக் கொண்டிருந்த அமெரிக்க நாட்டைநேசநாடுகளின் அணியில் இப்போரில் பங்கேற்கவைத்தது.

Japanese Aggression in South-east Asia/தென்கிழக்குஆசியாவில்ஜப்பான்

The Japanese had spectacular success in their plan to extend their empire throughout South-east Asia. Guam, the Philippines, Hong Kong, Singapore, Malaya, the Dutch East Indies (Indonesia) and Burma, all fell to the Japanese. The Allies faced many reverses in the Pacific region because of their inadequate preparation. The colonial rulers, especially the British, withdrew from their territories, leaving the local people to face the atrocities of the Japanese. Burma, Malaya, Singapore and the Dutch East Indies also had a considerable population of Indians and Chinese. Many Indians walked all the way from Burma to the Indian border, facing many hardships. Many died of disease and exhaustion. Those who remained suffered under the Japanese.

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் அனைத்திலும் தனது பேரரசை விரிவாக்க வேண்டுமென்ற தனது

திட்டத்தில் ஜப்பான் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிகளைப் பெற்றது. குவாம், பிலிப்பைன்ஸ், ஹாங்காங், சிங்கப்பூர், மலேயா, டச்சு கிழக்கிந்தியா (இந்தோனேசியா), பர்மாஆகிய அனைத்தும் ஜப்பானிடம் வீழ்ந்தன. போதுமான அளவிற்கு தயாரிப்பின்மையின் காரணமாக நேசநாடுகள் பசிபிக்பகுதியில் பின்னடைவுகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. காலனிய ஆட்சியாளர்கள், குறிப்பாக ஆங்கிலேயர் தாங்கள் ஆட்சி செய்த பகுதிகளிலிருந்து வெளியேறினர். இதனால் ஜப்பானியரின் அட்டூழியங்களை உள்ளூர் மக்களே எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. பர்மா, மலேயா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகளில் கணிசமான எண்ணிக்கையில் சீனரும் இந்தியரும் வாழ்ந்து வந்தனர். பலஇந்தியர்கள் பர்மாவிலிருந்து கால்நடையாகவே இந்திய எல்லையை வந்தடைந்தனர். இடையில் பெரும்துன்பங்களை எதிர்கொண்டனர். நோய் மற்றும் சோர்வு காரணமாகப் பலர் இறந்தனர். அந்நாடுகளிலேயே தங்கியவர்கள் ஜப்பானியரிடம் துயருற்றனர்.

Battle of Midway and Battle of Guadalcanal 1942 / மிட்வே போரும் க்வாடல் கெனால் போரும் (1942)

The US navy defeated the Japanese navy in the Battle of Midway, which turned the tide in favour of the Allies. The Battle of Guadalcanal in the Solomon Islands was a combined offensive involving the army and the navy, and lasted for several months. Both were crushing defeats for the Japanese.

மிட்வே போரில் அமெரிக்கக் கப்பற்படை ஜப்பானின் கப்பற்படையைத் தோற்கடித்தது. இதுபோரின் போக்கைநேச நாடுகளுக்குச் சாதகமாக மாற்றியது. சாலமோன் தீவுகளிலுள்ள க்வாடல்கெனால் போரில் காலாட்படையும் கப்பற்படையும் இணைந்து தாக்குதலை மேற்கொண்டன. இப்போர் பல மாதங்கள் நீடித்தது. இவ்விரு போர்களுமே ஜப்பானுக்குப் படுதோல்விகளாய் அமைந்தன

After this, the American forces were able to re-take the Philippines. Gradually the Japanese were thrown out of most of their conquered territories. In 1944, the combined British and Indian armies were able to push back the Japanese who attempted to invade the northeast of India. Then, along with the Chinese, they pushed the Japanese out of Burma, and liberated Malaya and Singapore.

இதன் பின்னர் அமெரிக்கப் படைகள் பிலிப்பைன்ஸை மீட்டது. படிப்படியாக ஜப்பானியர் தாங்கள் கைப்பற்றிய பகுதிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். 1944இல் இந்தியாவின் வடகிழக்குப்பகுதி மீது படையெடுக்க முயன்ற ஜப்பானியரை இந்தியப் படைகளும் ஆங்கிலேயப் படைகளும் இணைந்து எதிர்கொண்டு பின்னுக்குத் தள்ளினர். பின்னர் சீனப்படைகளோடு சேர்ந்து ஜப்பானியரை பர்மாவை விட்டு வெளியேற்றினர். மலேயாவையும் சிங்கப்பூரையும் விடுவித்தனர்.

Hiroshima and Nagasaki, August 1945/ஹிரோஷிமா, நாகசாகி (ஆகஸ்ட் 1945)

As a top-secret project, using the latest scientific advances, the US developed an atomic bomb immensely more powerful than conventional explosives. The Japanese generals refused to surrender and finally the US dropped an atomic bomb on Hiroshima. As the Japanese still refused to surrender, another atom bomb was dropped on Nagasaki. Japan ultimately announced surrender on 15 August 1945 and formally signed 2 September 1945 bringing an end to World War II. The horrendous long-term effects on the local population of the radiation from the atomic bombs were not clearly understood at the time.

இதனிடையே நவீன அறிவியல் வளர்ச்சியைப் பயன்படுத்தி ரகசியத்திட்டத்தின் மூலம் அமெரிக்கா அணுகுண்டுகளைத் தயாரித்திருந்தது. வழக்கமான வெடிமருந்து குண்டைக்காட்டிலும் பெருமளவிலான சக்தி கொண்டனவாக இக்குண்டுகள் விளங்கின. ஜப்பானியப் படைத்தளபதிகள் சரணடைய மறுத்தபோது அமெரிக்கா ஜப்பானின் ஹிரோஷிமா நகர்மீது ஒரு அணுகுண்டை வீசியது. இதன் பின்னரும் ஜப்பானியர் சரணடைய மறுத்ததால் மற்றொரு அணுகுண்டு நாகசாகியின் மீது வீசப்பட்டது. இறுதியாக ஜப்பான் ஆகஸ்ட்15, 1945இல் தங்களது சரணடைதலை அறிவித்தபின், செப்டம்பர் 2, 1945இல் முறையாகக் கையெழுத்திட்டதும் இரண்டாம் உலகப்போர் ஓர் முடிவுக்கு வந்தது. அணுகுண்டுகளின் கதிர்வீச்சு உள்ளூர் மக்களின் மேல் ஏற்படுத்தியுள்ள படுபயங்கரமான நீண்ட காலபாதிப்புகள் குறித்து அக்காலத்தில் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளப்படவில்லை.

(c) Effects of the War/போரின்விளைவுகள்

New geo-political power alignment/ புதிய நிலவியல் சார் அரசியல் அதிகார அணிசேர்க்கை

World War II changed the world in fundamental ways. The world was polarized into two main blocs led by superpowers, one led by the United States with a pronounced anti-

Communist ideology, and the other by Soviet Russia. Europe was divided into two: Communist and non-Communist.

இரண்டாவது உலகப்போர் உலகில் அடிப்படையானதும் முக்கியமானதுமான பலமாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. வல்லரசுகள் தலைமையிலான அணிகளைக்கொண்ட உலகம் இரு துருவங்களானது. ஒரு அணி கம்யூனிச எதிர்ப்புக் கருத்துக்களைக் கொண்ட அமெரிக்காவால் தலைமையேற்கப்பட்டது. மற்றொரு அணிக்கு சோவியத்யூனியன் தலைமை தாங்கியது. கம்யூனிச நாடுகள், கம்யூனிசமல்லாத நாடுகள் என ஐரோப்பா இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

Nuclear proliferation/ அணு ஆயுதப் பரவல்

The United States and the Soviet Union entered into a race to have more nuclear-powered weapons. They built a large stockpile of such weapons. Britain and France also developed their own nuclear weapons. Countries began to devote large amount of resources in developing more and more powerful weapons of great destructive power, and defence spending sky-rocketed in many countries.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளும் சோவியத்யூனியனும் அணு ஆயுதங்களை அதிகரிக்கும் போட்டியில் இறங்கி, ஆயுதங்களைப் பெருக்கிக் குவித்தன. இதேபோல் பிரிட்டனும் பிரான்சும் தங்களுக்கான அணு ஆயுதங்களைத் தயாரித்தெடுத்தனர். அதிகமான அழிவுகளை ஏற்படுத்தவல்ல, அதிகசக்தி வாய்ந்த ஆயுதங்களைக் கண்டுபிடிக்கவும் உற்பத்தி செய்யவும் உலகநாடுகள் பெருமளவு தங்கள் வளங்களைச் செலவு செய்தன. பலநாடுகளில் ராணுவத்திற்கான செலவினங்கள் உச்சத்தைஎட்டின.

International agencies/ பன்னாட்டு முகமைகள்

The mistakes of a weak and ineffectual League of Nations were not repeated. Many international agencies, in particular the United Nations, the WorldBank and the International Monetary Fund came into existence providing a forum for countries large and small.

In addition to these major changes, other important social and economic changes also took place in the post-War world. Colonial powers were forced to give independence to former colonies in a process of decolonization. India was the first to achieve independence. In subsequent years, these newly independent nations began to make their voices heard in the international arena. Women started entering the labour force in greater numbers. Societal notions of stable social relations (marriage, family) changed as more and more women became economically independent.

பல பன்னாட்டு முகமைகள் குறிப்பாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை, உலகவங்கி, பன்னாட்டு நிதியம் (International Monetary Fund) போன்றஅமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. இவை பெரிய மற்றும் சிறிய நாடுகளுக்குப் பொது இடமாகத்திகழ்ந்தது. இத்தகைய பெரிய மாற்றங்களுடன் போருக்குப் பிந்தைய உலகில் வேறு முக்கியமான சமூகப்பொருளாதார மாற்றங்களும் அரங்கேறின. காலனி நீக்கச் செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் காலனியாதிக்கச் சக்திகள் தங்களது காலனிகளுக்கு விடுதலை வழங்கவேண்டிய கட்டாயத்திற்குள்ளாயினர். அதில் இந்தியா முதலாவதாய் சுதந்திரம் பெற்றது. விடுதலைபெற்ற நாடுகள் பன்னாட்டு அரங்குகளில் தங்கள் குரல்களை ஒலிக்கச் செய்தன. பெண்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் உழைப்பாளர்களாயினர். பொருளாதார ரீதியாகப் பெண்கள் சுதந்திரமானவர்களாக ஆகியதால் சமூகஉறவுகள் (திருமணம், குடும்பம்) குறித்த கருத்துக்களும் மாற்றங்களுக்குள்ளாயின.

Results of the Second World War

a. In this war, about 15 Million soldiers and 10 million civilians lost their lives.
b. An important result of the Second World War was that it brought to an end the colonial Empire of the European countries in Asia and Africa.
c. Multi-polar world became bi-polar world.
d. The USA and USSR emerged as Super Powers.
e. Cold War started as an ideological war between USA and US

Ïu©lh« cyf¥ nghç‹ éisÎfŸ

a. Ï¥nghçš 13 äšèa‹ Inuh¥Ãa®fŸ bfhšy¥g£ld®. 17 äšèa‹ Áéèa‹fŸ Ïwªjd®.
b. Ïu©lh« cyf¥ nghç‹ Kj»a éisÎ Fona‰w§fŸ éLjiyahF«. MÁah k‰W« M¥ç¡fhéèUªj Inuh¥Ãa ehLfS¡F brhªjkhd Fona‰w§fŸ éLjiyailªjd.
c. gy JUt cyf« v‹w nfh£ghL kiwªJ ÏU mâfshf cyf ehLfŸ Ãçªjd.
d. mbkç¡fhÎ«, nrhéa¤ ôåaD« tšyuRfshæd.
e. Ïjdhš, bfLÃo¥ngh® v‹w nfh£ghL¥ ngh® mbkç¡fh k‰W« nrhéa¤ôåa‹ Ïilna bjhl§»aJ.

FORMATION OF UNO

The Second World War proved to be more destructive than the First World War. For the first time atomic weapon was used. The people of the whole world were afraid of the consequences of such wars in future. In order to bring the quarreling countries to talks and negotiate for peace countries like the USA, the USSR and the UK wanted a world forum. Although they had failed in their first experiment during the First World War yet they were firmly committed to peace. The result of their tireless effort was the birth of the United Nations Organization.

Kjš cyf¥ nghiuél Ïu©lh« cyf¥ ngh® kåj Fy¤Â‰F bgU« mêit V‰gL¤ÂaJ. Kj‹ Kiwahf mQ MÍj§fŸ ga‹gL¤j¥g£ld. m¤jifa ngh®fŸ vÂ®fhy¤Âš ãfGkhdhš cyf« v‹d MF« v‹w m¢r« cyf k¡fŸ kdÂš vGªjJ. r¢ruÎfëš <LgL« ehLfis rkhjhd ng¢R th®¤ij¡F Ï£L¢ bršy xU cyf mik¥ò njit vd mbkç¡fh, nrhéa¤ uZah k‰W« »nu£ Ãç£l‹ ngh‹w ehLfŸ cz®ªjd. Kjš cyf¥ nghç‹nghJ V‰gL¤j¥g£l mik¥ò njhšéæš Koªjngh®Y«, Û©L« m¤jifa mik¥ig cUth¡F« Ka‰Áæš Ïªj ehLfŸ Ôéukhf Ïw§»d. Ï«Ka‰Áæ‹ gadhš éisªjnj **'Ia»a ehLfŸmit'** ahF«.

Foundation of the UNO

After a series of conferences such as the Atlantic Charter, Yalta Conference and Potsdam Conference finally in 1944 at Dumbarton Oaks in USA the creation of UNO was finalized. The Charter of the United Nations (U.N.) was signed by the representatives of fifty-one nations at San Francisco on 26th June 1945. Delegates of fifty-one countries after a long discussion accepted the scheme and they published a U.N. Charter. On 24th October 1945, the United Nations came into being. The UN Headquarters is located in New York, USA.

I¡»a ehLfŸ mit ãWt¥gLjš

I.eh. mit ãWt¥gLtj‰F K‹ng m£yh©o¡ rhrd«, ahšlh khehL k‰W« 1944š mbkç¡fhéš cŸs l«gh®£l‹ xj¡° M»a Ïl§fëš bjhl®ªJ khehLfŸ T£l¥g£ld. Ït‰¿š eilbg‰w ng¢Rth®¤ijfë‹ gydhf I.eh. mit cUth¡f¥g£lJ. 1945 #]‹ 26 M« ehŸ rh‹ Ãuh‹Á°nfh efçš 51 ehLfis¢ nr®ªj ÃuÂãÂfŸ I.eh. rhrd¤Âš ifbaG¤Â£ld®. Ú©l éthj§fS¡F¥Ãwnf, Ïªj rhrd« 51 ehLfë‹ ÃuÂãÂfshY« V‰W¡bfhŸs¥g£lJ. 1945 m¡nlhg® 24 M« ehŸ I¡»a ehLfŸ mit ãWt¥g£lJ. I.eh. é‹ jiyikaf« mbkç¡fhéYŸs ãôah®¡ efçš mikªJŸsJ.

Aims of the UNO

The fundamental aims of the U.N.O. as set forth in the Charter are:

a. To maintain and preserve international peace and security. To develop friendly relations and harmony among the countries.
b. To grant equal rights and self-determination to all countries.
c. To solve economic, social, cultural and humanitarian problems through international cooperation.
d. To promote respect for human rights, dignity and freedom.

Kamaraj College

e. Not to intervene in the matters which are directly related with the domestic jurisdiction of any country.

I.eh. é‹ neh¡f§fŸ

I. eh. rhrd¤Âš mj‹ mo¥gil neh¡f§fŸ bjëthf Tw¥g£LŸsd.

a. g‹dh£L mikÂ k‰W« ghJfh¥ig guhkç¤jš.
b. ehLfS¡»ilna e£òwitÍ« mikÂiaÍ« V‰gL¤Jjš.
c. mid¤J ehLfS¡F« rkcçikfisÍ«, Ra ã®za cçikfisÍ« tH§Fjš.
d. g‹dh£L x¤JiH¥òl‹ bghUshjhu, r_f, g‹dh£L k‰W« kåjFy Ãu¢Áidfis Ô®¥gJ.
e. kåj cçikfŸ, f©âa« k‰W« RjªÂu¤ij ngh‰¿ ts®¤jš.
f. vªjbthU eh£o‹ cŸétfhu§fëY« neuoahf jiyælhkš ÏU¤jš.

Organization of the UNO

The U.N.O. consists of six main bodies which are as follows:

a. The General Assembly.
b. The Security Council
c. The Economic and Social Council
d. The Trusteeship Council
e. The International Court of Justice
f. The Secretariat.

I. eh. é‹ mik¥ò

I. eh. mitæš MW Kj‹ikahd cW¥òfŸ cŸsd mit

a. bghJ mit
b. ghJfh¥ò rig
c. bghUshjhu r_f rig
d. j®kf®¤jh rig
e. g‹dh£L ÚÂk‹w«

The General Assembly

It is a deliberative body of the United Nations Organization. This body consists of five representatives of each member state. But each member state has only one vote. The main function of this organ is to consider issues relating to international peace and security and to discuss important international problems. UNO has a Secretary General. The official languages of UNO are English, French, Spanish, Russian, Chinese and Arabic. Now [2006] UN has 192 member countries.

bghJ mit

I.eh. mik¥Ã‹ éthj§fŸ eilbgW« Kj‹ikahd Ïlkhf ÏJ ÂfH;»wJ. x›bthU cW¥ò ehL« jyh IªJ ÃuÂãÂfŸtiu bghJ mit¡F mD¥ò»‹wd.Mdhš, xU eh£L¡F xU th¡F k£Lnk c©L. g‹dh£L mikÂ, ghJfh¥ò F¿¤j Ãu¢Áidfis Ïªj mit éthj¤Â‰F vL¤J¡ bfhŸ»wJ. Kj‹ika g‹dh£L Ãu¢idfS« Ï§F éthÂ¡f¥gL»‹wd. I.eh. mitæ‹ eoto¡iffis mj‹ bghJ¢ brayhs® be¿¥gL¤J»wh®. I.eh. mitæ‹ m§Ñfç¡f¥g£l bkhêfshf M§»y«, ÃuŠR, °ghåZ, uZah, Ód k‰W« muhÃa bkhêfŸ cŸsd. 2006 M«M©L mséš I.eh. éš 192 cW¥ò ehLfŸ cŸsd.

The Security Council

It is the chief executive body of the U.N.O. It consists of fifteen members -five permanent and ten temporaries. Russia, China, U.S.A., France and Great Britain are the permanent members of the Security Council of the U.N.O. Its main function is to preserve peace and security in the world. It can take diplomatic and economic steps against those

Kamaraj College

nations who violate the constitution of the U.N.O. Each of the five permanent members has a powerful vote known as veto.

ghJfh¥ò rig

I.eh. é‹ Kj»a ã®thf mik¥ò mj‹ ghJfh¥ò rignaahF«. ÏÂš 15 cW¥Ãd®fŸ cŸsd®. uZah, Ódh, mbkç¡fh, Ãuh‹° k‰W« »nu£ Ãç£l‹ M»a ehLfŸ ÏÂš ãuªju cW¥Ãd®fshf cŸsd. Ïªj ehLfS¡F **Áw¥ò u¤J mÂfhu«** tH§f¥g£LŸsJ. cy»š mikÂiaÍ« ghJfh¥igÍ« cWÂ bra;tnj ghJfh¥ò rigæ‹ Kj»a gâahF«. I.eh. r£l Â£l§fis ÛWgt®fŸÛJ bghUshjhu k‰W« uh#jªÂu ßÂæyhd elto¡ifia ghJfh¥ò rig nk‰bfhŸs KoÍ«.

The Economic and Social Council

This council is composed of eighteen members (there are twenty-seven members at present). All members of this council are elected by the General Assembly. It is directly responsible to the General Assembly. The fundamental principle of this body is to create a spirit of universal respect for human rights and to promote a higher cultural educational standard. Its function is to raise the standard of living of the people, to assure them employment.

The UNO believes that world peace could be maintained only when the people enjoy a high economic and social standard of living. The Social and Economic Council works through the cooperation of several special committees and commissions. such as, The United Nations Education, Scientific and Cultural Organization (UNESCO), The United Nations Relief and Rehabilitation Administration (UNRRA), Food and Agricultural Organization (F.A.O.), International Labor Organization (I.L.O.), International Bank, World Health Organization (W.H.O.) etc. This organ has rendered undoubtedly great services to the mankind since 1945.

bghUshjhu, r_f rig

Ïªj rigæš 18 cW¥Ãd®fŸ Ïl« bg‰¿Uªjd®. j‰nghJ 27 cW¥Ãd®fŸ cŸsd®. Ïªj rigæ‹ cW¥Ãd®fŸ midtU« bghJ mitahš nj®ªbjL¡f¥gL»‹wd®. vdnt, Ïªj rig bghJ mit¡nf neuoahf bghW¥òŸsjhf mikªJŸsJ. kåj cçikfS¡F mid¤Jyf m§Ñfhu¤ij V‰gL¤JtJ«, cyf r_f¤Âš caça g©gh£il cUth¡FtJ« Ïªj rigæ‹ mo¥gil neh¡f§fshF«. k¡fS¡F ntiytha;¥ig cWÂ¥gL¤Â mj‹tê mt®fsJ thH;¡if¤ju¤ij ca®¤JtJ« Ï¢rigæ‹ F¿¡nfhshF«. k¡fë‹ thH¡if ju¤ijÍ« bghUshjhu ãiyiaÍ« ca®¤Jtj‹ _ynk cyf mikÂia ãiyeh£lKoÍ« v‹gJ I.eh. é‹ caça e«Ã¡ifahF«. gšntW Áw¥ò¡FG¡fŸ k‰W« mik¥òfŸ _ynk bghUshjhu, r_f rig jdJ gâfis Âw«gl bra;J tU»wJ. Íbd°nfh vd¥gL« Ij»a ehLfŸ fšé, m¿éaš k‰W« g©gh£L ãWtd«, I. eh. cjé k‰W« òd®thHÎ Miza«, czÎ k‰W« ntsh©ik ãWtd«, g‹dh£L bjhêyhs® mik¥ò, cyf t§», cyf Rfhjhu ãWtd« ngh‹wit bghUshjhu, r_f rig¡F cça x¤JiH¥ig më¡»‹wd. 1945 M« M©oèUªnj Ïªj rig kåj Fy¤Â‰F mça nritfis M‰¿tU»wJ v‹gÂš Iaäšiy.

The Trusteeship Council

This Council is composed of the representatives of permanent members of the Security Council, representatives of all those states which hold the administration of colonies and some other representatives elected by the General Assembly. The main function of the Trusteeship Council is to preserve the interests of the territories handed over to it and to help the General Assembly in the administration of those countries over which the U.N.O. holds Trusteeship.

j®kf®¤jh rig

ghJfh¥ò rigæ‹ ãuªju cW¥Ãd®fŸ j®kf®¤jh rigæš Ïl« bg‰WŸsd®. Ït®fis¤ jéu, Fona‰w§fis ã®t»¤J tU« ehLfë‹ ÃuÂãÂfŸ k‰W« bghJ mitæš nj®ªbjL¡f¥g£l ÁyU« Ïj‹ cW¥Ãd®fsht®. jdJ f£L¥gh£oš él¥g£LŸs gFÂfë‹ ey‹fis ghJfh¥gnj j®kf®¤jh rigæ‹ Kj»a gâahF«. I.eh. é‹ f£L¥gh£oYŸs ehLfis e‹F ã®t»¡fÎ« bghJ mit¡F j®kf®¤jh rig x¤JiH¥ò më¡»wJ.

The International Court of Justice

It is the judicial organ of the U.N.O. It has its headquarters at The Hague (Netherlands).

It is composed of fifteen judges elected by the General Assembly and the Security Council for nine years. Its main function is to solve the legal disputes of the member states of UNO.

g‹dh£L ÚÂk‹w« I.eh. é‹ ÚÂk‹wkhf g‹dh£L ÚÂk‹w« brašgL»wJ. bghJ mitahY«, ghJfh¥ò rigahY« nj®ªbjL¡f¥g£l 15 ÚÂgÂfŸ ÏÂš Ïl«bg‰WŸsd®. I.eh. é‹ cW¥ò ehLfS¡»ilna vG« r£lßÂahd Ãu¢ridfS¡F Ô®Î fh©gnj Ïj‹ K¡»a gâahF«.

The Secretariat

It consists of the working staff of the U.N.O. The chief of the Secretariat is called the Secretary General who is appointed by the General Assembly on the recommendation of the Security Council. The main function of this body is to assist all bodies of the U.N.O.

brayf«

I.eh. é‹ gâahs®fis cŸsl¡»anj mj‹ brayfkhF«. Ïj‹ jiytuhf bghJ¢ brayhs® brašgL»wh®. ghJfh¥ò rigæ‹ gçªJiuæ‹ ngçš I.eh. bghJ mitahš Ït® ãaä¡f¥gL»wh®. I.eh. é‹ mid¤J cW¥òfS« rçtu Ïa§Ftj‰F cjéahf ÏU¥gnj brayf¤Â‹ K¡»a gâahF«.

Achievements of the U.N.O

1. The Arab – Israeli Conflict
2. Kashmir issue
3. Indonesian independence
4. The Korean War
5. The Suez crisis
6. Crisis in Congo
7. Cyprus issue
8. The Arab – Israeli conflict
9. African Problems

Kamaraj College